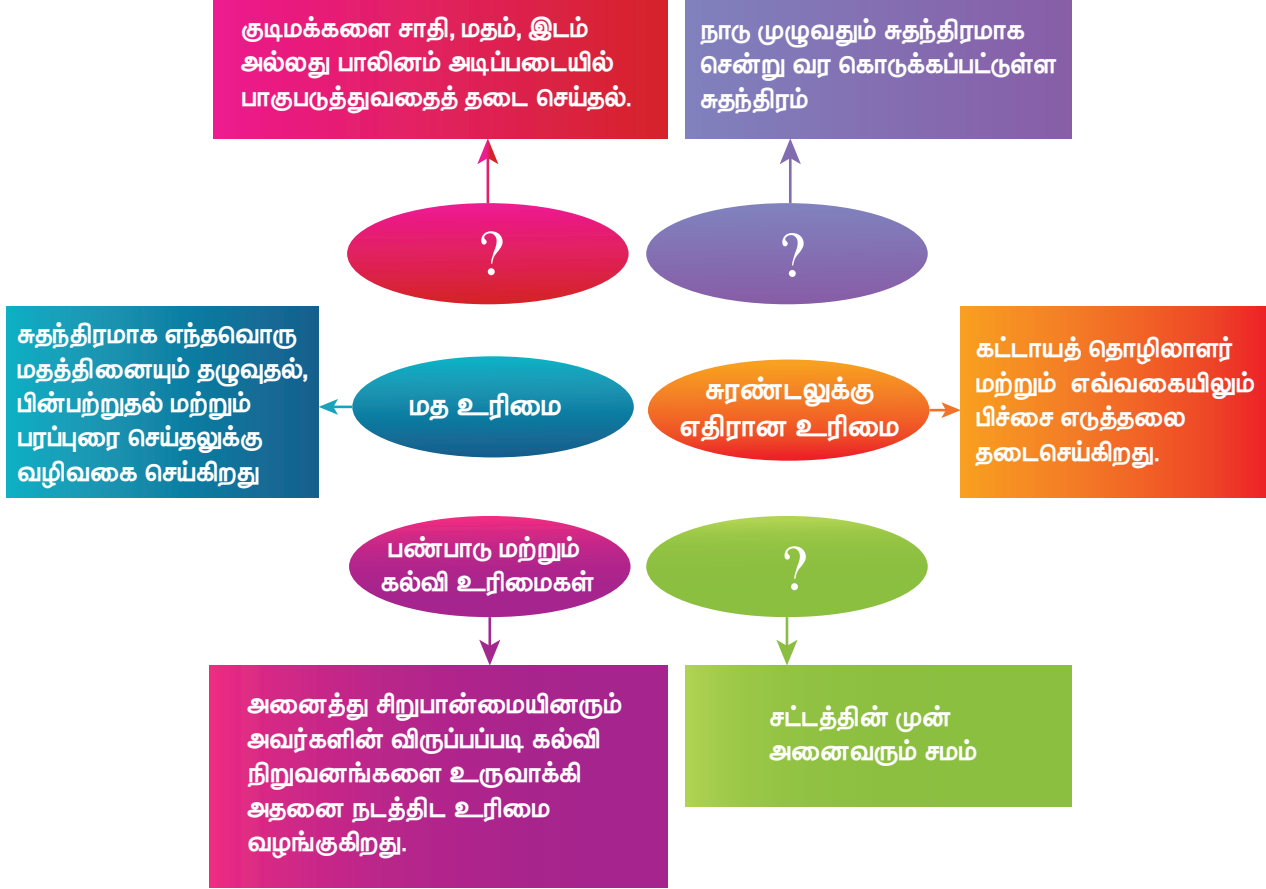

செயல்பாடு

ஒவ்வொரு கேள்விக்கான குறியீட்டிற்கும் அதற்குத் தொடர்புடைய உதாரணத்தைத் தருக.

கல்வி வழங்க வேண்டும் எனவும் கூறுகிறது. இது இப்பொழுது அடிப்படை உரிமைகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. குழத்தைகள் உடல் ரீதியான சித்ரவதை அல்லது மன உளைச்சலுக்கு ஆளாவதை தடை செய்கிறது.

செயல்பாடு

- ❖ இந்திய அரசாங்கத்தினால் அரசமைப்புச் சட்டம் எப்பொழுது ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது?
- ❖ இந்திய அரசாங்கத்தினால் அரசமைப்புச் சட்டம் எப்பொழுது நடைமுறைக்கு கொண்டுவரப்பட்டது?
- ❖ பேச்சுரிமை என்பது அரசமைப்பு சட்டத்தின் எந்த உறுப்பில் கூறப்பட்டுள்ளது?

அடிப்படை உரிமைகள்

- உறுப்புகள் - 14-18 : சமத்துவ உரிமை
- உறுப்புகள் - 19-22 : சுதந்திர உரிமை
- உறுப்புகள் - 23-24 : சுரண்டலுக்கு எதிரான உரிமை
- உறுப்புகள் - 25-28 : மத சுதந்திரத்திற்கான உரிமை
- உறுப்புகள் - 29-30 : பண்பாடு மற்றும் கல்வி உரிமை
- உறுப்புகள் - 32 : அரசமைப்புச் சட்ட பரிகார உரிமை

4.4 அரசியல் கடப்பாடு (Political Obligation)

அரசாங்கம் என்பது வெளிப்படைத் தன்மை கொண்டதாகவும், குடிமக்களுக்கு பொறுப்பு உடையதாகவும் இருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறீர்களா? ஆம் எனில் நீங்கள் எவ்வாறு அரசுடன் பரிமாற்றம்

மேற்கொள்கிறீர்கள்? இது தான் அரசியல் கடப்பாடு எனப்படுகிறது. இது நீதிநெறியுடன் தொடர்புடையதாகும். ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் தனது கடமைகளை செய்கிறான். உதாரணமாக வரி செலுத்துதல், தேர்தலில் வாக்களித்தல். நீதிமன்ற பணி மற்றும் இராணுவப்பணிகளை மேற்கொள்ளுதல் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவைகள் யாவும் எதற்காக? இவை அனைத்தும் நாட்டின் அரசியல் சார்ந்த நிறுவனங்களை நிர்வகிப்பதற்காகத்தான் என்பதனை உணருங்கள்.

அரசியல் கடப்பாடுகள் என்பது அரசமைப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கடமைகளை ஒருவர் நிறைவேற்றுவதற்கான பிணைப்பாக விளங்குகிறது. ஒவ்வொரு தனி மனிதனும் தன் சுய நலத்திற்காகவும், சமுதாய நலத்திற்காகவும் அரசமைப்புச் சட்ட உறுப்புகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளை பின்பற்றுகிறான். அரசாங்கம் எப்படி குடிமக்களுக்கு பொறுப்பானதோ, அதே போன்று குடிமக்களும் அரசாங்கத்திற்கு பொறுப்பானவர்கள் ஆவர். ஒரு அரசு சீரிய முறையில் இயங்குவது அரசாங்க அமைப்புகளின் சீரிய இயக்கத்தை சார்ந்ததாகும்.

'அரசியல்' என்ற வார்த்தை, அரசாங்க நிர்வாகம் மற்றும் கொள்கைகள் தொடர்புடையதாகும். அரசியல் முறைமையின் கட்டமைப்பு உருவாக்கப்பட்ட பின்னர் அதிகாரங்களின் எல்லைகள் கண்டறியப்படுகின்றன.

டி.எச்.கிரீன்(T.H.Green) என்பவரின் கூற்றுபடி "அரசியல் கடப்பாடு என்பது ஓர் ஆளுகைக்கு உட்பட்டோருக்கு இறையாண்மை மிக்க ஆள்வோரிடம் உள்ள கடப்பாடு, குடிமகனுக்கு அரசிடம் உள்ள கடப்பாடு, சக மனிதர்க்கு ஆற்ற வேண்டிய கடப்பாடு போன்றவைகளாகும். இதனை அரசியல் உயர் பதவியில் இருப்பவர்கள் நடைமுறைப்படுத்துகிறார்கள்".

4.4.1 அரசியல் கடப்பாடு மற்றும் அரசியல் அதிகாரத்துவம் (Political Obligation and Political Authority)

ஒரு அரசு, அரசியல் அதிகாரத்துவம் கொண்டு இருந்தால் அதனால் கீழ்படியாதவர்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தமுடியும். உதாரணமாக அரசால் வரி விதிக்கப்படுகிறது எனில் வரி செலுத்தாதவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்து வரி வசூல் செய்ய அரசால் முடியும். எனினும் அரசு அவ்வாறு செய்ய வில்லை என்றால் கூட குடிமகன் தார்மீக அடிப்படையில் அரசின் சட்டத்தினை மதித்து அதற்கு கீழ்ப்படிய வேண்டும். எனவே அரசியல் கடப்பாடு என்பது எங்கும் நிறைந்திருக்கக்கூடிய தற்கால தேசிய அரசில் ஒவ்வொரு மனிதனும் செய்ய வேண்டியதாகும். அரசியல் கடப்பாடுகள் மூன்று முக்கிய அம்சங்களை உள்ளடக்கியதாகும்.

அடையாளம் காண கூடிய அதிகாரத்திடம் அரசியல் கடப்பாடுகளை காண்பித்தல்

ஒருவரை தன்னுடைய அரசியல் கடப்பாடுகளை செய்ய வைக்கவோ அல்லது செய்யாமல்விலகி இருப்பவர்களை ஆணைகள் வழங்கி அதனைச் செய்ய வைக்கக்கூடிய அதிகாரம் இந்த அடையாளம் காணக்கூடியவர்களிடம் வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஒருவருடைய அரசியல் கடப்பாடு என்பது குறிப்பிட்ட வகையில் அவர்களின் குடியுரிமையுடன் சம்மந்தப்பட்டது. ஏனெனில் குடியுரிமை இல்லாத வெளிநாட்டவர்களுக்கு அரசியல் வழங்கப்படவில்லை. ஆனால் அவர்களுக்குச் சட்டப்படியாக கடப்பாடுகள் மற்றும் பாதுகாப்பும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

எதுவரை அரசியல் கடப்பாடுகளை ஆற்ற வேண்டும்?

அரசு தனது சட்டத்தினை நடைமுறைப்படுத்தி அதன் அடிப்படையில் தனக்கு கீழ் உள்ள குடிமக்களிடமிருந்து சில குறைந்தபட்ச கடப்பாடுகளை எதிர்பார்க்கிறது. அதாவது மக்கள் சட்டத்தினை தேர்ந்தெடுத்து மதிக்க முடியாது. ஆனால் அனைத்து

சட்டத்தினையும் மதிக்க வேண்டும். உதாரணமாக வாக்களித்தல், இராணுவ பணிகள் ஆகியவற்றினைக் கூறலாம். இதனை போன்று அடிப்படை பணிகள் அனைத்தும் அரசியல் கடப்பாடுகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இவைகளை கண்டிப்பாக நிறைவேற்ற வேண்டும். இதில் தேர்ந்தெடுத்தல் என்பது இருக்கக்கூடாது.

அரசியல் கடப்பாடுகளின் அடிப்படை (The Basis of Political Obligations)

அரசியல் கடப்பாடுகள் 16-ஆம் நூற்றாண்டுக்கு பிறகே உத்வேகம் பெற தொடங்கியது எனலாம். அதற்கு முன்பு அரசியல் கடப்பாடு என்பது கடவுளின் விருப்பமாகக் கருதப்பட்டது. ஆனால் தற்காலத்தில் அரசியல் கோட்பாடுகள் அந்த விளக்கத்தில் இருந்து வேறுபடுகின்றன. இந்த கோட்பாடுகள் கூறுவது என்னவென்றால் எந்த மனிதனையும் கட்டாயப்படுத்தி வேலை வாங்க கூடாது. மாறாக தன்னார்வ அடிப்படையில் தாமத முன்வந்து கடமைகளை செய்ய மக்கள் முன்வர வேண்டும் இவை அவர்களின் முறைப்படியாக அமைந்த கடப்பாடுகளாகும். மக்கள் ஏன் அவ்வாறு நினைக்கிறார்கள் என்று தெரியுமா? இதற்கு சுய விருப்பம் மற்றும் அரசின் அடிப்படைக் கடமைகளை உணர்தல் ஆகியவை காரணங்களாகும்.

அரசு மக்களுக்கு உடல் சார்ந்த பாதுகாப்பு வழங்குகிறது. மக்களுக்கு நீதி

கிடைப்பதும் அதன் விளைவாக மகிழ்ச்சியாய் இருப்பதற்கும் காரணம் அரசினால் செயல்படுத்தப்படும் அரசியல் அதிகாரம்தான் என்றும், அது இல்லை என்றால் மகிழ்ச்சியும், நீதியும் தங்களுக்குக் கிடைக்காது என்பதும் அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். ஆதலால் மக்கள் இயற்கையாகவே அரசியல் கடப்பாடுகளுக்குப் பொறுப்பானவர்களாக உள்ளனர்.

அரசியல் கடப்பாட்டின் இயல்புகள் (Features of Political Obligations)

- ❖ அரசியல் ஆர்வம் கொள்வதும், சமூகப் பணி செய்தலும் விரும்பத்தக்கதாக உள்ளது.
- ❖ பொதுப்பணி செய்பவர்களுக்கு நாணயம் மற்றும் நேர்மை ஆகியவை இன்றியமையாத அம்சங்களாகும்.
- ❖ சட்டபூர்வ தன்மை மற்றும் திறனை மேம்படுத்துதல் ஆகியவை இருக்க வேண்டும்.
- ❖ குடிமக்கள் தங்களது காப்பாளரை பாதுகாக்கின்ற பொறுப்பினைக் கொண்டுள்ளனர்.

அரசியல் கடப்பாடுகளின் வகைகளை பற்றி நாம் சிந்திப்போம்

அரசியல் கடப்பாடுகள் நான்கு வகைப்படும். அவைகள் யாவை?

வளமான இந்தியாவிடம் வாக்களியுங்கள்
உங்கள் வாக்கு பொன்னானது வாக்களியுங்கள்

பங்கேற்பு அறுதிப்பெரும்பான்மை
உரிமைகள் பிரதிநிதித்துவம்

வாக்களித்தல்

கடமைப்பாடுகள் சுதந்திரம்

வளமான
இந்தியாவிடம்
வாக்களியுங்கள்

அ) நீதிநெறி கடப்பாடு (Moral Obligation)

வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினரை உபசரிக்கிறீர்களா? ஏழைகளுக்கு உதவுகிறீர்களா? வயதான பெற்றோரை பேணுகிறீர்களா? இவை உங்களின் நீதி நெறி சார்ந்த கடப்பாடுகள் ஆகும். இது சமூகத்தில் சட்டத்தின் படி நடைபெறுவதில்லை. மேலும் இவற்றை நீங்கள் நிறைவேற்றவில்லை என்றால் உங்களுக்கு சட்டப்படியான தண்டனை எதுவும் கிடையாது. ஆனாலும் நன்னெறி மற்றும் நீதிநெறி கொள்கைகளின்படியும் உனது மனிதாபிமான உள்ளுணர்வுபடியும், செயலாற்ற வேண்டும்.

ஆ) சட்டப்படியான கடப்பாடு (Legal Obligation)

நம் நாடு மக்கள் நல அரசு கொள்கையைக் கொண்ட நாடாகும். இதில் அரசாங்கமானது நாட்டிற்கு உள் கட்டமைப்பு, வசதிகளை ஏற்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்துகிறது. சாலை வசதி, சுகாதார மையங்கள், மருத்துவம், கல்வி, போன்றவற்றை வழங்குவது அரசின் கடமை என்பதற்கான சில உதாரணங்களாகும்.

இ) நேர்மறை கடப்பாடு (Positive Obligation)

அரசு சில விதிமுறைகளை உருவாக்கி செயல்படுத்துகிறது. அவற்றை நம்மால் கீழ்ப்படியாமல் இருக்க முடியாது. இவற்றைத்தான் நேர்மறை கடப்பாடு என்று கூறுகிறோம். நேர்மறைக் கடப்பாட்டிற்கு சில உதாரணங்களைச் சிந்திக்க முடியுமா? உதாரணமாக வரி செலுத்துதல், நாட்டின் பாதுகாப்பு பணியில் ஈடுபடுதல் போன்றவைகளைக் கூறலாம். இவை நேர்மறை கடப்பாட்டின் சில உதாரணங்களாகும்.

ஈ) எதிர்மறை கடப்பாடு (Negative Obligation)

எதிர்மறைப் கடப்பாடுகள் என்பது நேர்மறை கடப்பாடுக்கு எதிரானதாகும்.

அரசால் தடைசெய்யப்பட்ட ஓர் செயலை செய்வதற்கு எந்த ஒரு தனி நபருக்கும் சட்டத்தின் படி அனுமதி இல்லை. அத்தகைய செயலுக்கு தண்டனை உண்டு.

நீங்கள் அரசுக்கு ஆற்ற வேண்டிய கடப்பாடுகள் எவை?

- ❖ நண்பர்களுடன் விளையாடுதல்
- ❖ தேர்தல் நேரத்தில் வாக்களித்தல்
- ❖ சகோதர / சகோதரிக்கு கற்பித்தல்
- ❖ அரசுக்கு வரி செலுத்துதல்
- ❖ பொது பணியில் சேருதல்
- ❖ அவசர காலத்தில் இராணுவத்தில் பணிபுரிதல்

தற்பொழுது எதிர்மறைக் கடப்பாட்டிற்கான சில உதாரணங்களைச் சிந்திக்கவும். உதாரணத்திற்கு மது அருந்திவிட்டு சிலர் ஒழுங்கற்ற முறையில் நடந்து கொள்வதை பார்த்திருக்கிறாயா? மேலும், சிலர் மது அருந்திவிட்டு வாகனம் ஓட்டுகின்றனர். அதனால் பல பாதிப்புகள் குடும்பத்திற்கும் ஏற்படுகிறது. அதனால் பல பாதிப்புகள் ஏற்படுகிறது. இவ்வாறு அரசால் தடுக்கப்பட்ட எந்தவொரு செயலையும் ஒரு குடிமகன் செய்யாமல் இருப்பதே எதிர்மறை கடப்பாடு ஆகும். குற்றம் செய்தல் என்பதே ஓர் எதிர்மறைக் கடப்பாடாகும். நீங்கள் எதிர்மறைக் கடப்பாட்டினைப் புரிந்து கொண்டீர்கள் என நம்புவோம்.

அரசமைப்புச் சட்டம் கூறும் முக்கிய கடப்பாடுகள்

அரசமைப்புச் சட்டம் என்பது அரசுக்கு அடிப்படை சட்ட புத்தகமாக கருதப்படுகிறது. எனவே அதில் உள்ள விதி முறைகளை மக்கள் பின்பற்றி நடப்பார்கள் என்பது பொதுவான எதிர்பார்ப்பு ஆகும். அந்த அரசமைப்புச் சட்டம் சிறப்பாக இயங்க மக்களின் ஒத்துழைப்பு அவசியம் ஆகும், 'சட்டம் என்பது வழி, அதன் வழியாக முடிவை எட்டலாம். அதுவே முடிவாக அமையாது', 'நீராவி உருளைச்

சட்டமன்றம்' என்ற கருத்தாக்கம் ஒன்று உண்டு. அதன்படி எந்தவொரு சட்டமும் நல்லது செய்யவில்லை என்றால் அதனை மாற்றிவிட வேண்டும். சில சமயங்களில் சில சட்டங்களை அரசு உருவாக்கும் போது அவை மக்களுக்கு தீங்கு விளைவித்தாலும் அதற்கு ஆதரவு அளிக்கப்படுகிறது. இத்தகைய சட்டமே நீராவி உருளைச் சட்டம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இத்தகைய சட்டங்களை கடுமையாக எதிர்ப்பது குடிமக்களின் கடமை ஆகும். இதன் மூலமாக நாம் அறிவது அரசியல் கடப்பாடுகள் என்பது சட்டத்தினை மதித்து நடப்பது மட்டுமல்ல சில சமயங்களில் சமுதாய நலனுக்கு எதிராக இருந்தால், சட்டத்தினை எதிர்க்கச் சொல்வதும் அரசியல் கடப்பாடுகளே ஆகும்.

அரசியல் கடப்பாடு பற்றிய கோட்பாடுகள் (Theories of Political Obligation)

வாழ்க்கையில் நாம் அனைவரும் பல கோட்பாடுகளை பின்பற்றி வருகிறோம். அதேபோன்று அரசியல் கடப்பாடுகள் பற்றி சில கோட்பாடுகளை இங்கு காண்போம்.

அ) தெய்வீகக் கோட்பாடு (Divine Theory)

முற்காலத்தில் மக்கள் நினைத்தது என்னவென்றால் "அரசினை கடவுள்

படைத்தார் என்றும், அரசர் கடவுளின் பிரதிநிதியாவார்" என்றும் அவர்கள் நம்பினார்கள். இந்தப் கோட்பாடு முற்காலத்திலும், இடைக் காலத்திலும் புகழ் பெற்று இருந்தாலும் தற்காலத்தில் இந்தக் கோட்பாட்டுக்கு இடமில்லை.

ஆ) ஒப்புதல் கோட்பாடு (Consent Theory)

இந்த கோட்பாடு முன்மொழிவது என்னவென்றால் அரசின் அதிகாரம் அனைத்தும் மக்களின் ஒப்புதல் அடிப்படையிலானதாகும். ஹாப்ஸ், லாக், ரூசோ போன்றோர் இந்த கோட்பாட்டினை நியாயப்படுத்துவதுடன், அரசின் அதிகாரம் மக்களின் ஒப்புதல் அடிப்படையிலேயே அமைகிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஆனாலும் பிற்காலத்தில் இது ஏற்றுக் கொள்ளப்படவில்லை, ஏனெனில் அரசு என்பது செயற்கையாக உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பு என்று கூறப்பட்டதால் இந்தக் கோட்பாடு நிராகரிக்கப்பட்டது.

இ) பரிந்துரைக் கோட்பாடு (Prescriptive Theory)

இந்த கோட்பாடு கூறுவது என்னவென்றால் அரசியல் அதிகாரத்துவத்தின் மதிப்பு என்பது வழக்கமான உரிமைகள் எனும் கொள்கையின் அடிப்படையில் அமைகிறது என்பதாகும். இக்கோட்பாடானது அரசியல் நிறுவனங்கள் என்பவை பழங்காலத்தொட்டு அமைந்து இருந்தன என்று கூறுகிறது. இக்கருத்தினை எட்மண்ட் பர்க்கும் (Edmund Burke) ஆதரிக்கிறார். ஆனாலும் காலப்போக்கில் இது செயல் இழந்து போனதற்கு காரணம் அளவுக்கு அதிகமாக நன்கு கடைப்பிடிக்கப்பட்ட நடைமுறைகளை வலியுறுத்தியதாகும்.

ஈ) இடைச்சியவாதக் கோட்பாடு (Idealistic Theory)

இந்த கோட்பாடு மனிதன் மற்றும் அரசு ஆகிய இரண்டும் தனித்தனியான குணகூறுகள் கொண்டவை என்று குறிப்பிடுகிறது. 'மனிதன்'

என்பவன் அரசியல் மற்றும் பகுத்தறிவினால் உருவானவன் என்றும், அரசு என்பது சுயசார்புடைய சமூக அமைப்பு என்றும் கூறுகிறது. மேலும் இலட்சியவாதக் கோட்பாடு கூறுவது என்னவென்றால் மனிதன் தன் அதிகாரத்தை அரசிடம் இருந்து மட்டுமே பெறுகிறான் எனும் போது அவன் அரசிடம் இருந்து மாறுபடுகின்ற அதிகாரத்தை இழக்கின்றான் என்பதே சரியானது ஆகும். எனினும் இந்த கோட்பாட்டின் கருத்துக்கள் பெரும்பாலும் மனிதனால் புரிந்து கொள்ள முடியாத அளவிற்கு கற்பனையாக அமைந்துள்ளது.

உ) மார்க்சின் கோட்பாடு (Marxian Theory)

மார்க்சின் கோட்பாடு பிற கோட்பாடுகளில் இருந்து மாறுபட்டதாகும். அது மூன்று நிலைகளாகப் பிரிக்கப்படுகிறது.

புரட்சிக்கு முந்தையநிலை

இந்நிலையில் மனிதன் முழுவதும் அரசியல் கடப்பாடுகளின்றி இருப்பதை கூறுகிறது.

புரட்சிக்கால நிலை

இது மாற்றம் ஏற்படும் நிலையாகும். அதாவது முற்றிலும் அரசியல் கடப்பாடு இல்லாத நிலையில் இருந்து மேம்பட்டு முழுவதுமாக அரசியல் கடப்பாட்டுக்கு உட்படுகின்ற நிலைக்கு மாறுவதைப் பற்றியது, இந்த புரட்சிக்கால நிலையாகும்.

புரட்சிக்குப் பிந்தையநிலை

இந்த நிலையானது முழுவதுமான அரசியல் கடப்பாடுகளில் இருந்து சமூக மேம்பாட்டிற்கு மாறும் நிலை பற்றியதாகும்.

மார்க்சிய அரசியல் கோட்பாடு கூறுவது என்னவென்றால் அரசு என்பது பாட்டாளி வர்க்கத்தினர் ஆளும் அமைப்பு ஆகும். வெற்றிகரமான புரட்சியின் மூலமாக முதலாளித்துவ அரசு மாற்றப்பட்டு சமதர்ம முறைமை உருவாக்கப்படுவதுடன் இதில்

அரசுகள் படிப்படியாக உதிர்ந்து போகும். எனினும் இக்கோட்பாடு மனிதன் அரசிடம் கெஞ்சிப் பணிகிறான் என்ற நிலையினை உருவாக்குவதால் தர்க்கத்தின் அடிப்படையில் பொருத்தமற்றதாகிறது.

நாம் ஏன் அரசுக்கு கீழ்ப்படிய வேண்டும்? அது தேவையானதா?

இக்கோட்பாடுகள் அரசியல் கடப்பாடு பற்றியவையாக இருந்தாலும் சில புலனாகாதவை மற்றும் சில கோட்பாடுகள் தர்க்க அடிப்படையில் பொருத்த மற்றவையாகும். ஆனால் நீங்கள், அரசுக்கு கீழ்ப்படிய வேண்டும் என எப்போதாவது எண்ணி இருக்கிறீர்களா? நாம் பயத்தின் காரணமாகவா அல்லது தேசபக்தி காரணமாகவா? அல்லது வேறு எந்த காரணத்திற்காக தனி மனிதன் அரசிடம் கீழ்ப் படுகிறான் என்பதைக் காண்போம்.

அ) தண்டனை பற்றிய பயம்

நீங்கள் உங்களது வீட்டுப் பாடத்தினை செய்யாமல் பள்ளிக்கு சென்றால் ஆசிரியர் தண்டனை கொடுப்பார் எனப் பயமா? அதே போன்று உங்களது தந்தை போக்குவரத்து விதிகளை மதித்து நடப்பது. தண்டனை என்ற பயத்தின் காரணமாகவா? ஆம். நமது கடமைகளை ஒழுங்காகச் செய்யாத போது பயம் வருகிறது. அதே போன்று தண்டனை கிடைக்கும் என்ற பயத்தின் காரணமாகவே தனிமனிதர்கள் தங்களின் பணிகளைச் செய்கிறார்கள். வேறு வழியில் கூற வேண்டுமெனில், அரசு தனது அதிகார வலிமையைப் பயன்படுத்தியே மனிதனை முறைமைக்குத் தக்கவாறு விதிகளை பின்பற்றவைக்கின்றது.

ஆ) தேசப்பற்று

தேசிய கீதத்திற்கு ஏன் எழுந்து நிற்கிறீர்கள்? அவ்வாறு நிற்பதற்குக் காரணம் தேசப்பற்று ஆகும். நாம் நமது நாட்டினை நேசிக்கிறோம். அதனால் நமது சுற்றுபுறத்தையும், தெருக்களையும் தூய்மையாக வைத்திருப்பதுடன் சாலைகளில்

குப்பைகளின்றி வைத்திருப்பது நமது கடமை ஆகும். ஆதலால் நாட்டின் மீது குடிமகன் என்ற முறையில் அக்கறை உணர்வுடன் செயல்பட வேண்டும். அத்தகைய அக்கறை உணர்வு இன்றி மனிதனால் நாகரிகமான குடிமக்களாக வாழமுடியாது. உறுப்பினர்கள் என்ற முறையில் அனைவரும் அரசுடனான பிணைப்பினை மேம்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இ) சமூக ஒழுங்கின்மை மற்றும் அமைப்பெதிர்வாதம் பற்றிய பயம்

உங்களது இல்லத்தை ஒழுங்கற்ற முறையில் நடத்திட நீங்கள் அனுமதிப்பீர்களா? நீங்கள் காலை உணவை ஒவ்வொரு நாளும் மதியத்தில் உண்ணுவிர்களா? உங்களது உடைகள் அங்கும், இங்கும் சிதறி கிடப்பதை கற்பனை பண்ணி பாருங்கள். உங்கள் இடம் சுத்தமின்றி இருப்பதை நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா? விரும்புவதில்லையல்லவா? மனித இனம் அமைதியையும், ஒழுங்கினையும் விரும்புவது பொதுவான கொள்கையாகும். சட்டத்திற்கு கீழ்படிதலையும் மனிதர்கள் விரும்பியே ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். அவ்வாறு சட்டத்திற்கு கீழ்படியாதவர்களை மனிதன் தனித்துப் பார்க்கிறான்.

ஈ) மரபுகள் மற்றும் பழக்கங்கள்

நாம் அனைவரும் துணிவு, நேர்மை, வீரம், ஒழுக்கம், கீழ்படிதல் போன்ற நல்லொழுக்கங்களை பழக்கங்களாகவே பின்பற்றி வருகிறோம். இது நமக்கு மரபார்ந்த விழுமியங்களால் ஏற்பட்டதாகும். இதே போன்று நாட்டில் குடிமக்கள் நல் மரபுகளை நிறுவ விரும்புவதுடன் அரசுக்குக் கீழ்படிதல், போன்ற செயல்களும் பழக்கமாகின்றன.

ஆகவே அரசியல் கடப்பாடு என்பது தேசிய அளவில் சிறந்த முறைமையை நிர்வகிக்க அவசியமாகிறது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆதலால் ஒவ்வொருவரும் அரசிடமிருந்து சிறந்த கைமாறு எதிர்பார்த்தால் சட்டத்தினை மதித்து கீழ்படிய வேண்டும்.

விவாதம்

சொத்துக்களில் சமத்துவமின்மை பற்றி கூர்ந்து விவாதிப்போம்

நம் நாட்டில் அனைத்து பகுதிகளிலும் குடும்ப சொத்து என்பது தந்தைக்கு பின் அவரது மகன்களுக்கு மட்டுமே பிரித்து வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் அதே தந்தைக்குப் பிறந்த ஒர் மகனுக்கு அந்த உரிமை வழங்கப்படவில்லை. 1956 - ஆம் ஆண்டு இந்து வாரிசு சட்டம் பெண்களுக்கும் ஆண்களைப் போன்று பிரிக்கப்படாத குடும்ப பாரம்பரிய சொத்தில் சமமான பங்கு உண்டு என உரிமையை வழங்கியுள்ளது.

கூர்ந்து விவாதிக்கவும்

ஆசிரியர் வகுப்பில் இரண்டு குழுக்களை பிரித்து, ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று உறுப்பினர்களையும் மற்றும் ஒரு நடுவரையும் நியமனம் செய்ய வேண்டும். பின்னர் இந்து வாரிசு உரிமை சட்டம் பற்றி விவாதிக்கவும். ஒரு குழு 1956 ஆம் ஆண்டு இந்து வாரிசு சட்டத்திற்கு ஆதரவாகவும், மற்றொரு குழு அந்தச் சட்டத்திற்கு எதிராகவும் விவாதம் செய்யவும்.

4.5. சொத்து

சொத்து என்பது இயற்கை உரிமையாகும். அது மனித மாண்பு, சுதந்திரம் மற்றும் மாண்பமை வாழ்விற்கு அவசியமாகிறது. சொத்து என்பது மனிதனுடன் சட்ட தொடர்புடைய பொருள்களாகவோ அல்லது புலனாகாதவைகளாகவோ இருக்கலாம். திரைப்பட காப்புரிமை, படைப்பு இலக்கிய காப்புரிமை போன்ற பல சொத்துக்களும் புலனாகாதவற்றில் அடங்கும். சொத்து என்பது தனிநபர் சொத்துகள் மட்டுமல்ல. தனிநபர் சொத்து என்னும் கருத்து கீழ்க்கண்ட இயல்புகளைச் சார்ந்ததாகும்.

- ❖ உங்களுக்கு சொந்தமாக வீடு இருக்கிறதா? ஆம் என்றால் அது உங்களின் தனிப்பட்ட

சொத்து. அதனைப் பிறர் உரிமை கொண்டாட இயலாது. உரிமையாளர் என்ற முறையில் நீங்கள் மட்டுமே உரிமை கொண்டாட இயலும்.

- ❖ உரிமையாளர் என்ற முறையில் உங்களின் வீட்டினை நீங்கள் உபயோகித்து கொள்ளலாம். ஆனால் அதனை மாற்றியமைக்கவோ அல்லது இடிக்கவோ அதற்கு உரிய அனுமதியை அதற்கென அதிகாரம் பெற்ற அரசின் அமைப்பிடம் பெற வேண்டும்.
- ❖ சொத்துக்களை மற்றவர்களுக்கு மாற்றம் செய்வதற்கு நீங்கள் விரும்பினால் அரசுக்கு சில வரிகளை நீங்கள் செலுத்த வேண்டும். வரிகளற்ற சில சொத்து பரிமாற்றங்கள் அரசினால் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது அல்லது தண்டனைக்குரிய வரிவிதிப்பிற்குரியதாகும். உதாரணமாக அன்பளிப்பு வரி அல்லது முதலீடு மாற்ற வரியைக் குறிப்பிடலாம்.

சொத்துக்கள் பலவகைப்படும் அவை பொதுச்சொத்து, அரசுச்சொத்து, அரசாங்கச்சொத்து, என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக போக்குவரத்து, இரயில்வேதுறை, போன்றவை பொதுச் சொத்துக்களாகும்.

4.5.1. லாக் மற்றும் பயன்பாட்டு வாதத்தினரின் நியாயவாதம் (Locke and the Utilitarian Justification)

லாக்கின் கூற்றுப்படி அரசாங்கத்தின் முக்கிய பணி என்பது குடிமக்களின் உரிமைகளை காப்பதுடன், அமைதியான முறையில் தங்களின் சொத்துக்களை அனுபவிக்கும் நிலையினை உருவாக்கி அவர்களை மகிழ்ச்சியுடன் வாழச் செய்வதாகும். மனித இனம் வாழ்வதற்கு சொத்து அடிப்படைத் தேவை ஆகும். பொதுவாக மனிதர்கள் ஒவ்வொரு தருணத்தைப் பற்றியும் திட்டமிடுவதில்லை. ஆனால் அதே மனிதன் தனது எதிர்கால பொருளாதார பாதுகாப்பிற்காக திட்டமிடுகிறான்.

மக்களுக்கு பாதுகாப்பு என்பது மிக முக்கியமானதாகும். அதுவே தனிமனிதனுக்கு மகிழ்ச்சி மற்றும் அமைதியை அளிக்கக் கூடியதாகும். இதனையே பயன்பாட்டு வாதம் கீழ்க்கண்டவாறு கூறுகிறது. "சொத்துரிமை என்பது தனிநபர்க்குத் தேவையானது. அதுவே அவனுக்கு மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கையைக் கொடுக்கிறது. எந்தவொரு அரசாங்கமும் மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கையை அளிக்க நினைத்தால், முதலில் மக்களின் சொத்துரிமைக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பு அளித்து உற்பத்தியை அதிகரிக்க வேண்டும். எந்த ஒரு அரசும் சொத்துக்களை மக்களிடம் இருந்து பறிக்கக் கூடாது. சொத்து என்பது மக்களுக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சியை தருவது என்பது உறுதியாகும்".

4.5.2 இருபதாம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட மேம்பாடுகள்

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப்பின் பெரும்பாலான வளர்ந்த மற்றும் வளரும் நாடுகள், சமூக நலக் கொள்கையை பின் பற்றுகின்றன. அக்கொள்கையின் முக்கியக் கூறுகளாக இருப்பது சொத்து வரிவிதிப்பு, அடிப்படை தொழிற்சூழலையில் மாறுதல், பொது மக்களின் அடிப்படை வசதிகளான சுகாதாரம், கல்வி போன்ற அரசு கட்டுப்பாட்டில் உள்ளவை போன்றவைகளாகும்.

பெண்ணியவாதிகளின் கண்ணோட்டம் (Feminist Perspectives)

21-ஆம் நூற்றாண்டில் பெண்களில் ஆற்றலாதல் துவங்கியவுடன் சம உரிமைக் கோரிக்கை பெண்களால் முன் வைக்கப்பட்டது. இந்த பெண்ணியவாதிகள் கூறுவது என்ன என்றால் பெண்களின் இன்றைய அடிமை நிலைக்கு காரணம் அவர்களுக்கு வருவாய், நிலம் போன்ற ஆதாரங்கள் மறுக்கப்படுவதாகும். சொத்து உரிமைகள் முழுவதும் ஆண்களுக்கு மட்டுமே வழங்கப்பட்டு அவர்களால் கட்டுப்படுத்தப்படுவதால் பெண்கள் ஆண்களை சார்ந்தே இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது, இந்தத் சார்பு நிலைதான் பெண்கள் தங்களது உரிமைகளையும், சொத்து

உரிமையையும் கோருவதற்கு காரணமாக அமைந்து இருக்கின்றது.

இந்திய அரசமைப்பு சொத்து உரிமையை அடிப்படை உரிமையில் இருந்து நீக்கியது. 1977-ஆம் ஆண்டு 44-வது அரசமைப்பு சட்ட திருத்தம் மூலம் சொத்துரிமை நீக்கம் மேற்கொள்ளப்பட்டது எனினும் சொத்துரிமை என்பது விதி 300 (A) யில் சாதாரண உரிமையாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதன்படி சட்டத்தினால் வழங்கப்பட்ட யாருடைய சொத்துரிமையையும் மறுக்க இயலாது என கூறப்பட்டுள்ளது. ஆகவே சொத்துரிமை தற்பொழுது சட்ட அங்கீகாரம் உள்ளதாக விளங்குகிறது.

இன்றைய குடிமைச் சமூகத்தில் வலியுறுத்தியோ அல்லது அதிகாரப்படுத்தியோ, சொத்துக்களை கையகப்படுத்தும் முறை குறைக்கப்பட வேண்டும். எனினும் சூழ்நிலையின் காரணமாக அல்லாமல் வலிமையைப் பயன்படுத்தி மக்களின் சொத்துக்களை கையகப்படுத்துவதை செய்யக் கூடாது. அரசு பல நேரங்களில் பெரிய தொழிலதிபர்களுக்கு முகவர்களாகவும், இடைத்தரகர்களாகவும் செயல்படாமல் விவசாயிகளின் உறுதியான சொத்துரிமைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும்.

அருஞ்சொற்பொருள்: Glossary

வழக்கிட்டு நிலை நாட்டுதல் (Justiciable): நீதி மன்றத்தில் விசாரணையின் மூலமாக நிலை நாட்டக்கூடியவை.

சுதந்திரம் (Liberty): சமுதாயத்தில் அடக்குமுறையிலான கட்டுப்பாடுகளற்ற சுதந்திரமான நிலையை இது குறிக்கிறது. இது அதிகாரத்துவத்தினால் ஒருவரின் நடத்தை மற்றும் அரசியல் கருத்துக்களின் மீது திணிக்கப்படுகிறது.

மக்களாட்சி (Democracy): மக்களுக்கான சமூக சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தும் ஆட்சிமுறை.

கடப்பாடு (Obligation): கடமை அல்லது அர்ப்பணிப்பு.

தேசப்பற்று (Patriotism): ஒருவர் தன்னுடைய நாட்டிற்கு தரும் தீவிரமான ஆதரவு.

அமைப்பெதிர்வாதம் (Anarchy): இது ஒரு ஒழுங்கற்ற நிலையாகும். அதிகாரத்துவம் இல்லாமை அல்லது அங்கீகரிக்காத நிலையாகும்.

மதச் சார்பின்மை (Secular): மதம் அல்லது ஆன்மீகத்துடன் தொடர்பற்ற நிலை.

கையகப்படுத்துதல் (Acquisition): சொத்துக்களை வாங்குதல் அல்லது சொத்துக்களை கையகப்படுத்துதல்.

பயன்பாட்டுவாதம் (Utilitarian): எந்தவொரு செயலும் மக்களைக் கவர்வதைக் காட்டிலும் அவர்களுக்குப் பயனுள்ளது அல்லது நடைமுறையிலானது என்ற வாதம்.

மறுமலர்ச்சி (Renaissance): கலை மற்றும் இலக்கியங்கள் புத்துணர்வு பெற்று மீண்டெழுதல்.

மதிப்பீடுதல் (Evaluation)

I சரியான விடையை தேர்தெடுக்கவும் .

- எந்த உரிமை ஒருவர் தன்னுடைய கருத்தினை பொது வெளியில் தெரிவிக்க வழிவகை செய்கிறது?
(அ) சுதந்திர உரிமை (ஆ) கல்வி உரிமை
(இ) சுதந்திரமாக வெளிப்படுத்தும் உரிமை (ஈ) மத உரிமை
- வாழும் உரிமை, சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவம் ஆகியவை எவ்வாறு அழைக்கப்படுகிறது?
(அ) அரசியல் உரிமைகள் (ஆ) குடிமையியல் உரிமைகள்
(இ) சட்ட உரிமைகள் (ஈ) இயற்கை உரிமைகள்
- உரிமைகளை பாதுகாத்து ஆதரிப்பதற்கான பன்னாட்டு மற்றும் தேசிய சட்டங்கள் மற்றும் உடன்படிக்கைகள் என்பவை
(அ) அடிப்படை உரிமைகள் (ஆ) உரிமைகள் மசோதா
(இ) இயற்கை உரிமைகள் (ஈ) மனித உரிமைகள்
- அரசமைப்பு நிர்ணயசபையின் வரைவு குழு யாருடைய தலைமையின் கீழ் அமைக்கப்பட்டது?
(அ) Dr.பி.ஆர். அம்பேத்கர் (ஆ) பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு
(இ) சர்தார்வல்லபாய் பட்டேல் (ஈ) இராஜேந்திர பிரசாத்
- சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவம் என்ற இரண்டு உரிமைகள் கண்டிப்பாக தேவைப்படும் ஆட்சி முறை
(அ) பொதுவுடைமை (ஆ) மக்களாட்சி
(இ) முடியாட்சி (ஈ) வகுப்புவாதம்
- நாட்டின் பாதுகாப்பு கருதி ஒருவரை தடுப்பு காவலில் வைப்பது.
(அ) ஆட்கொணர்வு ஆணை (ஆ) நீதிக்கட்டளை ஆணை
(இ) தடுப்புக் காவல் (ஈ) தடை ஆணை
- உச்சநீதி மன்றத்தின் மூலம் குடிமக்களுக்கு அரசமைப்புச் சட்ட பரிகாரம் பெறுவதற்கு எந்த உறுப்பு வழிவகை செய்கிறது
(அ) உறுப்பு 21 (ஆ) உறுப்பு 15
(இ) உறுப்பு 32 (ஈ) உறுப்பு 18
- அனைவருக்கும் பொதுவான குடிமையியல் சிவில் சட்டம் என்பதை எதன் மூலமாக அடையலாம் காண்கிறோம்.
(அ) அடிப்படை கடமைகள் (ஆ) அடிப்படை உரிமைகள்
(இ) அரசின் வழிகாட்டு நெறிமுறைகள் (ஈ) மனித உரிமைகள்

II பின்வரும் வினாக்களுக்கு மிகச்சுருக்கமாக விடையளிக்கவும்

- இயற்கைச் சட்டம் என்றால் என்ன?
- இயற்கைக் குடியுரிமை என்றால் என்ன?
- நமக்கு கிடைக்கக் கூடிய அடிப்படை உரிமைகள் யாவை?
- இந்தியக் குடிமக்களுக்கு அரசமைப்பு சட்டம் வழங்கியுள்ள பரிகார உரிமைகள் யாவை?

III. பின்வரும் வினாக்களுக்கு சுருக்கமாக விடையளி

12. அரசியல் கடப்பாடு பற்றிய தெய்வீகக்கோட்பாட்டினை விவரி?
13. அரசியல் கோட்பாட்டில் குடியுரிமை என்றால் என்ன?
14. இந்தியாவில் குடியுரிமை பெறக்கூடிய பல்வேறு வழிமுறைகள் யாவை?
15. பயன்பாட்டு நியாயவாதம் பற்றி லாக்கின் வரையறை யாவை?

IV. பின்வரும் வினாக்களுக்கு விரிவாக விடையளி

16. அடிப்படை உரிமைகளுக்கும் மற்றும் உரிமைகள் மசோதவிற்கும் உள்ள வேறுபாடுகளை கூறுக.
17. இந்திய குடியுரிமையினால் ஏற்படும் பல்வேறு விளைவுகளை கண்டறிக.
18. அரசின் வழிகாட்டு நெறிமுறைகளில் இடம் பெற்றுள்ள பல்வேறு கொள்கைகளை விளக்குக.
19. அரசியல் கடப்பாடுகள் என்றால் என்ன? அவற்றின் இயல்புகள் யாவை?
20. அரசியல் கடப்பாடுகள் பற்றிய பல்வேறு கோட்பாடுகளை விளக்குக.

● மேற்கோள் நூல்கள் (Reference books)

1. Rajeev Bhargava, Ashok Acharya, "Political Theory- An Introduction", Pearson India Education Services Pvt.Ltd., Uttar Pradesh, 2017.
2. Biswaranjan Mohanty, "Dynamics of Political Theory- The Current Analysis" Atlantic Publishers and Distributors (P) Ltd., New Delhi, 2010.
3. Sushila Ramaswamy, " Political Theory – Ideas and Concepts", Macmillan India Ltd., Chennai, 2009.

ICT Corner

அரசியல் அறிவியலின் அடிப்படை
கருத்தாக்கங்கள் - பகுதி II

குடியுரிமை அறிவோமா !

குடியுரிமை

செயல்முறை

படி 1 : குடியுரிமை செயல்பாடு பக்கத்தைத் திறப்பதற்கு உரலி (URL) அல்லது விரைவுக் குறியீட்டைப் பயன்படுத்தவும்.

படி 2 : செயல்பாட்டுச் சாளரத்தில், செயல்பாட்டைத் தொடங்க கீழே உள்ள Explore பொத்தானைச் சொடுக்கவும்.

படி 3 : குடியுரிமை அம்சங்களை அறிய Navigation என்பதைச் சொடுக்கவும்.

படி 1

What is a citizenship?

A citizenship may be defined as a recognised/legal member of a sovereign state or nation.

What is the difference between Nationality and Citizenship?

The nationality of a person, reveals an individual's place of birth, or the place of origin. A person can be a national of only one place as it is by birth or origin.

படி 2

படி 3

What can a good citizen do for the country?

A good citizen should be :

- Respectful to his community and the civic rules of society.
- Give back to the community and country.
- Educate and help encourage education.

படி 4

குடியுரிமை URL:

<http://mocomi.com/what-is-citizenship/>

*படங்கள் அடையாளத்திற்கு மட்டும்

B146_11_PSCI_TM

ICT Corner

அரசியல் அறிவியலின் அடிப்படை கருத்தாக்கங்கள் - பகுதி II

இந்தியக் குடிமகனாய் நம்
கடமைகளை அறிவோமா !

இந்திய குடிமகனின் அடிப்படை கடமைகள்

செயல்முறை

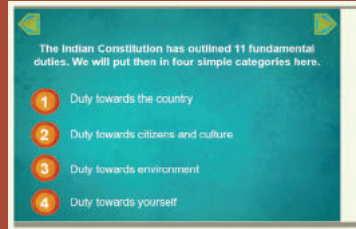
படி 1: இந்தியக் குடிமகனின் அடிப்படை கடமைகள் செயல்பாடு பக்கத்தைத் திறப்பதற்கு உரலி (URL) அல்லது விரைவுக் குறியீட்டைப் பயன்படுத்தவும்.

படி 2: திறக்கும் செயல்பாட்டுச் சாளரத்தின் மேல் வலது மூலையில் உள்ள Navigation பொத்தானைச் சொடுக்கவும்.

படி 3: ஒரு சிறிய கதை வடிவ அறிமுகத்திற்குப் பிறகு, அடிப்படை கடமைகள் பற்றிய விளக்கம் தொடங்கும்.

படி 4: Forward பொத்தானை கிளிக் செய்வதன் மூலம் அடிப்படை கடமைகளின் பல்வேறு அம்சங்களை அறிந்துகொள்ளலாம்.

படி 1

படி 2

படி 3

படி 4

இந்திய குடிமகனின் அடிப்படை கடமைகள் URL:

<http://mocomi.com/indian-fundamental-duties/>

*படங்கள் அடையாளத்திற்கு மட்டும்

B146_11_P5CI_TM

5.1 மக்களாட்சியின் வரையறை மற்றும் வகைகள்

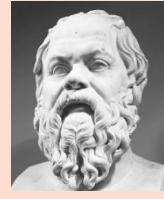
மக்களாட்சி என்ற சொல், கிரேக்க சொற்களான "டெமோஸ்" மற்றும் "கிரேட்டோஸ்" என்ற இரு சொற்களில் இருந்து உருவானது. கிரேக்க மொழியில் டெமோஸ் என்றால் மக்கள் என்றும் "கிரேட்டோஸ்" என்றால் ஆட்சி என்றும் பொருள்படும். இவ்விரு வார்த்தைகளின் இணைப்பிலிருந்து தான் மக்களாட்சி என்ற சொல் பிறந்தது. இதற்கு மக்களின் ஆட்சி அல்லது மக்களால் ஆளப்படுகின்ற ஆட்சி என்பது பொருள்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்திலிருந்து மக்களாட்சி என்பது பெரிதும் விவாதிக்கப்படுகிற ஒரு முக்கியமான கருத்தாக இருந்து வருகிறது. இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் இதன் முக்கியத்துவம் மேலும் அதிகரித்துள்ளது. இதன் பொருளானது சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார அமைப்புகளில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப, கால இடைவெளிகளில் பல அறிஞர்கள், ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் தத்துவஞானிகளால் வெவ்வேறு விதமாக விளக்கம் கூறப்பட்டு வந்துள்ளது. சக்தி வாய்ந்த கருத்தாக்கங்களான உரிமைகள், சுதந்திரம், சமத்துவம் சகோதரத்துவம் மற்றும் அனைத்து மதங்களையும் மக்களாட்சியானது தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. இறையாண்மையுள்ள மக்களாட்சியில் இவை அனைத்துமே மக்களுக்குக் கிடைக்க பெறும். மக்களாட்சியின் தொடக்கம் பண்டைய கிரேக்கத்தில் இருந்தாலும் தற்போதைய நவீன கால மக்களாட்சி முறையானது பிரிட்டனில் இருந்தே தொடங்கி வந்துள்ளது.

ஒரு நாட்டின் சமூக அமைப்பின் வகைமுறை அல்லது தேசியத்தின் அடிப்படையில் அங்கு மக்களாட்சி அமைகிறது.

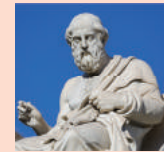

மக்களாட்சி: தத்துவவாதிகளின் வரையறை

மக்களாட்சி என்பது ஒரு மகிழ்ச்சியான அரசாங்க வகையாகும். இவ்வகை அரசில் எவ்வளவு குழப்பங்கள் இருந்தாலும் எந்த வித பாகுபாடுமின்றி அனைவரும் சமமாக நடத்தப்படுவதற்கும் அதன் மூலம் சமத்துவ சமுதாயத்திற்குமான வழி உள்ளது.

– சாக்ரடீஸ் (Socrates)

ஒர் அரசின் மகிமையே அதன் மக்களாட்சியில் உள்ள சுதந்திரம்தான். எனவே மக்களாட்சி யானது இயற்கையாகவே அரசில் சுதந்திரம் இருக்குமாறு உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

– பிளாட்டோ (Plato)

ஒர் மக்களாட்சி அரசமைப்பின் அடித்தளமே சுதந்திரம்தான். மக்கள் இதை விரும்பக் காரணமே, இந்த அரசமைப்பில் தான் அனைவருக்கும் சமமான அளவில் சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டிருக்கும்.

– அரிஸ்டாட்டில் (Aristotle)

மக்களாட்சியின் வகையையும், அதன் செயல்பாட்டையும் ஒரு நாட்டின் சமூக அமைப்பு முறையே தீர்மானிக்கிறது. சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவத்தை உருவாக்க மக்களாட்சி அவசியமாகிறது. மேலும் அரசியல் மற்றும் பிற அமைப்புகள் மூலமாக சமத்துவ சமுதாயத்தை நிலைநாட்ட இது உதவுகிறது.

தற்காலத்தில் மக்களாட்சி, மக்களால் மிகவும் விரும்பக்கூடிய ஒரு அரசாங்க முறையாகத் திகழ்கிறது. மேலும் உலக மக்களால் உயர்ந்த அரசியல் கருத்தாக்கமாக இது உருவாகி உள்ளது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் துவக்கத்தில் இருந்து மக்களாட்சி முறையானது பல்வேறு நாடுகளில் பரவத் தொடங்கியது. பேச்சு சுதந்திரத்திற்கு ஒரு முக்கியமான கருவியாக மக்களாட்சி முறை உள்ளது.

மக்களாட்சியின் பண்புகள்

அ) மக்களாட்சி என்பது தனிமனித சுதந்திரத்தை காப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட கொள்கைகள் மற்றும் செயல்முறைகள் உள்ள ஓர் ஆட்சி முறையாகும்.

ஆ) தனிமனித உரிமைகள், மற்றும் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளை உள்ளடக்கிய பெரும்பான்மையோரின் ஆட்சி என்ற கொள்கை அடிப்படையில் மக்களாட்சி அமைந்துள்ளது.

இ) மக்களாட்சியானது ஆட்சி அதிகாரத்தை வட்டார மற்றும் உள்ளூர் அளவில் மக்களுக்கருகே கொண்டு செல்கிறது. இது, ஒட்டு மொத்த அதிகாரமும் மத்தியிலே குவிக்கப்பட்டிருக்கும் முந்தைய அரசு முறைக்கு எதிரானது. இதன் முக்கிய அம்சமே, மக்களுக்கு தாங்கள் தேர்ந்தெடுத்த அரசிடம் கேள்வி கேட்கும் உரிமை உள்ளது என்பது மற்றும் மக்களின் தேவைகள் மற்றும் கோரிக்கைகளுக்கு மக்கள் எளிதாக அணுகக் கூடிய அளவிலும், அவர்களின் கோரிக்கைகளுக்கு செவிமடுப்பதும் அரசின் கடமை என்பதும் ஆகும்.

ஈ) மக்களாட்சியின் தலையாய பணியே

- 1) சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம்,
- 2) அனைவருக்கும் சமமான சட்ட பாதுகாப்பு
- 3) பேச்சுரிமை
- 4) மத சுதந்திரம்
- 5) அரசியல், பொருளாதார மற்றும் பண்பாட்டு நிகழ்வுகளில் பங்கேற்கவும் அவற்றை சமுதாயத்தில் ஏற்பாடு செய்யவுமான உரிமை போன்றவைகளும் மற்றும் மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகளை காப்பதுமேயாகும்.

உ) மக்களாட்சியில் மட்டுமே சுதந்திரமான மற்றும் நேர்மையான அனைத்து குடிமக்களும் பங்கேற்கும் வகையில் தேர்தல் நடைபெறும்.

உஈ) மக்களாட்சியானது, அரசாங்கங்கள் சட்டத்தின் ஆட்சிபடி செயல்படுவதை உறுதிசெய்கிறது. மேலும் அனைத்து குடிமக்களும் சட்டத்தின் முன் சமமாக நடத்தப்படுவதையும், அவர்களது உரிமைகள் அரசமைப்பு சட்டங்களினால் பாதுகாக்கப்படுவதையும் உறுதிசெய்கிறது.

எ) மக்களாட்சி என்பது பல்வேறு அரசியல் முறைகளைக் கொண்ட ஒன்றாகும். மக்களாட்சி முறையானது ஒவ்வொரு நாட்டின் அரசியல், சமூக மற்றும் பண்பாட்டு வாழ்வினைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் அமைந்திருக்கும்.

ஏ) அரசியல் அமைப்பில் குடிமக்களின் பங்கேற்பை மக்களாட்சி உறுதி செய்கிறது மேலும் அவர்களின் உரிமைகளையும், மற்றும் சுதந்திரங்களையும் பாதுகாக்கிறது.

ஐ) அரசியல் சார்ந்த அமைப்புகளில் குடிமக்கள் பங்கேற்பதையும் அவர்களின் சுதந்திரம் மற்றும் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுவதையும் மக்களாட்சி உறுதிசெய்கிறது. உயர்ந்த விழுமியங்களான சகிப்புத்தன்மை,

ஒத்துழைப்பு மற்றும் ஒருமித்த கருத்துக்கள் ஆகியவை மக்களாட்சி நிலைபெற்ற சமுதாயங்களில் காணப்படுகின்றன.

ஒ) நம் தேசத்தந்தை மகாத்மா காந்தியின் வார்த்தைகளில் கூறினால், "சகிப்பின்மையே கூட ஒரு வகையான வன்முறைதான், உண்மையான மக்களாட்சி மலர இதுவே மிகப்பெரிய தடையாகும்".

ஒ) மக்களாட்சி முறை அரசாங்கத்தில் அதிகார மற்றும் குடிமை பொறுப்புகள் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகளிடமே உள்ளது.

மக்களாட்சி முறை என்பது மக்களால் நடத்தப்படும் ஆட்சி என்ற கொள்கையை வலியுறுத்துகிறது. நேரடி மக்களாட்சி அல்லது பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சி முறை மூலமாக சட்டமியற்றுதல், கொள்கை உருவாக்கம் மற்றும் அரசின் செயல்பாடுகளில் அனைத்து குடிமக்களின் பங்கேற்பை இது உறுதிசெய்கிறது. மேலும் அனைத்து குடிமக்களும் தங்களது கருத்தை சுதந்திரமாக வெளிப்படுத்தும் வாய்ப்பையும் இது வழங்குகிறது. மக்களாட்சி என்பது பொதுவாக மக்களால் நடத்தப்படும் அரசாங்கம் என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அரசாங்கத்தில் இறையாண்மையானது ஒட்டுமொத்த மக்களிடம் உள்ளது. இது மக்களால் நேரடியாகவோ அல்லது இவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நிர்வாகிகள் மூலமாகவோ செயல்படுத்தப்படுகிறது.

மக்களாட்சியின் வகைகள் (Types of Democracy)

மக்களாட்சி அதன் செயல்பாட்டையும் நோக்கங்களையும் பொறுத்து பல்வேறு விதங்களாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

- அ) அரசியல் மக்களாட்சி (Political Democracy)
- ஆ) சமூக மக்களாட்சி (Social Democracy)

இ) தொழில்சார் மக்களாட்சி (Industrial Democracy)

ஈ) பொருளாதார மக்களாட்சி (Economic Democracy)

உ) முற்றதிகார மக்களாட்சி (Totalitarian Democracy)

ஊ) தீவிர முன்னேற்றவாத மக்களாட்சி (Radical Democracy)

எ) பொது வாக்கெடுப்பு முறை மக்களாட்சி (Plebiscitary Democracy)

அ) அரசியல் மக்களாட்சி

அரசியல் மக்களாட்சியில் அரசாங்கத்தில் குடிமக்கள் தங்களின் பங்கேற்பின் மூலமாக பிரதிநிதிகளை நாடாளுமன்றத்திற்கு தேர்ந்தெடுப்பர். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் மக்களுக்கு பதில்சொல்ல கடமைப்பட்டவர் ஆவர். மக்களின் நேரடி ஈடுபாட்டின் மூலமோ அல்லது அவர்களால் தேர்வு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள் நாடாளுமன்றத்தில் இயற்றும் சட்டங்களின் மூலமோ மக்களாட்சி செயல்படுகிறது. இது மக்களின் துவக்கமுறை (Popular Initiative) என்று அறியப்படுகிறது. இதை போலவே ஒரு சட்ட முன்வரைவை மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் உருவாக்கும் போது அதற்கு மக்கள் தங்கள் வாக்கின் மூலமாக ஒப்புதல் அளிக்கின்றனர். இது பொது மக்கள் வாக்கெடுப்பு (Referendum) என்று அறியப்படுகிறது.

இதில் இரண்டாவது வகை மக்களாட்சி முறை, பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சி முறை எனப்படும். இதில் மக்கள் தங்கள் பிரதிநிதிகளை குறிப்பிட்ட சில காலத்திற்கு தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். இப்பிரதிநிதிகள் மக்களின் சார்பாக கொள்கைகளை தீர்மானிக்கிறார்கள். இந்த பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சி முறையே உலகின் பிரதான மக்களாட்சி முறையாக பல்வேறு நாடுகளில் உள்ளது. அதே சமயத்தில் நேரடி மக்களாட்சி முறையானது கூட்டாட்சி குடியரசான சுவீட்சர்லாந்து நாட்டில் மட்டுமே நடைமுறையில் உள்ளது.

ஆ) சமூக மக்களாட்சி

சமூக, பொருளாதார கொள்கைகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் கருத்துகளின் ஒன்றிணைந்த சேர்க்கையாக இது உள்ளது. இம் மக்களாட்சி முறையானது பொருளாதாரத்தையும், மக்களின் பங்களிப்பையும் வலுப்படுத்தி சமூக நீதியையும், சமூக சமத்துவத்தையும் மேம்படுத்துகிறது. சமூக மக்களாட்சியானது பாலினம், பண்பாடு, நம்பிக்கைகள், மரபுகள் மற்றும் விழுமியங்களில் சமூக சமத்துவத்தை நிலைநாட்டுவதை அடிப்படைக் கொள்கையாக கொண்டுள்ளது. புகழ்பெற்ற பிரெஞ்சு சிந்தனையாளர் அலெக்ஸ் டி டக்வில்லி (Alexis De' Tocquville) அமெரிக்காவின் அரசியல் முறையை சிறந்த மக்களாட்சி முறைகளுள் ஒன்று என்று புகழ்கிறார். இது பிரபுத்துவ முறைக்கு எதிரானது என்கிறார். அனைவருக்குமான சுதந்திரம் மற்றும் அனைவருக்கும் சமமான வாய்ப்புகளே மனித உரிமைகளுடனான வாழ்விற்கு அடிப்படை என்று சமூக மக்களாட்சி வலியுறுத்துகிறது. மேலும் ஒவ்வொரு தனிமனிதனையும் அவர்களின் உழைப்பின் மூலம் வாழ்வில் வெற்றிபெற அவனை இயன்றவனாக்குகிறது.

சமத்துவவளர்ச்சியே சுதந்திரத்திற்கும், சுதந்திரத்தின் வளர்ச்சியே ஒரு நாட்டின் சிறந்த மக்களாட்சிக்கும் அடிப்படை என்று சமூக மக்களாட்சி வலியுறுத்துகிறது.

இ) தொழில்சார் மக்களாட்சி

தொழில்சார் மக்களாட்சி என்பது தொழிற்சாலைகளில் மக்களாட்சி கொள்கைகளின் அடிப்படையில் தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்பையும், உரிமைகளையும் மேம்படுத்தி அவர்களைப் பொறுப்புடன் செயலாற்ற வைக்கும் முறையாக இம் மக்களாட்சி முறை உள்ளது.

முடிவுகள் எடுப்பதில் நிர்வாகத்துடன் தொழிலாளர்கள் இணைந்து செயல்படுவதை இம் மக்களாட்சி முறை ஊக்குவிக்கிறது.

மேலும் இது தொழிலாளர்கள் மற்றும் நிர்வாகத்துக்கிடையே ஒரு இணக்கமான சூழல் ஏற்படவும், அதன் மூலம் பணியாளர்களின் திறன் மேம்படவும் உதவுகிறது. இதனால் நிர்வாகத்தின் நோக்கமே தொழிலாளர்களின் நோக்கமாக மாறி அதிக உற்பத்திக்கு வழிவகுக்கிறது.

இந்த மக்களாட்சி முறையானது சமுதாய மற்றும் தனிமனித தேவைகளை நிறைவேற்றி, அவற்றின் ஒட்டுமொத்த நலனிற்கு பயன் விளைவிப்பதாக உள்ளது. மேலும் இது தொழிலாளர்களைத் தொழிலின் பங்குதாரர்களாக ஆக்குவதன் மூலம் அவர்களை ஆற்றலுறச் செய்கிறது. நிர்வாகம் மற்றும் தொழிலாளர்களின் இணைந்த செயல்பாட்டின் மூலமாகவே சமுதாய வளர்ச்சி மற்றும் நாட்டின் வளர்ச்சி சாத்தியப்படும், உற்பத்தி பெருகும் என்று இம்மக்களாட்சி முறை வலியுறுத்துகிறது. சிறந்த உற்பத்தி மற்றும் இணக்கமான சூழலின் வழியே இந்த மக்களாட்சி முறை நாட்டின் மேம்பாடு, வளர்ச்சி மற்றும் அமைதிக்கு வழிவகுக்கிறது.

ஈ) பொருளாதார மக்களாட்சி

பொருளாதார மக்களாட்சி என்பது பல்வேறு வகுப்புகளுக்கிடையே சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தவும் அனைவருக்குமான பொருளாதார வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தி, சமூக மற்றும் பொருளாதார வேறுபாடுகளையும், ஏழை – பணக்காரன் என்ற இடைவெளியை குறைப்பதுடன் பொருளாதார உற்பத்தி பெருக மக்களாட்சி முறையில் தகுந்த சூழலை ஏற்படுத்துவதும் பொருளாதார மக்களாட்சியின் அடிப்படைப் பண்புகளாகும்.

"பணியிடத்தில் மக்களாட்சி" மற்றும் "தொழிலாளர்கள் நிறுவனத்தை தங்களது உடைமையாகக் கருதுதல்" போன்றவை சமத்துவத்தை ஊக்குவித்து வளத்தை மக்களாட்சி முறையில் மேம்படுத்த உதவுகிறது. பொருளாதார சுதந்திரத்தின் மூலமாக, மனிதனின் கண்ணியமான

வாழ்விற்கு சமுதாயத்தையும் மற்றும் பொருளாதாரத்தையும் சரியான விகிதத்தில் இணைப்பதே சாத்தியமான வழியாகும் என்று பொருளாதார மக்களாட்சி கூறுகிறது. பொருளாதார உரிமைகளும், சமூக சமத்துவமும் இந்த மக்களாட்சி முறையின் அடிப்படையாக உள்ளது.

உ) முற்றதிகார மக்களாட்சி

முற்றதிகார மக்களாட்சி முறையில் மக்கள் தங்கள் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்த பின் வேறு எந்த முடிவையும் எடுக்கும் அதிகாரமற்றவர்கள் ஆவர். மக்கள் பிரதிநிதிகளே நாட்டின் அனைத்து முடிவுகளையும் எடுக்கின்றனர். இந்த முறை மக்களாட்சியில் மக்கள் பிரதிநிதிகள் தேர்தல்கள் மூலம் ஆட்சி அதிகாரத்திற்கு வந்தாலும் அவர்கள் வாக்களித்த மக்களை விட மேம்பட்டவர்களாகவே உள்ளனர். மக்களாட்சி முறையில் ஆட்சி அதிகாரத்தை கைப்பற்றி இருந்தாலும் சர்வாதிகார முறையிலேயே ஆட்சி புரிகின்றனர். மக்களின் விருப்பங்களை விட ஆட்சியாளர்களின் கொள்கைகளும் ஆளும் கட்சியின் சித்தாந்தமே உயர்வாக இந்த மக்களாட்சி முறையில் காணப்படுகிறது. மக்களின் நலன் என்ற பெயரில் மக்களின் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரிவினருக்கு எதிராக வன்முறையை கட்டவிழ்த்து விடுவதும், பேச்சு மற்றும் எழுத்து சுதந்திரத்தை பறித்து ஒட்டுமொத்த மக்களையும் முழுமையான கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருப்பதும் இதன் பண்புகள் ஆகும். முற்றதிகார மக்களாட்சி என்பது நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் மேல் முழுமையான கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது. மேலும் அதன் மூலம் இது மக்களையும் கட்டுப்படுத்துகிறது.

உஉ) தீவிர முன்னேற்றவாத மக்களாட்சி (Radical Democracy)

இந்த மக்களாட்சி முறையை புகழ்பெற்ற இந்திய அரசியல் சிந்தனையாளர் எம்.என்.ராய் அவர்கள் சிறந்த மக்களாட்சி

முறை என்று பரிந்துரைத்தார். இந்த முறையில் மட்டுமே உண்மையான மக்களாட்சி மலரும் என்று நம்பினார். இந்த மக்களாட்சி முறையில் மக்கள் பிரதிநிதிகள் மற்றும் நிர்வாகிகள் மக்களுக்கு நேரடியாக பதிலளிக்க கடமைப்பட்டவர்கள் ஆவர். தீவிர முன்னேற்றவாத மக்களாட்சியானது மனித நேயத்தின் மீது மிகுந்த நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு சட்டமியற்றுபவர்களை விட மக்களே அரசியல் அதிகாரத்தின் உண்மையான தலைவர்கள் என்று இது கூறுகிறது.

மக்களிடமே அதிகாரம் உள்ளது. மக்களே நாட்டின் மன்னர்கள் ஆவர். ஒவ்வொரு கிராமமும் ஒரு குடியரசு ஆகும். அவைகளின் ஒன்றிணைப்பில் அரசும் மற்றும் அரசாங்கமும் உருவாகின்றன. இந்த கிராம குடியரசுகளே மத்திய மாநில அரசுகளில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன.

மக்கள் பங்களிப்புடன் கூடிய உண்மையான மக்களாட்சியை தீவிர முன்னேற்றவாத மக்களாட்சி நிலைநாட்டுகிறது இதில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களும் அதிகாரிகளும் மக்களுக்கு பொறுப்புடையவர்களாக உள்ளனர். தேவைப்பட்டால் அரசாங்கத்தை மாற்றும் அதிகாரம் மக்களிடம் உள்ளது.

எ) பொது வாக்கெடுப்பு முறை மக்களாட்சி (Plebiscitary Democracy)

பொது வாக்கெடுப்பு முறை மக்களாட்சியில் மக்கள் தங்கள் பிரதிநிதிகளை அல்லது கட்சியை தேர்ந்தெடுத்தல், பொதுவான பிரச்சனைகளில் முடிவெடுத்தல், புதிய அரசியல் அமைப்பைத் தேர்ந்தெடுத்தல் மற்றும் மாகாணசபை நிர்ணயம் போன்றவற்றில் பொது வாக்கெடுப்பின் மூலம் தங்களது நிலைப்பாட்டினை தெரிவிக்கின்றனர்.

மக்கள் விரும்பினால் ஒரு சட்ட முன்வரைவை கொண்டுவருவதற்கும், கொள்கை உருவாக்குவதற்கும் உரிமை இந்த

மக்களாட்சி முறையில் உள்ளது. ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு ஆதரவை மக்கள் தாங்கள் கையெழுத்திட்ட மனு மூலம் தெரிவித்து தாங்கள் விரும்பிய மாற்றங்களை செய்ய அரசுக்கு பரிந்துரைக்கலாம்.

மேலும் ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதி சரியாக செயல்படாதபோது அல்லது மக்கள் விருப்பத்திற்கு மாறாக செயல்படும் போது, மக்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு கையெழுத்துக்களை அவருக்கு எதிராக சேகரித்து அதன் மூலம் அவரை திரும்ப அழைக்கலாம்.

செயல்பாடு

கீழ்க்கண்ட வாக்கியங்களுள் எது சரி அல்லது தவறு

1. முடியாட்சி முறை ஆட்சி தற்போது வழக்கத்தில் இல்லை.

பதில்: _____

2. முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு நாடுகளுக்கிடையேயான உறவுகள் மிகுதியாக மக்களாட்சித்தன்மை வாய்ந்ததாக இப்போது உள்ளன.

பதில்: _____

3. நாளுக்கு நாள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அரசுகள் ஆளக்கூடிய நாடுகள் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

பதில்: _____

4. இராணுவ சர்வாதிகாரிகள் என்று தற்போதைய உலகில் யாரும் இல்லை.

பதில்: _____

5. எது தூய அரசியல் அமைப்பிலான ஆட்சி அரசாங்கம் மக்களாட்சி அரசாங்கத்தை விட சிறந்தது?

பதில்: _____

6. மக்களின் அறியாமை அதிகம் உள்ள நாடுகளில் மக்களாட்சி முறை தோல்வி அடைகிறது.

பதில்: _____

7. மக்களின் உரிமைகள் பறிக்கப்படும் போது மக்களாட்சி தோல்வியடைகிறது.

பதில்: _____

மக்களாட்சி என்பது சமூக பொருளாதார மற்றும் அரசியல் தளத்தில் வாழும் ஓர் நிதர்சனம்/மெய்மையாகும்

-G.D.கோவார்டு கோல் (G.D.Howard Cole)

1. மக்களாட்சி என்பது மக்களால் நடத்தப்படும் அரசாங்கம், குறிப்பாக பெரும்பான்மை மக்களால் ஆகும்.

2. மக்களாட்சி அரசாங்கத்தில் மேலான அதிகாரம் மக்களிடம் இருக்கும். இந்த அதிகாரத்தை மக்கள் நேரிடையாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ தங்கள் பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுக்க பயன்படுத்துவர். இங்கு தேர்தல்கள் சீரான இடைவெளியிலும் மற்றும் சுதந்திரமாகவும் நடைபெறும்.

- தாமஸ் ஜெஃபர்சன் (Thomas Jefferson)

5.2 மக்களாட்சிக் கோட்பாடுகள் (Theories of Democracy)

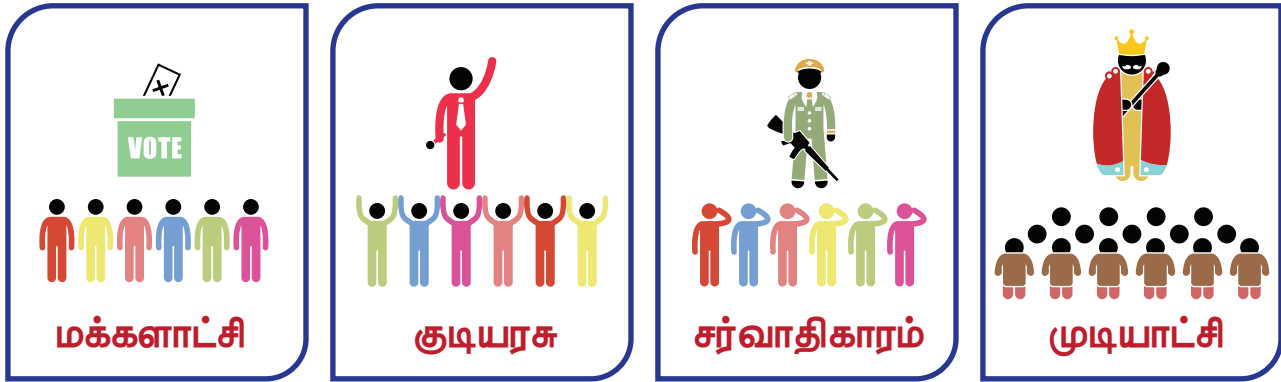
ஒரு கருத்தாக்கத்தின் மேம்பாட்டினை வரலாற்று ரீதியாகவும் மற்றும் பல்வேறு நிலைகளில் அதன் வளர்ச்சியையும் விளக்குவதே கோட்பாடு எனப்படும். ஒரு கோட்பாடானது அதன் முக்கியத்துவம் மற்றும் உபயோகித்தலுக்காக பல்வேறு நாடுகளில் பல்வேறு பண்பாடுகளில்

சோதித்தறியப்படுகிறது. ஒன்றுக்கொன்று தர்க்கரீதியாக பிணைக்கப்பட்ட உண்மைகளின் அடிப்படையில் கோட்பாடானது அமைத்துள்ளது. மக்களாட்சி என்ற ஒரு கோட்பாடு பல்வேறு வரலாற்று காலகட்டங்களில் பல்வேறு நாகரீகங்களில் பல்வேறுவிதமாக உபயோகிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

மக்களாட்சியின் தொன்மை கோட்பாடானது பண்டைய கிரேக்கத்தில் தோன்றியது ஆகும். கிரேக்கத்தின் புகழ்பெற்ற நகர அரசுகள் யாவும் நேரடியான தேர்தல், பொதுக்கொள்கை மீதான விவாதங்கள், மற்றும் பொதுமக்களே முடிவெடுக்கும் முறை போன்ற மக்களாட்சி விழுமியங்களைக் கொண்டிருந்தன. கிரேக்கப் பண்பாடு, நாகரிகம் மற்றும் மொழியானது ஐரோப்பா, வட மற்றும் தென் அமெரிக்கா நாடுகளில் மெல்ல பரவத் தொடங்கிய போது இந்த மக்களாட்சியும் ஒரு ஆட்சி முறையாக அங்கெல்லாம் பரவியது.

கிரேக்க மக்களாட்சி முறையானது மெல்ல பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சியாக வளர தொடங்கியவுடன் அதன் முக்கியத்துவமும் அதன் தற்காலத்தைய பொருத்தமும் அதிகரித்தன. பின்பு பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சி முறை அறிவொளி காலகட்டங்களில் ஒரு பிரதான ஆட்சி முறையாக பல்வேறு ஐரோப்பிய நாடுகளில் பரவத்தொடங்கியது. அமெரிக்க புரட்சி (1775 – 1783) மற்றும் பிரெஞ்சு புரட்சி (1789–1799) காலங்களில் மக்களாட்சியானது அனைத்து தரப்பு மக்களின் பெரும் கோரிக்கையாக உருவெடுத்தது.

தற்காலத்தில் மக்களாட்சி என்பது பல்வேறு மக்களாலும், பண்பாடு மற்றும் நாடு, மொழி ஆகியவற்றைக் கடந்து அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒரு ஆட்சி முறையாக மாறிவிட்டது. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அவற்றின் பண்பாடு, மரபுகள் மற்றும் விழுமியங்கள் அந்நாட்டின் மக்களாட்சி முறையில் எதிரொலிக்கின்றன. அவை மக்களாட்சி முறையை செழுமைப்படுத்தியுள்ளன.

மக்களாட்சி கோட்பாடுகள் அதன் நோக்கம் மற்றும் விளைவுகளை பொறுத்து பல்வேறு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

5.2.1 மக்களாட்சியின் தொன்மைக் கோட்பாடு (Classical Democracy)

பண்டைய கிரேக்கத்தில் நேரடியான மக்களாட்சி முறையாக தொன்மை மக்களாட்சி முறை உருவானது. இந்த மக்களாட்சி முறையானது ஏதென்ஸ் நகரத்தில் தான் முதன் முதலில் கிமு 800 மற்றும் கிமு 500 க்கும்

இடையே உருவானது. ஏதென்ஸ் நகரின் நேரடி மக்களாட்சி முறையில் நகர அரசின் (City State) குடிமக்கள் அனைவரும் சட்டமன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் ஆவர். அவர்கள் சட்டமியற்றுதலிலும், முடிவுகள் எடுப்பதிலும் நேரடியாக பங்கேற்றனர். குடியுரிமை பெற்ற குடிமக்கள் குறைவான எண்ணிக்கையில் இருந்ததால், அவர்கள் நகரின் பிரதான இடத்தில் கூடுவதற்கும், கூடி விவாதிப்பதற்கும் எளிதாக இருந்தது. அனைத்து குடிமக்களும் தங்களது கருத்துகளை சுதந்திரமாக வெளிப்படுத்தவும்,

விவாதிக்கவும், மற்றும் வாக்களிக்கவும் முழு உரிமை இருந்தது. இதுவே தொன்மை மக்களாட்சி என அழைக்கப்படுகிறது.

மக்கள் தொகை மெல்ல அதிகரிக்க தொடங்கியவுடன் நேரடியாக கூடுவதும் விவாதிப்பதும் கடினமானது. எனவே மக்கள் பிரதிநிதிகள் மூலம் அரசாங்கத்தை நடத்தும் முறை உருவானது. இதில் சட்டமன்றம், மக்கள் நீதிமன்றம், நிர்வாக சபை என மக்களாட்சியின் மூன்று தூண்களும் பின்பு உருவாகின. தொன்மை மக்களாட்சி வெற்றிகரமாக இயங்க இரண்டு நிபந்தனைகள் உள்ளன.

அ) குடிமக்களின் எண்ணிக்கை குறைவாக இருத்தல் வேண்டும். அப்போது தான் அவர்கள் விவாதங்களில் பங்கு பெறவும் முக்கிய பிரச்சனைகளில் வாக்களிக்கவும் இயலும்.

ஆ) அனைத்து குடிமக்களையும் அரசியலில் ஈடுபடவைக்கும் அளவிற்கு தொன்மை மக்களாட்சியின் பொருளாதாரம் இருத்தல் வேண்டும்.

தொன்மை மக்களாட்சியின் விதிகளாக கீழ்க்கண்டவைகள் உள்ளன.

அ) அரசியலின் முதன்மை கருத்தியல்களாக மக்களிடையே சமத்துவம், சுதந்திரம், சட்டம் மற்றும் நீதிக்குரிய மதிப்பு ஆகியவை இருத்தல்.

ஆ) அனைவருக்கும் பொதுவான மற்றும் அனைவரையும் சமமாக நடத்தும் நீதி அமைப்பு சமூகத்தின் எல்லாதளங்களிலும் இருத்தல். எளிதானதாக மற்றும் அனைவருக்குமான சுதந்திர அரசியல் வாழ்க்கை முறையும் இருப்பதாகும்.

தொன்மை மக்களாட்சியின் சிறப்பியல்பே அரசின் அனைத்து நிலைகளிலும் மக்களின் பங்களிப்பு இருப்பதே ஆகும். மேலும் உரிமைகள் மற்றும் சலுகைகளை தொன்மை மக்களாட்சியானது அனைத்து குடிமக்களுக்கும் சமமாக வழங்குகிறது.

பாதுகாக்கும் மக்களாட்சி (Protective Democracy)

தொன்மை மக்களாட்சி மெல்ல வளர்ந்து பின்பு பாதுகாக்கும் மக்களாட்சியாக மாறியது. உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் மக்களாட்சி முறை அரசாக இது இருப்பதால் இந்த மக்களாட்சி முறையானது 'பாதுகாக்கும் மக்களாட்சி' என்றழைக்கப்படுகிறது. இந்த முறை மூலம் தனிமனிதர்கள் தங்களது உரிமையையும், சுதந்திரத்தையும் பாதுகாத்துக்கொள்கிறார்கள். பதினேழு மற்றும் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய இந்த பாதுகாக்கும் மக்களாட்சி, உரிமைகளை அடிப்படையாக கொண்டது. இது நாட்டு மக்களின் மனித உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்களைக் காப்பதற்கான வழிமுறைகளை கொண்டுள்ளது. பிரிட்டனின் புகழ்பெற்ற அரசியல் சிந்தனையாளரான ஜான் லாக் (1631-1704) இந்த மக்களாட்சி முறையை பரிந்துரைப்பவர்களின் முதன்மையானவர் ஆவார். இயற்கை உரிமைகளான வாழ்வதற்கான உரிமை, சுதந்திர உரிமை மற்றும் சொத்துரிமை எந்த அளவுக்கு ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் கிடைக்கிறதோ அந்த அளவிற்கு தான் அவர்களின் சுதந்திரமும், வாக்குரிமையும் இருக்கும் என்று லாக் கூறுகிறார்.

ஜெரமி பெந்தம் (1748-1832), ஜேம்ஸ் மில் (1773-1836) மற்றும் ஜான் ஸ்டுவர்ட் மில் (1806-1873) போன்ற பயன்பாட்டுவாத சிந்தனையாளர்கள் பாதுகாக்கும் மக்களாட்சி முறையை ஆதரிக்கின்றனர். மக்களாட்சியின் அடிப்படை அம்சங்களான தனிமனித சுதந்திரம் மற்றும் உரிமைகளை பாதுகாத்தலே பயன்பாட்டு வாதத்தின் முக்கிய நோக்கங்கள் ஆகும். உரிமைகளை பாதுகாத்தலே மக்களாட்சியைப் பாதுகாத்தல் ஆகும்.

ஜெரமி பெந்தம், ஜேம்ஸ் மில் மற்றும் ஜான் ஸ்டுவர்ட் மில் போன்றோர் மக்களாட்சி மட்டுமே ஒரு மனிதனின் அனைத்து உரிமைகளையும் உறுதியளித்து அவனை பாதுகாப்பதுடன் முன்னேற்றும் என்கிறார்கள்.

உரிமைகளை அடிப்படையாக கொண்ட பாதுகாக்கும் மக்களாட்சியானது தாராளவாத மக்களாட்சியின் ஓர் அம்சமாகும் என்று இம்மூவரும் கூறுகின்றனர்.

பாதுகாக்கும் மக்களாட்சியின் அடிப்படை அம்சங்கள்

- ❖ பாதுகாக்கும் மக்களாட்சியானது மக்கள் இறையாண்மையில் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளது.
- ❖ மக்கள் இறையாண்மை மற்றும் பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சி இரண்டுமே சட்டப்பூர்வமானவை ஆகும்.
- ❖ குடிமக்களின் சுதந்திரம் மற்றும் உரிமைகளைக் காப்பதே ஓர் அரசின் அடிப்படைக் கடமையாகும்.
- ❖ அதிகாரத்துவம் மக்களுக்குப் பொறுப்புடையதாக உள்ளது. இதை நிறுவ அவ்வப்போது தேர்தல்கள் நடைபெறும்.
- ❖ நீதி, நிர்வாகம் மற்றும் சட்டமன்ற அதிகாரங்களை அதிகாரப் பிரிவினை செய்தல் மூலமே உரிமைகள், சுதந்திரம் போன்றவற்றைக் காப்பதும், சலுகைகளை அனைவருக்கும் சமமாக அளிப்பதும் சாத்தியமாகும்.
- ❖ உரிமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட பாதுகாக்கும் மக்களாட்சி அரசமைப்புவாதத்தைக் கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்டது. அரசமைப்பு வாதத்தில் ஆள்பவர் மற்றும் ஆளப்படுவோர் அனைவரும் அரசமைப்பு வகுத்த விதிகளுக்கும், கொள்கைகளுக்கும் கட்டுப்பட்டவர்கள் ஆவர். அரசமைப்பு மட்டுமே அதிகாரத்தின் ஊற்றாகக் கருதப்படும். இதுவே உரிமைகளுக்கும், சுதந்திரத்திற்கும் உத்திரவாதமளிக்கிறது. அரசமைப்பில் தனிமனித உரிமைகள், சங்கங்களின் உரிமைகள், உரிமை மீறல்கள், சுதந்திரத்தின் மீதான

அத்துமீறல்கள் என அனைத்தையும் கையாள்வதற்கு சட்ட விதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இது சட்டமன்றம், நீதிமன்றம் மற்றும் நிர்வாக அமைப்புகளில் பாதுகாக்கும் மக்களாட்சியை நிலைநாட்டுகிறது. இது அரசுக்கும் குடிமைச் சமூகத்துக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாட்டை தெளிவாக காட்டுகிறது.

5.2.2 மக்களாட்சியின் மார்க்சிய கோட்பாடு

மார்க்சிய கோட்பாடானது மக்களாட்சியை சமூகத்தில் உள்ள வர்க்க அமைப்பின் பின்னணியில் காண்கிறது. இந்த வர்க்க பிரிவினையானது தொழிற்புரட்சி காலத்தில் தோன்றியதாகும். சமூகம் இரு வர்க்கங்களாக பிரிந்திருந்தது. அவை முதலாளிகள் அல்லது உரிமையாளர்கள் வர்க்கம் என்றும் தொழிலாளிகள் அல்லது பாட்டாளிகள் வர்க்கம் என்றும் அழைக்கப்பட்டன. மார்க்சின் மக்களாட்சிக் கோட்பாடானது எப்போதுமே முதலாளித்துவத்தின் மேலாதிக்கத்திற்கு சவால் விடும் வகையிலும், பாட்டாளி வர்க்கம் சுரண்டப்படுவதற்கு எதிரான வகையிலும் தனது அரசியல் நிலைப்பாட்டைக் கொண்டிருந்தது. மார்க்சின் கோட்பாடு தேர்தல் தொடர்பான உரிமைகளை வலியுறுத்தவில்லை. மாறாக பொருளாதார உரிமைகளையே வலியுறுத்தி சமதர்ம மக்களாட்சி உருவாக வேண்டும் என்கிறது.

மக்களாட்சி Vs சர்வாதிகாரம்

மார்க்சிய மக்களாட்சி, முதலாளித்துவத்தின் வீழ்ச்சியையும் அதன் பின் புரட்சியின் மூலம் சமூக மாற்றத்திற்கும் அறைகூவல் விடுக்கிறது. சமதர்ம சித்தாந்தத்தின் மூலமே அரசியல் அதிகாரம்

சாத்தியம் என்றும் இது நாட்டின் வளத்தையும், உற்பத்தி மீதான உரிமையையும் சரிசமமாக மக்களுக்கு பிரித்தளிப்பதன் அடிப்படையில் மட்டுமே நிகழும் என்றும் கூறுகிறது. வர்க்க வேறுபாடுகள், சிறப்பு சலுகைகள் போன்றவற்றை நீக்குவதன் மூலமே சுதந்திரம், சமூக நிலை மற்றும் மக்களாட்சி போன்றவை சாத்தியப்படும் என்று மார்க்சிய மக்களாட்சிவாதிகள் வாதிடுகின்றனர்.

சமதர்ம சிந்தனையாளர்கள் அனைவருக்குமான கல்வி மூலம் மக்கள் தங்களை தாங்களே ஆள கற்றுக்கொள்வர் என்கின்றனர். மார்க்சின் கோட்பாடு தாராளவாத மக்களாட்சியைப் போலியானது என்று விமர்சிக்கின்றது. அது ஆளும் வர்க்கத்துக்கு ஆதரவாக இருப்பதாக கூறுகிறது. பொருளாதார ஏற்ற தாழ்வே வர்க்க பிரிவினைக்கு அடிப்படை என்றும் உற்பத்தி மற்றும் அதன் விநியோகம் மீதான உரிமையே வர்க்க பிரிவினையை ஏற்படுத்துகிறது என்றும் மார்க்சிய கோட்பாடு கூறுகிறது.

ஐரோப்பாவில் உள்ள மார்க்சிய மக்களாட்சிவாதிகள் தேர்தல் மூலமான மக்களாட்சியின் வலிமையான ஆட்சியை ஆதரிக்கின்றனர். அதுவே சமதர்ம சமுதாயத்தை அடைய அமைதியான மற்றும் சட்டபூர்வ வழியாகும். கீழ்கண்ட மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் மக்களாட்சியில் சமதர்மம் மலர முடியும் என்கின்றனர்.

அ) மார்க்சிய மக்களாட்சிவாதிகள் அரசை மக்களுக்கு எதிராக குற்றமிழைக்கின்ற ஒரு நிறுவனமாக பார்க்கின்றனர். நாட்டின் இராணுவத்துக்கு பதிலாக குடிமக்கள் அடங்கிய குடிமக்களின் படை ஏற்படுத்தப்படுதல்.

ஆ) அரசை நடத்துவோர் தேர்ந்தெடுக்கப்படுதல் மற்றும் அவர்கள் செயல்படாத நிலையில் அவர்களைத் திரும்ப அழைத்தல்.

இ) அரசியல் சார்புடைய காவல்துறை முழுவதுமாக நீக்கப்படல்.

ஈ) முடியாட்சியை அகற்றுதல்.

மக்களாட்சி பற்றிய அறிஞர்களின் கருத்துக்கள்

மக்களாட்சியே சமதர்மத்திற்கான பாதை ஆகும்.
- கார்ல் மார்க்ஸ் (Karl Marx)

மக்களாட்சி என்பது மக்களால் மக்களுக்காகவே மக்களாலான அரசாங்க முறை ஆகும்.
- ஆப்ரகாம் லிங்கன் (Abraham Lincoln)

எ ளி யோ ரு க் கு ம் வலியோருக்கும் சம வாய்ப்பு வழங்குதல் மக்களாட்சியில் மட்டுமே நடைபெறும் என்பதே என் கருத்து. இது வன்முறையற்ற வழியில் மட்டுமே சாத்தியப்படவேண்டும்.

- மகாத்மா காந்தி (Mahatma Gandhi)

5.2.3 மக்களாட்சியின் உயர்ந்தோர் குழாம் கோட்பாடு: (Elitist Theory)

மக்களாட்சியில் சமூக மற்றும் பொருளாதாரத்தில் உயர் அடுக்கில் உள்ளோரின் பங்கு தவிர்க்க முடியாதது. பல நூற்றாண்டுகளாக உயர் அடுக்கில் இருப்போர் முக்கிய வளங்களை தங்கள் கட்டுக்குள் வைத்துள்ளனர். ஒரு ஆட்சியின் முக்கிய முடிவுகளை எடுக்கின்றனர். தொழில் சார்ந்த அல்லது விவசாயம் சார்ந்த சமூகத்தில் சொத்துக்களின் மீதான உரிமையும் உற்பத்தி மீதான, அதிகாரமும் முக்கிய காரணிகள் ஆகும். இச்சமூகங்களில் உயர் அடுக்கில் உள்ளோர் நிலப்பிரபுக்களாகவும் தொழிற்சாலை முதலாளிகளாகவும் உள்ளனர். பின்னர் அவர்கள் ஆட்சி அதிகாரத்தையும் கைப்பற்றி ஆளத் தொடங்கி விடுகின்றனர்.

உயர்ந்தோர் குழாம் மக்களாட்சி கோட்பாட்டாளர்களுள் வில்பிரெடோ பரேட்டோ (1848-1923) கெய்டன் மோஸ்கா (1857-1941) மற்றும் ராபர்ட் மைக்கேல் (1876-1936) ஆகிய மூவரும் முக்கியமானவர்கள் ஆவர். பரேட்டோ மக்களை ஆளும் உயர்ந்தோர் மற்றும் ஆளாத உயர்ந்தோர் என்று இரண்டாக பிரிக்கிறார். ஆளும் உயர்ந்தோரிடம் ஆட்சி அதிகாரம் உள்ளது. அவர்கள் தங்களது அதிகாரத்தை கல்வி, சமூக நிலை அரசியல் பதவி தொடர்புகள் மற்றும் செல்வம் மூலம் அடைகின்றனர். இவர்களுடைய பண்புகளை பரேட்டோ உளவியல் ரீதியாக இரண்டாக பிரிக்கிறார் (அ) நரிகள்: தந்திரத்தின் மூலம் மக்களை ஏமாற்றி ஆள்வர், சூழ்ச்சியின் மூலமாக மக்களின் ஆதரவை பெறுவர். (ஆ) சிங்கங்கள்: மேலாதிக்கம் பலவந்தப்படுத்துதல் மற்றும், வன்முறை மூலமாக ஆட்சி அதிகாரத்தை அடைவர்.

மக்களாட்சி மற்றும் சமதர்மம் முதலிய சமத்துவ கருத்துக்களை விமர்சித்து அதற்கெதிராக உயர்குடியின வாதம் வளர்ந்தது. ஆனால் ராபர்ட் மைக்கேல் (Robert Michels) எனும் சிந்தனையாளர் மக்களாட்சி பற்றி மாறுபட்ட கருத்தினைக் கொண்டுள்ளார். மக்களாட்சி முறையில் மக்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டு நிர்வாகத்தில் மக்களின் அல்லது மக்கள் பிரதிநிதிகளின் பங்கு இருக்கும்படி இருந்தாலும் அவர்களுள் சிறு குழுவினரே அனைவரின் சார்பாகவும் முடிவுகள் எடுத்துக் கொள்கைகளை உருவாக்கி நிர்வாகத்தில் ஆதிக்கம்

செலுத்துகிறார்கள். இதை சிறுகுழு ஆட்சியின் இரும்புச்சட்டம் (Iron Law of Oligarchy) என்று இவர் கூறுகிறார்.

ஜோசப் அலாய்ஸ் சம்பீட்டர் (Joseph Alois Schumpeter) (1883-1950) என்பவர் உயர்குடி மக்களின் ஆட்சி என்ற கருத்தியலை முன் வைக்கிறார். மக்களாட்சி என்பது ஒரு சிறந்த அரசியல் முறையாகும் இதில் சுதந்திரமான மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதிகளிடம் அதிகாரம் ஒப்படைக்கப்படுகிறது. நிர்வாக மற்றும் சட்ட முடிவுகள் இந்த அதிகாரத்தின் மூலம் அரசின் அனைத்து தரப்பு மக்களுக்காகவும் அவர்களால் எடுக்கப்படுகிறது. இந்த உயர்ந்தோர் குழாம் கோட்பாடானது ஓரளவுக்கு மார்க்சிய மக்களாட்சி கோட்பாட்டுடன் ஒத்துப்போகிறது. பொருட்கள் உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தில் பெரிய நிறுவனங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது என்ற மார்க்சிய கோட்பாட்டுடன் ஒத்து போகின்ற அதே வேளையில் மக்களாட்சியின் மார்க்சின் அதிகாரவர்க்க கருத்துக்களை இது மறுதலிக்கிறது. உயர்ந்தோர் குழாம் கோட்பாடானது தனிமனிதர்கள் மற்றும் குழுக்களுடன் ஒன்றிணைந்து இயங்கி அவர்களின் கருத்து வேறுபாடுகளைக் களைந்து அவர்களின் நோக்கம் நிறைவேற வழிவகை செய்கிறது.

5.2.4 மக்களாட்சியின் பன்மைவாத கோட்பாடு (Pluralist Theory of Democracy)

பன்மைத்தன்மை என்பது அனைத்தையும் உள்வாங்குகிற, வேறுபட்டவைகளையும் உள்ளடக்கமாக கொண்ட ஒரு கருத்தாக்கம் ஆகும். இது சிறுபான்மையினரின் விருப்பங்கள் மற்றும் உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுக்கிறது. எனவே இது தாராளவாத மக்களாட்சியின் அடிப்படைப் பண்புகளை கொண்டுள்ளதாக கூறலாம். இது அதிகாரமானது, அரசு மற்றும் குடிமைச்சமூகத்திடமிருந்து தள்ளி இருக்க வேண்டும் என்றும், பொருளாதாரம், அரசியல்

முதலானவை அதிகாரத்திடமிருந்து பிரித்துவைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறுகிறது. மக்களாட்சி நடைமுறைகளுக்காக சில அமைப்புகள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று கூறுகிறது. குறிப்பாக சட்டமன்றத்திற்கு இரு அவைகள், ஆட்சி அமைப்பிற்கு கூட்டாட்சி முறை என சிலவற்றை இந்த கோட்பாடு பரிந்துரைக்கிறது. பன்மைவாதமக்களாட்சியில் சமூகத்தின் பல்வேறுவகையான குழுக்களும் பங்கேற்று தங்கள் உரிமைகளை பாதுகாத்திட இயலும். இந்த முறையிலான மக்களாட்சியில் சமூகத்தின் பல்வேறு வகையான குழுக்களிடம் அதிகாரமானது பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறது.

அனைத்துக்குழுக்களையும் சமநிலைக்கு ஆற்றலுறச்செய்து அவர்களுக்குள்ளே ஒரு ஆரோக்கியமான சமநிலை போட்டியை இடம்பெறச்செய்கிறது. இதன் மூலம் சமூகத்தின் அனைத்து பிரிவுகளும் பயன்பெறுகின்றன.

மக்களாட்சியில் சீரான கால இடைவெளியில் தேர்தல்கள் நடைபெற வேண்டும். அதில் கட்சிகள், குழுக்கள் மற்றும் தனிமனிதர்களிடையே அரசியல் போட்டியை பன்மைவாத மக்களாட்சி முறை ஊக்குவிக்கிறது. பயன்பாட்டுவாத சிந்தனை முறையானது பன்மை மக்களாட்சியை தீவிரமாக ஆதரிக்கிறது. ஜேம்ஸ் மேடிசன், (James Madison) ஜான் ஸ்டுவர்ட் மில் (John Stuart Mill) மற்றும் டி டாக்வில் (Tocqueville) போன்ற பயன்பாட்டுவாத சிந்தனையாளர்கள் தேர்தல்களின் மூலமே மாறுபட்ட மற்றும் பல்வேறுவிதமான மக்களின் விருப்பங்கள் வெளிப்படும் என்கின்றனர். இது சமூகத்தில் சிறுபான்மையினருக்கு தங்கள் உரிமைகளையும் அதிகாரத்தில் தங்கள் பங்கினையும் கேட்டுப்பெறும் சக்தியை அளிக்கிறது.

பல்வேறு சிறுபான்மையினரும் இணைந்து பணியாற்றக்கூடிய, ஆளக்கூடிய குழுவாட்சி (Polyarchy) என்னும் ஒரு அரசியல் கட்டமைப்பை ஏற்படுத்துகிறது.

ராபர்ட் டால் (Robert Dahl) எனும் அறிஞர் மக்களாட்சியின் சாராம்சமே குழுவாட்சி (Polyarchy) எனப்படும் பல்வேறு சிறுபான்மை சமூகத்தினரும் இணைந்து பணியாற்றும் அரசியல் அமைப்பில் தான் சிறப்பாக வெளிப்படும் என்கிறார். இந்த முறையில் அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் மற்றும் அதிகார வரம்பில் அனைத்து மாறுபட்ட குழுக்களும் சுதந்திரமாக செயல்பட முடியும் என்கிறார். இந்த அமைப்பின் சிறப்பான செயல்பாட்டிற்கு முக்கிய நிபந்தனைகளாக சட்ட செயல்முறைகள், கொள்கைகள், அரசியல் நடவடிக்கைகளுக்கான சட்டப்படியான ஒருமித்த வாய்ப்பு ஆகியன இருத்தல் வேண்டும்.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

ராபர்ட் டாலின் கோட்பாட்டில் பின்பு ஒரு திருத்தம் செய்யப்பட்டது. அமெரிக்காவில் மக்களாட்சி செயல்படும் விதத்தை சிறப்பாக விவரிப்பதற்காக உருக்குலைந்த குழுவாட்சி என்ற கோட்பாட்டினை முன்னிறுத்த அந்த திருத்தத்தை ராபர்ட் டால் செய்தார்.

செயல்பாடு

❖ உருக்குலைந்த குழுவாட்சி என்றால் என்ன என்று கண்டறி! இந்திய மக்களாட்சியுடனான அதன் பொருத்தத்தை விவாதி?

❖ பல்வேறு மத, சாதி மற்றும் வகுப்பை சார்ந்தவர்கள் பொது விவாதங்கள் மற்றும் வாக்கெடுப்பில் பங்குபெறுவதை அறிந்துகொள்.

5.2.5 மக்களாட்சியின் ஆழ்விவாதக் கோட்பாடு (Deliberative Theory of Democracy)

மக்களாட்சியின் நோக்கமே ஆழ்ந்த பொது விவாதங்கள், பரப்புரைகள், மற்றும் வாத பிரதிவாதங்கள் வழியே பொதுமக்களின் நலன் காக்கப்படுவதாகும். இதையே இம் மக்களாட்சி முறை வலியுறுத்துகிறது. பொதுமக்களின் பங்கேற்பு மற்றும் விவாதங்கள் ஆகியவை கிராம அளவில் வெகு காலமாகவே உறுதியாக உள்ளன. அரசாங்கத்தின் செயல்பாட்டை கீழ்மட்டத்தில் பஞ்சாயத்து அமைப்புகள் வலுப்படுத்துகின்றன. ஜேம்ஸ் மில்லரின் கூற்றுப்படி ஆழ் விவாத கோட்பாடானது பங்கேற்பாளர்களின் பொதுவிவாதம், அதன் மூலம் அனைவரின் கருத்தையும் உள்ளடக்கிய முடிவுகள் என்ற அம்சங்களை கொண்டுள்ளது. இதன் சிறப்பம்சமே மக்கள் பொறுமையாக மாற்றுக்கருத்தை கேட்பதும், அதன் அடிப்படையில் தங்களது கருத்தில் மாற்றங்கள் கொண்டுவருவதும் தான். பொதுவிருப்பமும், பொது கருத்துமே ஆழ் விவாத கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொண்ட மக்களாட்சியின் முக்கிய பண்புகளாகும். செல்வாக்கின் அடிப்படையில் இல்லாமல் கருத்துக்களை விவாதித்து ஏற்பதன் மூலமே முடிவுகள் எட்டப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகிறது. உரிமைகளின் அடிப்படையிலான அணுகுமுறையே வளர்ச்சிக்கு வித்திடும். குழுக்களிடையே விருப்பு வெறுப்புகளின் அடிப்படையில் கருத்துமோதல் வரும் போது அவற்றை மக்களாட்சி நெறி முறையில் ஏற்கத்தக்க வகையில் தீர்வைக் காண இம்முறை ஏதுவாகிறது.

இந்த மக்களாட்சி முறை மற்ற மக்களாட்சி முறைகளிலிருந்து வேறுபடுகிறது. இது ஒரு மனிதன் தனது சொந்த விருப்பு வெறுப்புகளை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு சமத்துவம், சமதர்மம் மற்றும் பொதுநலனுக்காக நேர்மையுடன் செயல்படுமளவுக்கு பகுத்தறிவு பெற்றிருப்பான் என்று கூறுகிறது. அனைத்து கருத்துகளையும் கேட்டு அவற்றை திறந்த மனதுடன் விவாதித்து பின்பு எடுக்கப்படுகின்ற முடிவுகளே மதிப்புமிக்கவை என்கிறது.

இந்த மக்களாட்சி முறையானது மாறக்கூடிய தன்மையை அடிப்படையாக கொண்டது. இது ஆழ்ந்து ஆராய்தலையும், விவாதத்தையும் மையமாகக் கொண்டுள்ளது. இது வாக்களித்தலை மட்டுமே அடிப்படையாக கொண்டுள்ள பண்டைய மக்களாட்சி முறையிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபடுகிறது. இதன் ஆழமான விவாதங்களே சட்டமியற்றும் முறைக்கு சரியான அடிப்படையாகும்.

இந்த மக்களாட்சி முறையானது பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சி மற்றும் நேரடியான மக்களாட்சியுடன் இணக்கமாக உள்ளது. நீதி கோட்பாடுகளின் புகழ் பெற்ற சிந்தனையாளர்களான ரால்ஸ் (Rawls) மற்றும் ஹேபர்மாஸ் (Habermas) இருவரும் அரசியல் தேர்வானது முறையாக, சட்டப்படியாக இருத்தல் வேண்டும் என்றும், ஒரு தெளிவான இலக்கை நோக்கிய சுதந்திரமான விவாதம் சமமான மற்றும் பகுத்தறியும் நபர்களிடையே நடந்து அதன் அடிப்படையில் அரசியல் தேர்வுகள் இருக்க வேண்டும் என்றும் கூறுகின்றனர்.

அதிகாரத்தை பயன்படுத்த பொறுப்பாக்கப்பட்டுள்ள இறையாண்மையுள்ள அமைப்பில் அனைவருக்கும் முழுமையான மற்றும் சமமான உறுப்பினர் பதவி அளிக்கப்படும். அந்த அமைப்பு ஒட்டுமொத்த உறுப்பினர்களின் பொது விருப்பத்தின் அடிப்படையில் செயல்படும். இந்த முறையில் ஆழ் விவாதக் கோட்பாட்டை அடிப்படையாக கொண்ட மக்களாட்சியானது செயல்படுகிறது.

- அ) மக்களாட்சி நடைபெறும் சமூகங்களில் மதத்தையும், அரசையும் பிரிப்பது ஏன் முக்கியமாகிறது?
- ஆ) அரசு பள்ளிகள் எந்த ஒரு மதத்தையும் ஏன் ஊக்குவிக்க கூடாது?
- இ) இந்தியா ஒரு மதச்சார்பற்ற நாடு என்பதற்கான ஏதேனும் இரண்டு சான்றுகளை தருக.
- ஈ) இந்தியா ஒரு மதச்சார்பற்ற அரசாக இருப்பதற்கு அச்சுறுத்தலாக உள்ள முக்கிய காரணங்கள் ஏதேனும் மூன்றினைக் கூறு.
- உ) நாடாளுமன்றம், சட்டமன்றம், மாநகராட்சி மற்றும் பஞ்சாயத்துகள் என எல்லா மக்களாட்சி அமைப்புகளிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களின் பதவிகாலம் 5 ஆண்டுகள் என்று வரையறுக்கப்பட்டுள்ளதாக நீ படித்துள்ளாய். அது ஏன் அவ்வாறு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது?
- ஊ) தினசரி பத்திரிகைகளில் நீ கண்ட ஏதேனும் மூன்று வித போராட்டங்களை பட்டியலிடு அதை ஒரு விளக்கப்படத்தில் (chart) ஒட்டி உன்னுடைய வகுப்பறையில் காட்சிப்படுத்துக.
- எ) வகுப்பிலுள்ள அனைத்து மாணவர்களும் சுழற்சி முறையில் பங்கேற்றல்: மக்களாட்சியின் குறைகள் பற்றி முதல் மாணவனிடமிருந்து தொடங்கி ஒவ்வொரு மாணவனாக பேசவும்.

தற்காலத்தில் மக்களாட்சிமுறை ஒரு சிறந்த அரசாங்க முறையாக உருவாகி உள்ளது. ஆனாலும் அதில் குறைகள் இல்லாமலில்லை. இந்த வாக்கியம் சரியானது என நிரூபிக்க ஏதேனும் ஐந்து குறைகளை எழுதுக.

இரண்டு கேலிச்சித்திரங்கள் கூறும் நிகழ்வுகள்

நன்றி : தி ஹிந்து 31.12.2007 வரைந்தவர்: சுரேந்திரா

நேபாள நாட்டில் ஏப்ரல் புரட்சியும், மக்களாட்சியும்

ஏப்ரல் மாதம் 2006 -ஆம் ஆண்டு ஏழு கட்சி கூட்டணி என்ற மக்களாட்சியை ஆதரிக்கின்ற தலைவர்கள் நேபாள தலைநகரான காட்மாண்டுவை சுற்றி ஏழு இடங்களில் எதிர்ப்பு கூட்டங்களை நடத்த மக்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தனர். அதை ஏற்று கூடிய லட்சக்கணக்கான நேபாள நாட்டு மக்கள் எதேச்சாதிகார முடியாட்சியை முடிவுக்கு கொண்டுவரவும், முழுமையான மக்களாட்சியை கொண்டுவரவும் நேபாள நாட்டு முடியரசுடன் போராடத் தொடங்கினர். முன்னெப்போதும் இல்லாத அளவுக்கு இருந்த இந்த போராட்டம் அரசர் கியானேந்திராவை (King Gyanendra) பதவி விலக வைத்து மக்களாட்சிக்கு வழி வகுத்தது.

பூடானில் ஒரு வரலாற்று சிறப்பு மிக்க மாற்றம்

நன்றி : தி. ஹிந்து 03.11.2008 வரைந்தவர்: கேசவ்

அவசியத்தை இந்த பயணத்தில் மக்களிடம் எடுத்துரைத்தார். அவர் 2006 - ம் ஆண்டு, தான் 34 ஆண்டுகாலமாக அமர்ந்திருந்த அரியாசனத்தை துறந்தார். பூடான் நாடு நாடாளுமன்ற மக்களாட்சி முறைக்கு மாறியது. அரசின் தலைவராக பூடான் மன்னரின் மகன் ஜிக்மே கேசர் நம்கெயில் வாங்சக் (Jigme Khesar Namgyel Wangchuck), பொறுப்பேற்றார். இப்பொழுது பூடான் நாடாளுமன்ற மக்களாட்சியை கொண்டுள்ளது மற்றும் அரசர் ஜிக்மே ஓர் அரசமைப்பிலான மன்னராவார்.

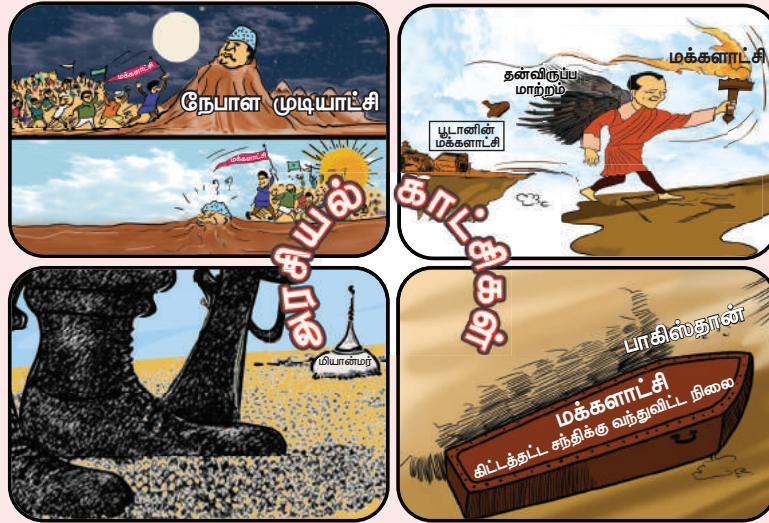
அ) நேபாள நாட்டின் ஏப்ரல் புரட்சியின் சிறப்பம்சங்கள் மற்றும் அரசரே முன் வந்து செய்த அதிகார மாற்றம் பற்றி விவாதி.

ஆ) பரம்பரை முடியாட்சி, நாடாளுமன்ற மக்களாட்சி, முடியாட்சி, எதேச்சாதிகாரம் மற்றும் மக்களாட்சி: இந்த சொற்பதங்கள் பற்றி விவாதி.

செயல்பாடு

நம் அண்டை நாடுகள் கேலிச்சித்திரங்களின் பொருள் விளக்கம்

கேலிச்சித்திரத்தை கூர்ந்து கவனிக்கவும். இந்த கேலிச்சித்திரங்கள் எதைப்பற்றியது என்று உன்னால் விளக்க முடியுமா?

குறிப்பு : பூடான் மன்னர் தாமாக முன் வந்து அதிகாரத்தை துறத்தல், நேபாள புரட்சி, பாகிஸ்தானில் பெனசிர் பூட்டோவின் படுகொலை, மியான்மரின் ராணுவ ஆட்சி,

நவீன மற்றும் சமகால மக்களாட்சி (Modern and Contemporary Democracy)

நவீன மற்றும் சமகால மக்களாட்சியானது 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மேற்கு ஐரோப்பாவில் தொழிற்புரட்சியின் விளைவாகத் தோன்றியது. அதனுடன் கூடவே தொழிலாளர்கள் எழுச்சியும் சமூக மாற்றமும் தோன்றின.

நவீன மற்றும் சமகால மக்களாட்சியின் சிறப்பம்சங்கள்

- ❖ எழுதப்பட்ட அரசமைப்பு. மக்களின் அன்றாட வாழ்வின் தேவைக்கேற்றார்போல் அரசியல்வாதிகளும், அதிகாரிகளும் இதை வைத்திருத்தல் வேண்டும்.
- ❖ ஒவ்வொரு தனி மனிதனுக்கும், சமூக குழுக்களுக்கும், குறிப்பாக எளியோர் மற்றும் மத சிறுபான்மையினோருக்கான அரசமைப்பு உத்தரவாதமளிக்கும் அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் மனித உரிமைகள்.
- ❖ அரசின் பல்வேறு அமைப்புக்களுக்கிடையேயான அதிகார பிரிவினை.
- ❖ அரசாங்கம் (நிர்வாக அதிகாரம்) நாடாளுமன்றம் (சட்ட அதிகாரம்) மற்றும் நீதி அமைப்புகள் (நீதி அதிகாரம்).
- ❖ கருத்து, பேச்சு, எழுத்து மற்றும் பத்திரிகை சுதந்திரம்.
- ❖ மத சுதந்திரம்.
- ❖ அனைவருக்கும் சமமான மற்றும் பொதுவான வாக்குரிமை (ஒருவருக்கு ஒரு ஓட்டு) மற்றும் வயது வந்தோர் வாக்குரிமை.

மக்களாட்சியின் முக்கிய அம்சமாக "பெரும்பான்மையினரின் ஆட்சி" கூறப்பட்ட போதிலும் அந்த நடைமுறையானது நேர்மையான மற்றும் சுதந்திரமான தேர்தல் மூலமே சாத்தியப்படுகிறது. மேலும் உரிமைகளுக்கு தரப்படும் முக்கியத்துவம் அரசியல் கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும்

சுதந்திரம், பேச்சு சுதந்திரம் மற்றும் பத்திரிகை சுதந்திரம் முதலான சுதந்திரங்கள் பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சியில் இன்றியமையாதவை ஆகும். மேலும் மக்கள் அரசியல் பரப்புரைகள், தேர்தல் அறிக்கைகள் மூலம் வேட்பாளர் யார் என்று அறிகிறார்கள், அதனடிப்படையில் தங்கள் வாக்குகளை முடிவு செய்கிறார்கள்.

மக்களாட்சி முறையானது ஒரு கட்சி ஆட்சி முறையில் இருந்து பல கட்சி ஆட்சி முறை வரை பல்வேறு நாடுகளில் செயல்பட்டுவருகிறது. பல நாடுகளில் அனைவருக்கும் சமமான வாக்குரிமை என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் மக்களாட்சி செயல்படுகிறது. ஆசிய மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளில் மக்களாட்சி என்ற சொற்பதத்தை மக்கள் தாராளவாத மக்களாட்சியாகவே உணர்கிறார்கள். இதன் சிறப்பம்சமே அரசியல் பன்முகத்தன்மை, சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம், குடிமைச் சுதந்திரங்கள் மற்றும் மனித உரிமைகள் ஆகியவைகளாகும். பேச்சு சுதந்திரமே நவீன மக்களாட்சியின் அடிப்படைத் தேவையாகும்.

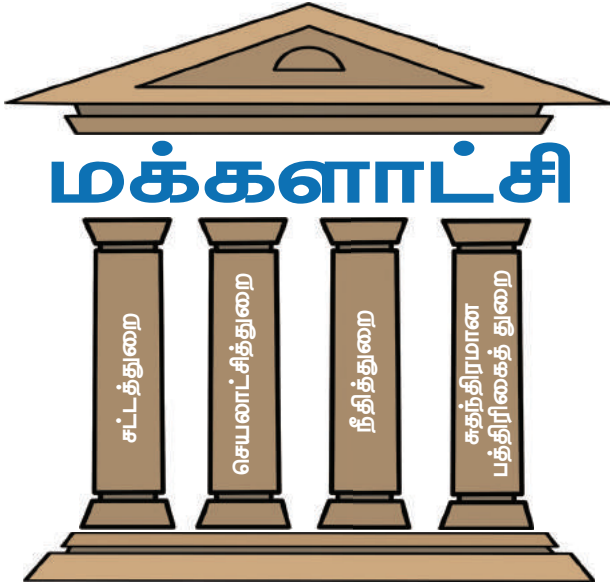
மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அனைத்து அரசாங்கங்களுமே மக்களின் பேச்சு சுதந்திரத்தின் மூலம் பொறுப்புடையதாக்கப்படுகின்றன. தற்போது எளிதாக கிடைக்கின்ற தகவல்களால் மக்களும், அரசாங்கமும் சிறந்த முடிவுகளை எடுக்க முடிகின்றது.

மக்களாட்சி கீழ்க்கண்டவாறு
வரையறுக்கப்படுகிறது.

- ❖ அதிகாரப் போட்டி நிறைந்த அரசியல் அமைப்பு
- ❖ பொதுவாழ்வில் பங்கேற்கும் உரிமை
- ❖ சட்டத்தின் ஆட்சி

தற்கால மக்களாட்சியின் வகைகள்:

பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சி (Representative Democracy)

பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சியில் தகுதிவாய்ந்த அனைத்து குடிமக்களும் வாக்களித்தலின் மூலம் தங்கள் பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் பிரதிநிதிகளை அந்தந்த தொகுதி மக்கள் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். ஒவ்வொரு தொகுதியும் மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டிருக்கும். சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சியும் தனித்தனியே சித்தாந்தங்கள், கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களை கொண்டுள்ளன. அவற்றை சீர்தூக்கி ஆராய்ந்து மக்கள் தங்கள் பிரதிநிதிகளை தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். வெற்றி வாய்ப்பு, மக்களிடம் உள்ள செல்வாக்கு போன்றவற்றின் அடிப்படையில் கட்சிகள் தங்கள் வேட்பாளர்களை தேர்ந்தெடுக்கின்றன.

தேர்தலின் போது கட்சிகள் தங்கள் திட்டங்கள் மற்றும் கொள்கைகளை தேர்தல் அறிக்கையாக வெளியிடுகின்றன. இந்தியா போன்ற மிகப்பெரிய மக்களாட்சி நாட்டில், தேசிய மற்றும் பிராந்திய கட்சிகள் தங்கள் எதிர்காலத் திட்டங்கள், அதை அடையும் வழிகள் என அனைத்தையும் தேர்தல் அறிக்கையாக தயாரித்து அதன் மூலம் மக்களின் நம்பிக்கையை வெல்ல முற்படுகின்றன. எந்த ஒரு குடிமகனும், கட்சி சார்பின்றி தேர்தல்களில் போட்டியிட விரும்பினால் சுயேச்சை வேட்பாளராகக் களமிறங்கவும் அனுமதி உண்டு. பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சி அமைப்பில் அரசியல் கட்சிகளின் பங்கு முக்கியமானது. அரசியல் கட்சிகள் அவ்வப்போது நடத்தும் பொதுக்கூட்டங்கள், அரசின் கொள்கைகளை விமர்சித்தோ ஆதரித்தோ வெளியிடும் அறிக்கைகள், முதலியவற்றின் வழியே மக்களை விழிப்புணர்வடையச் செய்கின்றனர். எனவே இதன் மூலம் அரசியல் கட்சிகள் மக்கள் தங்கள் தேவையை அறியச் செய்கின்றன. மேலும் அதனுடன் முக்கிய பிரச்சனைகளில் ஒரு பொதுக்கருத்தையும் உருவாக்குகின்றன. மக்கள் பிரதிநிதிகள் அரசமைப்பால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவர்கள். இப்பிரதிநிதிகள் மக்கள் நலனுக்கான தங்களது பொறுப்பையும், கடமையையும் செய்வதற்கு அரசமைப்பால் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சி முறை, தாராளவாத மக்களாட்சி முறையுடன் நெருங்கிய தொடர்புடையதாக உள்ளது. தாராளவாத மக்களாட்சி முறையானது அமெரிக்கா மற்றும் மேற்கு ஐரோப்பாவில் தோன்றி பின்பு பல மூன்றாம் உலக நாடுகளில் பரவி தற்போது முன்னாள் சோவியத் ரஷ்ய நாடுகளிலும், கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் காலுன்றியுள்ளது. தாராளவாத மக்களாட்சி அரசானது அதிபர் முறை மக்களாட்சி அல்லது நாடாளுமன்ற முறை மக்களாட்சி என இரு பெரும் பிரிவுகளாக பிரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவற்றுள் சில வேறுபாடுகளும் உள்ளன.

பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சியானது
ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடைய
எண்ணிலடங்கா கொள்கைகளால் ஆனது.
அவற்றுள் சில:

- ❖ ஒரே சீரான இடைவெளியில்
சுதந்திரமாகவும், நேர்மையாகவும்
நடைபெறும் தேர்தல். வயதுவந்தோர்
வாக்குரிமை மற்றும் வாக்களித்தலின்
ரகசியம் காக்கப்படுதல் அடிப்படையில்
தேர்தலை நடத்த தேர்தல் ஆணையம் எனும்
ஒரு சுயேச்சையான அமைப்பு.
- ❖ மக்கள் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு வசதியாக பல
கட்சிகள் போட்டியிடும் தேர்தல்.
- ❖ சுதந்திரமான நீதிமன்றத்தின்
மேற்பார்வையில் இயங்கும் தேர்தல்
சட்டங்கள்.
- ❖ பேச்சு மற்றும் கூட்டங்கள் கூடுவதற்கான
சுதந்திரம்.
- ❖ தேர்தலில் ஒரு வேட்பாளராக பங்கேற்கும்
சுதந்திரம்.

செயல்பாடு

- ❖ தொலைகாட்சிகளில் நம் சட்டமன்ற
மற்றும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள்
நாடாளுமன்ற மற்றும்
சட்டமன்றங்களில் தங்கள் தொகுதி
பிரச்சனைகள் தொடர்பாக பேசுவதை
கவனிக்கவும்.
- ❖ வகுப்பில் மாணவர்கள் தங்கள் வகுப்பு
தலைவரை ரகசிய வாக்கெடுப்பு மூலம்
தேர்ந்தெடுக்கவும்.
- ❖ நாடாளுமன்ற நடைமுறைகளை
பின்பற்றி வகுப்பிலும் மாணவர்
நாடாளுமன்றம் ஏற்பாடு செய்து
விவாதங்கள் நடத்தவும்.

நிகழ் ஆய்வு

செயலில் இறங்க வேண்டிய தருணம்

ஐ.நா.வின் பூர்வகுடி மக்கள் தன் உரிமைகள்
தொடர்பான பிரகடனத்தை வெறும்
கொண்டாட்டங்களோடு மகிழ்ந்து நிறுத்தி
விடாமல் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து அந்த
பிரகடனத்தின் நோக்கங்களை
செயல்படுத்தும் தருணம் இது.

உலகம் முழுவதும் 37 கோடிக்கும்
அதிகமாக பூர்வகுடியின மக்கள் வசித்து
வருகின்றனர். அவர்களின் தனித்துவமான
பண்பாடு மற்றும் அதை வளரச்செய்வது
என்ற உறுதிமொழி சர்வதேச பூர்வகுடியின
மக்கள் நாளான ஆகஸ்டு 9 அன்று
மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் அது வெறும்
உறுதிமொழி ஏற்போடு நின்று விடாமல்
அதை செயலுக்கு கொண்டுவரும் பணிகள்
தொடங்கப்பட வேண்டும். பல
நூற்றாண்டுகளாக அடக்கு முறைகளை
சந்தித்து வருகிற அவர்களுக்கு தங்கள்
மனித உரிமைகள், வாழும் முறை மற்றும்
கனவுகளை காத்துக்கொள்ளவும் அதை
அடையவும் தேவையான வழிகள்
அவர்களுக்கு தேவைப்படுகின்றன.

உள்நாட்டு மக்களுக்கான
உரிமைகள் பற்றி ஐக்கிய
நாடுகள் சபையின்
அறிக்கை

பூர்வகுடியின மக்கள் உரிமைக்கான
ஐ.நா பிரகடனம் ஒரு கருவியாக
அவர்களுக்கு வாய்த்துள்ளது. இந்த
பிரகடனம் பூர்வகுடியின மக்களின்
சுயநிர்ணய உரிமையைப் பற்றி கூறுகிறது.
பொதுவாழ்வில் அவர்கள் பங்கேற்பதற்கான
உரிமைகள் பற்றி பேசும் அதே வேளையில்,
அவர்களின் தனித்துவமான அரசியல்,
பொருளாதார, சமூக மற்றும் பண்பாட்டு

அமைப்புகளை வலுப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியத்தை பற்றியும் கூறுகிறது. மிக முக்கியமாக இந்த பிரகடனம் பூர்வகுடியின மக்கள் தங்கள் தொன்மை நிலங்களின் மேல் கொண்டிருக்கும் உரிமை, அதன் மூலம் அவர்கள் செய்யும் வர்த்தகம் ஆகியவற்றை பாதுகாக்க வேண்டும் என்கிறது.

இரண்டு தசாப்தங்களுக்கும் மேல் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தைகளின் அடிப்படையில் செப்டம்பர் மாதம் 2007 ஆம் ஆண்டு இந்த பிரகடனம் ஐ.நா. பொதுச்சபையில் 143 உறுப்பினர்களின் ஆதரவோடு நிறைவேறியது. இந்த ஆதரவு நாடுகளின் எண்ணிக்கை பெருகிக்கொண்டே உள்ளது.கொலம்பியாமற்றும்ஆஸ்திரேலியா நாடுகள் பிரகடனம் நிறைவேறிய போது அதை ஆதரிக்காவிட்டாலும் தற்போது ஆதரிக்கின்றன. இந்த ஆதரவு ஊக்கமளிப்பதாக இருந்தாலும் இந்த தீர்மானம் அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட நாம் உழைத்தாக வேண்டியுள்ளது. அப்போது தான் பூர்வகுடியின மக்களின் தினசரி துன்பங்களும், பாகுபாடுகளும் முடிவுக்கு வரும். உலகப் பூர்வகுடியின மக்களில் பத்தில் ஒருவர் வறுமையின் கோரப்பிடியில் சிக்கியுள்ளதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. இவர்களுக்கான கல்வி மற்றும் மருத்துவ வாய்ப்புகளும் மிகக்குறைவாகவே உள்ளன. நாட்டில் உருவாக்கப்படுகின்ற வளர்ச்சி மற்றும் பொருளாதார திட்டங்களும் பூர்வகுடியின மக்களை சரிவர சென்றடைவதில்லை அவர்களின் தனிப்பட்ட தேவைகள் மற்றும் மரபுகளில் போதிய கவனம்

செலுத்தப்படுவதுமில்லை. அரசின் மற்ற துறை முடிவுகளும் கூட பூர்வகுடியின விவகாரத்தில் அலட்சிய மற்றும் கண்டுகொள்ளாத போக்கையே கடைபிடிக்கின்றன. இதன் விளைவாக பெரும்பான்மை மக்களால் பூர்வகுடியின மக்களுக்காக இயற்றப்படும் சட்டமும் கொள்கைகளும் அவர்களுடைய நிலம் மற்றும் இயற்கை வளங்களில் சர்ச்சையையே ஏற்படுத்துகின்றன. மேலும் இவை பூர்வகுடியின மக்களின் அடிப்படை வாழும் முறையையே மாற்றி வாழ்வதற்கு அச்சுருத்தலாக அமைகிறது.

நாம் நம்முடைய ஒட்டுமொத்த முயற்சியினால் அவர்களுக்கான சர்வதேச பிரகடனத்தை செயலுக்கு கொண்டுவரவேண்டும். இல்லையெனில் அவை வெற்று முழுக்கங்களாகவே நின்று விடும். அப்பிரகடனத்தின் ஒவ்வொரு வார்த்தையையும் செயல்பாட்டுக்கு கொண்டு வரும்போது தான் அவர்கள் வாழ்வில் மாற்றங்கள் ஏற்படும்.

உங்கள் உரிமைகள் பற்றி அறிந்து கொள்ளுங்கள்

உள்நாட்டு மக்களுக்கான உரிமைகள் பற்றி ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அறிக்கை

ஐநாவின் பூர்வகுடியின மக்கள் உரிமைகள் பற்றிய பிரகடனம் மற்றும் பிற மனித உரிமை தொடர்பான சட்டங்கள் மூலம் அரசுகள், பூர்வகுடியின மக்கள், ஐ நா அமைப்பு மற்றும் இவர்களுடன் தொடர்புடைய அனைவரும் ஒன்றிணைந்து செயலாற்றி பேச்சுவார்த்தை, பரஸ்பர புரிந்து கொள்ளல் மற்றும் மனித உரிமை மீதான மதிப்பு இவற்றின் வழியே பூர்வகுடியின மக்களின் பிரச்சனைகளுக்கான தீர்வை எட்ட வேண்டும்.

நன்றி: நவந்தம் பிள்ளை, ஐ நா தகவல் மையம், புதுதில்லி.

பூர்வகுடியின மக்களின் உரிமைகள் தொடர்பான ஐ.நா. பிரகடனத்தின் அடிப்படையில் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விடையளிக்கவும்.

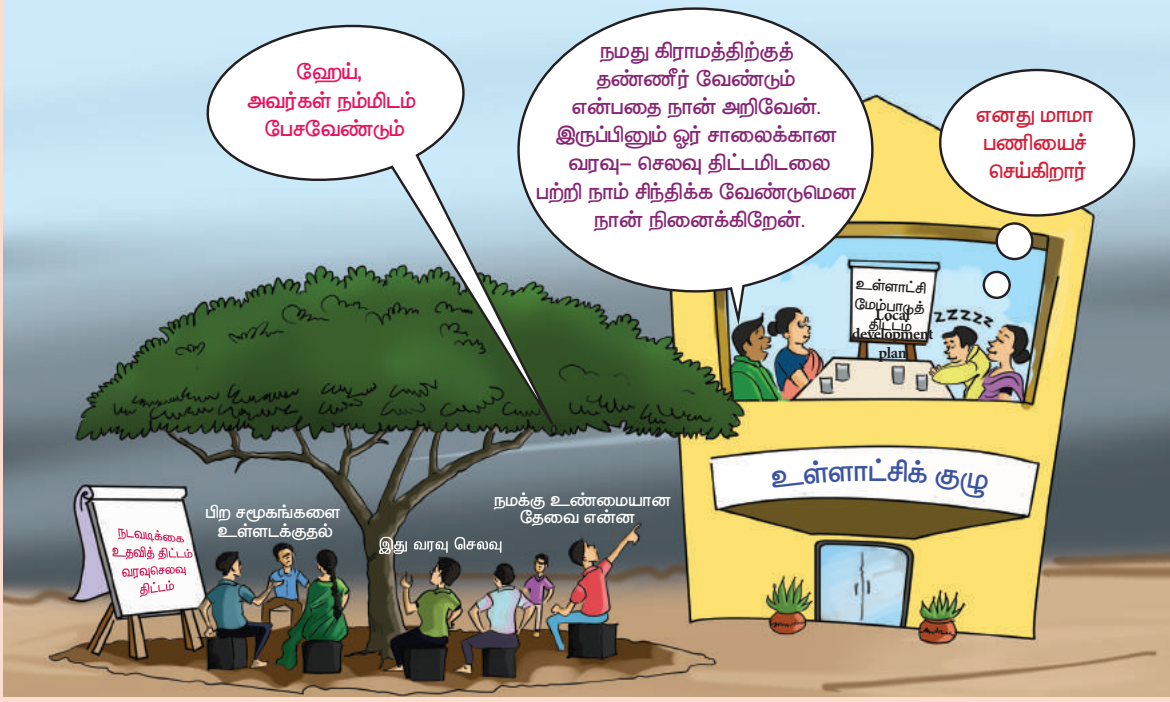
- ❖ பூர்வகுடியின மக்களின் உரிமைகள் இன்று ஏன் அவசியம் என்பதற்கான மூன்று காரணங்களைக் கூறு?
- ❖ பூர்வகுடியின மக்களின் உரிமைகள் மாற்றித்தர இயலாதது, பிரிக்க முடியாதது மற்றும் ஒன்றுக்கொன்றுதொடர்புடையது என்பதை உன்னுடைய சொந்த வார்த்தையில் எழுதுக.
- ❖ ஐ.நா.வின் பூர்வகுடியின உரிமைகள் தொடர்பான பிரகடனத்தில் இருந்து இந்திய அரசமைப்பில் இணைக்கப்பட்டுள்ள மனித உரிமைகளுள் ஏதேனும் நான்கினை கூறு,

பங்கேற்பு மக்களாட்சி (Participatory Democracy)

பங்கேற்பு மக்களாட்சியானது, சமத்துவம் என்ற நிலையிலிருந்து சம நீதியின் அடிப்படையிலான பங்கு என்ற நிலைநோக்கி செல்ல ஊக்குவிக்கிறது. சமீப காலங்களில் பங்களிப்பு மக்களாட்சியில் மக்களின் பங்களிப்பு அதிகரித்து வருகிறது. தொன்மை பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சியை விட மக்களே

நேரடியாக பங்கேற்கும் மக்களாட்சியில் தான் மக்களாட்சியின் தன்மை அதிகமிருக்கும். இது குடிமை சமூகத்தின் அடிப்படையிலானது. அனைவருக்குமான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தி, அந்த வாய்ப்புகளை அனைவரும் பயன்படுத்த ஏதுவான சூழலையும், முடிவெடுத்தலில் அனைவருக்குமான பங்கையும் இது உறுதி செய்கிறது. சமூக உறவுகளே அரசியல் நடவடிக்கைகளுக்கு அடிப்படையாகும். பங்களிப்பு மக்களாட்சியானது மக்களின் பங்களிப்பை அதிகரித்து அரசியல் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் சமூகத்தையே மக்களாட்சிமயமாக்குகிறது.

பங்கேற்பு மக்களாட்சியின் நோக்கமே ஆர்வமுள்ள மக்களை அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சட்ட நடைமுறைகளில் பங்கேற்கச் செய்வதும், மக்களை அரசின் முடிவுகளுக்கு பொறுப்புடையவர்களாக மாற்றுவதுமே ஆகும். பங்கேற்பு மக்களாட்சியின் சிறப்பம்சமே அரசின் செயல்பாடுகள் மற்றும் முடிவுகள் எடுப்பதில் மக்கள் நேரடியாக பங்கேற்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்துவதுதான். இந்த முறை மக்களாட்சியில் அதிகாரம் நேரடியாக மக்களிடம் மட்டும் இருக்குமே தவிர வேறு எந்த அமைப்பிடமோ, தனி நபர்களிடமோ இருக்காது. தற்போதைய பொருளாதார வளர்ச்சிக் காலத்தில் மக்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்கி சமத்துவத்தை ஏற்படுத்த, மக்கள் தங்கள் பங்கேற்புகளை அளிக்கும் வகையில் பங்கேற்பு மக்களாட்சியானது வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் மிக முக்கிய பண்பே அரசியல் சமத்துவம் உள்ள ஒரு மக்களாட்சி முறையாக இருப்பதாகும். அதில் அனைவருக்கும் சமமான அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்கள் உறுதிபடுத்தப்பட்டிருக்கும்.

இந்திய சுதந்திர தினம், குடியரசு தினம், காந்தி ஜெயந்தி மற்றும் உழைப்பாளர் தினங்களில் நடைபெறும் கிராம சபைக் கூட்டங்கள் ஏதாவதொன்றில் கலந்துகொள். அக்கூட்டங்களில் மக்கள் பங்கேற்பதையும், தங்கள் கோரிக்கைகள் தொடர்பாக விவாதங்களில் ஈடுபடுவதையும், முடிவு எடுக்கும் நடைமுறைகளில் பங்குபெறுவதையும் கூர்ந்து கவனி.

5.3 மக்களாட்சியை அளவிடுதல் மற்றும் மதிப்பிடுதல்

மக்களாட்சி என்பது மக்கள் தங்களது ஒப்புதலையோ அல்லது ஒப்புதலின்மையையோ காட்டுவதற்கான ஒரு சரியான முறையான வழியாகும். இந்திய அரசமைப்பின் வரைவுக் குழு தலைவர் முனைவர் பி.ஆர்.அம்பேத்கர் இதை வலியுறுத்திக் கூறுகிறார். "அரசியலில் நமக்கு சமத்துவம் இருக்கும். ஆனால் சமூக மற்றும் பொருளாதார வாழ்வில் சமத்துவமற்ற

தன்மையே நிலவும்" என்றார். அரசியலில் ஒருவருக்கு ஒரு வாக்கு, ஒவ்வொரு வாக்கிற்கும் ஒரே மதிப்பு என்ற விதியை அங்கீகரிக்கிறோம். ஆனால் நம் சமூக மற்றும் பொருளாதார கட்டமைப்பின் காரணமாக நம்முடைய சமூக பொருளாதார வாழ்வில் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒரே மதிப்பு என்ற விதிமுறையை தொடர்ந்து மறுத்தே வருகிறோம். மக்களாட்சியை மதிப்பிடுதல் மற்றும் அளவிடுதல் என்பது அதன் தரம் மற்றும் அளவின் அடிப்படையில் நிகழ்கிறது. தர நிலையை பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம் சமூக மாற்றத்தின் இயக்காற்றலை கண்டறிய ஏதுவாகிறது. அதே சமயத்தில் அளவு நிலையை பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம் சிறப்பான மக்களாட்சி நடைமுறைக்கான மாற்றம் எவ்வாறு உள்ளது என்று அறிய முடிகிறது.

மக்களாட்சியின் தர நிலையினை மக்கள் பங்கெடுக்கும் ஆர்ப்பாட்டங்கள், கண்டன கூட்டங்கள், பிரச்சாரங்கள், மக்கள் கருத்து சுதந்திரத்தினை பயன்படுத்தும் விதம் மற்றும் அரசமைப்பு மக்களுக்கு கொடுத்திருக்கும் உரிமைகள் இவற்றின் மூலம் அறியலாம். சமூகத்தில் நடக்கும் நிகழ்வுகள் சமூக மாற்றத்திற்கான குறிப்பாக சாதி, மத, பாலின மற்றும் பண்பாட்டு கண்ணோட்டங்களில் முன்னோக்கி செல்லவேண்டியதை வலியுறுத்துகின்றன. வளர்ச்சிக்கான பொருளாதார முறையானது மாறிக்கொண்டேயிருக்கிறது. இதில் கொள்கைகள் வகுப்பதன் மூலம் ஏற்றத்தாழ்வுகளை களைவதற்காக மக்களாட்சி இம் மாறிவரும் பொருளாதார முறையுடன் நேரடி தொடர்பில் உள்ளது. மனித வள மேம்பாட்டுக் குறியீடு மற்றும் தனி நபர் வருமானத்தின் மூலம் மக்களாட்சியானது மதிப்பிடப்படுகிறது. கீழ்க்கண்ட அடிப்படை காரணிகள் மக்களாட்சியை அளவிடவும் மதிப்பிடவும் உதவுகின்றன.

1. **இறையாண்மை:** ஒரு ஆட்சியானது எந்த அளவிற்கு மற்ற நாடுகளின் குறுக்கீடு இல்லாமல் தன் நாட்டின் உள் விவகாரங்கள் மற்றும் வெளியுறவு கொள்கைகளை கையாள முடிகிறதோ அதுவே அதன் இறையாண்மை எனப்படும்.
2. **ஆட்சி அதிகாரம்:** நாட்டின் எல்லைக்குள் எந்த அளவிற்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரம் செல்லுபடியாகுமோ அந்த எல்லைகள் ஆட்சி அதிகாரத்துக்குட்பட்டவை எனப்படும்.
3. **தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கம்:** இரகசிய வாக்கெடுப்பு முறை தேர்தல்கள் மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் கையில் ஆட்சி அதிகாரம் இருப்பதை இது குறிக்கிறது.
4. **வயது வந்தோர் வாக்குரிமை:** தேர்தல்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட வயதை கடந்த அனைத்து குடிமக்களுக்கும் எந்த வித பாகுபாடுமின்றி வாக்களிக்க கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமை.

5. **மொத்த வாக்குப்பதிவு :** தேர்தல் நாளன்று வாக்களித்த மக்களின் வாக்கு சதவீதத்தை குறிக்கிறது.

6. **முறைப்படுத்தப்பட்ட தேர்தல்கள்:** தேர்தல் ஒரு சீரான இடைவெளியில் (5 ஆண்டுக்கு ஒரு முறை) குறிப்பிட்ட அட்டவணையில் அரசமைப்பு கூறியுள்ளபடி நடத்துதல்

7. **சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தல்கள்:** அரசியல் கட்சிகளும், வேட்பாளர்களும் வாக்கு எண்ணிக்கையை பார்வையிட நியாயமான வாய்ப்புகளை வழங்குதல். மேலும் வாக்காளர்கள் எந்த வித பயமும், பாரபட்சமுமின்றி தங்கள் வாக்கை பதிவு செய்தல்.

8. **ஊடகங்களை அணுகுதல் மற்றும் பரப்புரை :** அனைத்து அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் வேட்பாளர்களுக்கும் ஊடகங்கள் மற்றும் பொதுவெளியில் பரப்புரை செய்ய அவர்களின் வாக்கு விகிதத்திற்கு ஏற்றார் போல் வாய்ப்பு வழங்குதல்.

9. **சட்டத்தின் ஆட்சியை உறுதி செய்தல்:** அரசமைப்பில் கூறியுள்ளபடியும் நீதிமன்றங்களின் விளக்கங்கள் மற்றும் வழிகாட்டுதலின் படியும் சட்டத்தை ஆட்சியாளர்கள் செயல்படுத்துதல்.

10. **சட்டமன்ற அதிகாரம்:** நாடாளுமன்ற அமைப்பின் மூலமாக சட்டமன்றமானது செயலாட்சித்துறை மீது ஏற்படுத்தும் கட்டுப்பாடு சட்டமன்ற அதிகாரம் எனப்படும்.

11. **சுதந்திரமான நீதித்துறை:** நீதித்துறையானது செயலாட்சி துறை மற்றும் எந்த ஒரு வெளிப்புற குறுக்கீடும் இல்லாமல் சுதந்திரமாக செயல்படுதலை இது குறிக்கிறது.

12. **எதிர்க் கட்சிகளின் பங்கு:** எதிர்க் கட்சிகள், ஆளும் கட்சியின் செயல்பாடுகளை தொடர்ந்து கண்காணித்தும், விமர்சித்தும் அது அரசமைப்பு வகுத்த பாதையை விட்டு விலகாமல் ஆட்சி புரிய வைத்து நாடாளுமன்ற மக்களாட்சியைக் காப்பதை இது குறிக்கிறது.

13. நீதிப் புனராய்வு: சட்டமன்றம் இயற்றும் சட்டங்களையும், அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளையும், அரசமைப்பு விதிகளின் அடிப்படையில் சீராய்வு செய்யவும், அவை மற்ற அமைப்புகளால் எந்த அளவிற்கு மதிக்கப்படுகிறது என்பதை கண்காணிக்கவும் உள்ள நீதிமன்ற அதிகாரம்.

14. கட்சி பலம்: கட்சிகள் நிறுவனமயமாக்கப்பட்டு அவற்றின் அதிகாரம் மற்றும் பணிகள் பரவலாக்கப்பட்டு அவை அனைவருக்குமான கட்சிகளாக இருப்பதே அவற்றின் பலத்தை தீர்மானிக்கிறது.

15. கட்சியின் சித்தாந்தம்: அரசியல் கட்சிகள் நன்கு வரையறுக்கப்பட்ட நிலையான மற்றும் ஒத்திசைவான கட்சி சித்தாந்தங்களை வகுத்துள்ளன.

16. கட்சி முறை அமைப்பு : சட்டமன்றத்தில் அங்கம் வகிக்கும் அரசியல் கட்சிகளின் எண்ணிக்கை.

17. பத்திரிகை சுதந்திரம்: பத்திரிகைகள் சுதந்திரமாகவும், பயமின்றியும் தங்களது பல்வேறு வகையான அரசியல் கருத்துக்களையும், விமர்சனங்களையும் மக்களிடம் கொண்டு செல்ல எந்த அளவிற்கு முடிகிறதோ அதுவே பத்திரிகை சுதந்திரமாகும்.

18. சுதந்திரமான குடிமைச்சமூகம்: குடிமைச் சமூகமானது அரசுக்கு எதிரான அரசியல் தலைவர்களுக்கு எதிரான தங்களது கருத்துக்கள் மற்றும் விமர்சனங்களை எந்த வித அச்சுறுத்தலுமின்றி வெளிப்படுத்தும் சூழல்.

19. குடிமைச்சுதந்திரம்: அரசமைப்பில் பேணப்பட்டுள்ள அடிப்படை மற்றும் மனித உரிமைகள் அனைத்து குடிமக்களுக்கும் வழங்கப்படுதல்.

20. சொத்துரிமை: அரசமைப்பில் பாதுகாப்பளிக்கப்பட்டிருக்கும் சொத்து உரிமைகள்.

21. மத சுதந்திரம்: மதங்களிடையே நல்லிணக்கத்தை பேணுவதற்கும் அரசியல் கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களில் மதச்சார்பின்மையை நிலைநாட்டவும் மத சுதந்திரமானது அரசமைப்பால் ஒவ்வொரு இந்திய குடிமகனுக்கும் உத்திரவாதமளிக்கப்பட்டுள்ளது.

22. வளங்கள் மீதான அனைவருக்குமான வாய்ப்பு: வளங்கள் சரிசமமாக அனைவருக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டு பொருளாதார சமநிலையை வருவாய், கல்வி மற்றும் சுகாதாரத்தின் மூலம் ஏற்படுத்துதல். இது அரசியலில் அனைவரும் பங்கேற்பதற்கான ஒரு சிறந்த யுத்தியாகும்.

23. இயற்கைச் செல்வங்கள் மற்றும் பொதுச்சொத்துக்கள் மீதான அனைவருக்குமான வாய்ப்பு: இயற்கை செல்வங்கள் மற்றும் பொதுச் சொத்துக்கள் மீது அனைவருக்கும் சரிசமமான வாய்ப்பு மற்றும் அதை எளிதில் பயன்படுத்தும் வழிகள் இருப்பின் அது அனைவரின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தும் மற்றும் சமூக விடுதலைக்கு வித்திடும்.

24. பாலின சமத்துவம்: சட்டமன்றம், சமூக அமைப்புகள் மற்றும் அரசின் பல்வேறு பதவிகளில் பெண்ணுக்கும், ஆணுக்கும் இணையான பிரதிநிதித்துவம் மற்றும் அவர்களை கண்ணியமாக நடத்துதல்.

25. ஏழை எளியோரின் சமூக பொருளாதார நிலை மேம்பட அரசியல் சமத்துவம்: சாதி, இன, பழங்குடியினர் மற்றும் மத சிறுபான்மையினருக்கு அரசமைப்பில் சமஉரிமைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அதன் மூலம் அவர்கள் தங்களின் பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வுகளை எட்டவும் அரசின் நிர்வாக அதிகாரத்தில் பங்கேற்கவும் ஏதுவாகிறது. மேலும் சட்ட மன்றத்தில் அவர்களுக்கான பிரதிநிதித்துவத்தை பெறவும், ஆட்சி அதிகாரத்தில் பங்கேற்பதையும் அவர்கள் தங்களின் அரசியல் பங்கேற்பின் மூலம் பெறுகின்றனர்.

செயல்பாடு

பொதுப்பிரச்சனைகளில் சமத்துவம் மற்றும் நீதிக்காக எழும் குரல்களை நீங்கள் பொதுவெளியில் காண முடியும். உதாரணமாக ஒரு வளர்ச்சித் திட்டமோ அல்லது தொழிற்சாலையோ தொடங்கப்படும்போது அது சுற்றுச்சூழலை, சுகாதாரத்தை பாதிக்கும் என்றால் எதிர்ப்பு குரல் எழுவதை காணலாம். அப்போது அம்மக்கள் அப்பிரச்சனை தொடர்பாக பேசுவதற்கும், விவாதிப்பதற்கும், போராடுவதற்கும் அந்த துறை தொடர்புடைய அதிகாரிகளிடம் விளக்கம் பெறுவதற்கும் அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். இது தொடர்பாக நீ அறிந்த ஏதேனும், எதிர்ப்பு கூட்டங்கள், மறியல்கள், பேரணிகள் மற்றும் ஊர்வலங்கள் பற்றிய பத்திரிகை செய்திகளை கத்தரித்து ஒட்டி, அதை உன் வகுப்பறையில் காட்சிபடுத்து.

5.4 இந்திய மக்களாட்சியின் சாதனைகள்

இந்தியாவையும், இந்திய அரசமைப்பையும் உருவாக்கிய நம் முன்னோர்கள் ஒரு வலிமையான மக்களாட்சிக்கு அடித்தளத்தை இட்டுச்சென்றுள்ளனர். இது நம் இந்தியாவை சிறந்த ஒரு நாடாகத் திகழச்செய்கின்றது. நமது மக்களாட்சியின் அடித்தளமானது நம் அரசமைப்பின் சமூக அரசியல் மற்றும் பொருளாதார மாற்றத்திற்கு வலு சேர்க்கும் விதமாக அமைந்துள்ளது. நம் அரசமைப்பின் முகவுரையானது அடிப்படை உரிமைகள் மற்றும் கடமைகள், வழிகாட்டு நெறிமுறைகள், நாடாளுமன்ற மக்களாட்சி முறை மற்றும் சட்ட திருத்த நடைமுறைகள், நீதிப் புனராய்வு மற்றும் அரசமைப்பின் அடிப்படை அம்சக் கோட்பாடுகள் என அரசு செயல்பட வேண்டிய விதத்தை காட்டும் ஒரு வழிகாட்டியாக உள்ளது.

அரசியல் தளம் (Political Front)

- ❖ சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் பொது தேர்தல் 1951ம் ஆண்டு நடந்த போது, களத்தில் 54 அரசியல் கட்சிகள் இருந்தன. சமீபத்தில் நடந்து முடிந்த 2014ம் ஆண்டு பொது தேர்தலின் போது அரசியல் கட்சிகளின் எண்ணிக்கை 264 ஆக கூடி இருந்தது. இதிலிருந்து அரசியல் நடைமுறை விரிவாகவும் ஆழமாகவும் மாறிவருவது புலனாகிறது.
- ❖ சுதந்திர இந்தியாவில் 1951ஆம் ஆண்டு நடந்த முதல் பொதுத்தேர்தலில் 17.30 கோடி இந்திய மக்கள் வாக்களிக்கும் உரிமை பெற்று இருந்தனர். இவர்களில் 44.87 சதவிகிதத்தினரே வாக்களித்தனர். நாட்டின் 16வது பொதுத்தேர்தல் 2014ஆம் ஆண்டு நடந்த போது வாக்காளர்களின் எண்ணிக்கை 81.40 கோடியாக அதிகரித்திருந்தது. இதில் 66.4 சதவிகிதத்தினர் வாக்களித்தனர். இவர்களில் 67.9 சதவீதத்தினர் ஆண்கள் மற்றும் 65.6 சதவீதத்தினர் பெண்கள். இந்த தேர்தலில் போட்டியிட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கையும் 8251 ஆக அதிகரித்திருந்தது.
- ❖ 2004ஆம் ஆண்டு முதல் வாக்குகள், மின்னணு வாக்குபதிவு இயந்திரத்தின் மூலமாக பதிவு செய்யப்படுகின்றன. இந்த இயந்திரங்கள், இந்தியாவிலேயே தயார் செய்யப்படுகின்றன. இவற்றின் துல்லியம், மற்றும் ரகசியம் காக்கப்படுதல் ஆகியவை வெற்றிகரமாக சோதித்தறியப்பட்டுள்ளது.
- ❖ நம் தேர்தல் முறையானது அதிக வாக்குகளை எண்ணிக்கை அடிப்படையில் பெற்றவர் வெற்றி பெற்றவர் என்ற அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் ஒரு பிரதிநிதி பெரும்பான்மை வாக்குகளின் அடிப்படையில் தீர்மானிக்கப்படுகிறார். சட்டமன்ற மற்றும் நாடாளுமன்ற தேர்தல்களில் ஒரு வாக்காளருக்கு ஒரு வாக்கு என்ற

அடிப்படையில் தேர்தல் நடைபெறும். இதன் மூலம் வாக்காளர்கள் தங்களின் பிரதிநிதிகளை சட்டமன்றத்திற்கும் நாடாளுமன்றத்திற்கும் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர்.

- ❖ நம் நாட்டில் 1989ஆம் ஆண்டிலிருந்து 18 வயது பூர்த்தியான அனைத்து குடிமக்களுக்கும் வாக்களிக்கும் உரிமை வழங்கப்பட்டுள்ளது. இது மக்களாட்சி எனும் மகுடத்தில் மேலும் ஒரு சிறகாகும்.
- ❖ உலகின் மிகப்பெரிய மக்களாட்சி நாடான இந்தியா, தனது அனைத்து தரப்பு மக்களையும் அரவணைத்து, மாநிலங்களின் பல்வேறு கோரிக்கைகளையும் ஏற்று கூட்டாட்சி தத்துவத்துடன் ஒரு வெற்றிகரமான அரசாக திகழ்கிறது.
- ❖ இந்திய அரசமைப்பின் 73-வது மற்றும் 74-வது சட்டத் திருத்தம் தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியினருக்கும், பெண்களுக்கும் உள்ளாட்சி அரசாங்க அமைப்புகளான கிராம ஊராட்சிகள், நகராட்சிகள் மற்றும் மாநகராட்சிகளில் உறுப்பினர்களாகவும், தலைவர்களாகவும் போட்டியிட இட ஒதுக்கீட்டை அறிமுகப்படுத்தியது.
- ❖ இந்திய மக்களாட்சி முறையானது இளமைத்துடிப்போடு உள்ள உத்வேகமான ஒரு மக்களாட்சியாகும். இந்திய ராணுவம் கூட அரசியல் மற்றும் ஆட்சி அதிகாரத்தின் மீது எவ்வித செல்வாக்கையும் செலுத்த முடியாது. அதேசமயத்தில் ராணுவ அமைப்புக்கு முழு அதிகாரமும், உரிய மரியாதையும் அளிக்கப்படுகிறது.

சமூகதளம் (Social Front)

மக்களாட்சி முறையானது அரசியல் அதிகாரத்தில் மிக முக்கிய மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்தது. மக்களாட்சி முறையினால், அரசியல் அதிகாரமானது மத்திய மற்றும் உயர் வர்க்கம் மற்றும் நகர சமூகத்திடமிருந்து

மெல்ல விலகி அது தற்போது சமூகத்தில் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களிடம் உள்ளது. சுதந்திரத்திற்குப்பின் அரசமைப்பின் மூலமாக தாழ்த்தப்பட்ட மற்றும் பழங்குடியினருக்கு வழங்கப்பட்ட இட ஒதுக்கீடு போலவே பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினரும் அரசு பதவிகளிலும், சட்டமன்றங்களிலும் இடஒதுக்கீட்டை பெற்றுள்ளனர்.

- ❖ இந்தியாவின் பத்திரிகை சுதந்திரம் மற்றும் சுதந்திரமான நீதித்துறையானது இந்திய சமூகம் தொடர்ந்து சட்டத்தின் ஆட்சியின் படி செயல்பட வழிவகை செய்கிறது.
- ❖ இந்தியர்களின் சராசரி ஆயுட்காலமானது 36 வருடங்கள் என்று 1951ஆம் ஆண்டில் இருந்தது. இது 2014ஆம் ஆண்டு கிட்டத்தட்ட இரட்டிப்பாகி 66 வருடங்கள் என்று உயர்ந்துள்ளது. இதற்கு காரணமாக மருத்துவத்துறையில் இந்தியாவின் வளர்ச்சி, அனைவரையும் சென்றடைய கூடிய வகையில் அரசின் சுகாதார திட்டங்கள், தொற்றுநோய்கள் மற்றும் கொள்ளைநோய்கள் ஒழிப்புக்கான மருந்துகள் மற்றும் அதற்கான திட்டமிடல் போன்றவற்றை கூறலாம்.
- ❖ இதை போலவே சின்னம்மை மற்றும் இளம்பிள்ளை வாதம் ஆகிய நோய்களும் முழுமையாக ஒழிக்கப்பட்டுவிட்டன. கல்வித்துறையிலும் மாபெரும் வளர்ச்சியை இந்தியா கண்டுள்ளது. 1950-51-ல் வெறும் 27 பல்கலைக்கழகங்களும் 578 கல்லூரிகளும் இருந்த இந்தியாவில், 2014ஆம் ஆண்டு கணக்கின்படி சுமார் 712 பல்கலைக்கழகங்களும் 36,671 கல்லூரிகளுமாக பெருகி வளர்ந்து உள்ளன. இதை போலவே, எழுத்தறிவு விகிதமும் 1951-ல் 18.3 சதவிகிதத்திலிருந்து 2011-ல் 73 சதவிகிதமாக கிட்டத்தட்ட நான்கு மடங்குக்கு மேல் உயர்ந்துள்ளது.

மக்களாட்சியே சிறந்தது.
நான் ஏன் இதை
சொல்கிறேன் என்றால்
மற்ற எல்லா
முறைகளுமே
மோசமானவை.

மக்களாட்சியில் சில சாதக, பாதக
அம்சங்கள் இருந்தாலும் நமக்கு இதைவிட
சிறந்தது வேறொன்றுமில்லை. ஆனால்
மக்களாட்சியில் அனைத்து
பிரச்சனைகளும் தீர்ந்துவிடும் என்று
கூறுவது மாபெரும் தவறு. பிரச்சனைகள்
புத்திகூர்மையினாலும், கடின
உழைப்பாலும் மட்டுமே தீரும்.

Jawahar Lal Nehru

சமூக மக்களாட்சியை
அடிப்படையாக
கொள்ளாமல்
கொண்டு வரப்படுகிற
அரசியல் மக்களாட்சி
வெகுகாலம் நீடிக்காது.

சமூக மக்களாட்சி என்றால் என்ன? இது
ஒரு வாழும் முறை, இது சுதந்திரம்,
சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவத்தை
அடிப்படை விதிகளாக கொண்ட ஒரு
வாழ்வு முறையாகும். பி.ஆர். அம்பேத்கர்

P. V. Narayana Murthy

பொருளாதார தளம் : (Economic Front)

இது பாதுகாப்பு விவகாரங்கள்,
அரசமைப்பு சட்டப்படியான மக்களாட்சி
ஆளுகை, சமூகம் மற்றும் நாட்டின்
பொருளாதாரம் ஆகியவற்றை
உள்ளடக்கியதாகும்.

❖ இந்தியா தன் பொருளாதாரம், ராணுவம்
மற்றும் அணு ஆற்றலின் காரணமாக
ஆசியாவில் ஒரு வட்டார சக்தியாகவும்,
தெற்கு ஆசியாவில் ஒரு வல்லரசாகவும்
உருவாகியுள்ளது.

இதன்படி 1991ஆம் ஆண்டு வரை நாட்டின்
வளர்ச்சிக்கு ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட
திட்டமிடல், வேலை வாய்ப்பிற்கு பெரிய
அளவில் பொதுத்துறை நிறுவனங்களை
ஏற்படுத்துதல், இளைஞர்களுக்கு அறிவியல்
தொழில்நுட்ப கல்வி என்றிருந்த நிலையில்
1991ஆம் ஆண்டு தாராளமயம் மற்றும் சந்தை
சார்ந்த மாதிரியிலான உலகமயமாதல் என்ற
பொருளாதாரத்தில் மாற்றம் கொண்டு
வரப்பட்டது. இது கட்டமைப்பு, சீரமைப்பு
செயல்திட்டம் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
இதற்கு பிறகு நாட்டின் பொருளாதாரத்தில்
தனியார் மற்றும் அயல் நாட்டவரின் பங்களிப்பு
அதிகரித்தது. இதன் மூலம் புதிய
தொழில்முறை நடுத்தர வர்க்கம் என்ற பிரிவு
உண்டாக்கியது. கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும்
போக்குவரத்தில் தொழில் நுட்ப புதுமைகள்
மிகப்பெரும் வளர்ச்சியை கொண்டு வந்தன.
மேலும் நகரங்களிலும், கிராமங்களிலும்
உள்கட்டமைப்பு மற்றும் சாலை வசதிகள்
மேம்படுத்தப்பட்டன. இதன் மூலம் மின்னணு
தொழில்நுட்ப இந்தியா என்ற வளர்ந்த நிலை
நோக்கி இந்தியா நகரத் தொடங்கியுள்ளது.
வங்கித் துறை சீர்திருத்தங்களும் பெரிய சமூக
மாற்றங்களை சாத்தியப்படுத்தியுள்ளன.

❖ இந்தியாவின் ஒட்டு மொத்த தேசிய
வருவாயானது 1950-51-ல் ரூபாய் 2.92
லட்சம் கோடியாக இருந்து 2014-2015-ல்
கிட்டத்தட்ட 35 மடங்கு வளர்ந்து ரூபாய்
105.28 லட்சம் கோடியாக உயர்ந்துள்ளது.
அதை போலவே, தனி நபர் வருமானமும்
1950-51-ல் ரூபாய் 274ஆக இருந்து, 2014-
2015ஆம் ஆண்டு ரூபாய் 88,533ஆக
உயர்ந்துள்ளது.

❖ இந்தியாவின் உணவு தானிய உற்பத்தி
1950-51ஆம் ஆண்டுகளில் 50.8 கோடி
டன்களாக இருந்தது. அது 2014-15ஆம்
ஆண்டுகளில் 264.77 கோடி டன்களாக
கிட்டத்தட்ட ஐந்து மடங்கு உயர்ந்துள்ளது.
உணவு உற்பத்தியில் இந்தியா தன்னிறைவு
அடைந்துள்ளது. இந்திய விவசாயத்
துறையில் ஏற்பட்ட தொழில்நுட்ப
வளர்ச்சியே இதன் முக்கிய காரணமாகும்.

செயல்பாடு

கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள அட்டவணையில் உள்ள ஒன்பது கட்டங்களில் இந்தியாவின் தற்போதைய சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார பிரச்சனைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு உதாரணத்திற்கு கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ள பிரச்சனைகள் உன் நண்பன் ஒருவனின் பார்வையில் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாக எடுத்துக்கொள். உன் நண்பனின் பார்வையில் வேலையில்லா திண்டாட்டம் தலையாய பிரச்சனையாகவும், பயங்கரவாதம் போன்ற ஒன்பது பிரச்சனைகளுள் இறுதியான பிரச்சனையாகவும் உள்ளது.

சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார பிரச்சனைகளை முன்னுரிமைப்படி வரிசைப்படுத்துதல்

உன் நண்பன் வகைப்படுத்தியுள்ள பிரச்சனைகளில் வரிசைப்பட்டியல் சரியாக உள்ளதா? அடுத்த பத்தாண்டுகளில் உன் வாழ்வில், மேலே குறிப்பிட்டுள்ள பிரச்சனைகளுள் எந்த பிரச்சனை மிகமுக்கியமாக இருக்கும் என்று நீ கருதுகிறாய்? உனது பார்வையில் மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பிரச்சனைகளை வரிசைப்படுத்து.

உன் நண்பன் வரிசைப்படுத்தியுள்ள பிரச்சனைகளின் முன்னுரிமைப் பட்டியலை நீ ஏற்றுக் கொள்கிறாயா?

5.5 இந்திய மக்களாட்சியின் சவால்கள்:

இந்திய மக்களாட்சியில் ஒவ்வொரு தனி மனிதனுக்கும் மற்றும் ஒட்டு மொத்த சமூகத்திற்குமான சவால்கள் உள்ளன. குறிப்பாக அனைவருக்குமான கல்வித் திட்டம் சரியாக செயலாக்கப்படாததால் இன்று இந்தியாவின் மிக முக்கிய பிரச்சினையாக எழுத்தறிவின்மை உள்ளது. வறுமை, மதவாதம், மத அடிப்படைவாதம், பாலினப் பாகுபாடு, பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை, அரசியல் வன்முறை, சீர்திருத்தங்கள் செய்யப்படாமலே இயங்கி கொண்டிருக்கும் நீதித்துறை மற்றும் நிர்வாகத் துறை, குடிமைச் சமூகத்தின் குறைவான பங்களிப்பு, அரசியலில் அதிகரித்து

வரும் குற்றவாளிகளின் எண்ணிக்கை, அதிகரித்து வரும் பொருளாதார குற்றங்கள், வளர்ச்சித்திட்டங்களில் மாநிலங்களுக்கிடையே பாகுபாடு காட்டும் மத்திய அரசு மற்றும் அனைவரையும் சரிசமமாக சென்றடையாத வளர்ச்சி போன்ற பிரச்சனைகள் இந்தியாவில் தலையாய பிரச்சனைகளாக உள்ளன. மேலும் நிர்வாகத்தில் வெளிப்படைத் தன்மை மற்றும் பொறுப்பு, பணிபுரிவதற்கான சுதந்திரம் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளும் -சம நிலைகளும் (Checks and Balances) போன்ற இந்திய மக்களாட்சியின் அடிப்படை கட்டமைப்புகள் தான் தற்கால மற்றும் எதிர்கால சவால்களாக இந்தியாவிற்கு உள்ளன.

உங்களுக்குத்

தெரியுமா?

அரசமைப்பின் 73-வது மற்றும் 74-வது சட்ட திருத்தத்திற்குப் பிறகும் இந்தியாவின் சில கிராமங்களில் உள்ளாட்சித் தேர்தலே பல ஆண்டுகளாக நடைபெறாமல் உள்ளதை நீங்கள் அறிவீர்களா?

செயல்பாடு

- ❖ உள்ளாட்சித் தேர்தல் நடைபெறாத கிராமங்களை கண்டறிக.
- ❖ அதற்கான காரணங்களை அடையாளம் காண்.
- ❖ அந்த கிராமங்களின் தற்போதைய நிலையை அறிந்து கொள்க.

அருஞ்சொற்பொருள்: Glossary

அமைப்பெதிர் வாதம் (Anarchy): தற்போது நடைமுறையில் இருக்கும் சமூக மற்றும் அரசியல் அமைப்புக்கு எதிரான சிந்தனை.

பிரபுக்கள் ஆட்சி (Aristocracy): சலுகைகளை கொண்டுள்ள சில முன்னுரிமை வர்க்கத்தினரால் ஆளப்படுகின்ற அல்லது ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள ஆட்சி.

அதிகாரத்துவம் (Authority): அனைவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட, நன்கறிந்த நடைமுறையின் வாயிலாக பெறப்படும் அதிகாரத்தை செயல்படுத்தும் உரிமை மற்றும் ஒரு குறிப்பிட்ட பதவியின் செல்வாக்கு.

முதலாளித்துவம் (Capitalism) : இது ஒரு சித்தாந்தம். மேலும் உற்பத்தி, பொருள்கள் விநியோகம், லாபத்தை மட்டுமே அடிப்படையாக கொண்ட வணிகம் இவற்றை அடிப்படையாக கொண்ட ஒரு பொருளாதார முறையாகும். இதில் தனிநபர் உடைமை முக்கிய அங்கம் வகிக்கிறது.

சாதியவாதம் (Casteism): ஒரு படிநிலை அலகில் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ள சமூக அமைப்பு. இதன்

ஒவ்வொரு படியிலும் சமத்துவமின்மை நிலவுகிறது. இது இந்திய சமூகத்தின் அனைத்து இடங்களிலுமே ஒரு மனிதனின் நிலையை தீர்மானிப்பதில் முக்கிய பங்காற்றுகிறது.

குடிமைச் சமூகம் (Civil Society) : குடிமைச் சமூகம் என்பது சுயேச்சையான குழுக்கள் மற்றும் சங்கங்கள் தங்களுக்கென்று ஒரு தனியான தளத்தில் ஆட்சி அதிகாரத்திலிருந்து விலகியே இருக்கும் ஒன்றாகும்.

பொது மக்கள் - ராணுவ உறவு (Civil-Military Relationship) : குடிமைச் சமூகத்திற்கும் மற்றும் அதைப் பாதுகாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள ராணுவ அமைப்பிற்கும் இடையே உள்ள உறவை படிப்பதற்கும் மற்றும் புரிந்து கொள்ளவும் உருவாகியுள்ள ஒரு பாடம்.

வகுப்புவாதம் (Communalism) : இது ஒரு அரசியல் சித்தாந்தம். பல்வேறு மதம், இனம் மற்றும் மொழியினருக்கிடையே ஏற்படும் முரண்பாடுகள், பதற்றங்கள் மற்றும் அதன் விளைவாக தோன்றும் வன்முறைகளுடன் தொடர்புடையது.

ஊழல் (Corruption) : ஊழல் என்பது சட்டத்துக்கு புறம்பான வழியில் ஒருவருக்கு ஆதரவாக செயல்படுவது. மேலும் தனி நபரின் இலாபத்திற்காக பொறுப்புகளை சரிவர செயல்படாமல் இருத்தல்.

ஆழ்விவாத மக்களாட்சி (Deliberative Democracy) : ஆழ்ந்த விவாதங்களின் தேவையை வலியுறுத்துகிற ஒரு மக்களாட்சி முறை. இது விவாதங்களின் வழியே பொது விருப்பத்தை வரையறுக்கிறது.

சர்வாதிகாரம் (Dictatorship) : தனி ஒருவரால் ஆளப்படுகின்ற ஆட்சி தன்னிச்சையான மற்றும் தடைகளற்ற முறையில் அதிகாரத்தை பயன்படுத்துதல்.

நீதி (Justice) : ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அவரவர்கேற்றவாறு தண்டனைகள் மற்றும் வெகுமதிகளை நியாயமான பகிர்மானத்தின் அடிப்படையில் வழங்குதல்.

உயர்ந்தோர்குழாம் (Elite): அதிகாரம், செல்வம்

மற்றும் கௌரவம் போன்றவற்றை கொண்டிருக்கும் ஒரு சிறுபான்மையினர் குழு. பாலின பாகுபாடு (Gender Discrimination) : ஆண்கள் மற்றும் பெண்களுக்கிடையே அவர்களின் வேறுபட்ட சமூக நிலை மற்றும் சமூகத்தில் அவர்களின் பங்கின் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுதல்.

கடைநிலை மக்களாட்சி (Grass-root Democracy) : கடைநிலை மக்களாட்சி என்பது கீழ்நிலையில் மக்களின் சமூக பொருளாதார தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கான முடிவுகளை மக்களின் பங்களிப்போடு சுய அரசாங்கத்தின் வழியே அவர்கள் மூலமே எடுத்தல் மற்றும் நடைமுறைப்படுத்துதல்.

நீதித்துறை (Judiciary) : இது அரசாங்கத்தின் ஒரு பிரிவாகும். இது சட்டத்தின் அடிப்படையில் பிரச்சனைகளை தீர்ப்பதற்கும் சட்டத்தின் பொருளை விளக்குவதற்கும் அதிகாரமளிக்கப்பட்டுள்ள அமைப்பாகும்.

முடியாட்சி (Monarchy) : இந்த அரசாட்சி முறையில் அரசின் தலைமைப் பொறுப்பானது பரம்பரையாகவோ அல்லது அரச குடும்பத்தினருள் ஒருவரிடமோ இருக்கும். முடியாட்சி முழுமையானது அல்லது அரசமைப்பின்படி ஆகும்.

பஞ்சாயத்து ராஜ் (Panchayati Raj) : மக்களாட்சி அமைப்பின் கடைநிலையில் அரசமைப்பின்படி செயல்படும் ஓர் அமைப்பு. இதில் மக்கள் தங்களது அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்துவர். இதில் மக்கள் பங்கேற்று ஒரு சுய உள்ளாட்சி அரசாங்கத்தை உருவாக்கி அதன் மூலம் தங்கள் அரசியல் நடைமுறைகளையும், தங்கள் தேவைகளுக்கான முடிவுகளையும் எடுக்கின்றனர்.

அரசியல் வன்முறை (Political Violence) : அரசியல் அமைப்பில் உள்ளோர் தங்களின் அரசியல் குறிக்கோளை அடைவதற்காக வன் செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர். மேலும், மக்களில் ஒரு சிறு பிரிவினர், அரசு தங்களின் கோரிக்கைகளுக்கு செவி சாய்க்காது என்று நம்புவதால் வன்முறையை அரசியல் ஆதாயத்திற்காக கையிலெடுக்கின்றனர்.

குழுவாட்சி (Polyarchy) : ஒரு குழுவால் ஆளப்படுகின்ற ஆட்சி. இசைவினால் உருவான ஒரு எல்லைக்குள் விருப்பத்துடனோ அல்லது விருப்பமின்றியோ இருக்கின்ற நபர்கள் தங்களுக்குள் எந்த மோதலுமின்றியும் ஒருவர் மேல் ஒருவர் மேலாதிக்கம் செய்யாமலும் ஆட்சி செய்தல்.

மத அடிப்படைவாதம் (Religious fundamentalism) : ஒரு இயக்கம் அல்லது ஒரு சிந்தனை முறை. இது மதத்தின் அடிப்படையில் சில கொள்கைகள் அவசியம் என்றும் அதனை மாற்றமுடியாத உண்மை என்றும் கூறுகிறது.

குடியரசு (Republic) : இது அரசியல் அதிகாரமானது மக்களின் கருத்திசைவிலிருந்து உருவாகிறது என்ற கொள்கையின் படி உள்ளது. முடியாட்சி மற்றும் பரம்பரை விதிகளை இது புறந்தள்ளுகிறது.

உரிமை (Right) : உரிமை எனும் கருத்தாக்கமானது தனி மனித அதிகாரம், தனித்துவம், சுதந்திரம் மற்றும் மனிதர்களுக்கிடையேயான சமத்துவம் போன்ற கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்கிறது. மேலும் தகுந்த காரணங்கள் இருந்தாலன்றி மனிதர்களுக்கிடையில் பாகுபாடு காட்டுதல் கூடாது என்கிறது.

விடுதலை (Freedom) : 1. ஒரு மனிதன் தான் விரும்பும் வகையில் சிந்திக்கவும், செயல்படவுமான திறன். விடுதலை என்பது குறுக்கிடாமை அல்லது தனி மனித சுய வளர்ச்சி.

2. கொடுங்கோல் மன்னனின் எதேச்சாதிகாரத்திலிருந்து விடுதலை பெற்று குடிமக்கள் அரசின் செயல்பாடுகளில் பங்கேற்று தங்களை தாங்களே நிர்வகித்து கொள்ளும் மக்களின் உரிமை.

சுதந்திரம் (Liberty) : ஒரு குறிப்பிட்ட வகையில் செயல்பட அதிகார அமைப்பு அளிக்கும் உரிமை.

சமத்துவம் (Equality) : ஒரே மாதிரியாக இல்லாமல் அனைவருக்கும் சரியான முறையில் பகிர்ந்தளித்தல். சமத்துவம் என்பது

உரிமைகள், வாய்ப்புகள் மற்றும் விளைவுகள் அனைத்திலும் இருத்தல் வேண்டும்.

சகோதரத்துவம் (Fraternity): சகோதரத்துவம் என்பது மனிதர்களுக்கிடையே ஒருவருக்கொருவர் அனுதாபம், மற்றும் தோழமை கொண்டு செயல்படுதல்.

இறையாண்மை (Sovereignty): அறுதியான மற்றும் இறுதியான அதிகாரம். இறையாண்மை என்பது அரசிடம் உள்ள உச்ச சட்ட அதிகாரம் அல்லது எதிர்க்க முடியாத அரசியல் அதிகாரம்.

சமதர்மம் (Socialism): சமதர்மம் என்பது ஒரு சித்தாந்தம். இதன்படி சொத்தானது தனி நபரின் உடைமையாக இல்லாமல் பொதுச் சொத்தாக இருக்கும். ஒரு பொருளாதார அமைப்பில் சமத்துவத்தை நிலை நாட்டுவதற்காக இது உருவானது. இதில் அரசுக்கும், சமூகத்துக்குமான உறவை தீர்மானிப்பது அரசியலின் படிநிலைகள் ஆகும்.

மதச் சார்பின்மை (Secularism): அரசானது எந்த ஒரு மதத்திற்கும் ஆதரவளிக்காமல் இருத்தல். அனைத்து மதங்களையும் சமமாக நடத்துதல்.

அரசு (The State): நிலம், மக்கள், அரசாங்கம் மற்றும் இறையாண்மை ஆகிய இந்நான்கையும் ஒருங்கே கொண்ட ஒரு அரசியல் நிறுவனம்.

மதிப்பீடுதல் (Evaluation)

I. சரியான விடையை தேர்ந்தெடுக்கவும்

1. மக்களாட்சி என்ற சொல்லின் பொருள்

அ. மக்களின் ஆட்சி
ஆ. புரட்சி

இ. மக்களின் அதிகாரம்
ஈ. குழுவாட்சி

2. மக்களாட்சி என்பது

அ. அரசாங்க வகை
ஆ. அரசியல் அமைப்பு

இ. சட்டத்தின் படி ஆட்சி
ஈ. மக்களின் அதிகாரம்

3. மக்களாட்சி அடிக்கோடிட்டு காட்டும் கொள்கை

அ. மக்களின் ஆட்சி
ஆ. தேர்தல்

இ. அரசமைப்பின் படி ஆட்சி
ஈ. ஆளும் விதி

4. சமூக மக்களாட்சி வலுவாக நம்புவது யாதெனில்

அ. சமவாய்ப்பு மற்றும் சுதந்திரம்
ஆ. சம தர்மம்

இ. மனித உரிமைகள்
ஈ. சுதந்திரம்

5. நேரடி மக்களாட்சி இங்கு நடைமுறையில் உள்ளது.

அ. சுவிட்சர்லாந்து கூட்டாட்சி குடியரசு
ஆ. அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள்

இ. ரஷ்யா
ஈ. சீனா

6. பொருளாதார மக்களாட்சி எதனை முக்கிய அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது

அ. பொருளாதார உரிமைகள் மற்றும் சமூக சமத்துவம்
ஆ. தொழிலாளர் உரிமைகள்

இ. பணியிட மக்களாட்சி
ஈ. வேலைவாய்ப்பு உறுதி

7. தீவிர முன்னேற்றவாத மக்களாட்சியை முன்மொழிந்த முன்னோடி அரசியல் சிந்தனையாளர்
அ. எம்.என்.ராய் இ. நேரு
ஆ. காந்தி ஈ. அம்பேத்கர்

8. தீவிர முன்னேற்றவாத மக்களாட்சி எதுவாக நம்பப்படுகிறது?
அ. மக்களின் அதிகாரம் இ. உள்ளூர் சமூகத்தின் ஆட்சி
ஆ. சட்டத்தின் ஆட்சி ஈ. பங்கேற்பு மக்களாட்சி

9. பாதுகாப்பு மக்களாட்சி எதனை அடிப்படையாக கொண்டுள்ளது?
அ. சமத்துவம் இ. சுதந்திரம்
ஆ. உரிமைகள் ஈ. சமூக பாதுகாப்பு

10. மார்க்சிய கோட்பாடானது மக்களாட்சியை இந்த சமூக சூழலில் காண்கிறது.
அ. சமூகம் இ. சமூக குழு
ஆ. வர்க்க பகுப்பாய்வு ஈ. முதலாளித்துவ வர்க்கம்

11. மக்களாட்சியின் எந்த கோட்பாடு முதலாளித்துவத்தின் வீழ்ச்சியை ஆதரித்து சமூகத்தின் புரட்சிகர மாற்றத்திற்கு அறை கூவல் விடுத்தது.
அ. தொன்மை கோட்பாடு இ. சமத்துவ கோட்பாடு
ஆ. மார்க்சிய கோட்பாடு ஈ. உயர்ந்தோர் குழாம்

12. பன்மைத்துவ அரசாங்கத்தின் மூலம் எதை ஏற்படுத்தி குறிப்பிட்ட நலன்களை பாதுகாக்கிறது.
அ. சமூக சமநிலை இ. போட்டி சமநிலை
ஆ. பொருளாதார சமநிலை ஈ. அரசியல் சமத்துவம்

13. இந்திய மக்களாட்சியின் சிறப்பம்சங்களுள் ஒன்று
அ. குடிமக்களின் பங்கேற்பு இ. நாடாளுமன்ற மக்களாட்சி
ஆ. இரகசிய வாக்குச்சீட்டு ஈ. மேற்கூறிய அனைத்தும்

II. பின்வரும் வினாக்களுக்கு மிக சுருக்கமாக விடையளி :

14. மக்களாட்சி பற்றி ஏதாவதொரு பிரபல வரையறையை தருக.
15. பரேட்டோவின் உயர்ந்தோர்குழாம் வகைகள் குறித்து விளக்குக.
16. தீவிர முன்னேற்றவாத மக்களாட்சியின் அத்தியாவசியங்கள் யாவை?
17. மார்க்சின் வர்க்கப் பகுப்பாய்வை எவ்வாறு விளக்குவாய்?
18. குழுவாட்சி என்ற பதத்தின் பொருள் என்ன?
19. பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சியின் கொள்கைகள் சிலவற்றை கூறுக.
20. தரநிலை மக்களாட்சிக்கு தேவையான காரணிகள் யாவை?

III. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு சுருக்கமாக விடையளிக்கவும்.

21. தீவிரமுன்னேற்றவாத மக்களாட்சியில் எம்.என்.ராயின் உள்ளூர் குடியரசு பற்றி ஒரு சிறுகுறிப்பு வரைக.

22. பரேட்டோவின் உயர்ந்தோர்குழாம் கோட்பாட்டில், உயர்ந்தோர் குழுவின் தகுதிகளாக கூறப்பட்டவற்றை விவரி.

23. ஆழ்விவாத மக்களாட்சியின் தற்கால பொருத்தம் குறித்து விவாதி.

24. குடியாட்சி குறித்த ராபர்ட் டாலின் கருத்துக்கள் - வரையறு.

25. பங்கேற்பு மக்களாட்சியின் நன்மைகள் யாவை?

26. பி.ஆர். அம்பேத்கரின் மக்களாட்சி குறித்த கருத்துக்களை எழுதுக.

IV கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விரிவாக விடையளி:

27. மக்களாட்சி பற்றிய உயர்ந்தோர்குழாம் கோட்பாட்டை விளக்குக.

28. அரசியல் தளத்தில் இந்திய மக்களாட்சியின் சாதனைகள் குறித்து ஒரு கட்டுரை வரைக.

29. பொருளாதார தளத்தில் இந்திய மக்களாட்சியின் சாதனைகள் குறித்து ஒரு கட்டுரை வரைக.

மேற்கோள் நூல்கள் (Reference books)

1. Iain McLean and Alistair McMillan (2006), Oxford Concise Dictionary of Politics (Indian Edition), Oxford University Press, New Delhi.
2. Sushila Ramaswamy (2005), Political Theory: Ideas and Concepts, MacMillan India Limited, New Delhi.
3. Andrew Heywood (2002), Politics (Second Edition), Palgrave Foundations, New York.
4. Joseph A. Schumpeter (1980), Capitalism, Socialism and Democracy, S. Chand and Company, New Delhi. (with introductory note by Tom Bottomore).
5. C.B. Macpherson (1977), Democratic Theory: Essays in Retrieval, Clarendon Press, Oxford, London.

இணைய ஆதாரங்கள் (Internet Sources)

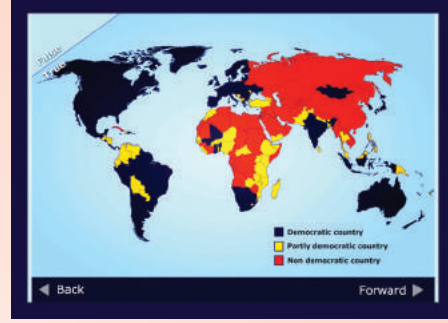
Jean-Jacques Rousseau, Britannica Encyclopaedia. <https://www.britannica.com/biography/Jean-Jacques-Rousseau>. Accessed on 04 February, 2018.

ICT Corner

மக்களாட்சி

மக்களாட்சி நாடுகளை
வரைபடம் வழி அறிவோமா!

மக்களாட்சி வரைபடம்

செயல்முறை

- படி 1 :** மக்களாட்சி வரைபடம் செயல்பாடு பக்கத்தைத் திறப்பதற்கு உரலி (URL) அல்லது விரைவுக் குறியீட்டைப் பயன்படுத்தவும்.
- படி 2 :** செயல்பாட்டைத் தொடங்குவதற்குச் செயல்பாட்டுச் சாளரத்தின் கீழே அமைக்கப்பட்ட Forward பொத்தானைச் சொடுக்கவும்.
- படி 3 :** மக்களாட்சி நடைபெறும் நாடுகளை வண்ணக் குறியீடுகள் மூலம் அடையாளம் காண்க.

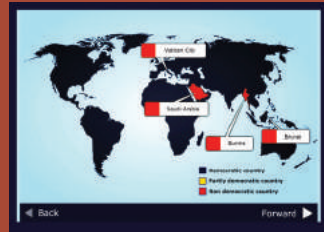
படி 1

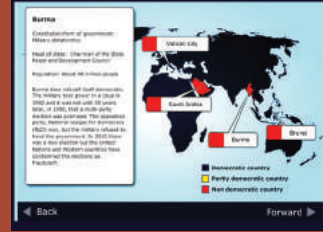
படி 2

படி 3

படி 4

மக்களாட்சி வரைபடம் URL:

https://www.nobelprize.org/educational/peace/democracy_map/production/index.html

*படங்கள் அடையாளத்திற்கு மட்டும்

B183_11_PS_EM

6.1 அறிமுகம்

அரசாங்கம் என்பது அரசின் மிக முக்கிய அங்கமாகும். அரசாங்கம் என்பது அரசியல் மற்றும் நிர்வாகம் சார்ந்த துறைகளின் உறுப்பினர்களை உள்ளடக்கியது ஆகும். மக்கள் நலன் சார்ந்த கொள்கை உருவாக்கத்திலும், நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் அரசாங்கம் மிக முக்கியப்பங்கு வகிக்கின்றது. மேலும் அரசாங்கம் என்பது சட்டம் இயற்றுதல், செயல்முறைப்படுத்துதல் மற்றும் நீதிவழங்குதல் சார்ந்த பணிகளையும் மேற்கொள்கிறது. சட்டமன்றம், நீதிமன்றம் மற்றும் செயலாட்சித் துறை ஆகிய மூன்றும் சட்டம் மற்றும் அரசமைப்பின் அடிப்படையில் அரசாங்கத்தின் அங்கங்கள் ஆகும். இம்மூன்று அங்கங்களும் அரசின் நோக்கங்களுக்குச் செயல்முறை வடிவம் கொடுக்கின்றது. அரசாங்கத்தைப் பின்வரும் வகையில் ஒற்றையாட்சி, கூட்டாட்சி, நாடாளுமன்ற முறை, குடியரசுத்தலைவர் முறை என வகைப்படுத்தலாம்.

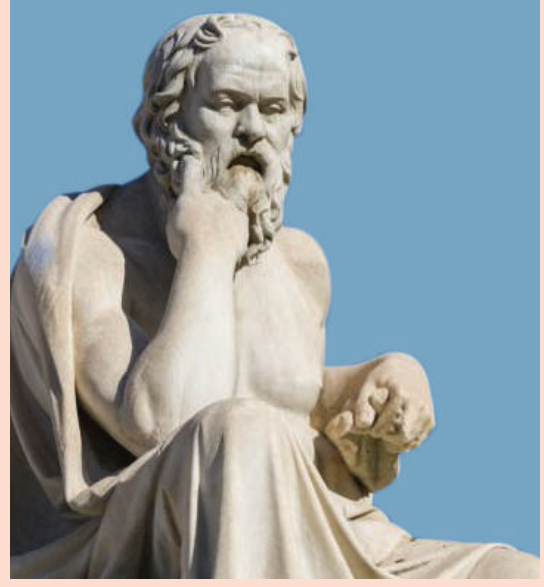

கற்றலின் நோக்கங்கள்

மாணவர்கள் பின்வருவனவற்றை அறிந்து கொள்ளலாம்

- ❖ அரசாங்கத்தினை வரையறை செய்தல்
- ❖ அரசாங்கத்தின் நோக்கத்தினைப் புரிந்து கொள்ளுதல்
- ❖ அரசாங்கத்தின் பல்வேறு வகைகளை விவரித்தல்
- ❖ அரசாங்கத்திற்கும் மற்றும் குடிமக்களுக்கும் இடையேயான தொடர்பினைப் புரிந்து கொள்ளுதல்
- ❖ அரசாங்கத்தின் செயல்பாடுகளை கூர்ந்து ஆராய்தல்

மாணவர்களின் சிந்தனைக்கு.....

- ❖ அரசாங்கம் எனும் சொல்லைக் கேட்டவுடன் மாணவர்கள் மனதில் தோன்றுவது என்ன?
- ❖ எந்தெந்த வகையில் நீங்களோ, உங்கள் குடும்பமோ அல்லது குடிமக்களோ அரசாங்கத்துடன் எவ்வகை தொடர்பில் இருக்கிறீர்கள்?
- ❖ உங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் அரசாங்கத்தின் பங்களிப்பை கண்டுணர முடிகிறதா?
- ❖ அரசாங்கம் என்பது தவிர்க்க முடியாததா? அல்லது அரசாங்கம் இல்லாத நிலையிலும் குடிமக்கள் வாழ்க்கையை தொடர இயலுமா?
- ❖ அரசாங்கத்தின் செயல்பாட்டில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளின் பங்களிப்பையும், நியமனம் செய்யப்பட்ட அதிகார வர்க்கத்தினரின் பங்களிப்பையும் உங்களால் பிரித்து அறிய முடிகின்றதா?

- ❖ அரசாங்கத்தின் சில துறைகளை கண்டுணர்ந்து அவற்றை மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளாட்சி சார்ந்த துறைகள் என இனம் கண்டு வகைப்படுத்தவும்.
- ❖ அரசாங்கத்தை உங்கள் சொந்த வார்த்தைகளில் வரையறுக்கவும்.

குறிப்பிடத்தக்க மேற்கோள்

"எந்த ஒரு மனிதனும் தனக்கு தெரியாத அல்லது அனுபவம் இல்லாத துறையில் செயல்பட விரும்புவதில்லை, அரசாங்கம் என்ற கடினமான மற்றும் மிகுதியான திறன் தேவைப்படும் துறையில் ஈடுபட தமக்குத் தகுதி உள்ளதாகக் கருதி அனைவரும் செயல்பட விரும்புகின்றனர்".

– சாக்ரடீஸ் (Socrates)

கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் சமநிலைகள் (குடியரசுத் தலைவர் முறை) ஐக்கிய அமெரிக்க குடியரசு – Checks and Balances (Presidential form)

செயலாட்சிப் பிரிவு (குடியரசுத் தலைவர் சட்டங்களைச் செயல்படுத்துகிறார்) 	சட்டமன்றப் பிரிவின் மீதான கட்டுப்பாடுகள் ❖ சட்டங்களை முன்மொழியலாம் ❖ சட்டங்களை ரத்து செய்தல் ❖ காங்கிரஸின் சிறப்புக் கூட்டத் தொடர்களுக்கு அழைக்கலாம் ❖ நியமனங்கள் செய்தல் ❖ வெளிநாட்டுடனான உடனடிக்கைகளுக்கான பேச்சுவார்த்தையில் ஈடுபடுதல்	நீதித்துறை பிரிவின் மீதான கட்டுப்பாடுகள் ❖ கூட்டாட்சி நீதிபதிகளை நியமிக்கிறார் ❖ கூட்டாட்சியிலுள்ள குற்றவாளிகளுக்குப் பொது மன்னிப்பு வழங்குதல்
சட்டமன்றப் பிரிவு (காங்கிரஸ் சட்டங்களை வருவாக்குகிறது) 	செயலாட்சிப் பிரிவின் மீதான கட்டுப்பாடுகள் ❖ குடியரசுத் தலைவரின் ரத்து அதிகாரங்களை மீறிச் செயல்படும் அதிகாரமிக்கதாகும் ❖ செயலாட்சியின் நியமனங்களை உறுதிசெய்தல் ❖ உடன்படிக்கைகளுக்கு ஒப்புதல் அளித்தல் ❖ போரைப் பிரகடனப்படுத்துதல் ❖ நிதி ஒதுக்கீடு செய்தல் ❖ குடியரசுத் தலைவரை பதவி நீக்க நடைமுறையின் மூலம் அகற்றுதல்	நீதித்துறைப் பிரிவின் மீதான கட்டுப்பாடுகள் ❖ கூட்டாட்சியின் கீழமை நீதிமன்றங்களை உருவாக்குதல் ❖ நீதிபதிகளைப் பதவி நீக்கமுறையின் மூலம் அகற்றுதல் ❖ நீதித்துறையின் முடிவுகளை மீறும் அதிகாரம் கொண்டதுடன் சட்டத்திருத்தத்தினை முன்மொழியலாம் ❖ கூட்டாட்சி நீதிபதிகளின் நியமனங்களை அங்கீகரித்தல்
நீதித்துறைப் பிரிவு (உச்சநீதிமன்றமானது சட்டங்களுக்கு விளக்கமளித்தல்) 	செயலாட்சிப் பிரிவின் மீதான கட்டுப்பாடுகள் ❖ செயலாட்சியின் நடவடிக்கைகளை அரசமைப்பிற்கு முரணானதாக பிரகடனப்படுத்துதல்	சட்டமன்றப் பிரிவின் மீதான கட்டுப்பாடுகள் ❖ சட்டமன்றத்தின் நடவடிக்கைகளை அரசமைப்பிற்கு முரணானதாக பிரகடனப்படுத்துதல்

அரசாங்கத்தை அறிந்து கொள்வதற்கான அணுகுமுறைகள்

பல்வேறு வகையான அணுகுமுறைகள் மூலம் அரசாங்கத்தை அறிந்து கொள்ள முயல்வது நமக்கு அரசாங்கத்தின் தோற்றம் மற்றும் அதன் செயல்பாடுகளை விரிவாக அறிந்து கொள்ள உதவுகிறது.

(அ) ஒப்பீட்டு மற்றும் வரலாற்று அணுகுமுறை

ஒப்பீட்டு மற்றும் வரலாற்று அணுகுமுறையானது மேற்கத்திய அரசியல் நிறுவனங்களைப் பண்டைய காலம் முதல் தற்காலம் வரை கற்றறிந்து உள்ளது. இந்த அணுகுமுறை விளக்கரீதியான தன்மையை கொண்டது. அரிஸ்டாட்டில், மாண்டெஸ்க்யூ மற்றும் லாக் ஆகியோர் இவ்வணுகுமுறையினைக் கையாண்டு அரசாங்கங்களை பகுத்தாய்ந்தனர்.

உதாரணமாக, அரிஸ்டாட்டில் தனது மிகச்சிறந்த படைப்பான 'அரசியல்' எனும் புத்தகத்தை எழுதும்முன் 158 நாடுகளின் அரசமைப்புகளை பகுத்தாய்ந்துள்ளார். மாண்டெஸ்க்யூ இங்கிலாந்து அரசமைப்பை பகுத்தாராய்ந்து பின்னர் இங்கிலாந்து அரசமைப்பின் உறுதித்தன்மைக்கு 'அதிகாரங்களின் பிரிவினையே காரணம்' என கண்டுணர்ந்தார்.

(ஆ) சட்ட மற்றும் நிறுவனம் சார்ந்த அணுகுமுறை

பெந்தம், ஆஸ்டின் மற்றும் டைசி போன்ற அறிஞர்கள் இந்த அணுகுமுறையினைக் கையாண்டனர். இது அரசியல் நிறுவனங்களின் முறையான சட்டக் கட்டமைப்பை மையமாக கொண்டதாகும்.

அரசாங்கம் மற்றும் சட்டத்திற்கு இடையேயான தொடர்புகளை விளக்குவதற்கு ஏதுவாக சிலகோட்பாடுகளை உருவாக்கம் செய்ய இந்த அணுகுமுறை உதவுகின்றது. பெந்தம் இங்கிலாந்து சட்டத்தை சீரமைப்பு செய்த தன்னிகறற்ற அறிஞர் ஆவார். ஆஸ்டின் இறையாண்மையின் சட்டரீதியான அடிப்படையை உணர்த்தியவர் ஆவார். மேலும்

இவர் இறையாண்மை என்பது பிரிக்க இயலாத, மாற்றித்தர முடியாத மற்றும் இறுதியான அதிகாரம் என்று கூறியவர் ஆவார். ஏ.வி.டைசி அரசாங்கத்தினை சட்டத்தின் அடிப்படையிலும், அரசாங்கம் பிறகிளைகளில் அதன் செயலாக்கத்தினைப் பொறுத்தும் மதிப்பிடுகிறார்.

(இ) அரசியல் பொருளாதார அணுகுமுறை

இது அரசியலுக்குப் பொருளாதாரம் சார்ந்த விளக்கங்களை அளிக்கின்றது. மேலும் சந்தையின் பங்களிப்பு, உற்பத்தி வழிமுறைகள் மற்றும் சமூகத்திற்கு உற்பத்தி பொருட்களை கொண்டு செல்வது குறித்தும் இது விவாதிக்கின்றது. இந்த அணுகுமுறை தாராளவாத அரசியல் பொருளாதாரம் மற்றும் மார்க்சிய அரசியல் பொருளாதாரம் என இருவகையாக வகைப்படுத்தப்படுகின்றது.

(ஈ) அரசியல் சமூகவியல் அணுகுமுறை

இந்த அணுகுமுறையானது சமூகவியல் மற்றும் மானுடவியல் சார்ந்து உள்ளது. மேலும் இதனை அமைப்புசார் அணுகுமுறை என்றும் கூறலாம். அரசாங்கம் அல்லது அரசியல் அமைப்பு என்பது சமூகம் எனும் பெரிய கட்டமைப்பில் உள்ளடங்கியது துணை அமைப்பு என்று அரசியல் சமூகவியல் உறுதி செய்கின்றது. இந்த அணுகுமுறை பெரிய மற்றும் சிறிய அமைப்புகளுக்கிடையேயான தொடர்பை ஆராய்கின்றது.

மாண்டெஸ்க்யூ அரசாங்கத்தை மூன்று விதமாக வகைப்படுத்துகிறார், அவை முறையே குடியரசு, முடியாட்சி மற்றும் கொடுங்கோல் அரசாங்கம் ஆகும்.

குடியரசு அரசாங்கம்

இவ்வகை அரசாங்கத்தில் மக்கள் இறையாண்மை அதிகாரத்தை பெற்றுள்ளனர்.

முடியாட்சி அரசாங்கம்

இது ஒரு தனி மனிதனின் ஆட்சியாகும். அத்துடன் நிலையாக நிறுவப்பட்ட சட்டதிட்டங்களுக்கு உட்பட்டு நடத்தப்பெறுவது ஆகும்.

கொடுங்கோல் அரசாங்கம்

ஒரு தனிமனிதனின் விருப்பு, வெறுப்பிற்கு உட்பட்டே ஆளுகை நடைபெறும். மேலும் நிறுவப்பெற்ற மற்றும் நிலையான சட்டதிட்டங்கள் கிடையாது. மாண்டெஸ்க்யுவின் கூற்றுப்படி, அரசு தொடர்ந்து நீடித்திருப்பதற்கு "உறுதியான சமுதாயத்தினுடைய குறிப்பிட்ட உத்வேகத்தின் பண்பியல் வடிவத்தை சார்த்திருக்கிறது".

அரசாங்கத்தின் உறுப்புகள்

சட்டமன்றம்

செயலாட்சி

நீதிமன்றம்

6.2. அரசாங்கத்தின் பொருள் வரையறை மற்றும் தன்மை:

அரசாங்கம் என்பது அரசின் செயலாட்சிப் பணிகளைக் குறிப்பதாகும். இது குடிமை, பெருநிறுவனம், மதம், கல்வி மற்றும் பிற குழுக்களுக்கு சட்டம் இயற்றி செயல்படுத்தும் அதிகாரம் கொண்ட அமைப்பினைக் குறிப்பதாகும்.

அரசாங்கம் எனும் சொல்லானது பழைய பிரெஞ்சு, வார்த்தையான 'ஆளுநர்' (Governor) என்பதிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும். அது 'குபர்னேட்' (Gubernate) என்ற லத்தீன் சொல்லில் இருந்து பெறப்பட்டதாகும். இதன் பொருள்

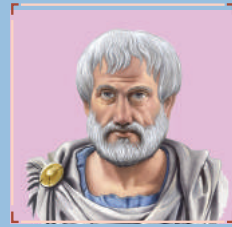
மிகப்பழமையான அரசாங்க முறை எது?:

இங்கிலாந்தின் முடியாட்சியே மிகப் பழமை வாய்ந்த அரசாங்க வடிவமாகும். முடியாட்சியில் மன்னர் அல்லது ராணி அரசின் தலைவராக இருப்பார். இங்கிலாந்து முடியாட்சியானது அரசமைப்பிலான முடியாட்சி என அழைக்கப்படுகிறது. மன்னர் அரசினுடைய தலைவராக இருந்தாலும், சட்ட மியற்றக் கூடிய தகுதி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாடாளுமன்றத்திடமே உள்ளது என்பது இதன் பொருளாகும்.

அரசாங்கத்தின் வகைப்பாடு பற்றி அரிஸ்டாட்டில்

அரிஸ்டாட்டில் இரண்டு அடிப்படைகளின் இணைவில் அவர் பகுப்பாய்ந்த அரசமைப்புக்களை வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

இயக்குதல், ஆட்சி, வழிகாட்டு, ஆளுகை என்பதாகும்.

முதலாவது அடிப்படை

ஆட்சி அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கை ஒன்று, சில மற்றும் பல என்பதன்

அடிப்படையில் முடியாட்சி, பிரபுக்கள் ஆட்சி, தூயஅரசியல் அமைப்புமுறை (Polity) என வகைப்படுத்தியுள்ளார்.

இரண்டாவது அடிப்படை

அரசாங்கம் யாருடைய நலனுக்காக செயல்படுகின்றது என்ற அடிப்படையில் பொதுநலம் மற்றும் சுயநலம் என்று வகைப்படுத்தியுள்ளார். கீழ்வரும் அட்டவணை மூலம் நெறி தவறிய மூன்று வடிவங்களான கொடுங்கோலாட்சி, சிறுகுழு ஆட்சி மற்றும் மக்களாட்சியினை காணலாம்.

அதிகாரத்தில் உள்ளோர் எண்ணிக்கை	மக்கள் நலம்	சுயநலம்
ஒன்று	முடியாட்சி	கொடுங்கோல் ஆட்சி
சிலர்	பிரபுக்கள் ஆட்சி	சிறுகுழுவின் ஆட்சி
பலர்	தூய அரசியல் அமைப்பு முறை (Polity)	மக்களாட்சி அல்லது சும்பல் ஆட்சி

செயல்பாடு

ஒவ்வொரு தனிமனிதனின் "கருவறை முதல் கல்லறை" வரையிலான செயல்பாடு அரசு முகமைகளின் மூலமே ஒழுங்குமுறைப்படுத்தப்பட்டு கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

கருவறை முதல் கல்லறை வரையிலான தனிமனித வாழ்வில் அரசாங்கத்தின் பங்களிப்பை வரிசைப்படுத்துக.

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.

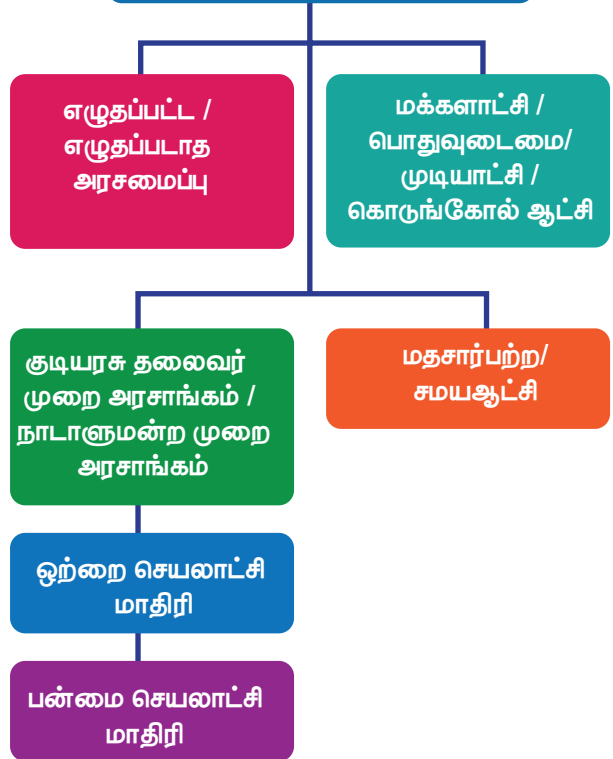
விவாதம்

வகுப்பறையில் கீழ்க்கண்ட தலைப்பினை விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளவும்.

- ❖ அரிஸ்டாட்டிலின் அரசாங்க வகைப்பாட்டினை தற்போதைய நமது இந்திய அரசியல் முறைமையுடன் ஒப்பிடுக.
- ❖ நமது அரசாங்கம் மக்களின் பொது நலனுக்காக செயல்படுகிறதா? அல்லது ஒரு சிலரின் சுயநலனுக்காக செயல்படுகிறதா?
- ❖ உண்மையில் இந்திய மக்களாட்சி மக்களின் பொது நலன்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறதா? அல்லது ஒரு சிலரின் சுயநலத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறதா?

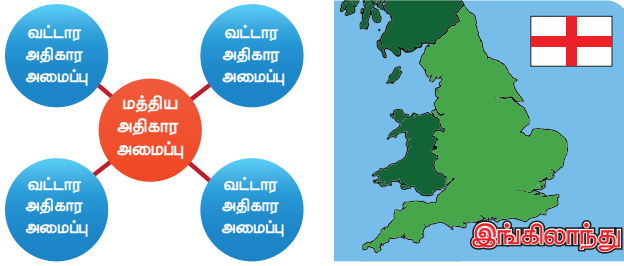
அரசமைப்பின் வகைகள் (Types Of Constitution)

6.3 ஒற்றையாட்சிமுறை அரசாங்கம் (Unitary Form of Government):

ஒற்றையாட்சி அரசாங்கம் அல்லது அரசு என்பது ஒன்றாக இணைத்து ஆட்சி செய்யப்படக்கூடிய இறையாண்மையுடைய அரசு ஆகும். ஒற்றையாட்சிமுறை அரசாங்கத்தில், மத்திய அரசாங்கமே அனைத்து அதிகாரத்தையும் உள்ளடக்கியதாகும். நிர்வாக காரணங்களுக்காகத் தோன்றிய பிற பிரிவுகள் மத்திய அரசாங்கம் தற்காலிகமாகப் பகிர்ந்தளித்த அதிகாரத்தின் அடிப்படையிலேயே செயல்பட இயலும்.

ஒற்றையாட்சி அரசாங்கத்தில் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளிக்கும் முறைகள்

ஒற்றையாட்சி முறை அரசாங்கங்கள் - உதாரணம்: இங்கிலாந்து, பிரான்சு, ஜப்பான் மற்றும் இலங்கை.

ஒற்றையாட்சி அரசாங்கத்தில் அனைத்து அதிகாரங்களும் மையமாக ஒரிடத்தில் குவிந்து இருக்கும், மாறாக கூட்டாட்சி அரசாங்கத்தில் அதிகாரமானது மத்திய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களுக்கிடையே பகிர்ந்தளிக்கப்படும். ஒற்றையாட்சி அரசாங்கத்தில் அதிகார பகிர்வு இருப்பினும் அக்காரணத்தினால் அதனை கூட்டாட்சி முறை என முடிவு செய்ய இயலாது.

ஒற்றையாட்சியின் வரையறை:

சில அரசியல் சிந்தனையாளர்கள் ஒற்றையாட்சி முறை அரசாங்கத்தினை பின்வருமாறு வரையறை செய்கின்றனர்.

ஏ.வி.டைசி:

ஒர் மைய சக்தியே மேலான சட்டமியற்றும் அதிகாரத்தினை வழக்கமாகச் செயல்படுத்துகிறது.

கார்னர்:

ஒர் மத்திய அமைப்பிடம் அரசாங்கத்தின் அனைத்து அதிகாரங்களும் அரசமைப்பு மூலம் வழங்கப்பட்டிருக்கும்.

சி.எ.ப்.ஸ்ட்ராங்:

ஒற்றையாட்சி அரசாங்கத்திற்கு இரண்டு முக்கியத் தகுதிகள் உள்ளன அவையாவன:-

- ❖ மத்திய அரசாங்கத்தின் மேலான தன்மை
- ❖ இறையாண்மையுடைய துணை அமைப்புகள் இல்லாதிருத்தல்

துணை சட்டமியற்றும் அமைப்புகளுக்கும், இறையாண்மையுடைய துணை அமைப்புகளுக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்பது ஒற்றையாட்சியில் உள்ள உள்ளாட்சி அமைப்புகள் மற்றும் கூட்டாட்சியில் அங்கமாக உள்ள அலகுகளுடனான வேறுபாடுகளுக்கு ஒப்பானதாகும்.

K.C.வியர்:

கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் ஒற்றையாட்சியாக இருக்கும் ஒர் அரசமைப்பு, நடைமுறையில் பெரும்பாலும் கூட்டாட்சி அமைப்பாக இருக்க வாய்ப்புள்ளது. அதேபோல கூட்டாட்சியாக இருக்கும் ஒரு அரசமைப்பு நடைமுறையில் ஒற்றையாட்சியாக இருக்க வாய்ப்புள்ளது. உதாரணமாக மெக்சிகோ, வெனிசுலா, பிரேசில் மற்றும் அர்ஜென்டினா போன்ற கூட்டாட்சி அரசமைப்புக்களைக் கூறலாம்.

ஒற்றையாட்சி முறை அரசாங்கத்தின் நிறைகள் (Merits of Unitary form of Government)

- ❖ சிறிய நாடுகளுக்கு உகந்தது
- ❖ அதிகாரம் மற்றும் பொறுப்பு சார்ந்த மோதல்கள் ஏற்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லை.
- ❖ ஒற்றையாட்சி முறையில் சரியான நேரத்தில் முடிவுகள் எடுக்கப்படுவதுடன் செயல்பாடுகள் விரைவாக இருக்கும்.
- ❖ ஒற்றையாட்சி முறை அரசாங்கம் குறைந்த செலவீனம் கொண்டதாகும்.

- ❖ அரசமைப்பில் திருத்தங்கள் கொண்டுவருவது எளிதாகும்.
- ❖ நாடு முழுவதற்குமான ஒரே சீரான சட்டங்கள், கொள்கைகள் மற்றும் நிர்வாகம் ஆகியவை இருக்கும்.

ஒற்றையாட்சி முறை அரசாங்கத்தின் குறைகள் (De-merits of Unitary form of Government)

- ❖ பெரிய நாடுகளுக்கு ஒற்றையாட்சி முறை பொருந்தாது.
- ❖ மத்திய அரசாங்கம் பல சிக்கலான பிரச்சினைகளை சமாளிக்க நேர்வதால் நிர்வாக ரீதியான தாமதம் ஏற்படுவதற்கு வாய்ப்புகள் அதிகமாகும்.
- ❖ மத்திய அரசானது வட்டாரத் தேவைகள் சார்ந்த துவக்கமுறை மற்றும் பிரச்சனைகளில் கவனம் செலுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் இல்லை.
- ❖ மத்திய அரசாங்கத்தில் அதிக அதிகாரங்கள் குவிந்து உள்ளதால், மத்திய அரசாங்கம் ஏதேச்சதிகாரமான போக்கை கடைபிடிக்க வாய்ப்புள்ளது.

இந்திய அரசமைப்பின் ஒற்றையாட்சி இயல்புகள்

அ) உறுதியான மத்திய அரசாங்கம்

அதிகாரப் பகிர்வானது மத்திய அரசுக்குச் சாதகமாக இருப்பதுடன், கூட்டாட்சி நோக்கில் பார்க்கும்போது அதிகாரம் சமநிலையற்று பகிரப்பட்டிருக்கும். முதலில் இந்தியாவில் மத்தியப்பட்டியலானது மாநிலப் பட்டியலைவிட அதிக அதிகாரங்கள் கொண்டிருக்கிறது. இரண்டாவதாக முக்கியமான அதிகாரங்கள் அனைத்தும் மத்திய அரசிடமே இருக்கிறது. மூன்றாவதாக பொதுப்பட்டியலிலும் மத்திய அரசின் அதிகாரமே மேலோங்கி இருக்கிறது.

இறுதியாக, இந்திய அரசமைப்பின் எஞ்சிய அதிகாரங்களும் மத்திய அரசாங்கத்திடமே உள்ளது. இதற்கு மாறாக அமெரிக்க அரசமைப்பின்படி எஞ்சிய அதிகாரங்கள் மத்திய அரசாங்கத்திடம்

உள்ளது. மேற்கூறிய வகைகளில் இந்திய அரசமைப்பானது மத்திய அரசாங்கத்தினை அதிக வலிமையானதாக உருவாக்கியுள்ளது.

ஆ) மாநில நிலப்பரப்புகளின் மீதான மத்திய அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாடு

பிற கூட்டாட்சிகளைப் போலன்றி இந்தியாவில் மாநில அரசுகளுக்குத் தங்களது நிலப்பரப்பிற்கு உட்பட்ட பகுதிகளின் மீது அதிகாரம் கிடையாது. இந்திய நாடாளுமன்றம் தன்னிச்சையாக மாநிலங்களின் பெயர், நிலப்பரப்பு மற்றும் எல்லைகளை வரையறை செய்ய இயலும்.

இ) ஒற்றை அரசமைப்பு

வழக்கமாகக் கூட்டாட்சி அமைப்பு முறையில், மாநிலங்கள் தங்களுக்கான அரசமைப்பை தனியாக இயற்றிக் கொள்ள உரிமை உண்டு. இதற்கு மாறாக இந்தியாவில் அவ்வகையான அதிகாரம் மாநிலங்களுக்கு இல்லை. இந்திய அரசமைப்பானது மத்திய மற்றும் மாநிலங்களுக்கான அரசமைப்பை உள்ளடக்கியது ஆகும். இதன்படி மட்டுமே மத்திய, மாநில அரசாங்கங்கள் செயல்பட முடியும். இதற்கு ஜம்மு காஷ்மீர் மாநிலம் மட்டுமே விதிவிலக்காகும். ஏனெனில் இம்மாநிலத்திற்கு மட்டுமே தனி அரசமைப்பு உண்டு.

ஈ) அரசமைப்பின் நெகிழும் தன்மை

இந்திய அரசமைப்பின் பெரும்பான்மையான பகுதியை நாடாளுமன்றம் தன்னிச்சையாக அரசமைப்பு சட்ட திருத்தத்தின் மூலமாக மாற்றலாம். இம்மாற்றங்களைச் செய்ய சாதாரண பெரும்பான்மை அல்லது சிறப்பு பெரும்பான்மை பெற்றிருந்தால் போதுமானதாகும். இருப்பினும் அரசமைப்பு சட்டதிருத்தத்திற்கான துவக்கத்தினை மேற்கொள்ளும் அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திடமே உள்ளது. அமெரிக்காவில் மாநிலங்களுக்கும் அரசமைப்பு சட்ட திருத்தத்தை துவக்க உரிமையுண்டு. மாறாக இந்தியாவில் மாநிலங்களுக்கு அவ்வுரிமை கிடையாது.

உ) மாநிலங்களின் சமநிலையற்ற பிரதிநிதித்துவம்

கூட்டாட்சி தத்துவத்தின்படி நாடாளுமன்றத்தின் மேலவையில்தான் மாநிலங்களுக்கு சமமான பிரதிநிதித்துவம் அளித்தல் வேண்டும். மாறாக இந்திய மாநிலங்களுக்கு சமமான பிரதிநிதித்துவம் மாநிலங்களவையில் அளிக்கப்படவில்லை.

ஊ) நெருக்கடி நிலை அதிகாரங்கள்

இந்தியாவில் நெருக்கடி நிலை பிரகடனத்தின் போது மத்திய அரசாங்கம் மிகவும் வலிமையாக இருப்பதுடன் மாநில அரசுகள் மத்திய அரசின் முழுக்கட்டுப்பாட்டின் கீழ் சென்றுவிடும். நெருக்கடி நிலை காலத்தில் கூட்டாட்சி நடைமுறையானது அரசமைப்புச் சட்டதிருத்தம் செய்யப்படாமலேயே ஒற்றையாட்சி நிலைக்கு சென்றுவிடும். இவ்வகையான மாற்றம் எந்தவொரு கூட்டாட்சி அமைப்பிலும் கிடையாது.

எ) ஒற்றைக் குடியுரிமை

இந்தியா ஒற்றைக்குடியுரிமை என்னும் முறையினை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. நம் நாட்டில் இந்தியக் குடியுரிமை மட்டுமே உள்ளது, மாநிலங்களுக்கு தனி குடியுரிமை கிடையாது.

நம் நாட்டில் எந்த மாநிலத்திலும் பிறந்த அல்லது வசிக்கின்ற அனைத்து குடிமக்களும், மாநில வேறுபாடின்றி நாடு முழுவதும் ஒரே மாதிரியான உரிமைகளைக் கொண்டிருக்கின்றனர். அமெரிக்கா, சுவீட்சர்லாந்து மற்றும் ஆஸ்திரேலியா போன்ற கூட்டாட்சி அரசுகளில் குடிமக்கள் 'இரட்டைக் குடியுரிமை' பெற்றுள்ளனர். அதாவது தேசியக் குடியுரிமை மற்றும் மாநிலக் குடியுரிமை ஆகியவையாகும்.

ஏ) ஒருங்கிணைந்த ஒரே நீதித்துறை

இந்தியாவில் உள்ள அனைத்து நீதிமன்றங்களும் உச்ச நீதிமன்றத்திலிருந்து கீழமை நீதிமன்றங்கள் வரை படிநிலை அமைப்பின் அடிப்படையில் உள்ளது. இந்திய நீதிமன்றங்களுக்கு நேரடி மற்றும் மேல்முறையீட்டு அதிகாரங்கள் உள்ளன.

ஐ) அகில இந்தியப் பணிகள்

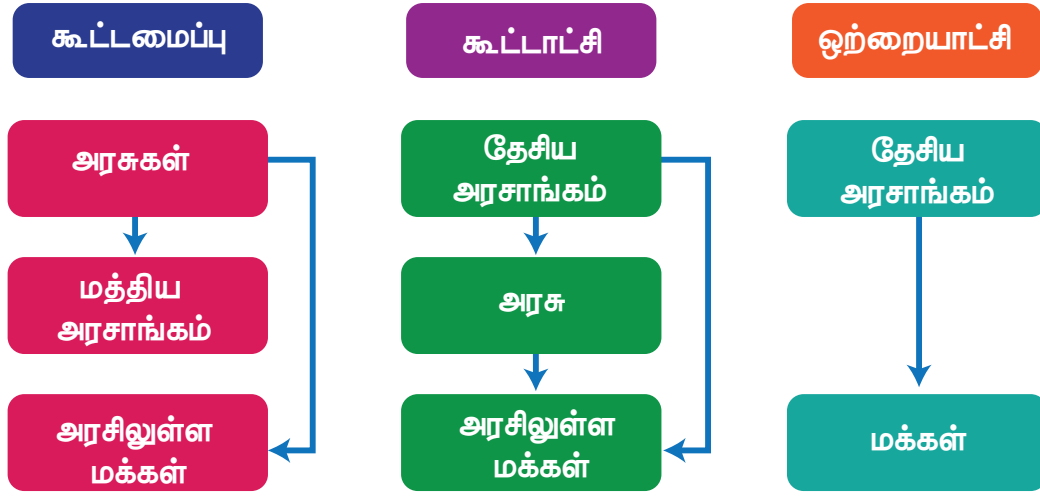
இது அகில இந்திய பணிகள் அல்லது மத்தியப் பணிகள் மற்றும் மாநில குடிமைப் பணிகள் ஆகியவற்றின் இயல்புகளைக் கொண்டுள்ளது. மத்திய மற்றும் அகில இந்தியப் பணிகள் ஆகியவை ஒரே சீரான நிர்வாக முறைமை மற்றும் செயல்முறையினை இந்தியா முழுமைக்கும் ஊக்குவிக்கின்றன.

ஒ) ஆளுநர் நியமனம்

மாநில ஆளுநர் தேர்ந்தெடுக்கப் படுவதில்லை, குடியரசுத்தலைவரால் நியமிக்கப்படுகிறார், இவர் குடியரசுத் தலைவரின் விருப்பத்தின் அடிப்படையிலேயே பணியைத் தொடர்கிறார். ஆளுநர் என்பவர் மாநிலத்தின் செயலாட்சித்துறைத் தலைவர் ஆவார். அவருக்கு சட்டமன்றம், செயலாட்சி, நீதித்துறை மற்றும் நெருக்கடி நிலை தொடர்பான அதிகாரங்கள் உண்டு.

6.4 கூட்டாட்சி முறை அரசாங்கம்

ஒற்றையாட்சி மற்றும் கூட்டாட்சி என்ற வகைப்பாடு என்பது மாநிலங்கள் மற்றும் மத்திய அரசாங்கங்களுக்கிடையேயான உறவுகளின் அடிப்படையில் அமைவதாகும். கூட்டாட்சி அரசாங்கம் என்பது தேசிய மற்றும் மாநில அரசாங்கங்களுக்கிடையே அரசமைப்பிலான அதிகார பிரிவினையின் அடிப்படையில் அமைவதாகும். அதன் அடிப்படையில் அவ்வரசுகள் தங்களுக்கென உள்ள அதிகார எல்லையின் படி சுதந்திரமாகச் செயல்பட முடியும். அமெரிக்கா, ஸ்வீட்சர்லாந்து, ஆஸ்திரேலியா, கனடா, ரஷ்யா, பிரேசில் மற்றும் அர்ஜென்டினா ஆகிய நாடுகள் கூட்டாட்சி முறையிலான அரசாங்கத்தினை கொண்டுள்ளன. கூட்டாட்சி மாதிரியிலான அரசமைப்பில் தேசிய அரசாங்கமானது மத்திய அரசாங்கம் அல்லது ஒன்றிய அரசாங்கம் எனவும், வட்டார அரசாங்கங்கள் மாநில அரசாங்கம் அல்லது மாகாண அரசாங்கம் எனவும் அறியப்படுகின்றன.

இந்திய அரசமைப்பின் கூட்டாட்சி இயல்புகள்

அ) இரட்டை அரசாங்கம்

இந்திய அரசமைப்பின்படி மத்திய அளவில் ஒன்றியமும் அதன் பரப்பளவிற்குள் மாநில அரசாங்கங்கள் என இரண்டு வகையான அரசாங்கங்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன. இந்த இரண்டு அரசாங்கங்களும் அரசமைப்பில் கூறப்பட்டுள்ளவாறு தனக்கென தனிப்பட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்டு செயல்படுகின்றன.

ஆ) எழுதப்பட்ட அரசமைப்பு

இந்திய அரசமைப்பு எழுதப்பட்ட விதிகளைக் கொண்டிருப்பதால் நாடாளுமன்றத்தின் ஒப்புதல் இல்லாமல் திருத்தங்கள் கொண்டுவருவது கடினமாகும்.

இ) அதிகாரப் பங்கீடு

இந்திய அரசமைப்பின் ஏழாவது அட்டவணைப்படி மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளிடம் மத்திய பட்டியல், மாநில பட்டியல் மற்றும் பொதுப் பட்டியல் என்ற அடிப்படையில் அதிகாரம் பங்கிட்டு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஈ) அரசமைப்பின் மேலான தன்மை

இந்தியாவில் அரசமைப்புச் சட்டமே நாட்டின் மிகவும் உயர்ந்த சட்டமாகும். மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் இயற்றும் சட்டங்கள் அரசமைப்பு சட்டத்திற்கு உட்பட்டு இருத்தல் வேண்டும்.

உ) நெகிழா அரசமைப்பு

ஒவ்வொரு அவையிலும் மூன்றில் இரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை என்ற நடைமுறையின் மூலமே அரசமைப்புச் சட்டத்திருத்தம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். மேலும் ஆளும் கட்சியினரால் மிக எளிதாக அரசமைப்பு சட்டத்திருத்தம் கொண்டுவர இயலாது.

ஊ) சுதந்திரமான நீதித்துறை

இந்தியாவில் நீதிமன்றமானது சட்டமன்றம் மற்றும் செயலாட்சித் துறையின் தலையீடு இல்லாமல் செயல்படும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் தேசிய மற்றும் மாநில அளவிலான அதிகார எல்லைகளின் படி அவை நேரடி, மேல் முறையீட்டு மற்றும் நீதிப்புனராய்வு பணிகளை மேற்கொள்கிறது.

எ) ஈரவைச் சட்டமன்றம் முறை (Bicameralism)

இந்திய நாடாளுமன்றமானது மேலவை மற்றும் கீழவை என இரண்டு அவைகள் கொண்டதாகும். மேலும் கீழவை நிதி தொடர்பான சட்டமியற்றலை மேற்கொள்ளும் அதிகாரம் கொண்டதாகும்.

கூட்டாட்சி முறை அரசாங்கத்தின் நிறைகள்

- ❖ உள்ளாட்சியினுடைய தன்னாட்சி மற்றும் தேசிய ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றிற்கு இடையே சமரசத்தினை ஏற்படுத்துகிறது.
- ❖ மத்திய, மாநில அரசாங்கங்களுக்கிடையே அதிகாரம் பகிரப்படுவதால் நிர்வாகத் திறன் மேம்படுகிறது.

- ❖ அளவில் மிகப்பெரிய நாடுகள் உருவாவதற்கு வாய்ப்புகள் உருவாகின்றது.
- ❖ அதிகாரங்கள் பங்கீடு செய்யப்படுவதால் மத்திய அரசாங்கம் ஏதேச்சதிகாரத்துடன் செயல்படுவதைக் கட்டுப்படுத்த இயலும்.
- ❖ மிகப்பெரிய நாடுகளுக்கு கூட்டாட்சி அரசாங்கம் மிகவும் பொருத்தமானதாகும்.
- ❖ பொருளாதார மற்றும் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு இது மிகவும் நன்மையாகும்.

கூட்டாட்சி முறை அரசாங்கத்தின் குறைகள்

- ❖ ஒற்றையாட்சி அரசாங்கத்தோடு ஒப்பிடும்போது கூட்டாட்சி அரசாங்கங்கள் வலிமையற்றவை ஆகும்.
- ❖ கூட்டாட்சி அரசாங்கங்கள் அதிக செலவினங்களை கொண்டதாகும்.

- ❖ பிரிவினைவாத மனப்போக்கு உருவாக பொதுவான வாய்ப்புகள் உள்ளன.
- ❖ நிர்வாகத்தில் ஒருமுகத் தன்மையை கொண்டுவர இயலாது.
- ❖ தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கு இது ஒரு அச்சுறுத்தலாகும்.
- ❖ மத்திய மாநில அரசுகளுக்கிடையேயான அதிகாரப் பங்கீடு பிரச்சனைகளை ஏற்படுத்தும்.
- ❖ இரட்டைக் குடியரிமை
- ❖ மாறிவரும் சூழல்களுக்கேற்ப நெகிழா அரசமைப்பினை எளிதாகத் திருத்துவது இயலாததாகும்.
- ❖ சில சமயங்களில் மாநில அரசாங்கங்கள் அயலுறவுக் கொள்கையில் தடையை ஏற்படுத்துகின்றன.

கூட்டாட்சி மற்றும் ஒற்றையாட்சி அரசாங்கத்திற்கிடையேயான வேறுபாடுகள்

வ.எண்.	ஒற்றையாட்சி	கூட்டாட்சி
1.	ஒரு அடுக்கு அரசாங்கம் மற்றும் துணை அலகுகள்	இரண்டு அடுக்கு அரசாங்கம்
2.	பெரும்பாலும் ஒற்றை குடியரிமை	இரட்டைக் குடியரிமை
3.	துணை அலகுகள் சுதந்திரமாகச் செயல்பட இயலாது	கூட்டாட்சி அலகுகள் மத்திய அரசுக்கு உட்பட்டு செயல்பட வேண்டும்.
4.	அதிகாரப் பகிர்வு என்பது கிடையாது	அதிகாரப் பகிர்வு என்பது இருக்கும்
5.	அதிகாரக் குவிப்பு	அதிகாரப் பரவலாக்கம்

வ.எண்.	நாடு	நாடாளுமன்றம்
1.	இஸ்ரேல்	நெசெட்
2.	ஜெர்மனி	பண்டஸ்டாக்
3.	ஜப்பான்	டயட்
4.	நார்வே	ஸ்டோர்டிங்
5.	நேபாளம்	ராஷ்டிரிய பஞ்சாயத்து

வ.எண்.	நாடு	நாடாளுமன்றம்
6.	பாகிஸ்தான்	தேசிய சபை
7.	ரஷ்யா	டூமா
8.	அமெரிக்கா	காங்கிரஸ்
9.	தென் ஆப்பிரிக்கா	நாடாளுமன்றம்
10.	சுவிட்சர்லாந்து	கூட்டாட்சி சபை

தொகுப்பு

வ.எண்.	வகையினம்	வகைகள்	நாடுகள்
1.	அரசாங்கத்தின் முறைகள்	குடியரசு தலைவர் முறை அரசாங்கம்	அமெரிக்கா
		நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கம்	இங்கிலாந்து
		நேரடி மக்களாட்சி	சுவிட்சர்லாந்து
		மறைமுக மக்களாட்சி	இந்தியா
		முடியாட்சி	முழுமையான முடியாட்சி - பஃரன்
			அரசமைப்பிலான முடியாட்சி - ஜப்பான்
			காமன்வெல்த் பகுதிகள் - ஆஸ்திரேலியா
2.	மதத்தின் பங்கு	சர்வாதிகாரம்	ஹிட்லரின் ஜெர்மனி, முசோலியின் இத்தாலி
		மதச்சார்பின்மை	இந்தியா
		சமய ஆட்சி	பாகிஸ்தான், ஈரான், வாடிகன், நேபாளம்
3.	நிலப்பரப்பு சார்ந்த அதிகாரப் பங்கீடு	ஒரவை சட்டமன்றம்	சீனா
		ஈரவை சட்டமன்றம்	இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா
4.	செயலாட்சியின் வகைகள்	ஒற்றை செயலாட்சி மாதிரி	அமெரிக்கா
		பன்மை செயலாட்சி மாதிரி	பிரான்சு
5.	நீதித்துறையின் வகைகள்	சுதந்திரமானது	அனைத்து மக்களாட்சி நாடுகள்
		அர்ப்பணிப்பு உறுதியுடையது	முன்னாள் சோவியத் ரஷ்ய குடியரசு
6.	அரசமைப்பின் தன்மை	நெகிழாதது மற்றும் எழுதப்பட்டது	அமெரிக்கா
		நெகிழும் தன்மையுடையது மற்றும் எழுதப்படாதது	இங்கிலாந்து
		முதலாளித்துவம்	அமெரிக்கா
7.	அரசின் தன்மை (நோக்கம், லட்சியம் மற்றும் கொள்கைகள் அடிப்படையிலானது)	பொதுவுடைமை	கியூபா, சீனா, வடகொரியா
		சமதர்மம்	ரஷ்யா

(மூன்று தூண்களின் படம்)

மேற்கூறிய புகைப்படத்தின் அடிப்படையின் பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடையளிக்கவும்.

- 1 மேற்கண்ட புகைப்படத்தில் உள்ள அமைப்புக்களை அடையாளம் காணமுடிகிறதா?
- 2 மக்களாட்சி அரசாங்கங்களுக்கு அமைப்புகள் ஏன் இன்றியமையாததாகின்றன?
- 3 ஒரு மக்களாட்சியில் நாடாளுமன்றத்தின் முக்கியத்துவம் யாது?
- 4 இந்தியாவின் நீதித்துறை உலகிலேயே அதிக அதிகாரம் படைத்தது என எவ்வாறு கூறலாம்?

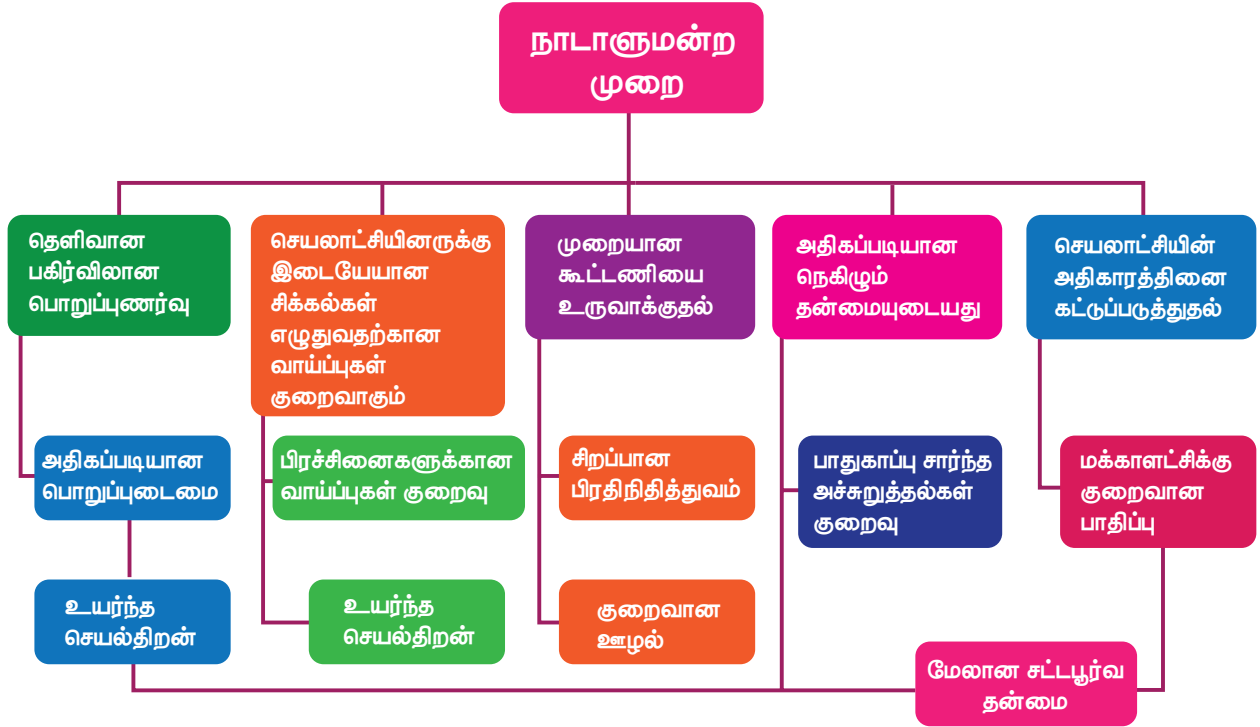
5 ஒரு மக்களாட்சியில் நாடாளுமன்றம் சார்ந்த விழுமியங்கள் யாவை?

6.5 நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கம்

தற்கால மக்களாட்சி அடிப்படையிலான அரசாங்கங்கள் நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கம் மற்றும் குடியரசுத் தலைவர் முறை அரசாங்கம் என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்த வகைப்படானது அரசாங்கத்தின் சட்டமியற்றும் அமைப்பிற்கும், செயலாட்சிக்கும் இடையேயான உறவுகளின் தன்மையில் அடிப்படையிலானதாகும். நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கத்தில் செயலாட்சியானது தனது கொள்கைகள் மற்றும் செயல்பாட்டிற்காக, நாடாளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்பானதாகும்.

மாறாக குடியரசுத் தலைவர் முறை அரசாங்கத்தில், செயலாட்சியானது சட்டமன்றத்திற்கு தங்களது கொள்கைகள் மற்றும் செயல்பாட்டிற்காக பதில் சொல்ல அவசியம் கிடையாது. மேலும் செயலாட்சியானது அரசமைப்பின் அடிப்படையில் சட்டமன்றத்திடம் இருந்து சுதந்திரமாக இயங்குகிறது.

நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கம் என்பது அமைச்சரவை முறை அரசாங்கம் என்றும், கடமைப்பாடுடைய அரசாங்கம் அல்லது வெஸ்ட் மினிஸ்டர் (West Minister) அரசாங்கம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இங்கிலாந்து, ஜப்பான், கனடா மற்றும் இந்தியா ஆகிய நாடுகள் நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கத்தைப் பின்பற்றுகின்றன.

ஐவர் ஜென்னிங்ஸ் நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கத்தை அமைச்சர் குழுமுறை என்று அழைக்கிறார். ஏனெனில் அமைச்சரவை என்பது நாடாளுமன்ற அரசாங்க முறையினுடைய அதிகாரத்தின் மையக்கருவாக விளங்குகிறது. நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கம் என்பது கடமைப்பாடுடைய

அரசாங்கமாகும். இதில் அமைச்சரவை என்பது உண்மையான செயலாட்சியாகும். மேலும் இது நாடாளுமன்றத்திற்கு பொறுப்பானதாக இருப்பதுடன் அதன் நம்பிக்கையை பெற்ற வரையிலும் பதவியில் நீடிக்கிறது. இங்கிலாந்தில்தான் நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கம் தோன்றியது. இங்கிலாந்து

நாடாளுமன்றத்தின் அமைவிடம் வெஸ்ட் மினிஸ்டர் (West Minister) ஆகும். எனவே நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கம் வெஸ்ட் மினிஸ்டர் (West Minister) முறை அரசாங்கம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இங்கிலாந்தின் பிரதம மந்திரி மற்ற அமைச்சர்களை ஒப்பிடுகையில் அதிக அதிகாரம் கொண்டவர். இவர் தனது அமைச்சரவையில் சம்மனவர்களில் முதன்மையானவராக (Primus inter pares) கருதப்படுகிறார். தற்போதைய காலகட்டத்தில் பிரதம மந்திரியின் அதிகாரங்கள் அதிகரித்துள்ளது. பிரிட்டனின் அரசியல் மற்றும் நிர்வாகத்தில் தற்போதைய பிரதம மந்திரி ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்.

நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கத்தின் இயல்புகள்

அ) பெயரளவு செயலாட்சி மற்றும் உண்மையான செயலாட்சி

குடியரசுத் தலைவர் பெயரளவு அதிகாரம் கொண்ட செயலாட்சியாவார் (de-jure executive (or) titular executive). மாறாக பிரதம மந்திரி உண்மையான அதிகாரம் கொண்ட செயலாட்சியாக விளங்குகிறார் (de-facto executive). இவ்வகையில் குடியரசுத் தலைவர் நாட்டின் தலைவர் என்றும் பிரதம மந்திரி அரசாங்கத்தின் தலைவர் என்றும் கருதப்படுகிறார்.

ஆ) பெரும்பான்மை பெற்ற அரசியல் கட்சியின் ஆட்சி

நாடாளுமன்றத்தின் கீழ்வையில் பெரும்பான்மைப் பெற்ற கட்சியே ஆட்சி அமைக்கின்றது. அக்கட்சியின் தலைவர் குடியரசுத் தலைவரால் பிரதம மந்திரியாக நியமிக்கப்படுகிறார். பிற அமைச்சர்கள் பிரதம மந்திரியின் ஆலோசனையின் பேரில் குடியரசுத் தலைவரால் நியமிக்கப்படுகின்றனர். எந்த ஒரு கட்சிக்கும் பெரும்பான்மை கிடைக்காத நிலையில் கட்சிகளின் கூட்டணியை குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சி அமைக்க அழைப்பு விடுப்பார்.

இ) கூட்டுப் பொறுப்புணர்வு

அமைச்சர்கள் நாடாளுமன்றத்திற்கு கூட்டுப் பொறுப்பாகும் கடமைப்பட்டவர்கள். இதுவே நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கத்தின் அடிப்படை கோட்பாடாகும்.

ஈ) இரட்டை உறுப்பினராதல்

அமைச்சர்கள் ஒரே நேரத்தில் நாடாளுமன்றத்திலும் செயலாட்சிப் பிரிவிலும் உறுப்பினர்களாக இருப்பர்.

உ) பிரதம மந்திரியின் தலைமை

நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கத்தின் பிரதம மந்திரியே தலைமை பொறுப்பு வகிக்கிறார். அவரே அமைச்சரவை குழு, நாடாளுமன்றம் மற்றும் ஆட்சியிலுள்ள கட்சியின் தலைவர் ஆவார். இவ்வகையில் பிரதம மந்திரி அரசாங்கத்தின் செயல்பாடுகளில் குறிப்பிடத் தகுந்த மிக முக்கிய பங்கு வகிக்கிறார்.

நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கத்தின் நிறைகள்

அ) சட்ட மன்றம் மற்றும் செயலாட்சி இடையேயான நல்லிணக்கம்

நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கத்தின் மிகப்பெரிய நன்மையாதெனில் அது அரசாங்கத்தின் அங்கங்களான சட்டமன்றம் மற்றும் செயலாட்சிக்கு இடையே நல்லிணக்கமான உறவுகள் மற்றும் கூட்டுறவினை ஏற்படுத்துகிறது. செயலாட்சி பிரிவு உறுப்பினர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகவும் இருப்பதால் அவர்களுக்கிடையே சிக்கல்கள் எழுவதற்கான சாத்தியம் குறைவாகிறது. எனவே அவர்கள் ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகமாகும்.

ஆ) கடமைப்பாடுடைய அரசாங்கம்

நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கம் ஒரு கடமைப்பாடுடைய அரசாங்கம் உருவாவதற்கு வழிவகுக்கின்றது. அமைச்சர்கள்

அவர்களுடைய அனைத்து செயல்களுக்கும் நாடாளுமன்றத்திற்கு கடமைப்பட்டவர்கள் ஆவர். நாடாளுமன்றமானது கேள்வி நேரம், விவாதங்கள், ஒத்திவைப்பு தீர்மானம் மற்றும் நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம் போன்ற கருவிகள் மூலம் அமைச்சர்கள் மீது கட்டுப்பாடுகள் செலுத்துகின்றது.

இ) எதேச்சாதிகாரத்தை தடைசெய்தல்

அதிகாரங்கள் ஒரு தனி நபரிடம் இல்லாமல் அமைச்சரவை என்ற ஒரு குழுவிடம் உள்ளதால் தனிநபர் தன்னிச்சையாக செயல்படும் வாய்ப்புகள் குறைவாகும். இதன் மூலம் அமைச்சர்கள் சர்வாதிகாரியாக செயல்பட இயலாது. மேலும் அமைச்சர்கள் நாடாளுமன்றத்திற்கு பதில் சொல்ல கடமைப்பட்டவர்களாக இருப்பதுடன் அவர்களை நம்பிக்கையில்லா தீர்மானத்தின் மூலம் நீக்கம் செய்வதற்கும் வாய்ப்புகள் உண்டு.

ஈ) பரவலான பிரதிநிதித்துவம்

நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கத்தின் அனைத்து வகுப்பினர் மற்றும் அனைத்து பகுதியினர் என அனைவருக்கும் பரந்துபட்ட பிரதிநிதித்துவம் அளிக்க வாய்ப்புள்ளது. ஏனெனில் பிரதமந்திரி இக்காரணிகளை தனது அமைச்சரவையை முடிவு செய்யும்போது கருத்தில் கொள்வார்.

நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கத்தின் குறைகள்

அ) நிலைத்தன்மையற்ற அரசாங்கம்

நாடாளுமன்ற முறையானது நிலைத்தன்மை உடைய அரசாங்கத்தைத் தராது. அரசாங்கம்தன்னுடைய பதவிகாலத்தை நிறைவு செய்வதற்கான எந்த ஒரு உத்திரவாதமும் கிடையாது. அமைச்சர்கள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களின் நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே பதவியை தொடர இயலும். ஒரு நம்பிக்கையில்லா

தீர்மானமோ, கட்சி தாவலோ அல்லது நிலைத்தன்மையற்ற கூட்டாட்சி அரசாங்கமோ எந்நேரத்திலும் அரசாங்கத்தின் நிலைத்தன்மையை பாதிக்கும் வாய்ப்புகள் உள்ளன.

ஆ) கொள்கைகளில் தொடர்ச்சி இல்லாமை

நீண்ட கால கொள்கைகளையோ, திட்டங்களையோ நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கத்தின் மூலம் உருவாக்கி செயல்படுத்துவது கடினமாகும். இதற்கு காரணம் அரசாங்கத்தின் நிலைத்தன்மையற்ற பதவிக் காலமே ஆகும். ஆளுங்கட்சி மாறும் நிலையில் அரசாங்கத்தின் கொள்கைகள் மாறுவது சாதாரணமாக நடக்கக்கூடியதாகும்.

இ) அமைச்சரவையின் சர்வாதிகாரம்

ஆளுங்கட்சி நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு உறுதியான பெரும்பான்மை பெறும் நிலையில் அமைச்சரவையானது எல்லையற்ற அதிகாரம் பெற்று ஒரு சர்வாதிகார தன்மையுடன் செயல்பட வாய்ப்புகள் உண்டு.

ஹரால்டு J. லாஸ்கி (Harold J. Laski) கூற்றுப்படி நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கம் செயலாட்சி பிரிவிற்கு சர்வ வல்லமையுடன் செயல்படுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றது.

ராம்சே முர் (Ramsay muir) முன்னாள் பிரிட்டிஷ் பிரதம மந்திரி இதனை அமைச்சர் குழுவின் சர்வாதிகாரம் என்று குற்றம் சாட்டுகிறார்.

ஈ) அதிகார பிரிவினைக்கு எதிராக இருத்தல்.

நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கத்தில் செயலாட்சியும், சட்டமன்றமும் ஒருங்கிணைந்து உள்ளது. அமைச்சரவையானது சட்டமன்றம் மற்றும் செயலாட்சி பிரிவிற்கு தலைமை ஏற்கிறது. இக்காரணத்தால் நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கம் அதிகார பிரிவினை அடிப்படையிலான கோட்பாட்டிற்கு எதிராக செயல்படுகிறது என்றே கூறலாம்.

தினமலர் இந்து
தமிழ்நாடு இலக்கிய அகாடமி

மார்ச் 24, 2017, 00:15 IST

அதிபர் ஆட்சிமுறை இந்தியாவுக்குத் தேவையா?

ஒரேயொருவரின் அதிகாரம் ஜனநாயகத்துக்கு ஆபத்து!-

ராஜா ராமசந்திரன்

இந்த விவாதம் நடைமுறைக்குப் பொருந்தாதது. இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளின்படி, நாம் அதன் தன்மையை மாற்றவே முடியாது என்பதால், இப்போதுள்ள நாடாளுமன்ற மக்களாட்சி முறையைக் கைவிட்டு, அதிபர் ஆட்சிக்கு மாற முடியாது. 1973-ல் உச்ச நீதிமன்றத்தில் நடந்த வழக்கில், எந்தவிதத் தயக்கமும் இன்றி இந்திய அரசியல் வர்க்கமும் இதை ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டதால், அதிபர் ஆட்சி முறை பற்றி மீண்டும் மீண்டும் பேசுவதில் பொருள் இல்லை. நெருக்கடி நிலை அமலில் இருந்த காலத்தில், இந்திரா காந்தி தலைமையிலான அரசு, அதிபர் ஆட்சிமுறையைக் கொண்டுவர முயற்சித்துக் கைவிட்டது.

இங்கிலாந்தில் கடைப்பிடிக்கப்படும் நாடாளுமன்ற மக்களாட்சி முறை (வெஸ்ட்மினிஸ்டர் மாடல்), அமெரிக்க அதிபர் பதவி ஆட்சிமுறை என்ற இரண்டையும் முன்வைத்து, இந்தியாவுக்கு இதில் ஏற்றது எது

என்று தேர்வுசெய்யும் வாய்ப்பை அரசியல் சட்டத்தை வகுப்பதற்கான சபையின் தலைவர் அம்பேத்கர் ஒரு வாய்ப்பை அளித்தார். இரு அமைப்புகளின் சாதக, பாதகங்களையும் உறுப்பினர்கள் நன்கு புரிந்துகொள்ளப் பட்டியலும் இட்டார். விரிவான விவாதத்துக்குப் பிறகே, நாடாளுமன்ற மக்களாட்சி முறையை அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்குவதற்கான நிர்ணய சபை தேர்ந்தெடுத்தது. இதை இப்போது மாற்றுவது அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படைத் தன்மையையே மாற்றுவதாகிவிடும். அதே வேளையில், அரசியல் சட்டத்தின் அடிப்படைத் தன்மையை மாற்றக் கூடாது என்ற கருத்து எனக்கு உடன்பாடானது அல்ல என்பதையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் என்றார்.

அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்துதல் பற்றிய கவலைகள்

அதிபர் ஆட்சிமுறையில் நாட்டின் நிர்வாக அதிகாரம் அனைத்தும் ஒரு தனி நபரின் கையில் குவிக்கிறது. நாடாளுமன்ற மக்களாட்சி மத்திய அமைச்சரவையின் 'பிற அமைச்சர்களுக்குச் சமமான முதலாமவர்' என்ற அந்தஸ்து மட்டும் தான் பிரதமருக்கு. ஒரேயொருவரின் அதிகாரத் துக்கு முன் அனைவரும் மண்டியிடுவது என்ற அதிபர் ஆட்சிமுறை மக்களாட்சிக்கு ஆபத்தானது. ஒரேயொருவரிடம் எல்லா அதிகாரங்களும் குவிந்துவிடாமல் நாம் எச்சரிக்கையாகப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதிபர் ஆட்சிமுறையை ஆதரிப்பவர்கள், அதிபர் தன்னுடைய அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்திவிடாமல் தடுக்கப் போதிய கண்காணிப்பு ஏற்பாடுகளும், பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளும் சட்டபூர்வமாகச் செய்துகொள்ளப் படலாம் என்கின்றனர். அதிகாரம் மிகுந்த அதிபராக இருந்தாலும், அதிகாரமுள்ள நாடாளுமன்றத்தால் அவரைத் தடுத்து நிறுத்திவிட முடியும் என்கின்றனர். அதிபர் பதவியில் இருப்பவருடைய கட்சியே நாடாளுமன்றத்திலும் பெரும்பான்மை வலுவுடன் இருந்தால் மக்கள் செல்வாக்குள்ள அதிபர் அல்லது அதிகாரத்தைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு அடக்கி ஒடுக்கும்

அதிபர், நாடாளுமன்றம் தனக்கு எதிராகச் செயல்படாமல் தடுக்க முடியும். அதிபருடைய கட்சிக்கு எதிரான கட்சி நாடாளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மை வலுவுடன் இருந்து, அதிபருக்குக் கடிவாளம் போடுவது என்று தீர்மானித்துவிட்டால், முக்கியமான பிரச்சினைகளில் முட்டுக்கட்டை நிலைதான் நிலவும். ஏனென்றால், நாடாளுமன்றநியதிப்படி, அதிபரும் நாடாளுமன்றமும் அவரவர் நிலையில் சட்டப்படியான அங்கீகாரம் பெற்ற அமைப்புகள்.

பன்முகத்தன்மை கொண்ட இந்தியா போன்ற நாட்டில், கருத்தொற்றுமை இல்லாமல் முக்கிய முடிவுகளை எடுக்க முடியாது. 'வெற்றியாளருக்கே எல்லா பரிசுகளும்' என்ற கோட்பாட்டின்படி, ஆட்சிமுறையே அதிபருக்கு அதிகாரம் வழங்கிவிட்டால் பல்வேறு சமூகங்களின் நலனை, விருப்பத்தை ஒரு தனி நபர் புறக்கணித்து முடிவெடுக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது.

அரசுகள் எப்படி?

அதிபர் ஆட்சிமுறைக்கு மாறினால், திறமை உள்ளவர்களை அமைச்சர்களாக நியமித்துக்கொள்ளலாம் என்று வாதாடப் படுகிறது. நாடாளுமன்ற முறையிலும் அதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. சிந்தாமணி தேஷ்முக், டி.ஏ. பை, மன்மோகன் சிங், எம்.ஜி.கே. மேனன், ராஜா ராமண்ணா போன்ற திறமைசாலிகள் மாநிலங்களவை மூலம் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களாக்கப்பட்டனர். தங்களுடைய திறமையை நாட்டுக்கு அர்ப்பணித்த அவர்கள், நாடாளுமன்றத்துக்குக் கட்டுப்பட்டவர்களாகவும் இருந்தார்கள். அதிபர் ஆட்சிமுறையில், ஒருவரை அமைச்சராக நியமித்தாலும் அவர் தன்னை நியமித்தவருக்கு மட்டும் தான் பதில் சொல்ல அல்லது விசுவாசம் காட்ட கடமைப்பட்டவராக இருப்பார்.

அதிபர் ஆட்சிமுறையை ஆதரிப்பவர்கள் மத்திய அரசை மட்டுமே மனதில் கொண்டு பேசுகின்றனர். மாநிலங்களுக்கு என்ன மாதிரி

யான அரசைக் கொண்டுவருவது? மத்தியில் அதிபர் ஆட்சி என்றால், மாநிலங்களில் ஆளுநரின் (கவர்னர்) ஆட்சி என்பது தர்க்கரீதியாக ஏற்கும்படியாகிவிடும். அதற்கும் நாம் தயாராக இருக்கிறோமா?

மக்களாட்சி செயல்படுவதை உறுதிசெய்வதற்குச் சிறந்த வழி குடியரசுத் தலைவர் முறைக்கு மாறுவதாகும்.

நம்முடைய நாடாளுமன்ற முறையை, இங்கிலாந்து நாட்டினர் போன்ற விபரீத சிந்தனையாளர்களால் மட்டும் தான் உருவாக்க முடியும். வாக்குச்சீட்டு மூலம் பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்கள் மூலம் 'நிர்வாக அமைப்பை' ஏற்படுத்தும் முறையை அவர்கள்தான் கொண்டுவந்தனர். சட்டம் இயற்றுவதற்கு உரிய தகுதிகள் இல்லாத, ஆனால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதால் நிர்வாக அதிகாரத்தையும் மேற்கொள்வதற்கான உரிமை படைத்தவர்கள் ஆட்சி அதிகாரத்துக்கு வருகின்றனர். அதிகாரப் பகிர்வு தெளிவாகச் செய்யப்பட்டிருக்கவில்லை. நாடாளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மை பெற்ற பிறகு, சட்டமியற்றும் அமைப்புக்கு நிர்வாகத்துறை சார்ந்து பதில் சொல்லும் பொறுப்புகள் எதுவும் இல்லை. நாடாளுமன்ற நிர்வாக முறையில் சட்டமியற்றும் நாடாளுமன்றமும், அதிகாரம் செலுத்தும் ஆட்சியாளர்கள் அமைப்பும் தெளிவாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. நாடாளுமன்றமும் நிர்வாகமும் கூட்டாகச் சிந்தித்து சட்டங்களை இயற்றும் நிலை காணப்படுகிறது.

தொடர்ந்து 25 ஆண்டுகளாக அதாவது 2014 வரையில் மத்தியில் கூட்டணி அரசுகள் ஆட்சி செய்துவந்துள்ளன. அவை அரசின் கொள்கை மற்றும் நிர்வாகம் ஆகியவற்றைவிட அரசியல் விவகாரங்களில்தான் அதிகம் கவனம் செலுத்தின. சிறிய கட்சிகூட ஆதரவை விலக்கிக் கொண்டுவிட்டால் ஆட்சி கவிழ்ந்துவிடும் என்பதால், எல்லாக் கட்சிகளின் இழுப்புக்கும் ஏற்ப வளைந்து கொடுக்கவே சரியாக இருந்தது. நாடாளுமன்ற முறையானது எந்தத் தனி நபர் உங்களுக்குத் தேவை என்று பார்த்து

வாக்களிக்கும் வாய்ப்பைத் தந்ததே தவிர, எந்தக் கட்சி அல்லது எந்தக் கொள்கைகள் உங்களுக்குத் தேவை என்று தேர்வுசெய்ய இடம் தரவே இல்லை.

அமைப்பின் தோல்விகள்

இந்தியாவுக்குள்ள பல்வேறு சவால்களுக்குத் திட்டவட்டமான செயல்களை அனுமதிக்கும் அரசியல் ஏற்பாடுகள்தான் தேவை. ஆனால், முடிவெடுக்க முடியாத நிலையும், தீர்வு காண முடியாமல் தத்தளிக்கும் நிலையும்தான் கண்ணில்படுகின்றன. எப்படியாவது தொடர்ந்து பதவியில் நீடிக்க வேண்டும் என்பதுதான் பெரும்பாலான அரசியல் தலைவர்களின் உத்தியாகத் தெரிகிறது. ஊராட்சித் தலைவர்கள், மாநகரத் தந்தைகள், முதலமைச்சர்கள் (அல்லது ஆளுநர்கள்), தேசியத் தலைவரான குடியரசுத் தலைவர் என்று அனைவருமே குறிப்பிட்ட ஆண்டுகாலப் பதவிகளுக்கு நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் இந்தியா எதிர்கொண்டுள்ள பொருளாதார, சமூக சவால் களை எதிர்கொள்ள உதவியாக இருக்கும். நாடாளுமன்றத்தின் விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஏற்பத்தான் செயல்பட முடியும் என்பது திட்டவட்டமான முடிவுகளை எடுக்க அனுமதிக்காது. மத்திய அமைச்சரவைப் பதவிகள் என்பது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களுக்கு மட்டும்தான் என்றில்லாமல், திறமைசாலிகள் அனைவருக்கும் பதவிகள் என்ற நிலைக்கு இட்டுச்செல்லும். மக்களவைக்கு இப்போதுள்ள ஐந்தாண்டு பதவிக் காலம் என்பதைப் போல, அது முடிந்ததும் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை முன்னேற்றுவதில் அதிபர் என்ன செய்தார், முதலமைச்சர் என்ன செய்தார் என்று எடைபோட முடியும். இப்போதைய கவனம் எல்லாம் அரசு கவிழ்ந்து விடாமல் முழுப் பதவிக் காலமும் ஆட்சியில் இருக்க வேண்டும் என்பதாக இருக்கிறது.

நேரடி பொறுப்புணர்வு

சட்டமியற்றும் அதிகாரம் உள்ள அதிபர் பதவியை ஏற்படுத்தினால், அவர் சர்வாதிகாரி

ஆகிவிடுவார் என்ற அச்சம் தேவையற்றது. அதிபரைப் போலவே மாநிலங்களின் தலைமைப் பொறுப்புக்கு (முதலமைச்சர்கள் அல்லது ஆளுநர்கள்) தேர்ந்தெடுக்கப் படுகிறவர்களும் நேரடியாக மக்களுடைய ஆதரவின் பேரில்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படப் போகிறார்கள். அதிபர் எல்லையை மீறிவிடாமல் அவர்கள் பார்த்துக்கொள்வார்கள். சர்வாதிகாரி என்பவர் அரசின் அமைப்பு முறை காரணமாக உருவாவதில்லை.

தன்னுடைய வரவு-செலவு அறிக்கைக்கு ஒப்புதல் பெற அல்லது குறிப்பிட்ட மசோதாக்களுக்கு ஆதரவு பெற நாடாளுமன்றத்துடன் அதிபர் இணைந்து செயலாற்றியாக வேண்டும். இந்திய அரசியலில் பலநூறு கட்சிகள் இருப்பதால், அமெரிக்காவில் உள்ளதைப் போல இருகட்சி ஆட்சிமுறை இப்போதைக்குச் சாத்தியமில்லை. இந்திய அதிபர், தான் எடுத்துக்கொள்ளும் பிரச்சினைகளுக்கு ஏற்ப வெவ்வேறு கட்சிகளுடன் உடன்பாடு கண்டு கூட்டணியை அமைக்க முடியும். அதிபர் பதவி என்றாலே, எதிர்ப்பாளர்களைக் கீழேபோட்டு மிதித்து நசுக்கிவிட்டுத் தன்னுடைய கொள்கையைத்தான் அமல்படுத்துவார் என்ற அச்சத்துக்கு முற்றிலும் மாறான யதார்த்தம் இது.

இந்தியாவை அதிபராக ஆட்சி செய்ய விரும்பும் எந்த அரசியல்வாதியும் தன்னுடைய மாநிலம் சார்ந்தவர்களையும் தாண்டி, மற்றவர்களுடைய ஆதரவையும் பெற்றாக வேண்டும். எனவே, வெவ்வேறு குழுக்கள், சிறுபான்மையினர் ஆகியோரை அரவணைத்துச் செல்பவராக இருக்க வேண்டும். நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அதிபர், தன்னுடைய தோல்விக்கு அல்லது செயல்படாத தன்மைக்குத் தோழமைக் கட்சி எதையும் பலிகடாவாக்க முடியாது என்பதால், மக்களுக்குப் பலன் அளிக்கிற செயல்களை ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள் செய்துமுடித்தாக வேண்டும். நாட்டின் நிர்வாகத்துக்கு அவர் நேரடியாகவும் தனிப்பட்ட முறையிலும் பொறுப்பேற்றாக வேண்டும்.

இந்தியா ஒரு நாடாகத் தொடர்ந்து நீடிக்க மக்களாட்சி மிக மிக அவசியம். அதை நாம் சரியாகத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறோம் என்பதில் பெருமை கொள்வோம். ஆனால், நம்முடைய மக்களாட்சி நமக்களித்துள்ள அரசியல் குறித்து மிகச் சிலர்தான் பெருமைப்பட முடியும். உலக மக்களில் ஆறில் ஒரு பகுதி வாழும் மக்களின் தேவைகள், அவர்களுக்கு முன்னாலிருக்கும் சவால்கள் ஆகியவற்றை மனத்தில் கொண்டு அவற்றைப் பூர்த்திசெய்யும் அரசாக இருக்க வேண்டும். மக்களாட்சி நன்கு செயல்பட அதிபர் ஆட்சிமுறைக்கு மாறுவதுதான் இருப்பதிலேயே சிறந்த வழி. இது மாறுவதற்கான நேரம்.

நிர்வாக அமைப்பை மாற்றுவதைவிட, தேர்தல் நடைமுறையைச் சீர்திருத்துங்கள்! -உபேந்திர பாக்கி

இந்த விவாதத்துக்கென்று தனியே ஒரு வாழ்க்கைச் சுழல் இருக்கிறது. அறுதிப் பெரும்பான்மைக்கும் மேல் பெற்று, ஒரு கட்சி ஆட்சிக்கு வரும்போதெல்லாம் இப்படியொரு விவாதம் கிளம்புகிறது. ஜவாஹர்லால் நேரு காலம் தொடங்கி, இந்திரா காந்தி காலம் வரை தொடர்ந்து இப்போதும் நீடிக்கிறது. இந்த விவாதம் இரண்டு அம்சங்களைச் சுற்றி மையம்கொள்கிறது. முதலாவது, இது விரும்பத்தக்கதா? இரண்டாவது, இது சாத்தியமானதா?

இரண்டாவதை முதலாவதாகப் பரிசீலித்தால், உச்ச நீதிமன்றம் தனது மனதை மாற்றிக் கொண்டால்தான் இது சாத்தியம் என்பது விளங்கும். ஆட்சிமுறையை மாற்றக் கொண்டுவரும் எந்தத் திருத்தமும், அதன் அடித்தளக் கட்டமைப்பை மாற்றக் கூடாது என்று கேசவானந்த பாரதி வழக்கு காலத்திலிருந்து வலியுறுத்தப்பட்டு வருகிறது. எனவே, உச்ச நீதிமன்றம் இந்த விஷயத்தில் வேறு கண்ணோட்டத்துடன் அணுகத் தயாரானால்தான் இப்படி ஆட்சி முறையை மாற்றுவது சாத்தியம்.

பல்வேறு மாதிரிகள்

அதிபர் ஆட்சிமுறை விரும்பத்தக்கது என்று முடிவுசெய்தால், எந்த நாட்டிலிருக்கும்

அதிபர் முறையை நாம் கொண்டுவரப் போகிறோம்? அமெரிக்க அதிபர் தேர்தல் முறைக்கும், இங்கிலாந்தில் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் பாணி நாடாளுமன்ற மக்களாட்சிக்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் என்ன? அமெரிக்க நடை முறையில் அதிபர் தனக்கான அதிகாரிகளை நியமித்துக்கொள்கிறார். அவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட ஆண்டு பதவிக்காலம்தான். அவர்களுடைய நியமனங்கள் செனட் சபையால் (மேலவை) உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். கியூபா போன்ற தென் அமெரிக்க நாடுகளில் அதிபருக்கு அவருடைய ஆயுட்காலம் வரையிலும் பதவி தரப்படுகிறது. இப்படி ஏராளமான மாதிரிகள் உள்ளன. ஒவ்வொன்றிலும் சாதகங்களும் பாதகங்களும் உள்ளன. எனவே, அதிபர் ஆட்சி முறை வேண்டும் என்று கேட்பவர்கள் இதில் எதைக் கேட்கிறார்கள்?

நம்முடைய மாநிலங்களவையை அமெரிக்க நாடாளுமன்றத்தின் செனட் சபையுடன் ஒப்பிட முடியாது. அமெரிக்க மாகாணங்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனி அரசியல் சட்டங்கள் உள்ளன. அவற்றை அம்மாகாணங்களால் மாற்றிக்கொள்ள முடியும். அங்கே ஃபெடரல் (மத்திய) அரசுக்கும் மாநில அரசுகளுக்கும் உள்ள உறவு அசாதாரணமானது. அந்த நீதிமன்றங்களின் நிலையும் நீதிபதிகளை நியமிக்கும் விதமும் அப்படியே. இவற்றையெல்லாம், அதிபர் ஆட்சிமுறை வேண்டும் என்பவர்கள் சிந்தித்திருப்பார்கள் என்று தோன்றவில்லை. நாம் கேட்கும் அதிபர் ஆட்சி முறையில் அதிபருடைய பதவிக்காலம் எவ்வளவு? அவர் மீண்டும் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் உரிமை பெற்றவரா? அப்படியென்றால், எத்தனை முறை அவர் அப்பதவியை வகிக்க முடியும்? மாற்றங்களை யார் தீர்மானிப்பது? நாடாளுமன்றமா? இவையெல்லாவற்றுக்கும் இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் கட்டமைப்பையே பெருமளவுக்கு மாற்ற வேண்டியிருக்கும். அரசியல் சட்டத்தின் கட்டமைப்பு குறித்து உச்ச நீதிமன்றம் தன்னுடைய நிலையை ஏற்கெனவே தெரிவித்துவிட்டது.

ஒரு கருத்தைத் தெரிவிப்பது என்பது வேறு. தீர்ப்பு என்பது எல்லா அம்சங்களையும் கவனமுடன் பரிசீலித்த பிறகே அளிக்கப்படுவது. இப்போதுள்ள நாடாளுமன்ற மக்களாட்சி முறை வேண்டாம், அதிபர் ஆட்சிமுறைதான் வேண்டும் என்பவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்கு வலு சேர்க்கும் அம்சங்களை வெகு கவனமுடன் தயாரிக்க வேண்டும். அடுத்து, அதிகாரங்களைப் பிரித்துத் தருவதும் முக்கியமானது. அமெரிக்க அமைப்பில் அதிபராக இருப்பவர், முப்படைகளுக்கும் தலைமைத் தளபதியாகவும் பதவி வகிக்கிறார். அத்துடன், நாடாளுமன்றத்தின் தீர்மானங்களைக்கூட ரத்து அதிகாரம் மூலம் நிராகரிக்கும் அதிகாரம் படைத்திருக்கிறார். இந்தியாவுக்கு இப்படிப்பட்ட அதிபர் பதவி அவசியமா? அமெரிக்காவில் அதிபரைப் பதவியிலிருந்து நீக்குவதற்கான நாடாளுமன்ற நடைமுறைகள் மிகவும் சிக்கலானவை. அதிபருடைய அதிகாரங்களைக் கூட்டிக்கொண்டே போவதற்கான சாத்தியக் கூறுகளும் உண்டு. நாடாளுமன்ற நடை முறையில்கூட இப்படிப்பட்ட இடர்கள் இருக்கின்றன. எனவே, முழுமையாகச் சிந்தித்து முடித்துவிட்டதாகக் கருதவில்லை. ஆட்சி முறையை மாற்றுவது தொடர்பான விவாதம் இன்னும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை.

நடைமுறையில் சீர்திருத்தங்கள்

மக்களாட்சியை மேலும் வலுப்படுத்த தேர்தல் நடைமுறையைச் சீர்திருத்துவது தொடர்பான கருத்துகள் பகிர்ந்துகொள்ளப்படுகின்றன. அரசியல் கட்சிகள் செய்யும் செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்துவது, தேர்தல் செலவுக்கு உச்ச வரம்பை நிர்ணயிப்பது, சட்டப் பேரவைகளுக்கும், மக்களவைக்கும் ஒரே சமயத்தில் தேர்தல் நடத்துவது, தொகுதிவாரியாகத் தேர்தல் முடிவுகளை அறிவிக்காமல் வாக்குச்சாவடிகளின் தொகுப்பு வாரியாக என்பவை அவற்றில் சிலவாகும். இவற்றையெல்லாம் விவாதித்து, தேர்தல் நடைமுறைகளில் உள்ள ஓட்டைகளை விரைவாக அடைப்பது பலன் தரும்.

இப்போதுள்ள நாடாளுமன்ற நடைமுறை நன்கு தீர்மானித்து அமல்படுத்தப்பட்டு எழுபத்தி ஒன்பது ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இதை மாற்றுவதற்குப் பதிலாக இதைச் சீர்திருத்தி, தேர்தல் நடை முறைகளைத் தூய்மைப்படுத்தினால் என்ன?

இந்திய அரசமைப்பினை உருவாக்கியவர்கள் ஏன் நாடாளுமன்ற அரசாங்க முறையினை ஏற்றனர்?

- ❖ நாடாளுமன்ற அரசாங்க முறையுடனான பரிச்சயம் உண்டு
- ❖ அதிக பொறுப்புணர்வுக்கான விருப்புரிமை
- ❖ சட்டமன்றத்திற்கும், செயலாட்சிக்கும் இடையேயான பிரச்சனைகளைத் தவிர்க்க வேண்டியது அவசியமாகும்.
- ❖ இந்திய சமுதாயத்தின் தன்மை அடுத்த முக்கியமான காரணமாகும். இந்தியா உலகிலேயே மிகவும் அதிகமான கலப்பு மரபுகளையும், சிக்கலான பன்மை சமூகங்களையும் கொண்ட மாநிலங்கள் உள்ள நாடுகளில் ஒன்றாகும். ஆகவே அரசமைப்பினை உருவாக்கியவர்கள் நாடாளுமன்ற அரசாங்க முறையினை ஏற்றனர். அது பல்வேறு பிரிவுகள், விருப்பங்கள் மற்றும் பகுதிகளுக்கு அரசாங்கத்தில் பிரதிநிதித்துவம் தர பெரும் வாய்ப்புள்ளதாகும். இது மக்களிடையே தேசிய உணர்வினை வளர்ப்பதுடன் தணிக்கை செய்யப்பட்ட இந்தியாவினை கட்டமைக்கிறது எனலாம்.

6.6 குடியரசுத் தலைவர் முறை அரசாங்கம்

குடியரசுத் தலைவர் முறை அரசாங்கமானது அதிகாரப் பிரிவினை கோட்பாட்டின்படி கட்டமைக்கப்பட்டது. இது கட்டமைப்பாடற்ற, நாடாளுமன்றம் சாராத அல்லது நிரந்தரமான செயலாட்சி அமைப்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது. அமெரிக்கா, பிரேசில்,

ரஷ்யா மற்றும் இலங்கை போன்ற நாடுகள் குடியரசுத்தலைவர் முறை அரசாங்கத்திற்கு உதாரணமாகும்.

குடியரசுத்தலைவர் முறை அரசாங்கத்தின் இயல்புகள்

அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர் அரசு மற்றும் அரசாங்கத்திற்கு தலைவர் ஆவார். அரசின் தலைவர் என்ற முறையில் அவர் பெயரளவிலான நிலையினை வகிக்கிறார். அரசாங்கத்திற்குத் தலைவர் என்ற முறையில் அரசாங்கத்தின் செயலாட்சி பிரிவை தலைமையேற்று நடத்துகிறார்.

குடியரசுத் தலைவர் வாக்காளர் குழுவினால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார். அவரது பதவிக்காலம் நான்கு ஆண்டுகள் ஆகும். அமெரிக்கா நாடாளுமன்றத்தின் (காங்கிரஸ்) பதவி நீக்க முறையின் மூலம் அரசமைப்பிற்கு எதிரான தீவிரமான செயல்பாட்டின் காரணமாக மட்டுமே அவரை பதவி நீக்கம் செய்ய முடியும்.

குடியரசுத் தலைவர் தனது அமைச்சரவை குழு அல்லது சிறிய அமைப்பின் உதவியுடன் அரசாங்கத்தை நடத்துகிறார். அது 'சுயவிருப்ப அமைச்சரவை' (Kitchen cabinet) என அழைக்கப்படுகிறது. இது தேர்ந்தெடுக்கப்படாத துறை செயலாளர்களைக் கொண்ட ஓர்

ஆலோசனைக்குழுவாகும். இந்த அமைச்சரவை குழுவில் உள்ளவர்கள் அனைவரும் குடியரசு தலைவராலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நியமனம் செய்யப்படுகின்றனர். அவர்கள் அனைவரும் குடியரசுத் தலைவருக்கு கடமைப்பட்டவர்கள் ஆவர். மேலும் அவர்கள் குடியரசுத் தலைவரால் எந்த நேரத்திலும் பதவி நீக்கம் செய்யப்படலாம்.

குடியரசுத் தலைவரும் அவருடைய செயலாளர்களும் (அமைச்சர்கள்) அமெரிக்க நாடாளுமன்றத்திற்குப் (காங்கிரஸ்) பொறுப்பானவர்கள் அல்ல. மேலும் அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் (காங்கிரஸ்) உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டுமென்பதோ அதன் கூட்டத்தொடரில் பங்குகொள்ள வேண்டுமென்ற அவசியமோ கிடையாது.

குடியரசுத் தலைவருக்கு நாடாளுமன்றத்தின் கீழவையான பிரதிநிதிகள் சபையினைக் கலைக்கும் அதிகாரம் இல்லை. அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர் முறையின் அடிப்படை சாராம்சமானது 'அதிகார பிரிவினைக் 'கோட்பாடு' ஆகும். மேலும் சட்டமன்றம், செயலாட்சி மற்றும் நீதித்துறை சார்ந்த அதிகாரங்கள் தனித்தனியே பிரிக்கப்பட்டு மூன்று வெவ்வேறு சுதந்திரமான அங்கங்களிடம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கத்திற்கும், குடியரசுத்தலைவர் முறை அரசாங்கத்திற்கும் இடையேயான வேறுபாடுகள்.

வ. எண்	குடியரசுத் தலைவர் முறை அரசாங்கம்	நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கம்
1.	குடியரசுத் தலைவர் மக்களால் நேரடியாக தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்	நாடாளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையைக் கொண்ட அரசியல் கட்சியின் தலைவரே பிரதம மந்திரியாவார்.
2.	குடியரசுத் தலைவரே மேலான அதிகாரம் பெற்றவர்	மத்திய சட்டமன்றமே மேலான அதிகாரம் கொண்டதாகும்.
3.	அதிகாரப் பிரிவினை	அதிகாரப் பிரிவினை கிடையாது அதிகாரம் மையப்படுத்தப்பட்டிருக்கும்.
4.	சுதந்திரமான கிளைகள்	ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்த பணிகளை உடைய சுதந்திரமான கிளைகள்.
5.	குடியரசுத் தலைவரே அரசின் தலைவராவார்	குடியரசுத் தலைவரே அரசின் தலைவராவார்.

6.	குடியரசுத் தலைவரே அரசாங்கத்தின் தலைவராவார்	பிரதமமந்திரியே அரசாங்கத்தின் தலைவராவார்
7.	குடியரசுத் தலைவரே தலைமைப் பணியை ஏற்கிறார்	கூட்டுத்தலைமை
8.	குடியரசுத் தலைவர் நாடாளுமன்றத்திற்கு (காங்கிரஸ்) பொறுப்பானவர் கிடையாது.	நாடாளுமன்றத்தில் கூட்டுப் பொறுப்புணர்வு மற்றும் தனிப்பொறுப்புணர்வு உண்டு.

விவாதம்

அரசுக்கு எதிரான சந்தை பற்றிய விவாதம் (Debate on State Vs Market)

"உலக வங்கி - உலக மேம்பாட்டு அறிக்கை 1997: மாறிவரும் சூழலில் அரசின் நிலை"

இந்த அறிக்கையானது வேகமாக மாறிவரும் உலக சூழலில் அரசு எவ்வகையில் நாட்டின் வளர்ச்சியில் சிறப்பாகப் பங்களிக்கலாம் என்பதைக் குறித்ததாகும். அரசு என்ன செய்ய வேண்டும், எவ்வாறு செய்ய வேண்டும் என்பதுடன் அரசு தன்னை எவ்வாறு மேம்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பன குறித்தும் இவ்வறிக்கையில் விவாதம் செய்யப்பட்டுள்ளது. மையப்படுத்தப்பட்ட திட்டமிடல் மற்றும் கலப்பு பொருளாதாரம் சார்ந்த அரசாங்கங்கள் தற்போதைய காலகட்டத்தில் சந்தை சார்ந்த பங்கினைக் குறைத்துக் கொண்டு வருகின்றன. இதற்குத் தோல்வியில் முடியும் அரசின் தலையீடுகள் காரணமாகும்.

இவ்வறிக்கை மேற்கூறிய கருத்துக்கு எதிராக சில முக்கியமான தருணங்களில் அரசின் தலையீடு சந்தையில் தேவை என்பதை வலியுறுத்துகிறது. பொருளாதாரம் சார்ந்த நிறுவனச் சூழலில் சட்டத்தின் ஆட்சியைச் செயல்படுத்தும் பங்கு அரசிற்கு உள்ளது. மேலும் நாட்டின் மேம்பாட்டிற்கு அரசின் சந்தை சார்ந்த தலையீடு அத்தியாவசியம் என கருதுகிறது. அரசாங்கத்தை குறைந்தபட்ச அரசாக சுருக்குவதற்கு இது எதிர்ப்பு தெரிவிக்கிறது. மேலும் தனியார் தொழில்கள் மற்றும் தனிமனிதர்களின் செயல்பாடுகளுக்கு தகுந்த ஊக்கம் மற்றும் ஆதரவினை நல்கும் சிறப்பான அரசே மேம்பாட்டிற்குத் தேவை என விளக்குகிறது.

இவ்வறிக்கை அரசிற்கு சில சீர்திருத்தங்களை வலியுறுத்துகிறது. முதலாவதாக, அரசின் செயல்பாடுகளையும், அதன் திறன்களையும் சமன்படுத்துதலில் கவனம் செலுத்துதல் மற்றும் இரண்டாவதாக, அரசின் திறன்களை மேம்படுத்துவதற்கு அரசு நிறுவனங்களை மாற்றியமைப்பதற்கான வழிமுறைகளை கண்டுணர வேண்டும்.

இவ்வறிக்கையின்படி, பின்வரும் ஐந்து அடிப்படைப் பணிகளை அரசாங்கம் தனது நோக்கங்களாக மேற்கொள்ள வேண்டும். இவை இல்லையென்றால் நிலையான, வறுமையில்லாத மற்றும் அனைவருக்குமான வளர்ச்சியை நாம் அடைவது சாத்தியமற்றதாகும்.

அவையாவன.....

1. நாட்டில் அடிப்படைச் சட்டத்தை நிறுவுதல்
2. பேரியல் பொருளாதார நிலைத்தன்மையை பாதுகாத்தல்
3. அடிப்படைக் கட்டமைப்பு மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பில் முதலீடு செய்தல்
4. சமூகத்தில் எளிதில் இலக்காகும் நிலையில் உள்ளவர்களை பாதுகாத்தல்
5. சுற்றுச் சூழல் பாதுகாப்பு

6.7 அரசாங்கத்திலிருந்து ஆளுகை வரை பற்றிய கருத்தாக்கம்

நல்-ஆளுகை என்ற சொல்லானது பொது நிறுவனங்கள் எவ்வாறு மக்களின் பிரச்சனைகளை நிர்வகித்து நாட்டின் வளங்களையும் சரியான முறையில் மேலாண்மை செய்கின்றன என்பதைப் பற்றியதாகும். ஆளுகை என்பது "முடிவுகள் எந்த நடைமுறையில் எடுக்கப்பட்டு அவை எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதே ஆகும்".

'அரசாங்கம்' மற்றும் 'ஆளுகை' ஆகிய இரண்டுமே ஒரே பொருளைக் கொண்டதாகும். இது ஓர் அமைப்பு, நிறுவனம் அல்லது அரசில் அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்துவதைக் குறிப்பதாகும். கீழ்க்கண்ட பரிமாணங்களில் அரசாங்கம் மற்றும் ஆளுகையை வேறுபடுத்தலாம்.

- அ) ஆளுகைசெயல்பாட்டிலுள்ள நடவடிக்கைகள் யாவை?
- ஆ) ஆளுகையில் உள்ளடங்கிய செயலமைப்புகள் யாவை?
- இ) இம் மறுவரையறையைத் தேவையாக்கிய நடைமுறைகள் யாவை ?
- ஈ) நல் ஆளுகையை மதிப்பீடு செய்ய பயன்படுத்தப்பட்ட வரைகூறுகள் யாவை?
- உ) இதனை அடைவதற்காக மேம்படுத்தப்பட வேண்டிய திறன்கள் யாவை?

ஆளுகை என்பது ஒரு தேசத்தின் விவகாரங்களை நிர்வகிப்பதற்காக அரசியல், பொருளாதார மற்றும் நிர்வாக அதிகாரத்தினை செயல்படுத்துவதாகும். ஆளுகை என்பது அனைத்து முறைகளையும் உள்ளடக்கியதாகும். நன்மையோ, தீமையோ ஆனாலும் சமுதாயங்கள், அதிகாரத்தினைப் பங்கிட்டு பொது ஆதாரங்கள் மற்றும் பிரச்சனைகளை கையாளுகின்றன. (UNDP, 1997)

ஒரு நாட்டின் மேம்பாட்டிற்காக அதன் சமூக மற்றும் பொருளாதார வளங்களை மேலாண்மை செய்வதற்காக அதிகாரத்தினை செயல்படுத்தும் பாங்கே ஆளுகையாகும். (ADB, 2000)

அரசாங்கத்திலிருந்து ஆளுகைக்கு செல்வது என்பது புதிய அமைப்புக்களை உருவாக்குவது மட்டுமல்லாமல் பழைய அமைப்புக்களையும் புதுப்பிப்பதாகும். தனது புதிய பங்கினை ஆற்றுவதற்கு அரசு வலுப்படுத்தப்பட வேண்டும். மக்களாட்சி என்பது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை தேர்தல்களைச் சந்திப்பது மட்டுமல்ல, அமைப்பின் செயல்திறனை விழிப்புடன் கண்காணித்து அவ்வாண்டுகளில் அதனை பொறுப்பானதாக்குவது குடிமைச் சமுதாயத்தின் பணியாகும்.

குடிமைச் சமுதாயத்துடனான கூட்டுப்பங்காண்மை

ஆட்சியை ஆளுகையாக மாற்றும் முனைப்பில் குடிமைச் சமுதாயத்தின் பங்கு குறிப்பிடத்தகுந்ததாகும். அதன் பங்கினை இருவகையான இழைகளாகப் பார்க்கலாம்.

1. சமூக இயக்கங்கள்
2. அரசு சாரா அமைப்புகள்

சமூக இயக்கங்கள் வறுமை நிலையில் உள்ள மக்கள் மற்றும் விளிம்பு நிலையில் உள்ள மக்களுக்காக போராடுவதன் மூலம் அரசாங்கத்தின்மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றனர். இவ்வகையான

அழுத்தத்தினால் அராசாங்கமும் மக்களுக்காக நிறுவனங்கள், சட்டங்கள் மற்றும் நடைமுறைகளில் சில மாற்றங்களை கொண்டுவருகிறது.

அரசு சாரா அமைப்புகளும் பல்வேறு வகையில் மக்கள் நலனுக்காக செயல்படுகின்றன. மேலும் அவர்கள் அரசாங்கத்தின் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதிலும் உதவிக்கரமாக உள்ளனர்.

சமூக இயக்கங்களும், அரசு சாரா அமைப்புகளும் தற்போதைய காலகட்டத்தில் அரசியல் செயல்பாடுகள் மற்றும் பொது சேவைகள் ஆகியவை மக்களைச் சென்றடைவதில் மிகப்பெரிய பங்காற்றுகின்றன.

செயல்பாடு

உலகளாவிய பார்வையிலான சிந்தனை பற்றிய கேலிச் சித்திரம்

கோபன் ஹேகன் பருவநிலை உச்சிமாநாடு 09.12.2009/ P.8 மற்றும் 18.12.2009/ P.10

197 நாடுகள் பசுமை வாயுக்களை படிப்படியாக நீக்க ஒப்புக்கொண்டன.

இது கரியமில வாயுவைவிட ஆயிரம் மடங்கு மோசமான வாயுக்களை குறைத்து புவி வெப்பமயமாதலை தடுக்கும் சட்டப்பூர்வமான ஒப்பந்தமாகும்

மூன்று குழுவிலான நாடுகள்

அமெரிக்கா போன்ற வளர்ந்த நாடுகள் தங்களின் ஹைட்ரோ ப்ளூரோ கார்பன் பயன்பாட்டினை 2019-ஆம் ஆண்டுவாக்கில் பத்து சதவீதம் 2011 - 2013-ஆம் அளவிலிருந்து குறைப்பதுடன் 2036-ஆம் ஆண்டுவாக்கில் எண்பத்து ஐந்து சதவீதம் வரை குறைக்க வேண்டும்

இரண்டாவது குழுவானது சீனா மற்றும் சில ஆப்பிரிக்க நாடுகளைக் கொண்ட வளரும் நாடுகள் இம்மாற்றத்தினை 2024-ஆம் ஆண்டிற்குள் செய்து முடிக்க உறுதியுண்டுள்ளன. இவை 2020 - 2022-ஆம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில் பத்து சதவீதமாவது 2029-ஆம் ஆண்டுவாக்கில் குறைப்பதுடன் இதனை நீட்டித்து 2045-ஆம் ஆண்டுவாக்கில் எண்பத்து ஐந்து சதவீதம் வரை குறைக்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

இதில் மூன்றாவது குழுவாக, வளரும் நாடுகளான இந்தியா, பாகிஸ்தான், ஈரான், ஈராக் மற்றும் வளைகுடா நாடுகள் உள்ளன. இவை இந்நடைமுறையை 2028-ல் தொடங்குவதுடன் 2024-2026-ல் அளவிலிருந்து கணக்கிடும் போது பத்து சதவீதம் வரை 2032-ல் குறைக்க வேண்டும். இது 2047-ல் எண்பத்து ஐந்து சதவீதமாக இருக்க வேண்டும்.

கிகாலி (ருவாண்டா)- Kigali (Rwanda)

புவி வெப்பமயமாதலைத் தடுப்பதற்கான ஒரு முக்கியப் படியாக 200 நாடுகளின் பிரதிநிதிகள் சந்தித்து குளிர்ப்பதனப் பெட்டி மற்றும் காற்றுப் பதனி ஆகியவற்றில் பயன்படுத்தப்படும் அச்சுறுத்தலான பசுமை வாயுக்களை படிப்படியாக நீக்குவதற்கு ஒப்பந்தம் மேற்கொண்டனர். 1987-ஆம் ஆண்டு ஓசோன் படலப் பாதுகாப்பிற்காக மேற்கொள்ளப்பட்ட மாண்ட்ரீயல் நெறிமுறைகளிலிருந்தும் மேற்கொள்ளப்பட்டு பணக்கார நாடுகள், வளரும் நாடுகளைக் காட்டிலும் விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.

ருவாண்டாவின் தலைநகர் கிகாலியில் இரவு முழுவதும் கண்விழித்து ஹைட்ரோ ப்ளூரோ கார்பன் உற்பத்தி மற்றும் நுகர்வினை படிப்படியாக குறைப்பதற்கான ஒப்பந்தத்தை உருவாக்கும் இறுதி கட்டத்தில் இருந்த பிரதிநிதிகள் மகிழ்வுடன் கைதட்டி இதனை வரவேற்றனர்.

இருப்பினும் சில பிரதிநிதிகள் இந்தியா, பாகிஸ்தான் மற்றும் வளைகுடா நாடுகள் ஆகியவை இம்மாற்றத்தினை பிற நாடுகளைக் காட்டிலும் பின்னே மேற்கொள்வதற்கு வருத்தம் தெரிவித்தனர். மார்ஷல் தீவுகள் என்ற குட்டி பசிபிக் நாட்டின் பிரதிநிதி கூறுகையில் "இது மார்ஷல் தீவுகள் முழுமையாக விரும்பியதாக இல்லாவிடினும், சிறந்த ஒப்பந்தமாகும்" என்றார். ஹைட்ரோ ப்ளூரோ கார்பன்கள் அகற்றப்பட்டால் 2100-ஆம் ஆண்டுவாக்கில் புவிவெப்பமயமாதல் 0.5 சதவீதம் குறையும் என 2015-ல் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு தெரிவிக்கிறது.

இருப்பினும் இந்தியா போன்ற அதிக உஷ்ணமான தட்பவெப்ப நிலையை கொண்ட வளரும் நாடுகள் ஹைட்ரோ ப்ளூரோ கார்பன்களுக்கு மாற்றாக அம்மோனியா, தண்ணீர் அல்லது ஹைட்ரோ ப்ளூரோலெபீன்ஸ் (Hydro fluoroelens) போன்ற வாயுக்களை பயன்படுத்தினால் செலவினம் அதிகரிக்கும். இந்த ஒப்பந்தம் அறிவிக்கப்படுவதற்கு முன்னர் இந்திய சுற்றுச்சூழல் மற்றும் பருவ நிலை மாற்ற அமைச்சகத்தைச் சேர்ந்த அஜய் நாராயண் ஜா கூறுகையில் "இதில் செலவினப் பிரச்சனை, தொழில் நுட்ப பிரச்சனை, நிதிப்பிரச்சனை ஆகியவை உள்ளன" என்கிறார். அவர் மேலும் கூறுகையில் "எந்த ஒப்பந்தமாக இருந்தாலும் அது ஒரு பக்கத்திலிருந்து நெகிழ்வானதாக இருக்க வேண்டுமே தவிர மறுபக்கத்தில் இருந்தல்ல என்பதை நாம் வலியுறுத்த விரும்புகிறோம்" என்றார்.

ஓசோன் படலத்தை ஹைட்ரோ ப்ளூரோ கார்பன்களின் முன்னோடியான குளோரோ

ப்ளூரோ கார்பன்கள் அழிப்பதை உணர்ந்த விஞ்ஞானிகள் அவற்றினை மாண்ட்ரியல் நெறிமுறைகளின் அடிப்படையில் கைவிட்டனர். தற்பொழுது சரியாகி வரும் ஓசோன் படலத்திற்கு ஹைட்ரோ ப்ளூரோ கார்பன்கள் பாதுகாப்பானவையாக தெரிந்தாலும் முக்கிய பசுமை வாயுவான கரியமில வாயுவை விட வெப்பமாக்குதலில் ஆயிரம் மடங்கு மோசமானதாக இருக்கிறது.

புதிய இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் 16.10.2016

உலகளாவிய பார்வையிலான ஓர் சிந்தனை

ஓர் உலகளாவிய பார்வை என்பது உங்களை நான், எனது குடும்பம், எனது பள்ளி, எனது சமூகம், எனது கிராமம், எனது மாவட்டம், எனது மாநிலம் அல்லது நான் வாழும் நாடு என்பதைத் தாண்டி சிந்திக்க வைக்கிறது. செய்திகளில் வரும் பிரச்சனைகள் உலகளாவிய தன்மையுள்ளவையாகும். உதாரணமாக சுற்றுச்சூழல் பிரச்சனையைக் கூறலாம்.

பெரும்பாலும் உலகளாவிய பிரச்சனைக்கு ஓர் உலகளாவிய தீர்வு தேவைப்படுகிறது. பருவநிலை மாற்றம் என்ற உலகளாவிய பிரச்சனையை உள்ளூர் தீர்வுகளால் சரிசெய்ய இயலாது. இருப்பினும் உள்ளூரில் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகள் உலகளாவிய தீர்விற்கு வழிசெய்ய உதவுகிறது. பருவநிலை மாற்றம் தொடர்பான பிரச்சனைக்கு, உதாரணமாக உள்ளூர் அளவிலான விழிப்புணர்வினை தெரு நாடகங்கள், கண்காட்சி, மனிதச் சங்கிலி மற்றும் சுவரொட்டி பிரச்சாரம் போன்றவற்றின் மூலமாக மக்களை உலகளாவிய அளவில் சிந்திக்க வைத்து உள்ளூர் அளவில் செயல்பட வைக்கிறது எனலாம்.

விவாதம்	
வகுப்பினை மூன்று குழுக்களாக ஆசிரியர் பிரித்துக் கொள்ளலாம்.	
முதலாவது குழு	வளர்ந்த நாடுகளுக்குச் சாதகமாக தகுந்த காரணங்களுடனான வாதங்களை முன்வைத்தல்
இரண்டாவது குழு	வளரும் நாடுகளுக்குச் சாதகமாக தகுந்த காரணங்களுடனான வாதங்களை முன்வைத்தல்
மூன்றாவது குழு	வளர்ச்சி குறைந்த நாடுகளுக்குத் தகுந்த காரணங்களுடன் சாதகமாக வாதங்களை முன்வைத்தல்

நல்ஆளுகையின் பண்பியல்புகள்

அ) பங்கேற்பு

நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ ஆண்களும், பெண்களும் அரசாங்கத்தின் முடிவெடுத்தலில் குரல் கொடுக்க வேண்டும். அதனை அவர்களின் விருப்பங்களைப் பிரதிபலிக்க கூடிய சட்டப்பூர்வமான இடைநிலை அமைப்புகளின் வாயிலாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்த வேண்டும். இத்தகைய பரந்த பங்கேற்பானது மக்களின் பேச்சுரிமை, ஒன்று கூடும் உரிமை மற்றும் ஆக்கப்பூர்வமான பங்கேற்புத்திறன் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்படுகிறது.

ஆ) சட்டத்தின் ஆட்சி

சட்டக்கட்டமைப்பு என்பது நியாயமாகவும், நடுநிலையுடனும் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். குறிப்பாக மனித உரிமைகள் தொடர்பான சட்டங்களைக் கூறலாம்.

இ) வெளிப்படைத் தன்மை

கட்டுப்பாடற்ற சுதந்திரமான தகவல் பரிமாற்றமே வெளிப்படைத்தன்மையை கட்டமைக்கிறது. நடைமுறைகள், நிறுவனங்கள்

மற்றும் தகவல்கள் ஆகியவை அவற்றுடன் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் நேரடியாக அணுகத்தக்க வகையில் இருப்பதுடன் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய அளவிலான தகவல்கள் வழங்கப்பட்டு கண்காணிக்கப்பட வேண்டும்.

ஈ) மறுமொழி பகிர்தல்

நிறுவனங்களும் அவைசார்ந்த செயல்பாடுகளும் மக்களின் தேவைக்கேற்ப செயலாற்ற முயல வேண்டும்.

உ) ஒருமித்த கருத்திலான திசைப்போக்கு

நல் ஆளுகை என்பது மாறுபட்ட விருப்பங்களுக்கு இடையே ஓர் பரந்த ஒப்புதலை ஏற்படுத்த நடுவுநிலைப் பங்காற்றுகிறது. இது குழுவினுடைய சிறந்த நலன்கள், கொள்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகளின்படி அவை எவ்வாறு சாத்தியமாகும் என்பது பற்றியதாகும்.

நல்ல அரசாங்கம்

- ❖ ஒரு மித்த கருத்திலான திசைப்போக்கு
- ❖ சிறப்பானது மற்றும் செயல்திறன் வாய்ந்தது
- ❖ சட்டத்தின் ஆட்சியைப் பின்பற்றுகிறது
- ❖ சமநீதிப்பங்கிலானது மற்றும் உள்ளடக்கியது
- ❖ பொறுப்பானது
- ❖ பங்கேற்பிலானது
- ❖ மறுமொழி பகிர்தல்
- ❖ வெளிப்படையானது

ஊ) சமசீராக்கம்

ஆண்களும் பெண்களும் தங்களை மேம்படுத்திக் கொள்வதற்கான, சமமான வாய்ப்புகள் அல்லது தங்களின் நலனை நிர்வகிப்பதாகும்.

எ) சிறப்பான தன்மை மற்றும் செயல்திறன்

நிறுவனங்கள் மற்றும் நடைமுறைகள் ஆகியவை தேவைகளை நிறைவேற்றும் விதத்தில் சிறப்பாக வளங்களைப் பயன்படுத்தி முடிவுகளைத் தரவேண்டும்.

ஏ) பொறுப்புடைமை

அரசாங்கத்தில் முடிவு எடுக்கும் நிலையில் உள்ளவர்கள், தனியார் துறையினர் மற்றும் குடிமைச்சமூக அமைப்புகள் ஆகியவை

பொதுமக்களுக்கும், அமைப்பின் பங்கேற்பாளர்களுக்கு பதில் சொல்ல கடமைப்பட்டவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். இப்பொறுப்புடைமை என்பது அமைப்புக்களைப் பொறுத்து மாறுபடுவதுடன் அமைப்பில் எடுக்கப்படும் முடிவானது உட்புறமானதா அல்லது வெளிப்புறமானதா என்பதையும் பொறுத்தாகும்.

ஐ) திறன்சார்ந்த தொலைநோக்கு பார்வை

தலைவர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் ஆகியோர் நல்ஆளுகை மற்றும் மனித மேம்பாட்டினை நீண்டகால தொலைநோக்கு பார்வையுடன் அணுகுதல் வேண்டும். மேலும் வரலாறு, பண்பாடு மற்றும் சமூக சிக்கல்களையும் தொலைநோக்குப் பார்வைக்காகக் கருத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

ஆதாரம்: (ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் மேம்பாட்டுத் திட்டம் – 1997), (நிலையான மனித மேம்பாட்டிற்கான ஆளுகை பற்றிய ஐ. நா.வின் மேம்பாட்டுத் திட்டம்)

6.8. அரசாங்கத்தின் செயல்திறனை எவ்வாறு மதிப்பிடுவது?

ஒரு அரசாங்கத்தின் செயல்பாடுகளை ஏதோ ஒரு காரணியைக் கொண்டு பகுப்பாய்தல் என்பது இயலாத காரியமாகும். ஆகவே உண்மையான மதிப்பீட்டினை மேற்கொள்ள ஆளுகையின் பல்வேறு அம்சங்களான சமூக பண்பாட்டு காரணிகள், அரசியல், பொருளாதாரம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் காரணிகள் ஆகியவற்றினை பரிசீலிக்க வேண்டும். எனவே கீழ்க்காணும் காரணிகளைக் கருத்தில் கொண்டு அரசாங்கத்தின் செயல்பாடுகளை மதிப்பிடலாம்.

சமூக பண்பாட்டு காரணிகள்

- ❖ பாலின சமநிலை குறியீடு
- ❖ மதச்சுதந்திரம்
- ❖ சாதி அடிப்படையிலான சமநிலை

- ❖ மதம் மற்றும் மொழி அடிப்படையிலான சிறுபான்மையினர் உரிமைகளின் பாதுகாப்பு
- ❖ பாலினம் சார்ந்த வரவுசெலவு திட்டம்

அரசியல் காரணிகள்

- ❖ மக்களாட்சி நடைமுறையின் சிறப்பான செயல்பாடு
- ❖ சுதந்திரமான மற்றும் நியாயமான தேர்தல்கள்
- ❖ ஊழலற்ற அரசியல் மற்றும் நிர்வாகம்
- ❖ நிர்வாகத்தில் வெளிப்படைத்தன்மை
- ❖ சுதந்திரமான பத்திரிக்கைகள்
- ❖ சுதந்திரமான நீதித்துறை
- ❖ மனித உரிமைகள்

பொருளாதாரக் காரணிகள்

- ❖ மனித வளமேம்பாட்டுக் குறியீடு (HDI)
- ❖ மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி (GDP)
- ❖ வாங்கும் திறன் சமநிலை (PPP)
- ❖ வளர்ச்சி Vs மேம்பாடு
- ❖ சமமாக வளங்களைப் பங்கிடுதல்

சுற்றுச்சூழல் காரணிகள்

- ❖ நிலையான மேம்பாட்டு இலக்குகள்
- ❖ பருவநிலை மாற்றத்திற்கான தேசிய செயல்திட்டம்(NAPC)
- ❖ பசுமை வரவு செலவு திட்டம்
- ❖ பேரிடர் மேலாண்மை

தேசிய ஒட்டு மொத்த மகிழ்ச்சி குறியீடு (GNH):

தேசிய ஒட்டுமொத்த மகிழ்ச்சிக்குறியீடு என்பது தற்பொழுது மேம்பட்டு வரும் ஒரு தத்துவம் மட்டுமல்லாமல் குறிப்பிட்ட எந்தவொரு தேசத்தின் கூட்டு மகிழ்ச்சியினை அளவீடு செய்யும் "குறியீடு" ஆகும். இக்கருத்து முதன்முதலில் 18 ஜூலை 2008-ல் இயற்றப்பட்ட பூடான் நாட்டினுடைய அரசமைப்பில் குறிப்பிடப்பட்டது.

1970 களில் பூடானின் நான்காவது மன்னரான ஜிக்மே சிங்யே வாங்கக் அவர்களால் "ஒட்டுமொத்த தேசிய மகிழ்ச்சி" (Gross National Happiness) என்ற சொல் முதன்முதலில் பயன்படுத்தப்பட்டது. "ஒட்டு மொத்த தேசிய மகிழ்ச்சி"- என்பதன் மைய சாஸ்புகள் "நிலையான மற்றும் சமநீதிப்பங்கிலான சமூக - பொருளாதார மேம்பாடு; சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு;

பண்பாட்டினை வளர்த்தல் மற்றும் பாதுகாத்தல்; நல் ஆளுகை" ஆகியவையாகும்.

"ஒட்டுமொத்த தேசிய மகிழ்ச்சி" யை வேறுபடுத்திப் பார்ப்பதற்கு உதாரணமாக கூட்டு மகிழ்ச்சியை ஆளுகையின் இலக்காகக் கொள்வதுடன் இயற்கை மற்றும் மரபார்ந்த விழுமியங்களுக்கிடையேயான நல்லிணக்கத்தையும் வலியுறுத்துவதைக் கூறலாம்.

செயல்பாடு

கீழ்க்கண்டவற்றின் சமீபகால வெளியீடுகளைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.

- ❖ மனித வள மேம்பாட்டுக் குறியீடு (Human Development Index)
- ❖ சர்வதேச வெளிப்படைத்தன்மைக்கான அமைப்பு (Transparency International)
- ❖ இந்தியப் பொருளாதாரக் கணக்கெடுப்பு (Economic survey of India)
- ❖ வரவு செலவுத்திட்டம் - பசுமை வரவுசெலவுத்திட்டம்,
- ❖ பாலின வரவு செலவுத்திட்டம்
- ❖ பாலின சமநிலை குறியீடு
- ❖ கீழ்க்கண்ட அமைப்புகளின் வருடாந்திர அறிக்கைகள்
- ❖ தேசிய மனித உரிமைகள் ஆணையம் (National Human Rights Commission- NHRC)
- ❖ தேசிய பட்டியல் வகுப்பினருக்கான ஆணையம் (National Commission for Schedule of Castes- NCSC)
- ❖ தேசிய பழங்குடியினர் ஆணையம் (National Commission for Scheduled Tribes- NCST)
- ❖ தேசிய மகளிர் ஆணையம் (National Commission for Women- NCW)
- ❖ தேசிய சிறார் உரிமைகள் பாதுகாப்பு ஆணையம் (National Commission for Protection of Child Rights- NCPDR)

அருஞ்சொற்பொருள்: Glossary

பிரபுக்களாட்சி (Aristocracy): உயர்குடி மக்களின் ஆட்சியாகும்

ஈரவை சட்டமன்றம் (Bicameral legislature): சட்டமன்றம் இரண்டு அவைகளை கொண்டிருக்கும். உதாரணமாக அமெரிக்க காங்கிரஸ், பிரதிநிதிகள் சபை (கீழ்வை) மற்றும் செனட் சபை (மேலவை) என்னும் இரு அவைகளைக் கொண்டது ஆகும்.

முதலாளித்துவம் (Capitalism): இது ஒரு பொருளாதார அமைப்பாகும், உற்பத்தி மூலங்கள் மற்றும் பகிர்வு தனியாரிடம் இருக்கும். இது கட்டுப்பாடற்ற சந்தை மற்றும்

சுதந்திரமான ஒப்பந்த முறையைக் கொண்டதாகும்.

கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் சமநிலைகள் (Checks and Balances): இந்த கோட்பாடு அமெரிக்காவில் தோன்றியதுடன் அமெரிக்க அரசாங்கத்தால் பின்பற்றப்படுகிறது. இதனடிப்படையில் அரசாங்கத்தின் ஒரு அங்கம் மற்றொரு அங்கத்தின் செயல்பாடுகள் மீது கட்டுப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது.

பொது அதிகாரங்கள் (Concurrent Powers): தேசிய அரசாங்கமும், மாநில அரசாங்கங்களும் ஒருங்கே பெற்ற அதிகாரங்களாகும்.

கூட்டமைப்பு முறை (Confederal system): இது இறையாண்மை மிக்க சுதந்திரமான அரசுகளின் சங்கமாகும். இவ்வகை சங்கத்தால் உருவாக்கப்படும் மத்திய அரசாங்கம் பிற அரசுகளின் மீது வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களையே கொண்டுள்ளது.

கூட்டமைவு (Confederation): இது அரசுகளால் உருவாக்கப்படும் தன்விருப்ப சங்கமாகும். இது மைய அதிகாரத்தினை வெளியுறவு விவகாரங்களுடன் வரையறை செய்து கூட்டாட்சியை விட குறைவான நிலைத்தன்மையுடையதாக விளங்குகிறது. இத்தகைய அரசியல் முறைமையில் பிராந்திய அரசாங்கங்கள் மத்திய அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைப்பு செய்யப்பட்ட அதிகாரங்களைத் தவிர பிற மூலாதாரமான அதிகாரங்களைத் தம்வசம் வைத்துக் கொள்கின்றன.

அரசமைப்பு (Constitution): இது ஒரு நாட்டின் அடிப்படைச் சட்டமாகும். அரசமைப்பே அரசாங்கத்தின் அதிகாரத்தை வரையறை செய்கின்றது. பதவிகள் மற்றும் அவற்றின் அதிகாரத்தினைக் குறிப்பிடுகிறது.

மக்களின் ஒப்புதல் (Consent of the people): அரசாங்கங்களும், சட்டங்களும் சட்டப்பூர்வ தன்மை கொண்டவை என்பதை ஆளப்படுவோரின் ஒப்புதலின் மூலமாக உள்ளார்ந்ததாகிறது.

மக்களாட்சிக் குடியரசு (Democratic Republic): மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் பிரதிநிதிகள் சட்டம் மற்றும் கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்துவதாகும்.

அதிகாரப் பகிர்வு (Devolution): தேசிய அல்லது மத்திய அரசிலிருந்து மாநில அரசுக்கோ அல்லது உள்ளாட்சி அரசுக்கோ அதிகாரங்களை மாற்றித் தருவதாகும். இருபதாம் நூற்றாண்டில் இங்கிலாந்தில் இந்நடைமுறை பின்பற்றப்பட்டது.

நேரடி மக்களாட்சி (Direct Democracy): மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் காட்டிலும் அரசியல் முடிவுகளை மக்கள் தாங்களே எடுப்பதாகும்.

ஆதிக்க பண்பாடு (Dominant Culture): ஒரு சமூகத்தில் அரசியல் மற்றும் அரசாங்கத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் குழுவினுடைய விழுமியங்கள், பழக்க வழக்கங்கள் மற்றும் மொழியாகும்.

கூட்டாட்சி முறைமை (Federal System): இத்தகைய அரசமைப்பு முறையில் அதிகாரமானது மத்திய மற்றும் மாகாண அல்லது துணைப்பிரிவு அரசாங்கங்களுக்கிடையே பங்கிடப்பட்டு தனித்தனியே அவர்களின் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டு ஆட்சிபுரிவர். இவை ஒவ்வொன்றிற்கும் அரசியல் அல்லது அரசமைப்பிலான உத்தரவாதத்தின் அடிப்படையில் அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கூட்டாட்சி தத்துவம் (Federalism): மத்திய அரசாங்கம் மற்றும் மாநில அல்லது உள்ளாட்சி அரசாங்கங்களுக்கு இடையேயான அதிகாரப்பகிர்விலான அரசியல் முறைமையாகும்.

கூட்டாட்சி (Federation): இது அரசுகளின் கூட்டமைப்பாகும். பொதுவாக இது நேசக்குழு கூட்டமைப்பினை விட மிகவும் நிலையானதாகும். மத்திய அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைத் தவிர பிற மாநில அல்லது பிராந்திய அரசாங்கங்கள் இறுதியான அதிகாரத்தினை வைத்துக் கொள்ளும் அரசியல் முறைமையாகும்.

சட்டமன்றம் (Legislature): சட்டமன்றம் என்பது அரசாங்கத்தின் ஓர் அங்கமாகும். அடிப்படையில் இது சட்டம் இயற்றும் பணியை மேற்கொள்கிறது.

சட்டப்பூர்வதன்மை (Legitimacy): அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான ஓர் ஆட்சியாளர் அல்லது அரசாங்கத்தின் உரிமை மற்றும் வலிமையை குடிமக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுதல்.

சுதந்திரத்துவ மக்களாட்சி (Liberal Democracy): தனிநபரின் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் மக்களாட்சியிலான அரசாங்கம், சிறுபான்மையினரை பெரும்பான்மையினரின் ஆதிக்கத்திலிருந்து தடுத்து பாதுகாக்கிறது.

சுதந்திரத்துவம் (Liberalism): மக்கள் நலன், குடிமை உரிமைகளுக்கு ஆதரவு மற்றும் சமூக, அரசியல் மாற்றங்களின் சகிப்புத்தன்மை ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதற்காக செயல்படும் நேர்மறை அரசாங்கத்தை புரிந்து பேசுதல்.

வரையறுக்கப்பட்ட அரசாங்கம் (Limited Government): அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்கள் குறிப்பாக அமைப்புரீதியிலான கட்டுப்பாடுகளால் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கும்.

நாடாளுமன்ற முறை (Parliamentary System): பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சியின் அடிப்படையில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்றம் அரசியல் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருக்கும். இம்முறை பெரும்பாலான ஐரோப்பிய நாடுகளில் பின்பற்றப்படுகிறது.

குடியரசுத்தலைவர் முறை அரசாங்கம் (Presidential System): பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சியின் அடிப்படையில் அரசியல் அதிகாரம் என்பது தனியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு நியமிக்கப்பட்ட தேசிய அரசாங்கத்தின் அமைப்புகளிடம் இருக்கும் இம்முறைக்கு உதாரணமாக அமெரிக்காவை குறிப்பிடலாம்.

பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சி (Representative Democracy): இது மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்டு சட்டம் மற்றும் கொள்கைகளை உருவாக்கி செயல்படுத்தக்கூடிய அரசாங்கத்தின் வடிவமாகும். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களே அரசியல் முடிவுகளை மேற்கொள்வர் (சில மக்களாட்சிகளில் சம்பிரதாய அளவிலான பங்குடைய முடியாட்சியை தக்க வைத்துள்ளனர்).

குடியரசு (Republic): குடியரசு அரசாங்கத்தில் மக்களோ அல்லது ஒரு பகுதியோ இறையாண்மை அதிகாரம் பெற்றிருப்பர். மாறாக முடியாட்சியில் மன்னரே இறையாண்மை அதிகாரம் பெற்றிருப்பார். இம்முறையிலான பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கம் அமெரிக்க அரசமைப்பினை உருவாக்கியவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

அதிகாரப்பிரிவினை (Separation of Power): அரசாங்கத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கிடையே அதன் பணிகளைப் பங்கிட்டுக் கொள்வதுடன் ஒவ்வொரு குழுவின் சுயநலன்களை பிற குழுக்கள் ஒழுங்குமுறை செய்யும் முறையிலானதாகும்.

இறைவழி ஆட்சி (Theocracy): இது கிரேக்க வார்த்தைகளான கடவுள் என பொருள்படும் 'தியோஸ்' மற்றும் ஆட்சி என்ற பொருளிலான 'கிரேட்ஸ்' என்ற வார்த்தைகளிலிருந்து உருவானதாகும். ஆகவே இதனைக் 'கடவுளின் ஆட்சி' எனக் கூறலாம்.

முற்றதிகாரம் (Totalitarian): அரசாங்கத்தின் நடப்பாட்சி அதிகாரத்துடனான குடிமக்களின் கீழ்ப்படிதலாகும். இவ்வாட்சி அரசியல் மற்றும் சமூக வாழ்வின் அனைத்து அம்சங்களையும் கட்டுப்படுத்துகிறது. (ஐர்த் ஆஸ்வெல் 1984) அதிகாரத்துவ அரசுக்கு மாறாக இதில் அனைத்து சமூக மற்றும் பொருளாதார அமைப்புகளும் அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும்.

ஒரவை சட்டமன்றம் (Unicameral legislature): ஒரு சட்டமன்றமானது ஒரேயொரு அவையை மட்டும் கொண்டிருத்தல் ஆகும். உதாரணமாக அமெரிக்காவில் நெப்ரஸ்கா என்ற ஒரு மாகாணம் மட்டுமே ஒரவையைக் கொண்டுள்ளது.

ஒற்றையாட்சி முறை (Unitary System): ஒற்றையாட்சி அரசாங்கத்தில் அனைத்து அதிகாரங்களும் மத்திய அரசாங்கத்திடம் குவிந்து காணப்படும். மாகாண மற்றும் உள்ளாட்சி அரசுகள் மத்திய அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களை மட்டுமே செயல்படுத்த முடியும்.

வயது வந்தோர் வாக்குரிமை (Universal Adult Franchise): இது 'வாக்களித்தல்' என்னும் பொருளிலான 'சுஃப்ரேஜியம்' என்ற லத்தீன் வார்த்தையிலிருந்து உருவானதாகும். அனைத்து வாக்களிக்கக்கூடிய வயது வந்தோரும் தங்களின் பிரதிநிதிகளுக்கு வாக்களிக்கும் உரிமை மற்றும் சலுகையை இது குறிக்கிறது.

மதிப்பீடுதல் (Evaluation)

I சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுக்கவும்

- 'நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கம்' என்பது
 - அ) அமைச்சரவை அரசாங்கம்
 - ஆ) பொறுப்பான அரசாங்கம்
 - இ) வெஸ்ட் மினிஸ்டர்-அரசாங்கம்
 - ஈ) இவை அனைத்தும்
- கீழ்க்கண்டவற்றில் கூட்டாட்சி அரசாங்கத்துடன் தொடர்பில்லாத பண்பியல்பு எது?
 - அ) எழுதப்பட்ட அரசமைப்பு
 - ஆ) நெகிழும் அரசமைப்பு
 - இ) அரசமைப்பின் மேலான தன்மை
 - ஈ) சுதந்திரமான நீதித்துறை
- இந்திய கூட்டாட்சி முறை எந்த நாட்டின் மாதிரியிலானது?
 - அ) கனடா
 - ஆ) இங்கிலாந்து
 - இ) அமெரிக்கா
 - ஈ) ஜப்பான்
- கீழ்க்கண்டவற்றுள் மனிதவள மேம்பாட்டுக் குறியீட்டில் (HDI) உள்ள மூன்று குறியீடுகள் யாவை?

I. வாழ்க்கைத் தரம் II. கல்வி III. சராசரி ஆயுட்காலம் IV. சுற்றுச்சூழல் நிலை

 - அ) I, II மற்றும் IV மட்டும்
 - ஆ) I, II மற்றும் III மட்டும்
 - இ) I மற்றும் II மட்டும்
 - ஈ) இவை அனைத்தும்
- கீழ்க்கண்ட இயல்புகளில் இந்திய நாடாளுமன்ற முறை அரசாங்கம் செயல்பட அடிப்படையானவை யாவை?
 - அ) பெயரளவிலான மற்றும் உண்மையான செயலாட்சி
 - ஆ) கீழவைக்குப் பொறுப்பான செயலாட்சி
 - இ) உண்மையான செயலாட்சியாக பிரதமர் இருத்தல்
 - ஈ) இவை அனைத்தும்
- கீழ்க்கண்டவற்றில் எக்காரணங்களுக்காக நமது அரசமைப்பினைத் தோற்றுவித்தவர்கள் இங்கிலாந்து நாடாளுமன்ற முறையினைத் தோந்தெடுத்தனர்?
 - 1) அம்முறைமையுடனான பரிச்சயம்
 - 2) அதிக பொறுப்புணர்வு
 - 3) அதிகாரப் பிரிவினை
 - 4) பன்முகத்தன்மையுள்ள இந்திய சமுதாயம்
 - அ. 1, 2, 4 மட்டும்
 - ஆ. 1, 2, 3 மட்டும்
 - இ. 2, 3, 4 மட்டும்
 - ஈ. இவை அனைத்தும்
- அரசமைப்பின் அம்சங்கள் மற்றும் நடைமுறைகள் செயல்படுத்தப்படுவதை மேற்பார்வையிடும் கூட்டாட்சி அமைப்பு எது?
 - அ) சட்டமன்றம்
 - ஆ) செயலாட்சி
 - இ) நீதித்துறை
 - ஈ) அமைச்சரவை
- அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிலுள்ள அரசாங்க முறை;
 - அ) நாடாளுமன்ற முறையிலானது
 - ஆ) குடியரசுத்தலைவர் முறையிலானது
 - இ) முழுமையான முடியாட்சி
 - ஈ) வரையறுக்கப்பட்ட முடியாட்சி
- எழுதப்பட்ட ஒரே அரசமைப்பு இல்லாத முக்கிய நாடு எது?
 - அ) ரஷ்யா
 - ஆ) ஈரான்
 - இ) ஜெர்மனி
 - ஈ) இங்கிலாந்து

II. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு மிகச் சுருக்கமாக விடையளிக்கவும்.

10. அரசாங்கம் - வரையறு.

11. ஒற்றையாட்சி முறை அரசாங்கத்தின் நிறைகளைப் பற்றி எழுதுக.

III. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு சுருக்கமாக விடையளிக்கவும்.

12. இந்திய அரசமைப்பின் ஒற்றையாட்சி இயல்புகளை பட்டியலிடுக.

13. கூட்டாட்சி அரசாங்க முறையின் குறைகளைப் பட்டியலிடுக.

14. இந்திய அரசமைப்பினை உருவாக்கியவர்கள் ஏன் நாடாளுமன்ற அரசாங்க முறையினை ஏற்றுக்கொண்டனர்?

மேற்கோள் நூல்கள் (Reference books)

1. Vijayaragavan, Political Thought, New Delhi, Sterling Publications
2. D.D.Basu, Introduction to the Constitution of Indian, New Delhi, Lexisnexis
3. R.C.Agarwal, Political Theory, New Delhi, S.Chand
4. IGNOU Political Science B.A and M.A
5. The Oxford Hand Book of The Indian Constitution

இணையவழி ஆதாரங்கள் (Internet Resources)

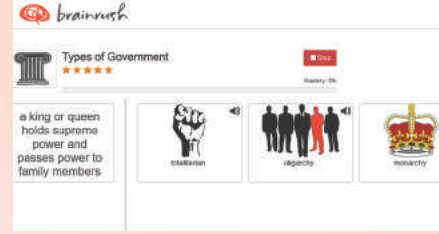
1. <http://www.worldbank.org/>
2. <https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/5980>
3. <http://www.grossnationalhappiness.com/articles/>

ICT Corner

அரசாங்கத்தின் வகைப்பாடுகள்

அரசாங்கத்தின்
வகைப்பாடுகளை அறிந்து
கொள்வோமா !

அரசாங்கத்தின் வகைகள்

செயல்முறை

படி 1: அரசாங்கத்தின் வகைப்பாடுகள் பக்கத்தைத் திறப்பதற்கு உரலி (URL) அல்லது
விரைவுக் குறியீட்டைப் பயன்படுத்தவும்.

படி 2: அரசாங்கத்தின் பல்வேறு வகைப்பாடுகள் நழுவல்களில் (slide) விளக்கப்பட்டிருக்கும்.

படி 3: அவ்விளக்கங்களை அறிய நழுவல்களைச் சொடுக்கி அறிந்து கொள்ளவும்.

படி 4: வினாடி வினாவை இயக்கவும், மீண்டும் நினைவுகூரவும் சாளரத்தின் மேல் உள்ள Play
பொத்தானைச் சொடுக்கவும்.

படி 1

படி 2

படி 3

படி 4

அரசாங்கத்தின் வகைப்பாடுகள் URL:

<http://www.brainrush.com/lesson/play/types-of-government>

*படங்கள் அடையாளத்திற்கு மட்டும்

B146_11_P5CI_TM

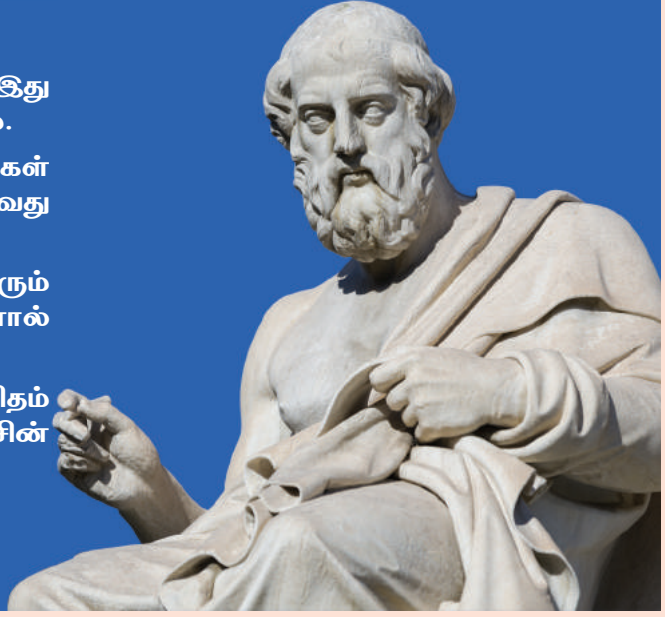
7.1 பிளாட்டோ (Plato)

(பொ.ஆ.மு.427 – பொ.ஆ.மு.347)

பிளாட்டோ

- ❖ சாக்ரடீசின் மாணவர்
- ❖ அகாடெமியைத் தோற்றுவித்தார் - இது முதலாவது உயர்கல்வி நிறுவனமாகும்.
- ❖ தற்பொழுது வரை தனது படைப்புகள் நீடித்திருக்க கூடிய முதலாவது மேற்கத்திய சிந்தனையாளர்.
- ❖ சாக்ரடீசைப் பற்றி நாம் அறிவதன் பெரும் பகுதி பிளாட்டோவின் படைப்புக்களால் ஆகும்.
- ❖ இவ்வுலகைப் புரிந்துகொள்ள கணிதம் அடிப்படையானது என்ற பிதாகரசின் கருத்தினை ஏற்றுக்கொண்டார்.

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ பிளாட்டோவின் அரசியல் சிந்தனையைப் புரிந்துகொள்ளுதல்.
- ❖ அவரின் சிந்தனையைத் தற்கால சூழலில் செயல்படுத்துதல்.
- ❖ அரசு, அரசாங்கம், நீதி, கல்வி, பொதுவுடைமை பற்றிய பிளாட்டோவின் கருத்துக்கள் மீதான அறிவைப் பெருக்குவதாகும்.

தலைப்புகள்

பிளாட்டோவின் வாழ்வும் காலமும் - பிளாட்டோவின் படைப்புகள் - பிளாட்டோவின் சிந்தனை: லட்சிய அரசு - பிளாட்டோவின் நீதி பற்றி கருத்துக்கள் - கல்வி பற்றிய கருத்தாக்கம்

- மக்களாட்சி பற்றிய கருத்துக்கள் - அரசமைப்பின் வகைப்பாடுகள் - குழந்தைகள் வளர்ப்பு - பிளாட்டோவின் தர்க்கவாதமுறை - மதிப்பீடு - செயல்பாடு - வினாக்கள்.

பிளாட்டோவின் வாழ்வும் காலமும்

இந்த அறிமுக அலகில் அரசியலின் பொருள் மற்றும் அது எவ்வாறு மனித வாழ்வை பாதிக்கிறது என்பதைப் பற்றிய உட்பார்வை தரப்பட்டுள்ளது.

பிளாட்டோ பொ.ஆ.மு.427-ல் பிறந்தார். இவர் கிரேக்க நகர அரசில் உள்ள ஏதென்சில் பிறபுத்துவ குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இவரின் இயற்பெயர் 'அரிஸ்டோகிளீஸ்' (Aristocles) என்பதாகும். இது அவருடைய தாத்தாவின் பெயராகும். சில வரலாற்று அறிஞர்கள், பிளாட்டோவின் பயிற்சியாளரான ஆர்காசின்

அரிஸ்டன் (Ariston of Argos) என்பவர் பிளாட்டோவின் பரந்த உடலமைப்பின் காரணமாக அவரை 'பரந்த' எனப் பொருள்படும் 'பிளாட்டோன்' (Platon) எனப்பெயரிட்டு அழைத்ததாகக் கூறுகின்றனர். இவர் கிரேக்கத்தின் முன்னணி தத்துவ ஞானிகளில் ஒருவரான சாக்ரடீசின் சீடராவார். இவருடைய காலத்தில் கிரேக்கத்தின் நகர அரசான ஏதென்சின் அரசியல் வாழ்வு பெரும் குழப்பம் நிறைந்ததாக இருந்தது. இதன் விளைவாக ஏதென்சின் அரசாங்கம் சாக்ரடீசின் போதனைகளுக்காக அவருக்கு மரணதண்டனை அளித்தது. இது பிளாட்டோவின் ஏதென்ஸ் அரசியல் பற்றிய பார்வையில் பெரும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியது.

பிளாட்டோ தனது 'அகாடெமியை' (Academy) பொ.ஆ.மு.387ஆம் ஆண்டு வாக்கில் தோற்றுவித்தார். அக்காலத்தில் ஏதென்சின் மிகவும் புகழ்வாய்ந்த நபரான 'அகடெமோஸ்' (Akademos) என்பவரின் பெயரால் 'அகாடெமி' அமைந்தது. இதில் பிளாட்டோ அரசியல், நன்னெறி, கணிதம் மற்றும் சமூகவியல் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய அரசியல் தத்துவத்தினை போதித்தார்.

பிளாட்டோவின் படைப்புகள்

குடியரசு (The Republic)–(பொ.ஆ.மு. 386), ராஜதந்திரி (The Statesman)–(பொ.ஆ.மு. 360) மற்றும் சட்டங்கள் (The Laws)–(பொ.ஆ.மு. 347) ஆகியவை பிளாட்டோவின் மூன்று முக்கியப்படைப்புகளாகும். இப்படைப்புகளைத் தவிர பல சிறிய புத்தகங்களையும் பிளாட்டோ எழுதியுள்ளார்.

பிளாட்டோ : நல்லொழுக்கம் என்றால் என்ன?

சாக்ரடீஸ் : பிளாட்டோ, அது அறிவு என்பதாகும்.

பிளாட்டோவின் மீது சாக்ரடீஸ் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினார்.

பிளாட்டோவின் சிந்தனை

பிளாட்டோவின் முக்கிய கருத்துகளை அவரது மூன்று முக்கியப் படைப்புகளில் காணுவதுடன் அவற்றினைப் பின்வருமாறு தொகுத்துரைக்கலாம்.

லட்சிய அரசு (Ideal State)

'அரசு' என்பது அரசியல் அறிவியலைக் கட்டியெழுப்பும் மிக முக்கியமான கருத்தாக்கமாகும். அவரைப் பொறுத்தவரை லட்சிய அரசு (பிளாட்டோவின் கூற்றுப்படி மனிதன் வாழ்வதற்கு மிகவும் உகந்த அரசு) என்பது ஆளும் வர்க்கம், இராணுவ வர்க்கம் மற்றும் பொருளாதார வர்க்கம் என மூன்று வர்க்கங்களைக் கொண்டதாகும். இது எவ்வாறு சாத்தியம் என அவர் தனது பின்வரும் நீதி மற்றும் கல்வி பற்றிய கருத்துக்களில் விவரிக்கிறார்.

நீதி பற்றிய கருத்து (Idea of Justice)

நீதி என்பது ஒரு தனி மனிதனிடம் மட்டுமல்லாமல் அரசிடமும் இருக்கவேண்டும் என பிளாட்டோ நம்புகிறார். ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் மூன்று தகுதிகள் வெவ்வேறு விகிதாச்சாரங்களில் இயல்பாக அமைந்திருப்பதாகக் கூறுகிறார். அவை ஒரு மனிதனின் தலைப்பகுதியை உறைவிடமாகக் கொண்ட பகுத்தறிவு, இதயத்தை உறைவிடமாகக் கொண்ட உத்வேகம் மற்றும் வயிற்றுப்பகுதியை உறைவிடமாகக் கொண்ட உணவு நாட்டம் ஆகியவை ஆகும். இவையே மனித ஆத்மாவின் மூன்று பாகங்களாகும் எனக் கூறுகிறார். முதலாவதாக, உண்மையான நீதி என்பது ஒரு மனிதனை முழுமையாக்க இம்மூன்று பகுதிகளும் தங்களின் பணிகளை சரியாகச் செய்யவேண்டும் என்றார். இரண்டாவதாக, ஒரு மனிதனிடம் உள்ள இம்மூன்று பகுதிகளும், அரசிடம் பிரதிபலிக்க வேண்டும் என்றார். ஏனென்றால் அரசு என்பது ஒட்டுமொத்த மனிதர்களையும் முழுமையாக உள்ளடக்கியதாகும். இதனால் தான் ஆளும் வர்க்கம், இராணுவ வர்க்கம் மற்றும் பொருளாதார வர்க்கம் ஆகியவற்றுடன் பிளாட்டோவின் லட்சிய அரசு உருவாக்கம் பெற்றது.

மனிதன்

அரசு

பகுத்தறிவு

ஆளும் வர்க்கம்

உத்வேகம்

இராணுவ
வர்க்கம்

உணவு நாட்டம்

துணை வர்க்கம்

கல்வி பற்றிய கருத்தாக்கம் (Concept of Education)

குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து வளர்ந்த பருவம் வரை மாணவர்களின் வயதுக்குத் தகுந்த பல்வேறு நிலைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு கல்வி முறையை பிளாட்டோ வடிவமைத்தார். மனிதர்களுடைய ஆன்மாவின் மூன்று பகுதிகளான பகுத்தறிவு, உத்வேகம் மற்றும் உணவு நாட்டம் ஆகியவற்றின் விகிதங்கள் அடிப்படையில் கல்வியின் உயர்நிலைகளில் வெளியேற்ற முறையினை உருவாக்கியுள்ளார். அரசின் பொருளாதாரக் கடமைகளை நிறைவேற்றத் தகுந்தோர் கண்டறியப்பட்டு ஆட்சி மற்றும் இராணுவப் பணிகளில் இருந்து பிரிக்கப்படுவர். இரண்டாம் கட்டமாக தகுதியற்றவர்கள் நீக்கப்பட்டு ஆள்வதற்குத் தகுந்தவர்களுக்கு சிறப்புப் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டு பிளாட்டோவின் லட்சிய அரசினை ஆளுவதற்கான தத்துவ அரசனாக உருவாக்கப்படுகின்றனர்.

அம்மையீர், பிளாட்டோ மக்களாட்சிக்கு எதிராக இருந்தது எனக்கு வியப்பளிக்கிறது. தற்காலத்தில் நாம் மக்களாட்சியை சிறந்த அரசாங்க முறைமைகளில் ஒன்றாகக் கருதுகிறோமே !

ஒவ்வொரு தத்துவ ஞானியும் அவர் வாழ்ந்த காலத்தின் வெளிப்பாடாவார். கிரேக்கத்தின் மிகப்பெரும் ஞானியான சாக்ரடீஸின் படுகொலையால் பிளாட்டோ மக்களாட்சியின் மீது அவமதிப்புக் கொண்டார். அதனால் மக்களாட்சிக்குப் பதிலாக ஞானிகளின் ஆட்சி மீது நம்பிக்கை கொண்டார்.

மக்களாட்சி பற்றிய கருத்துக்கள்

பிளாட்டோ தனது குடியரசு என்னும் நூலில் மக்களாட்சிக்குக் கண்டனம் தெரிவித்துள்ளார். இவரின் கருத்து யாதெனில் அனைவரும் ஆள்வதற்குத் தகுதியானவர்கள் அல்ல. ஆள்வதற்காக சிறப்புப் பயிற்சி பெற்ற தத்துவ ஞானிகளே ஆட்சி செய்யவேண்டும். ஏதென்சின் மக்களாட்சியே தனது ஆசிரியரான சாக்ரடீஸ் கொல்லப்பட காரணம் என பிளாட்டோ எண்ணிய அவர் மக்களாட்சிக்கு கண்டனம் தெரிவிக்க காரணமாகும்

அரசமைப்புக்களை வகைப்படுத்துதல்

'அரசமைப்பு' என்ற சொல்லின் தற்காலப் புரிதலில் இருந்து அதனைப் பற்றிய பிளாட்டோவின் கருத்து முற்றிலும் மாறுபட்டதாகும். அவரின் புரிதல்படி அரசமைப்பு என்பது ஓர் சமுதாயத்திலுள்ள மக்கள் தங்களின் நலனுக்காக குறிப்பிட்ட வாழ்க்கை முறையைத் தேர்ந்தெடுப்பதாகும். இது சமூகப் பழக்கவழக்கங்கள், பாரம்பரியங்கள், நடைமுறைகள் மற்றும் இவற்றினை மேற்பார்வையிடும் அரசியல் மற்றும் அரசாங்கத்தினை உள்ளடக்கியதாகும். பிளாட்டோ தான் வாழ்ந்த காலத்தில் உலகத்தின் பல பகுதிகளில் இருந்த அரசமைப்புக்களை உள்ளவாறே விவாதித்தார். இவர் அரசமைப்புக்களை பிரபுக்களாட்சி, புகழ் விரும்புபவர் ஆட்சி, சிறுகுழு ஆட்சி, மக்களாட்சி மற்றும் கொடுங்கோலாட்சி என ஐந்து வகைகளாகப் பிரிக்கிறார். அவர் கூறுகையில் பிரபுக்களாட்சி தன் இயல்பிலிருந்து சிதைவுற்று புகழ் விரும்புபவர் ஆட்சியாகவும், பின்னர் அது சிறுகுழு ஆட்சியாக உருமாறி அதன் பின்னர் மக்களாட்சியாகிறது. மக்களாட்சியும் தன் பண்பிலிருந்து சிறைவுறும்போது கொடுங்கோலாட்சி ஆகிறது என்கிறார்.

குழந்தைகள் வளர்ப்பு

பிளாட்டோவின் கூற்றுப்படி குழந்தைகளை தேசிய சொத்துக்களாகக் கருதி அவர்களின் மனப்பாங்கிற்குத் தக்கவாறு வளர்ப்பது அரசின் கடமையாகும்.

கோட்பாடாக பிளாட்டோவின் கருத்துகள்

பிளாட்டோ இம்முறையினை தனது 'குடியரசு' என்னும் நூலில் பின்பற்றினார். இந்நூலானது அவர் தம்மை ஒரு மாணவராகக் கருதிக் கொண்டு சாக்ரடீசிடம் வினாக்களை எழுப்புவது போன்றும் அதற்கு ஆசிரியரான சாக்ரடீஸ் பதிலளிப்பது போன்று அமைந்துள்ளது. 'தர்க்கவியல்' என்பது ஒரு கேள்வி பதில் முறையிலான வகையாகும். இதில் மாணவர்கள் சிலவற்றைப் பற்றிய தெளிவற்ற சிந்தனையுடன் ஆசிரியரிடம் கேள்விகள் கேட்பர். அதற்கு ஆசிரியர் அளிக்கும் பதிலிலிருந்து மீண்டும் கேள்விகள் கேட்பர். இதன் மூலமாக ஆசிரியர் தமது மாணவர்களுக்குச் சிந்தனையை உருவாக்கவும், மறு உருவாக்கம் செய்து புரிந்து கொள்ளவும் உதவுகிறார்.

பிளாட்டோவின் தர்க்கவாத முறை (Plato's Dialectical Method)

பிளாட்டோ தனது 'குடியரசு' நூலில் இம்முறையினைப் பின்பற்றினார். இவர் இந்நூலினை எழுதும் போது தம்மை ஒரு மாணவனாகக் கருதி கேள்விகள் கேட்க ஓர் ஆசிரியராக சாக்ரடீஸ் அதற்கு பதிலளிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளார். ஓர் ஆசிரியர் அனைத்தும் அறிந்தவராக பாடத்தினை மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கும் "அறிவு போதனை" (Didactics) போலன்றி 'தர்க்கவாதம்' (Dialectics) என்பது கேள்வி பதில் முறையிலானதாகும். இம்முறையில் சிலவற்றைப் பற்றிய தெளிவற்ற சிந்தனையில் மாணவர்கள் ஆசிரியர்களிடம் கேள்வி கேட்பர். அதற்கு ஆசிரியர்கள் அளிக்கும் பதிலில் இருந்து மீண்டும் கேள்விகள் கேட்பர். இதன்மூலமாக மாணவர்கள் தங்களின் கருத்தினை உருவாக்கவும், மறு உருவாக்கம் செய்யவும் ஆசிரியர் உதவி செய்கிறார். இறுதியாக மாணவர்கள் ஓர் கருத்தைப் பற்றிய சரியான புரிதலுக்கு வருகின்றனர்.

மதிப்பீடு

பிளாட்டோ முதல் தத்துவஞானி மட்டுமல்லாமல் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி குறிப்பிடத்தகுந்த படைப்புகளையும் முற்காலத்தில் நமக்கு விட்டுச் சென்றிருக்கிறார். மக்களுக்குத் தொல்லை தரக்கூடிய பல்வேறு விஷயங்களைக் கேள்விகளாகக் கேட்டு அதற்கான பதில்களை அளிப்பதில் தம் பெரும் பகுதி நேரத்தைச் செலவழித்தார். அவர் மறைந்து பல நூற்றாண்டுகள் கடந்த பின்னரும் அரசியல், மக்கள் கூடிவாழ்வதில் உள்ள பிரச்சனைகளோடு மக்கள் மீண்டும், மீண்டும் சந்திக்கும் பிரச்சனைகளை குறித்து அவர்கள் கவனமாகவும், நவநாகரீக முறையிலும் சிந்திக்க பிளாட்டோவின் குடியரசு உதவி செய்கிறது. ஆகவே காலங்களைக் கடந்தும் தீவிரமான தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துபவராக பிளாட்டோ கருதப்படுகிறார்.

செயல்பாடு

- ❖ பிளாட்டோவின் இதர படைப்புகளில் இருந்து சட்டம் எவ்வாறு மாறுபட்டுள்ளது என கண்டுபிடிக்கவும்.
- ❖ பிளாட்டோ நிறுவிய பல்கலைக்கழகம் பற்றிய தகவல்களைச் சேகரிக்கவும்.
- ❖ தற்கால மக்களாட்சியினை பிளாட்டோவின் மக்களாட்சியுடன் ஒப்பிடும் வகையில் வகுப்பில் ஒரு விவாதத்தினைக் நடத்துக.
- ❖ அரசியலைத் தவிர, பிற துறைகளில் பிளாட்டோவின் அறிவார்ந்த பங்களிப்பினை கண்டறிக.

7.2 அரிஸ்டாட்டில் (Aristotle) (பொ.ஆ.மு.384 – பொ.ஆ.மு.322)

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ அரிஸ்டாட்டிலின் அரசியல் சிந்தனையைப் புரிந்து கொள்ளுதல்
- ❖ ஒத்த கருத்தாக்கங்களைக் கொண்ட சிந்தனையாளர்களை ஒப்பிட உதவுதல்.
- ❖ லட்சிய அரசு, குடியுரிமை, இயல்பான மற்றும் திரிந்த அரசமைப்பு வடிவங்கள் மற்றும் முடியாட்சி, அரசாங்கத்தின் வடிவங்கள் மற்றும் மக்களாட்சி பற்றிய அறிவினைப் பெறுதல்.

தலைப்புகள்

அரிஸ்டாட்டிலின் வாழ்வும் காலமும் –
அரிஸ்டாட்டிலின் படைப்புகள் –
அரிஸ்டாட்டிலின் சிந்தனை – அரசு ஓர்
இயற்கை அமைப்பு – அரசின் பணிகள் –
குடியுரிமைக் கோட்பாடு – அரசுகளை
வகைப்படுத்துதல் – அடிமை முறை
பற்றிய கருத்துக்கள் – குடும்பம் பற்றிய
கருத்துக்கள் – சொத்து பற்றிய கருத்துக்கள் –
ஓய்வு பற்றிய அரிஸ்டாட்டிலின் கருத்து –
புரட்சி பற்றிய கருத்துக்கள் – மதிப்பீடு –
செயல்பாடு – வினாக்கள்.

அரிஸ்டாட்டிலின் வாழ்வும் காலமும்

"அரசியல் தத்துவத்தின் வரலாற்றில் அனைத்து தகவல்களையும் தேடிப் பெறும் விருப்பத்தில் அரிஸ்டாட்டிலை மிஞ்சியவர் எவருமில்லை" என்கிறார் வில்லியம் எபென்ஸ்மீன்.

அரிஸ்டாட்டில், பிளாட்டோவின் அகாடெமியினுடைய மாணவராவார். பிளாட்டோவின் மரணத்திற்கு பின்னர் அரிஸ்டாட்டில் பொ.ஆ.மு. 355 –ல் 'லைசீயம்' (Lyceum) என்ற பள்ளியைத் தானே தொடங்கினார். இங்குதான் அலெக்சாண்டர் அரிஸ்டாட்டிலிடம் கல்வி கற்றார். இங்கு அனைத்து துறைகளிலும் ஆராய்ச்சி மற்றும் கல்வி போதனைகள் நிகழ்ந்தன. அரிஸ்டாட்டில் பொ.ஆ.மு.384-ல் ஸ்டாகிராவில் பிறந்தார். பிளாட்டோவைப் போலன்றி அரிஸ்டாட்டில் ஒரு உயர் நடுத்தர வகுப்புக்குடும்பத்தில் பிறந்தார். மாசிடோனியாவின் மன்னரான அமின்டாசின் (Amyntas) தனி மருத்துவராக இவரின் தந்தை நிக்கோமாகஸ் (Nicomachus) இருந்தார்.

அரிஸ்டாட்டில் என்பதன் பொருள் 'சிறந்த நோக்கம்' என்பதாகும். இவரின் பெயர்க்காரணத்தை மெய்ப்பிக்கும் வகையில் பிளாட்டோவின் லட்சிய அரசுக்கு மாற்றாக சிறப்பாக நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய அரசினை முன்மொழிந்தார். அரிஸ்டாட்டிலின் கூற்றுப்படி அரசு என்பது குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்கானதாகும். இந்நோக்கமே மனிதனின் நீதிநெறி மற்றும் அறிவார்ந்த வாழ்வில் மேலான நன்மையைத் தருவதாகும்.

குறிப்பிடத்தக்க மேற்கோள்

முழுமை என்பது பகுதிகளின் தொகுப்பைவிட மிகுதியானதாகும்.

– அரிஸ்டாட்டில் (Aristotle)

அரிஸ்டாட்டிலின் படைப்புகள்

கிரேக்க இலக்கியத்திலிருந்து விலங்கியல் வரை இவர் பல்வேறு துறைசார்ந்த புத்தகங்களை எழுதினார். இருப்பினும் இவரின் மிகப் பிரபலமான படைப்பான

'அரசியல்' என்னும் நூலிலிருந்து தற்கால அரசியல் அறிவியல் வளர்ந்துள்ளது. இதனால் இவர் 'அரசியல் அறிவியலின் தந்தை' என அழைக்கப்படுகிறார். இது வெளியிடப்பட்ட மிகச்சரியான நாள் தெரியவில்லை. எனினும் இப்படைப்பு 1000 பக்கங்களுக்கு மேல் உள்ள 8 புத்தகங்களைக் கொண்ட பெரும் படைப்பாகும்.

பிளாட்டோ தனது ஆசிரியரான சாக்ரடீசுடன் ஏற்புடையவராக இருந்தாலும், அரிஸ்டாட்டில் தன் ஆசிரியரான பிளாட்டோ கூறிய பலவற்றில் உடன்பாடின்றி இருந்தார்.

அரிஸ்டாட்டிலின் சிந்தனைகள்

அரிஸ்டாட்டிலின் அனைத்து விதமான அரசியல் கருத்துக்களை இவருடைய 'அரசியல்' என்ற புத்தகத்தில் காணலாம்.

அரசு ஓர் இயற்கை அமைப்பு (State as a natural Institution)

அரிஸ்டாட்டிலின் கூற்றுப்படி அரசு இயற்கையானது. அரசின் அதிகாரம் நீதி நெறியிலானதாகும். குடும்பத்தால் மக்களின் அதிகாரத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய இயலாத காரணத்தால் தங்களின் குறுகிய வட்டத்திலிருந்து வெளிவந்து மக்கள் அரசினை உருவாக்க நினைக்கின்றனர். குடும்பங்கள் ஒன்றிணைந்து அரசினை ஓர் முழுமையான அமைப்பாக்குகின்றனர். தனி மனிதனின் பெரிய வடிவமே அரசு எனவும் ஓர் அரசில் மட்டுமே தனி மனிதனால் முழுமையாக சிந்திக்க இயலும் எனவும் அரிஸ்டாட்டில் நம்புகிறார்.

அரசின் பணிகள் (Functions of State):

அரிஸ்டாட்டிலின் கூற்றுப்படி அரசின் தலையாய பணி என்பது நல்வாழ்வினை ஊக்குவித்து மக்களின் மனநலம், ஒழுக்க நெறி மற்றும் உடல்வளர்ச்சி ஆகியவற்றிற்கு உகந்த சூழ்நிலையை உருவாக்குவதாகும். அரசானது மக்களின் நல்ல பழக்கவழக்கங்களை சிறந்த செயல்பாடுகளாக மாற்றி நலனை

மேம்படுத்துவதோடு, மகிழ்வு மற்றும் மதிப்பிற்குரியதாக வாழ்வினை மாற்றும் வகையில் செயல்படவேண்டும்.

அரிஸ்டாட்டில் : உனக்கு என்ன வேண்டும்?

மனிதன் : நல் வாழ்வு.

அரிஸ்டாட்டில் : அப்படியெனில் அரசின் அங்கமாக இரு.

மனிதன் : எவ்வாறு?

அரிஸ்டாட்டில் : குடிமகனாவதன் மூலம் இருக்கலாம்.

குடியுரிமைக் கோட்பாடு

ஒரு நபரின் வாழ்விடம், சட்ட உரிமை மற்றும் பிறப்பு ஆகியவை மட்டுமே குடியுரிமையை வழங்காது என அரிஸ்டாட்டில் நம்பினார். அவர் செய்யக்கூடிய பணியே ஓர் நபரை குடிமகனாக்குகிறது எனக்கூறுகிறார். ஓர் நபர் இறையாண்மை அதிகாரங்களைக் கொண்ட மக்கள் சபையில் பங்கேற்க வேண்டும். ஓர் குடிமகன் அரசாங்கத்தின் முடிவாக்க நடைமுறையில் பங்கேற்க வேண்டும்.

அரசுகளை வகைப்படுத்துதல்

அரிஸ்டாட்டில் அளவு மற்றும் தரத்தின் அடிப்படையில் அரசுகளை வகைப்படுத்துகிறார்.

அளவு	தரம்	
வகை	சிறந்த வடிவம்	திறிந்த வடிவம்
ஒன்று	முடியாட்சி	கொடுங்கோலாட்சி
சிலர்	பிரபுக்களாட்சி	சிறுகுழு ஆட்சி
பலர்	தூய ஆட்சி அமைப்பு முறை	மக்களாட்சி

அரிஸ்டாட்டிலின் கூற்றுப்படி இறையாண்மையானது ஒருவரிடம் இருந்தால் அது முடியாட்சியாகும். அது பின்னர் கொடுங்கோலாட்சியாக சிதைவுறுகிறது.

அப்பொழுது மக்கள் ஆட்சியாளருடன் போராடி அதனை ஆள்வதற்கு சிலரிடம் தருகின்றனர். இவ்வாறு பிரபுக்களாட்சி வருகிறது. பின்னர் இதுவும் சிதைவுற்று சிறுகுழு ஆட்சியாகிறது. இதனால் மக்கள் மீண்டும் புரட்சி செய்து அதிகாரத்தினை பல ஆட்சியாளர்களிடம் அளிக்கின்றனர். இதனால் அரசு தூய ஆட்சி அமைப்பாகிறது. இது மீண்டும் சிதைவுறும்போது மக்களாட்சியாகிறது. இதன் ஆட்சியாளர்கள் அரசின் அடிப்படை நோக்கத்தைப் பற்றிய பொது நலப் பார்வையற்றவர்களாக இருப்பர். இது மீண்டும் முடியாட்சியின் எழுச்சிக்கு வகை செய்கிறது.

அடிமை முறை பற்றிய கருத்துக்கள்

அரிஸ்டாட்டிலின் கூற்றுப்படி "அடிமைகளே எஜமானரின் முதல் அசையும் சொத்தாவர். அதாவது ஓர் வீட்டின் தலைவராக எஜமானரின் உயிருள்ள சொத்துக்களில் அடிமைகள் முதலாவதாகவர். அரிஸ்டாட்டில் நல்லொழுக்கம் இல்லாதவர்களே அடிமையாவர் எனக்கூறுகிறார். ஏனெனில் அடிமை என்பவன் செயல்பாட்டிற்கான கருவியேயன்றி உற்பத்திக்கு இல்லை என்கிறார். ஒருவேளை உற்பத்திப் பணிகளில் ஈடுபட்டால் ஓர் அடிமையாகத் தனது பண்பை இழந்து நல்லொழுக்கம் உள்ளவர்களாவர்.

குடும்பம் பற்றிய கருத்துக்கள்

குடும்பம் என்பது அரசிற்கு முந்தைய இயற்கை அமைப்பாகும். தனி மனிதர்கள் தங்களின் பிறப்பிலிருந்தே உறுப்பினர்களாக இருப்பதால் அது இயற்கையானதாகும். அதுவே நீதிநெறியிலான வாழ்வின் தொடக்கமாகவும் அரசின் மையக்கருவாகவும் உள்ளது.

சொத்து பற்றிய கருத்துக்கள்

தனி நபர் சொத்து என்பது சிறந்த மற்றும் இயல்பான வாழ்விற்கான அடிப்படை என அரிஸ்டாட்டில் ஆதரித்தார். இருப்பினும் தனிநபர் சொத்துக்களுக்கு சில

வரையறைகளை அவர் பரிந்துரைத்தார். மேலும் அவர் தனிநபர் சொத்து ஒழிப்பிற்கு ஆட்சேபனை தெரிவித்தார்.

செயல்பாடு

அரிஸ்டாட்டில் அலெக்சாண்டருக்குப் பயிற்றுவித்தது உண்மையா?

ஆம். அவர் அலெக்சாண்டரின் தந்தையும் மாசிடோனியாவின் மன்னருமான இரண்டாம் பிலிப் கேட்டுக் கொண்டதால் பயிற்றுவித்தார்.

ஓய்வு பற்றிய அரிஸ்டாட்டிலின் கருத்து

ஒரு நாட்டின் குடிமக்களுக்கு சொத்து மற்றும் அடிமைகள் அவசியம் என அரிஸ்டாட்டில் கூறுகிறார். இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், அப்பொழுது தான் குடிமக்களுக்கு ஓய்வு கிடைக்கும் என்றும் பயனுள்ள வகையில் சிந்திக்க நேரமும், நாட்டினர் அனைவரின் வாழ்வும் நலம்பெற திட்டமிடவும் இயலும் என்கிறார்.

புரட்சி பற்றிய கருத்துக்கள்:

அரசமைப்பு மாற்றங்களாலேயே முதலில் புரட்சி ஏற்படுவதாக அரிஸ்டாட்டில் கருதுகிறார். இம்மாற்றம் சிறியதாகவோ அல்லது பெரியதாகவோ இருக்கலாம். உதாரணமாக முடியாட்சியில் இருந்து கொடுங்கோலாட்சிக்கு ஏற்படும் மாற்றமானது மக்களிடையே புரட்சியைத் தூண்டுகிறது. இரண்டாவதாக அரசமைப்பில் மாற்றங்கள் நிகழாவிட்டாலும் அரசின் நோக்கங்கள் தவறினால் புரட்சிகள் ஏற்படுவதாகக் கூறுகிறார்.

மதிப்பீடு

அரசியல், உளவியல், மற்றும் நன்னெறி சார்ந்த மிகப்பெரும் அரசியல்

சிந்தனையாளர்களில் ஒருவராக அரிஸ்டாட்டில் கருதப்படுகிறார். அவர் பெரும்பான்மையான அறிவியல் மற்றும் கலைகளில் பரந்த அறிவைக் கொண்டிருந்தார். அவரது படைப்புக்கள் பல நூற்றாண்டுகளுக்கான தத்துவத்தின் அடித்தளத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளன. மறுமலர்ச்சி, சீர்திருத்தம் மற்றும் அறிவொளி போன்ற அறிவுப் புரட்சிகள் ஏற்பட்ட காலத்திற்குப் பின்னரும் அரிஸ்டாட்டிலின் கருத்துக்கள் உலகத்தத்துவத்தின் அடித்தளத்தில் இருக்கின்றன. ஆகவே, சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் எக்காலத்திலும் சிறந்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய தத்துவ ஞானிகளில் ஒருவராக அரிஸ்டாட்டில் விளங்குகிறார்.

செயல்பாடு

- ❖ வகுப்பினை பிளாட்டோ குழு மற்றும் அரிஸ்டாட்டில் குழு என பிரித்துக்கொண்டு அத்தத்துவ ஞானிகளின் கோட்பாட்டிற்கு ஆதரவாக விவாதிக்கவும்.
- ❖ அரிஸ்டாட்டிலின் பிற பல்வேறு படைப்புகளைப் பட்டியலிடுக.
- ❖ அரிஸ்டாட்டில் நிறுவிய தத்துவப் பள்ளியின் பெயரினை கண்டுபிடிக்கவும்.
- ❖ குடியுரிமை பற்றிய அரிஸ்டாட்டிலின் கருத்துகளை பிளாட்டோவின் குடியுரிமையுடன் ஒப்பிடுக.

செயல்பாடு

நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா?

கொடுங்கோலாட்சி, சிறுகுழு ஆட்சி மற்றும் மக்களாட்சி ஆகிய அரசாங்க முறைகளில் ஆட்சியாளர்கள் தங்களின் தனிப்பட்ட சுய லாபத்திற்காக செயல்படுகின்றனர் என்பதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்களா? விவாதிக்கவும்.

7.3 புனித தாமஸ் அக்வினாஸ் (Saint Thomas Aquinas) (பொ.ஆ.1225 – பொ.ஆ.1274)

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ புனித தாமஸ் அக்வினாஸின் அரசியல் சிந்தனையைக் கற்றறிதல்
- ❖ அக்வினாஸின் சட்டம் பற்றிய கருத்தாக்கத்தினை புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது.
- ❖ அரசின் தோற்றம், அரசின் பணிகள், அரசாங்கத்தின் வகைப்பாடு, சட்ட வகைப்பாடு திருச்சபை மற்றும் அரசிற்கு இடையேயான உறவுகள் பற்றிய அக்வினாஸின் கருத்துகளில் அறிவு பெறுதல்

தலைப்புகள்

வாழ்வும் காலமும் - அக்வினாஸின் படைப்புகள் - அக்வினாஸின் சிந்தனை - சம்மா காண்ட்ரா ஜென்டிலஸ் (Summa Contra Gentiles) - சம்மா தியாலஜிகா (Summa Theologica) - அரசுரிமை (On Kingship) - மதிப்பீடு - செயல்பாடு - வினாக்கள்.

வாழ்வும் காலமும்

பதிமூன்றாம் நூற்றாண்டானது மேற்கு ஐரோப்பாவில் இடைக்கால மேற்கத்திய தத்துவத்தின் பொற்காலமாகக் கருதப்படுகிறது. மேற்கு ஐரோப்பாவின் பெரும்பான்மை மதமாக கத்தோலிக்கம் உருவானது. இதன் விளைவாக 13 ஆம் நூற்றாண்டில்

அரிஸ்டாட்டிலின் அரசியல் மீண்டும் தோன்றியது. அரிஸ்டாட்டிலின் மதச்சார்பற்ற கருத்துக்களுக்கும் புனித அகஸ்டினின் பாவம் பற்றிய மத கருத்துகள், அரசியல் சமூகம் ஆகிய கருத்தாக்கங்களுக்கும் இடையே கூர்மையான வேறுபாடுகள் தோன்றின. இதனை திருச்சபை ஏற்றுக்கொண்டு பிணைப்புக் கோட்பாடாக்கியது.

இருப்பினும், சில தத்துவ ஞானிகள் மதச்சார்பற்ற அரசியல் அனுமானங்களுடன் தங்களின் சமயக் கருத்துக்களை உட்புகுத்துவதில் சவால்களைச் சந்தித்தனர். இதனால் இறுதியில் உலகைப் புரிந்துகொள்ளும் இரு வெவ்வேறு வழிமுறைகளுக்கிடையே இது சமரசத்தை ஏற்படுத்தியது. இதனைக் கடைசியில் அரசியல் மற்றும் அரசியல் கோட்பாடு ஆக்குவதன் மூலம் கடவுளுடன் நெருங்கும் மக்களின் உயர்ந்த விருப்பத்தில் வெற்றி கண்டனர். இம்முக்கிய தத்துவ வெற்றிக்கு சிற்பியாக இருந்த கிறித்தவ சமயவாதிகளில் புனித தாமஸ் அக்வினாஸ் மிக முக்கியமானவராவார்.

புனித தாமஸ் அக்வினாஸ் நேப்பிள்சின் வடக்கே உள்ள ராக்காசீக்காவில் (Roccasecca) உள்ள தனது குடும்பத்துக்குச் சொந்தமான கோட்டையில் பொ.ஆ. 1225 -ல் பிறந்தார். அவரது தந்தையான அக்வினோ லேண்டல்ஃப் (Landulf of Aquino) ஓர் முக்கிய நிலவுடமைக் குடும்பத்தின் தலைவராவார். தாயாரான தியோடோரா ரோசி (Theodora Rossi) அவர்கள் நியோபாலிட்டன் கராசியோலோ (Neapolitan Carracciolo) குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்.

அக்வினாஸின் படைப்புகள்

19 ஆம் நூற்றாண்டில் போப் பதிமூன்றாம் லூயி அவர்கள் அக்வினாஸின் தத்துவார்த்த முறையே கத்தோலிக்க சமயவாதத்தின் அலுவல் மதமாகும் என பிரகடனப்படுத்தினார். இது கத்தோலிக்கர்கள் அவரின் படைப்புக்களை வாசிப்பதை முக்கியமாக்கியதுடன் கிறித்துவ மதத்தின் இப்பிரிவினை புரிந்துகொள்ள விரும்புவர்களுக்கும் முக்கியமானதாக விளங்கியது. அக்வினாஸின் படைப்புகளிலுள்ள கருத்துரைகள் அனைத்தும் அவரது சமயவாத வடிவமைப்பிலிருந்து தோன்றியதாகும். இவரது முக்கியப் படைப்புகள் (1) சம்மா காண்ட்ரா ஜென்டிலஸ் (Summa Contra Gentiles) (பொ.ஆ.1264) (2) சம்மா தியாலஜிகா (Summa Theologica) (பொ.ஆ.1274) (3) அரசுரிமை (On Kingship).

அக்வினாஸின் சிந்தனை

சம்மா காண்ட்ரா ஜென்டிலெஸ் (Summa Contra Gentiles):

அக்வினாஸ் தனது சம்மா காண்ட்ரா ஜென்டிலெஸ் என்னும் நூலினை ஸ்பெயின் நாட்டில் இஸ்லாமிய மதத்துடனான கணக்கீட்டினை கிறித்துவர்கள் நேர்செய்ய டொமினிக்கன் சமயப் பரப்புக் குழுவினருக்கு ஓர் கையேடு அல்லது பாடநூலாக வடிவமைத்தார் என பரவலாகக் கூறப்படுகிறது. இப்படைப்பு கிறித்துவ மத நம்பிக்கை மீதான குற்றச்சாட்டுக்கள் மற்றும் குற்றம்சாட்ட வாய்ப்புள்ளவற்றினை பாதுகாக்கும் வகையிலான படைப்பாகும்.

சம்மா தியாலஜிகா (Summa Theologica)

அக்வினாஸ் தன்னுடைய சம்மா தியாலஜிகாவில் பகுத்தறிவு அடிப்படையில் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்த நான்கு நிலைகளிலான சட்டங்களை நிலைநாட்டினார். இவை சட்டத்தினை ஓர் வடிவத்திலிருந்து மற்றொன்றிற்கு வேறுபடுத்துவது சம்பந்தப்பட்ட பகுத்தறிவின் நிலைகளாகும்.

இப்பிரபஞ்சம் முழுமைக்கும் செயலாற்றக்கூடிய பகுத்தறிவே இவற்றில் மிகவும் உயர்ந்த மற்றும் விரிவானதாகும். இதனை 'நித்திய சட்டம்' (Eternal Law) என பெயரிட்டுள்ளார். இது கடவுளால் நிறுவப்பட்ட இயற்கையான நன்னெறி முறைமையாகும். இதற்கு அடுத்தாக நித்திய சட்டத்தின் சிறப்புப் பிரிவாக 'தெய்வீக சட்டம்' (Divine Law) உள்ளது. இது பல்வேறு மத இலக்கியங்களில் கடவுளின் வெளிப்பாடுகளைக் கொண்டதாகும்.

இதற்கடுத்த நிலையில் உள்ள சட்டத்தினை அக்வினாஸ் 'இயற்கைச் சட்டம்' (Natural Law) என அடையாளம் காட்டுகிறார். இந்த இயற்கைச் சட்ட கருத்தானது உணர்வடக்கத் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் பகுத்தறிவினால் கண்டறியப்பட்ட நீதிநெறிச் சட்டமாகும். இது மனிதனுக்குப் பகுத்தறிவுத் திறன் உள்ளது எனவும், சட்டத்தினால் குறிப்பிடப்பட்டாலும் இல்லாவிடினும் சில நன்னெறிகளுக்கு மனிதனை உட்படுத்துகிறது எனவும் அனுமானிக்கிறது. உதாரணமாக கொலை செய்தல் என்பது தவறு என்றும் தகுந்த முறையிலான நடத்தையினைப் புரிந்துகொள்ள நமக்கு ஓர் குற்றவியல் சட்டம் தேவையில்லை எனவும் கூறுகிறது.

அக்வினாசின் இயற்கைச் சட்ட கோட்பாட்டின் தனித்தன்மை யாதெனில் அது இயற்கை மற்றும் தெய்வீகம், அதாவது இயற்கை மற்றும் பரிசுத்த ஆவியுடன் தொடர்பினை ஏற்படுத்துவதாகும். கடவுளின் நித்திய சட்டத்தால் சரியானவை மற்றும் தவறானவை எவை எனத் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. ஆகையால் இயற்கைச் சட்டம் என்பது வேறொன்றுமல்ல நித்திய சட்டத்தில் பகுத்தறிவிலான படைப்பின் பங்கேற்பாகும். மனிதனின் நீதிநெறியிலான பகுத்தறிவு என்பது சுருக்கமாக இயற்கையைக் கடந்த பரிசுத்த ஆவி கொள்கையின் நீட்டிப்பாகும். இறுதியாக, மனிதச்சட்டம் என்பது குறிப்பிட்ட புவிசார் சூழ்நிலைகளில் இயற்கைச் சட்ட நல்லொழுக்க நெறியுரைகளில் மனித பகுத்தறிவின் செயலாக்கமாகும்.

அரசுரிமை பற்றிய கருத்துக்கள் (On Kingship)

அக்வினாசின் அரசியல் கோட்பாடானது அரிஸ்டாட்டிலின் கோட்பாட்டினை ஒத்துள்ளது. அரசுரிமை பற்றிய அக்வினாசின் எழுத்துக்கள் மிகச் சீரான அரசியல் படைப்பாகக் கருதப்படுகிறது. அரிஸ்டாட்டில் தனது 'அரசியல்' என்னும் நூலில் பின்பற்றிய தர்க்க முறைபாணியினை அக்வினாசும் பின்பற்றுகிறார். இவர் "அரசு இயற்கையானது ஏனெனில் அது மனிதனுக்கும் இயற்கையானது. ஓர் சமூக மற்றும் அரசியல் விலங்காக ஓர் குழுவாக வாழ்வதற்கு" என வாதிடுகிறார். இதன் விளைவாக அரசியல் செயல்பாடுகள் தேவை மற்றும் நன்மையானதாகும் என வலியுறுத்துகிறார். அரிஸ்டாட்டிலைப் போலவே அக்வினாசும் மக்களின் அரசியல் தன்மைக்கு அவர்களின் பகுத்தறிவு மற்றும் பேச்சுத்திறன் ஆகியவை அடிப்படையாகும் என்கிறார்.

இதற்கு அடுத்ததாக அரசியல் அரங்கில் பகுத்தறிவிலான நடவடிக்கையின் மூலமாக மனிதர்கள் நல்லொழுக்கத்தை பெற்று மகிழ்ச்சி மற்றும் நிறைவடைகின்றனர் என கூறுகிறார். இவர் அரிஸ்டாட்டிலைப் போன்றே 'அரசு' என்பது நீதிநெறியிலான சமூகம் என நம்பினார். மேலும் அதன் நோக்கமே உறுப்பினர்களின் நீதிநெறியிலான நன்மையாகும். இவ்வாறு அரசு என்பது நீதியின் அடிப்படையிலானது எனவும் சட்டவரையறைக்கு உட்பட்ட குடிமக்களின் நன்மைக்காக சிறந்தவர்களே ஆளவேண்டும் எனவும் வாதிட்டார். இத்தகைய வாதமானது நம்மை நேரடியாக அரசமைப்புவகைப்படுத்தல் பிரச்சனைக்கு வழிநடத்திச் செல்கிறது என்பதால் மீண்டும் அக்வினாஸ் அவர்கள் அரிஸ்டாட்டிலின் கொள்கைகளை பின்பற்றி தரம் மற்றும் அளவீட்டு முறைகளை பயன்படுத்தினார். இவர் அரசமைப்பினை ஆள்பவர்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் ஆட்சியின் தரத்தின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்துகிறார்.

குறிப்பிடத்தக்க மேற்கோள்

சட்டம் என்பது சமூக அக்கறையுடன் உள்ள நபரால் பொது நலனுக்காக பகுத்தறிவின் அடிப்படையில் குறிப்பிட்ட விதிமுறைகளை ஏற்படுத்துவதன்றி வேறொன்றுமில்லை

– தாமஸ் அக்வினாஸ் (Thomas Aquinas)

மதிப்பீடு

புனித தாமஸ் அக்வினாஸ் இடைக்காலச் சிந்தனையாளர்களில் பெரும் சிந்தனையாளராகக் கருதப்படுவதுடன் புதிய மரபினையும் தோற்றுவித்தார். இது 'தாமிசம்' (Thomism) என அழைக்கப்படுகிறது. இவரது அரசியல் கோட்பாட்டின் அடிப்படைகளை இவரின் அரிஸ்டாட்டிலினுடைய அரசியல் பற்றிய கருத்துரையான 'டி ரெஜிமினிபிரின்சிபம்' (de regimine principum இறைமை ஆட்சி) என்பதில் காணலாம். அப்பொழுது அவர் போப்பின் அவையில் இத்தாலி நாட்டில் (1259-68) இருந்தார். அரிஸ்டாட்டிலைப் போன்றே அரசு இயற்கையானது என்றும் அது மரபார்ந்த நிறுவனமல்ல மிகச்சரியான சமுதாயமாகும் எனவும் கூறுகிறார். மனிதர்கள் சமூக விலங்காக இருப்பதால் அரசு என்பது மரபார்ந்ததல்ல என்பதுடன் இயற்கையானதாகும் என்கிறார். அவர்கள் வாழ்வதற்காகவும், வளம் பெற்று பண்பாட்டு மேம்பாடு அடைவதற்காகவும் சமுதாயத்தை உருவாக்க விழைகின்றனர். இதனைக் கூடிவாழும் விலங்குகள் உள்ளுணர்வின் அடிப்படையிலும், மனிதர்கள் பகுத்தறிவின் அடிப்படையிலும் மேற்கொள்கின்றனர்.

அக்வினாசின் கூற்றுப்படி அனைத்து வலிமையும் கடவுளிடம் இருந்தே வருகின்றன. இதற்குக் காரணம் வாழ்வின் வலிமை மற்றும் இறப்பு ஆகியவை திருச்சபை கோட்பாட்டின்படி கடவுளின் தனிச்சிறப்புரிமையாகும். இச்சந்தர்ப்பத்தில் அக்வினாஸ் அவர்கள் அரிஸ்டாட்டிலிடம் இருந்து மாறுபட்டாலும் இறையாண்மை இயற்கையானது எனும்

கேள்வியில் மீண்டும் திரும்புகிறார். மக்களைக் கட்டுப்படுத்தும் முடிவுகளை எடுக்கக்கூடிய ஆளும் அமைப்பு இல்லாவிடில் குழப்பம் விளைந்து மக்கள் ஒருவரை ஒருவர் அழித்துக்கொள்வர் என்கிறார். அக்வினாசின் கருத்துப்படி இறையாண்மை மிக்க அரசன் அல்லது அரசாங்கம் என்பது ஆளப்படுவோரின் பிரதிநிதியாகும்.

இங்ஙனம் அரசு என்பது எவ்வகையிலும் திருச்சபையினை சாராததாகும். இவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி பங்கு மற்றும் நோக்கங்களைக் கொண்டதாகும் என அக்வினாஸ் வாதிடுகிறார். அக்வினாசின் கருத்துப்படி திருச்சபை அரசிற்கு கீழானதல்ல. ஆனால் அரசு என்பது திருச்சபையினை கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். இதற்கு திருச்சபையின் நோக்கம் அரசின் நோக்கத்தினை விட உயர்ந்ததாக இருப்பதுடன் குடிமக்களின் அடிப்படை நோக்கமாகவும் இருப்பதாகும். அக்வினாஸ் திருச்சபைக்கும், அரசுக்கும் உள்ள உறவினை ஆன்மாவிற்கும், உடம்பிற்கும் உள்ள உறவாக கருதுகிறார். ஒவ்வொன்றும் தனிப்பட்ட பங்கினை கொண்டிருந்தாலும் ஆன்மாவின் நோக்கம் உயர்ந்ததாகும்.

செயல்பாடு

1. பிற கிறித்துவ அரசியல் சிந்தனையாளர்களைக் கண்டறிந்து அவர்களைப் பற்றி விவாதிக்கவும்.
2. நேப்பிள்ஸ் பல்கலைக்கழகம் பற்றி மேலும் ஆய்வு செய்க.

7.4 நிக்கோலோ மாக்கியவல்லி
(Niccolo Machiavelli)
(பொ.ஆ.1469 – பொ.ஆ. 1527)

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ நிக்கோலோ மாக்கியவல்லியின் அரசியல் சிந்தனையைப் புரிந்துகொள்ளுதல்
- ❖ இது ஒத்த கருத்துடைய சிந்தனையாளர்களுடன் ஒப்பிட உதவுகிறது
- ❖ அரசியல், மதம், அரசு, இளவரசனுக்கான அறிவுரை பற்றிய மாக்கியவல்லியின் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ளுதல்

தலைப்புகள்

வாழ்வும் காலமும் - படைப்புகள் - அரசியல் கருத்துக்கள்: மனிதனின் தன்மை பற்றிய மாக்கியவல்லியின் கருத்துக்கள் - அரசியல் மற்றும் நீதிமுறைமையைப் பிரித்தல் - மாக்கியவல்லியின் முறைகள் - மாக்கியவல்லியின் ஆட்சிக்கலை - மதிப்பீடு - செயல்பாடு - வினாக்கள்.

வாழ்வும் காலமும்

இத்தாலிய பண்பாட்டின் மையமான பிளாரன்சில் மாக்கியவல்லி பிறந்தார். பிற பகுதிகளை விட அங்கு ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சியின் தாக்கம் அதிகமாக இருந்தது. இவர் வழக்கறிஞரான பெர்னார்டோ டி நிக்கோலோ மாக்கியவல்லி (Bernardo di Niccolo

Machiavelli) மற்றும் அவரது துணைவியரான ஸ்டெஃஃபானோ நெல்லி பார்த்தோ லோமியா (Bartolomea of Stefano Nelli) ஆகியோருக்கு மூன்றாவது குழந்தையாகப் பிறந்தார். மறுமலர்ச்சி விழுமியங்களின் அடிப்படையில் சிறப்பான மனிதநேயக் கல்வியை இவர் பெற்றுள்ளதை அவரது எழுத்துக்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இவர் பொ.ஆ.1494-ல் மெடிசி (Medici) வீழ்ந்த பிறகு குடியரசு அரசாங்கத்தின் பணியில் நுழைந்தார். பொ.ஆ. 1498 முதல் 1512 வரை வேந்தர் பணியகத்தின் செயலராக இருந்தார். இப்பதவி தூதாண்மை, இராணுவம் மற்றும் நிர்வாக விவகாரங்கள் தொடர்பான முக்கியப் பதவியாகும். பொ.ஆ. 1512-ல் மெடிசி மீண்டும் நிறுவப்பட்டதன் விளைவாக மாக்கியவல்லி தனது பதவியை இழந்து சில காலத்திற்கு சிறைப்படுத்தப்பட்டார். இதன் பின்னர் அவர் இலக்கியப் பாதையில் பயணித்தார். பொ.ஆ. 1513-ல் லோரென்சோ டி மெடிசிக்காக (Lorenzo de Medici) 'இளவரசன்' (The Prince) என்னும் தனி வரைவு நூலை எழுதினார். இக்காலகட்டத்திலேயே அவர் தனது அடுத்த முக்கியப் படைப்பான டைட்டஸ் லிவியசின் முதல்பத்து புத்தகங்களுக்கான உரைக்கோவை (சுருங்கக்கூறின் லிவி மீதான உரைக்கோவை - Discourses on Livy) என்னும் நூலினை 1517-ல் நிறைவுசெய்தார். இருப்பினும் இவ்விரு படைப்புகளும் அவரது மறைவிற்குப் பின்னர் 1531-ல் வெளியிடப்பட்டன. மாக்கியவல்லி மேலும் சில சிறிய இலக்கிய படைப்புகளை உருவாக்கினாலும் ஓர் அரசியல் சிந்தனையாளராக அவரது மதிப்பு இவ்விரு புத்தகங்களின் அடிப்படையிலேயே நீடிக்கிறது.

மனிதனின் தன்மை பற்றிய மாக்கியவல்லியின் கருத்துக்கள் (Machiavelli on Human Nature)

மாக்கியவல்லியின் அரசாங்கம் பற்றிய கோட்பாடானது அவரது மனிதனின் தன்மை பற்றிய கருத்தாக்கத்தினால் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. இவரும் ஹாப்சைப் போன்றே மனிதனின் தன்மை மீது அவநம்பிக்கை கொண்டிருந்தார். மனிதர்கள்

இயற்கையில் முழுமையான சுயநலம் கொண்டிருப்பதுடன் அவர்களின் வாழ்விலும் சுயநல விருப்பங்களால் உந்தப்படுகின்றனர் என நம்புகிறார். இளவரசன் நூலின் ஓரிடத்தில் மனிதன் நன்றி மறந்தவன், நிலையற்றவன், ஏமாற்றுபவன், கோழைத்தனம் மற்றும் கஞ்சத்தனமுள்ளவன் என கூறுகிறார். மன்னரானவர் மக்களால் விரும்பப்படுவதைக் காட்டிலும் அவரைக் கண்டு மக்கள் அஞ்சுவதையே இலக்காக்க வேண்டும் என பரிந்துரைக்கிறார். மாக்கியவல்லியைப் பொறுத்தவரை அன்பு என்பது ஓர் கடப்பாட்டுப் பிணையாகும். மனிதர்கள் அடிப்படையில் சுயநலமாக இருப்பதால் தங்களின் தேவைக்குத் தக்கவாறு அதனை ஒவ்வொரு சமயத்திலும் மீறுவர்.

ஆனால் பயம் என்பது அக்காரணத்திற்காகவே அவர்களைக் காலவரையறையின்றி கட்டுப்படுத்தி வைக்கிறது. மனிதர்கள் தோற்றத்தின் அடிப்படையிலேயே விஷயங்களைத் தீர்மானிக்கின்றனர் என்பதால் இதனை ஆட்சியாளர் தனக்கு சாதகமாக்கிக் கொண்டு செயல்படவேண்டும். அவரைப் பொறுத்தவரை மனிதர்கள் பலவீனமானவர்களாகவும், அறியாமையிலும் உள்ளதுடன் அடிப்படையில் கெட்டவர்களாகவும், தேவையின் அடிப்படையில் நல்லவர்களாகவும் உள்ளனர். இதனால் ஆட்சியாளர் தனது மன்ற உறுப்பினர்களை எப்பொழுதும் நம்பாமல் தனது சுய முடிவினைப் பயன்படுத்துமாறு எச்சரிக்கிறார்.

மனிதர்கள் முடிவற்ற விருப்பமுள்ளவர்கள் என்றும் அதில் மிக முக்கியமான விருப்பமாக தனிநபர் சொத்து உள்ளது எனவும் கூறுகிறார். அவர் பொருள்முதல்வாத தனிமனிதத்துவத்தினை சுதந்திரம் மற்றும் சுய அரசாங்கத்தின் மீதான விருப்பத்தின் விளக்கமாக கூறுகிறார். அவர் தனது உரைக்கோவையில் (The Discourses) மனிதனின் தன்மை மீதான அவநம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். மனிதனின்

அடிப்படை விருப்பமாக பொருளாதார ஆதாயமே உள்ளது என்பதைப் பேணுகிறார். மக்களின் இந்நோக்கமே அவர்களை குடியரசினை விரும்பவும், முடியாட்சியை வெறுக்கவும் வைக்கிறது என்கிறார். குடியரசிலான அரசாங்கத்தின் கீழ் மக்கள் அதிகமான பொருளாதார ஆதாயங்களை பெறும் வாய்ப்பு அதிகமாகும். இது முடியாட்சியில் சாத்தியமாகாததற்குக் காரணம் யாதெனில் இளவரசன் அனைத்து ஆதாயங்கள் மற்றும் லாபங்களை தனக்கே எடுத்துக்கொள்வதாகும். ஓர் சுதந்திரமான தேசம் விரும்பப்படுவதற்கான காரணம் என்னவெனில் அச்சுதந்திர தேசத்திலேயே மக்களின் வளம் பன்மடங்காகப் பெருக வாய்ப்புள்ளது.

அரசியல் மற்றும் நீதிமுறைமையைப் பிரித்தல்

கிரேக்க அரசியல் சிந்தனையில் அரசியலின் அடிப்படையாக நன்னெறி கருதப்படுகிறது. ஆனால் மாக்கியவல்லி இம்மரபார்ந்த லட்சியத்திலிருந்து குறிப்பிடத்தகுந்த அளவில் மாறுபட்டிருக்கிறார். அரசியல் என்பது அதன் சுதந்திரமான சுயமதிப்பளவின் அடிப்படையிலானதாகும். ஆகவே அதனை மரபார்ந்த நன்னெறி மதிப்பளவின் கீழ் வரையறை செய்ய முடியாது என்கிறார். மேலும் அவர் அரசியல் மற்றும் நன்னெறியினை பிரிப்பதனை வலியுறுத்துகிறார். அவரைப் பொறுத்தவரையில், ஆட்சியாளர் ஒழுங்கானவராகவும், நேர்மையானவராகவும் தனது வார்த்தைப்படி நடப்பவராகவும் இருக்கவேண்டும். உண்மையில் எந்தவொரு ஆட்சியாளரும் இத்தகைய தகுதிகளுடன் இருப்பதில்லை. கெட்ட எண்ணமுள்ள மக்களை ஆள்வதற்காக ஆட்சியாளருக்கு இத்தகுதிகள் உகந்தவையல்ல. மேலும் நீதிநெறி கடப்பாடுகளற்ற அரசைப் பாதுகாப்பதில் இளவரசன் கவனம் செலுத்தவேண்டும். 'முடிவுகளே வழிமுறைகளைத் தீர்மானிக்கின்றன, என்பதனுடன் மாக்கியவல்லி திருப்தியடையவில்லை.

மக்கள் தீர்ப்பின் அடிப்படையிலேயே ஆட்சியாளரின் வெற்றி தீர்மானிக்கப்படுகிறது. நம்பத்தகாத வழிமுறைகளைப் பின்பற்றினாலும் இறுதியில் வெற்றியடைந்தால் இளவரசன் மன்னிக்கப்படுகிறார். அரசியல் செயல்பாடுகளுக்கு அவசியப்படும்போது மரபார்ந்த நீதிமுறைமையை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு வெற்றிகரமான அரசியலுக்கு மேற்செல்ல வேண்டும்.

குறிப்பிடத்தக்க மேற்கோள்

ஓர் இளவரசன் அரசினைக் கைப்பற்றி நிர்வகிக்கும் பணியினை செய்யமுற்படுவதால் அவரது முறைகள் எப்பொழுதுமே மேன்மையானதாகக் கருதப்படுவதுடன் அனைத்து தரப்பினராலும் பாராட்டப்படுகிறார்.

மாக்கியவல்லி (இளவரசன்)

மாக்கியவல்லியின் முறைமை (Machiavelli's Method)

மாக்கியவல்லியைப் பொறுத்தவரை வரலாற்று முறையே அரசியல் அறிவியலைக் கற்கும் சரியான முறையாகும். இவர் மனித விருப்பங்கள் மற்றும் பேரார்வம் ஆகியவை எப்பொழுதும் ஒரே மாதிரியானவை எனக்கூறுகிறார். வாழ்விலுள்ள சம்பவங்களை ஒப்பிடும் போது மனித இனம் ஒரே மாதிரியான பரிகாரங்களைத் தேட முனைவதுடன் ஒரே மாதிரியான நடத்தையை மீண்டும் கொண்டிருக்கின்றன எனக்கூறுகிறார். ஆகவே கடந்த காலத்தைப் படித்தறிவது என்பது தற்காலத்தைப் புரிந்து கொள்வதுடன் எதிர்காலத்திற்கான முன்கணித்தலை மேற்கொள்வதை எளிமையாக்குகிறது என்கிறார். அவர் அரசியலை வரலாறு மற்றும் மெய்மைவாத அடிப்படையில் கற்பதுடன் குறிப்பாக அரசியல் நடத்தையைக் கற்றறிவதற்கு செயலறிவு முறையினைச் சார்ந்துள்ளார். அவர் நடத்தையியலின் முன்னோடியாக விவரிக்கப்படுகிறார். இளவரசன் மற்றும் உரைக்கோவை ஆகிய இரண்டிலுமே இம்முறையினை அவர் பின்பற்றுகிறார். அவர் அதிகாரத்தினை கையகப்படுத்தி, பாதுகாத்து விரிவாக்கம் செய்யும் கருவியே அரசியல் என்பதுடன் அவற்றினை அடைவதற்காக இம்மெய்யான உலகில் உள்ள மக்களின் அறிவுத்திறனுக்குத் தக்கவாறு அணிதிரட்டி அடைவதாகக் கருதுகிறார்.

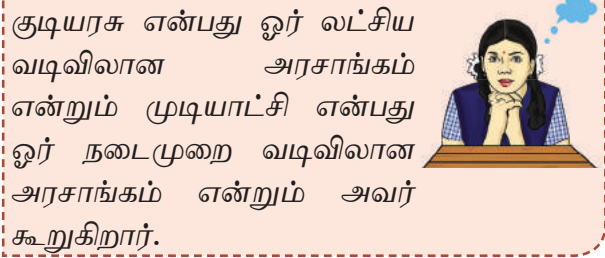
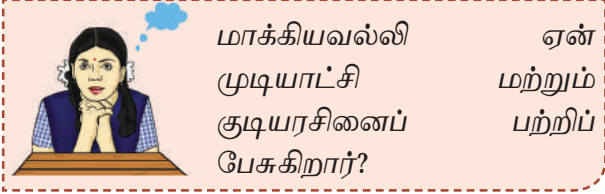
மாக்கியவல்லியின் முறையானது உய்த்தறிதல் அல்லது அறிவியல் முறையாக அழைக்கப்படுகிறது. இதற்கான அடிப்படை யாதெனில் அவர் பல்வேறு அரசியல் ஆட்சி காலங்களின் மனிதனின் தன்மை பற்றிய நடைமுறை அல்லது வரலாற்று அனுபவங்களின் அடிப்படையில் முடிவுரைகளை எட்டுகிறார். அரசியலைப் பகுத்தறியும் சில நீதிநெறிகளுக்கு மாற்றாக மனித நடத்தையின் பாங்கில் கவனம் செலுத்துவதில் அவருடைய சுயத்தன்மை உள்ளது. இருப்பினும் மாக்கியவல்லியின் முறையானது மேலோட்டமான அறிவியல் மற்றும் வரலாற்று முறையாகும் என விமர்சகர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். அவர் குறிப்பிட்டவற்றிலிருந்து பொதுவானவற்றை (Particular to General) நோக்கிய நடைமுறையிலான உய்த்தறிதல் முறையினைப் (Inductive Method) பின்பற்றவில்லை. அதே நேரத்தில் 'பொதுவானவற்றிலிருந்து குறிப்பிட்டவற்றிற்கான' (General to Particular) நடைமுறையில் கொணர்முறையினையும் (Deductive Method) பின்பற்றவில்லை. அவர்களைப் பொறுத்தவரையிலும் மாக்கியவல்லி அரசியல் தத்துவத்தின் மையப் பிரச்சனைகளை எப்பொழுதும் தொடவில்லை. உதாரணமாக அரசு நீடித்தலுக்கான நியாயவாதம் மற்றும் அரசியல் கோட்பாட்டின் அடிப்படைகள் மற்றும் வரையறைகளைக் குறிப்பிடலாம். அவருடைய பார்வை பரந்ததாக இருந்தாலும் நடைமுறை அரசியலின் தேவைகளைத் தாண்டி அவர் எப்பொழுதும் பார்த்ததில்லை.

"அரசுகளைக் கண்டறிய மற்றும் சீர்திருத்த ஓர் ஆட்சியாளர் தேவை. அவை நிறுவப்பட்ட பின்னர் தாங்கிப் பிடிப்பதில் குடியரசிலான அரசாங்கங்கள் சிறந்தவையாகும்".

அரசியல் மற்றும் மதத்தினை பிரிப்பது பற்றி நிக்கோலோ மாக்கியவல்லி

அரசின் நன்னெறி நோக்கம் பற்றிய பிளாட்டோ, அரிஸ்டாட்டில், புனித தாமஸ் அக்வினாஸ் மற்றும் பலரின் நம்பிக்கையில் இருந்து மாக்கியவல்லி மாறுபட்டுள்ளார். அவர் அரசியலை மதம் மற்றும் நீதிமுறைமை ஆகியவற்றிலிருந்து பிரித்து அரசியலுக்கு ஓர் தன்னாட்சி நிலையினைத் தருகிறார். மதம் மற்றும் நீதிநெறி ஆகியவை இளவரசனின் ஆட்சிக்கலையில் நடைமுறைக் கொள்கையாகாது என மாக்கியவல்லி கூறுகிறார்.

மாக்கியவல்லி (லிவி மீதான உரைக்கோவை- Discourses on Livy)

மாக்கியவல்லியின் இரு முன்னணி புத்தகங்களான 'இளவரசன்' மற்றும் 'லிவி மீதான உரைக்கோவை' ஆகியவற்றிற்கிடையே எத்தகைய முரண்பாடுகளும் இல்லை என ஜார்ஜ் H. சபைன் என்னும் அறிஞர் சரியாக உற்று நோக்குகிறார். இரண்டுமே ஒரே பொருளைப் பற்றியவையாகும். அதாவது அரசுகளின் எழுச்சி மற்றும் வீழ்ச்சிக்கான காரணங்கள் மற்றும் அவற்றை நிரந்தரமாக்குவதற்கான வழிமுறைகள் ஆகியவை ஆகும். 'இளவரசன்' நூல் முடியாட்சிகள் அல்லது முழுமையான அரசாங்கங்களைப் பற்றியும் உரைக்கோவையானது முக்கியமாக ரோமப் பேரரசின் விரிவாக்கம் பற்றியதாகும்.

மாக்கியவல்லியின் ஆட்சிக்கலை (Machiavelli's Statecraft)

ஆட்சிக்கலை என்பது மாக்கியவல்லி எடுத்தியம்பியவற்றில் குறிப்பிடத்தகுந்த மற்றும் சர்ச்சைக்குரிய பங்களிப்பாகும். அது தனித்தன்மையான வழிகாட்டு முறைகளைக் கொண்டிருப்பதால் குறிப்பிடத்தகுந்ததாகவும், வெற்றிகரமான ஆளுகைக்காக ஆட்சியாளர் குறிப்பிட்ட அநீதியான நடைமுறைகளைப் பயன்படுத்துவதால் சர்ச்சைக்குரியதாகவும் உள்ளது. ஆட்சியாளர் தமது நோக்கத்தினை எட்டுவதற்காக நீதிநெறியிலான கட்டமைப்பினை ஒதுக்கிவைக்க வேண்டுமென மாக்கியவல்லி அறிவுரை கூறுகிறார். இருப்பினும் மரபார்ந்த நீதிமுறைமை என்பது அரசியலுக்கு முற்றிலும் தேவையற்றது எனவும் அவர் நினைக்கவில்லை. ஒன்று ஆட்சியாளருக்கும் மற்றொன்று அவரது பணியாளர்களுக்கும், குடிமக்களுக்குமாக அவர் நீதிநெறியில் இரட்டை மதிப்பளவினை எடுத்தியம்புகிறார். ஆட்சியாளரின் நீதிநெறி என்பது அரசினை வலிமைப்படுத்தும் அவரது குறைவுபடாத அர்ப்பணிப்பு மற்றும் தமது வலிமையை உயர்த்தி அரசின் சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கினைப் பாதுகாப்பதுடன் வெளிநாட்டு படையெடுப்பாளர்களிடம் இருந்து சிறந்த பாதுகாப்பினை உறுதி செய்வதில் உணர்த்துகிறது. அவர் தமது கடமையை நிறைவேற்றுவதில் வெற்றியடைவதில் இருந்து அவரது திறன் மதிப்பிடப்படுகிறது. ஆனால் அவரது பணியாளர்களும், குடிமக்களும் மரபார்ந்த நீதிமுறைமையில் இருந்து விலகிச் செல்ல அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. ஏனெனில் அவ்வாறு செய்தால் அரசின் அடிப்படையே அர்த்தமற்றுப் போய்விடும்.

இளவரசன் தமது குடிமக்கள் மத்தியில் தாம் மிகவும் உயர்ந்த மதிப்பீட்டில் இருக்குமாறு பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென மாக்கியவல்லி விரும்புகிறார். உலகளாவிய தன்முனைப்பு வாதம் பற்றி இளவரசன் கவனமுடன் இருக்கவேண்டும்.

அரசாங்கமானது உள்நாட்டு குற்றவாளிகள் மற்றும் வெளிநாட்டு எதிரிகளிடமிருந்து மக்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும். ஓர் அறிவார்ந்த ஆட்சியாளர் மக்களின் உயிர் மற்றும் உடமைக்கான பாதுகாப்பு மற்றும் மக்களின் மாண்பினைப் பாதுகாக்கும் சூழலை ஏற்படுத்தும் வகையிலான கொள்கைகளை உருவாக்குகிறார். தம் அரசிலுள்ள பெண்களுக்குத் தகுந்த பாதுகாப்பினை அளிக்க அவர் இளவரசனுக்கு அறிவுறுத்துகிறார். ஓர் அரசில் மக்கள் தங்களது உயிர், உடமை மற்றும் பெண்கள் பாதுகாப்பாக இருந்தால் தங்களின் ஆட்சியாளருக்கு விசுவாசமாக இருப்பர்.

மதிப்பீடு

சமூகத்தில் நீதிமுறைமையின் அடித்தளத்தினை கீழ்நிலைப்படுத்த மாக்கியவல்லி கருதவில்லை. ஒரு உண்மையான தேசபக்தனாக ஓர் வலுவான தேசிய அரசாக இத்தாலியைக் கட்டியெழுப்ப அவர் ஏங்கினார். அக்காலத்தில் இத்தாலி ஐந்து பகுதிகளாகப் பிரிந்து கிடந்தது. அவை ஃபிளாரன்ஸ், வெனிஸ், நேப்பிள்ஸ், மிலன் மற்றும் ரோமன் கத்தோலிக்க திருச்சபை நிலப்பரப்பு ஆகியவை ஆகும். ஐரோப்பாவின் பிற தேசிய அரசுகளிடம் ஓர் மதிக்கத்தக்க இடத்தினை தன் நாடு பெறவேண்டும் என அவர் விரும்பினார். ஆனால் இத்தாலியர்களிடம் இருந்த நீதிநெறி சீர்கேட்டினைப் பற்றி அவர் மிகவும் கவலையடைந்தார். அவர் ஓர் குடியரசினை விரும்பினாலும் அக்கால இத்தாலியின் சூழ்நிலைகளால் முடியாட்சியை முன்மொழிந்தார்.

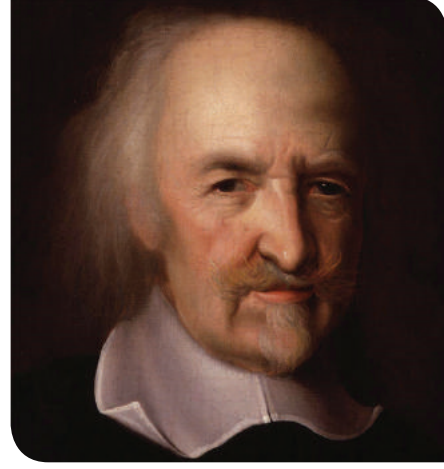
செயல்பாடு

1. முதலாவது தற்காலச் சிந்தனையாளராக மாக்கியவல்லி ஏன் கருதப்படுகிறார் என ஆராய்க.
2. முடியாட்சி மற்றும் குடியரசு முறை அரசாங்கங்களின் இயல்புகளை கற்கவும்.

7.5 தாமஸ் ஹாப்ஸ்

(Thomas Hobbes)

(பொ.ஆ. 1588 – பொ.ஆ. 1679)

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ தாமஸ் ஹாப்ஸின் அரசியல் சிந்தனையைப் புரிந்து கொள்ளுதல்
- ❖ இயற்கை நிலை, சமூக ஒப்பந்தம், சட்டங்கள், உரிமைகள், சுதந்திரம், இறையாண்மை மற்றும் சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாடு ஆகியவை பற்றிய தாமஸ் ஹாப்ஸின் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ளுதல்.

தலைப்புகள்

வாழ்வும் காலமும் – மைய கருத்துக்கள்: மனிதனின் தன்மை – இயற்கை நிலை – சமூக ஒப்பந்தம் – இறையாண்மை – மதிப்பீடு – செயல்பாடு – வினாக்கள்.

வாழ்வும் காலமும்

பதினாறாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஆங்கிலேய தத்துவ ஞானியான தாமஸ் ஹாப்ஸ் அறிவியல் புரட்சி (Scientific Revolution) நிகழ்ந்த காலத்தவர். தற்காலச் சமூகக் கோட்பாட்டிற்கான முதல் முயற்சியினை இவரே மேற்கொண்டார். அவர் தனது கருத்துக்களை நீதிநெறி சார்புநிலைவாதத்தின் (Moral Relativism) அடிப்படையில் கூறுவதுடன் இயற்கை நிலை மீதான அதிகபட்ச

அவநம்பிக்கையுடன் அனைவருக்கெதிராகவும் அனைவரும் மேற்கொள்ளும் யுத்தம் என்கிறார். தாமஸ் ஹாப்ஸ் ஏப்ரல் 5, 1588 -ல் மால்ம்ஸ்பெரி (Malmesbury) என்னுமிடத்தில் இங்கிலாந்தின் கடற்பகுதிக்கு அருகில் ஸ்பானிஷ் கடற்படைத்தொகுதி (Spanish Armada)

குறிப்பிடத்தக்க மேற்கோள்

"அச்சமும் நானும் இரட்டையர்களாகப் பிறந்தவர்கள்.

— ஹாப்ஸ் (Hobbes)

தென்பட்டதாக வந்த செய்தியைக் கேட்ட தாய்க்கு குறைப்பிரசவத்தில் பிறந்தார். ஹாப்ஸின் தந்தை அக்குடும்பத்தைக் கைவிட்ட பின்னர் ஹாப்ஸ் தனது வசதியான மாமாவின் வீட்டில் வளர்ந்தார். ஹாப்ஸ் தனது பள்ளிக்கல்வியை விரைவில் துவக்கியதுடன் பின்னர் ஆக்ஸ்போர்டின் மெக்தலீன் கல்லூரியில் சேர்ந்தார். தமது பத்தொன்பதாவது வயதில் பட்டம்பெற்ற பிறகு கேவண்டிஷ் குடும்பத்தினருடன் தொடர்பு ஏற்பட்டு வில்லியம் கேவண்டிஷ்க்கு ஆசிரியரானார். தத்துவக் கூறுகளின் மீது ஹாப்ஸ் சிறிதளவே விருப்பம் காட்டினாலும் ஐரோப்பா கண்டத்தில் வில்லியம் கேவண்டிஷுடன் சுற்றுப்பணம் மேற்கொண்டபிறகு மரபுநடை கொண்டவற்றில் விருப்பம் காட்டினார். அவர் வரலாற்றின் நகர்வுகள், தேசங்கள் மற்றும் பேரரசுகளின் விதியினைப் பற்றி அறிவதில் விருப்பம் கொண்டார். 1692ஆம் ஆண்டு தூசிடீசின் 'பெலோப்பனீசியப் போர் வரலாறு' (History of the peliponnesian War) என்னும் நூலினை மொழி மாற்றம் செய்து பதிப்பித்தார்.

ஹாப்ஸின் பல படைப்புகளில் டி சைவ் (De Cive) மற்றும் லெவியதான் (Leviathan) ஆகியவை மிகவும் முக்கியமானவையாகும். ஹாப்ஸின் லெவியதான் அவரின் மிகவும் முதிர்ந்த மற்றும் அற்புதமான படைப்பாகும். இதில் கலிலியோவின் இயற்பியல் வழியில் மனித உளவியலுக்கு செயல்விளக்கமளிக்க முயற்சித்ததுடன் தற்கால அரசியலுக்கு அடித்தளமிடுகிறார். மனிதனின் தன்மை

பற்றிய கருத்தாக்கம், இயற்கை நிலை, சமூக ஒப்பந்தம் மற்றும் அவரது இறையாண்மை பற்றிய கருத்துகள் ஆகியவை அவருடைய அரசியல் தத்துவத்தினை படிக்கும் அனைவரின் விருப்பத்தினையும் கவர்ந்துள்ளது. கீழ்க்காணும் பகுதிகளில் ஹாப்ஸின் முக்கியப் படைப்புக்களை ஆராய்ந்து புரிந்துகொள்ள முயற்சி எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

குறிப்பிடத்தக்க மேற்கோள்

மனிதகுலம் முழுமைக்கும் உள்ள பொதுவான மனச்சார்பாக நான் முன்வைப்பது யாதெனில் அவர்கள் அதிகாரத்தின் மேல் கொண்டுள்ள இடைவிடாத மற்றும் ஓய்வற்ற விருப்பம் ஆகும். அவ்விருப்பம் அவர்கள் மரணத்தின் போதுதான் முடிவுக்கு வருகிறது.

— ஹாப்ஸ் (Hobbes)

மனிதனின் தன்மை (Human Nature)

பல சமயங்களில் ஹாப்ஸின் லெவியதான் மனிதனைப் பற்றி தெளிவும், எளிமையும் கொண்ட கோட்பாட்டுடன் தொடங்குவதாகவும் அரசியலைப் புரிந்துகொள்வதன் முன்தேவையாகவும் இருக்கிறது. அரசியல் அறிஞர்கள் அடிக்கடி 'ஹாப்ஸியன்' (Hobbesian) என்ற பதத்தினை பயன்படுத்துகின்றனர். இது மனிதனின் மீதான அவநம்பிக்கைக் கருத்தினைக் குறிப்பதாகும். அதாவது மனிதன் அடிப்படையில் சமூக விரோதி,சுயநலமிக்கவன்,கொடுமைமிக்கவன் மற்றும் அதிகார ஆசையுடையவன் என்பதாகும். மனிதன் சமூகம் மற்றும் அரசிற்கு முன்னரே இருந்தவன் என்ற ஹாப்ஸின் அனுமானங்களை ஏற்றுக்கொண்டால் பின்னர் மனிதன் தன் தேவை மற்றும் விருப்பங்களை மட்டுமே திருப்திப்படுத்துவதை மேற்கொள்வான் என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்வதாகும். ஹாப்ஸின் வார்த்தைப்படி மனித இனம் தனது உணர்ச்சி வழி நடப்பதாகும். தங்களின் அறிவுத்திறனை அவர்கள் அதிக மகிழ்ச்சி மற்றும் குறைவான வலி ஆகியவற்றினை பெறுபவை எவை என தீர்மானித்து பயன்படுத்துகிறார்கள். ஹாப்ஸ்

மேலும் கூறுகையில் மனிதனின் நோக்கமானது ஒரே ஒரு தடவை தனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதோ மற்றும் ஒரு நிகழ்வில் மட்டுமல்லாமல் தனது எதிர்கால விருப்பங்களை உறுதியுடன் நிறைவேற்றுவது ஆகும். ஹாப்ஸ் மிகவும் கவனமாகக் கூறுவது யாதெனில் பல்வேறு மக்கள் பலதரப்பட்ட மகிழ்வின் வடிவங்களை விரும்பினாலும் மக்களிடம் பொதுவாக உள்ள ஒரு விருப்பம் அதிகாரமாகும். மகிழ்ச்சியைத் தேடுபவர்கள் அனைவருமே தர்க்கத்தின் அடிப்படையில் அதிகாரத்தைத் தேடுபவர்களாவர். இங்ஙனம் ஹாப்ஸ் மனிதனின் தன்மை முழுமையான தன்னலப் பற்றுள்ளதாகவும், தன்னைப் பற்றியதாகவும் மட்டுமானது எனக் கருதுகிறார்.

இறையாண்மை உள்ளவரிடம் மக்கள் தங்கள் உரிமைகளை ஒப்படைத்தனரா?

இல்லை, சுயபாதுகாப்புரிமை, அதாவது வாழும் உரிமையைத் தங்களிடம் வைத்துக் கொண்டனர்.

இயற்கை நிலை (State of Nature)

ஹாப்ஸ் தனது இயற்கை நிலை கோட்பாட்டில் மனித நடத்தையைப் புரிந்துகொள்வதற்கான அனுமான முறையினை தந்துள்ளார். இயற்கை நிலை என்பது முழுமையான சுதந்திரம் மற்றும் சமத்துவம் உள்ள சூழல் என வாதிடுகிறார். தனி மனிதர்களைக் கட்டுப்படுத்த எவ்விதச் சட்டமும் இல்லாத முழுமையான சுதந்திரத்தில் அனைத்தையும் செய்யும் உரிமை உண்டு. அதில் மனிதர்கள் ஏறத்தாழ சமமான உடல் மற்றும் அறிவுத்திறனைப் பெற்றிருப்பது முழுமையான சமநிலையாகும். மேலும் அத்தகைய சூழலில் அனைத்தையும் செய்யும் உரிமை அனைவர்க்கும் உள்ளதாலும், அனைவருமே தங்கள் உரிமைகளைச் செயல்படுத்துவதில் சமமான

திறனுள்ளவர்களாக இருப்பதாலும் அனைவரும் அனைவராலும் தாக்கப்படுகின்றனர். ஆகவே, இயற்கை நிலை என்பது ஓர் போர்ச் சூழ்நிலையாக உள்ளது. உயிர் வாழ்தல் என்பது மனிதர்கள் அதிகாரத்தைப் பெறுவதன் அடிப்படை நோக்கமாக உள்ளது. ஆகவே, இயற்கை நிலையில் அனைவருமே மற்றவரின் மீதான நிலையான பயத்திலேயே வாழ்கின்றனர். இதனால் மனிதர்கள் இயற்கையில் சமூக விரோதமாக அதிகாரத்தைப் பெறுபவர்களாக உள்ளனர்.

குறிப்பிடத்தக்க மேற்கோள்

பிறர் உனக்கு பாதகமானவற்றை செய்வதற்கு முன் நீ அவர்களுக்குப் பாதகமானவற்றைச் செய்துவிடு.

— ஹாப்ஸ் (Hobbes)

சமூக ஒப்பந்தம் (Social Contract)

மனிதனின் தன்மை பற்றிய ஹாப்ஸின் கருத்துக்கள் அவரது அரசியல் கோட்பாட்டில் ஆழ்ந்த தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளது. மனிதனின் உண்மையான தன்மையை அறிந்ததால் ஹாப்ஸ் அரசியலின் அறிவியல் கோட்பாடாக சமூக ஒப்பந்தத்தினை முன் வைத்தார். சமூக ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படை கருத்து மிகவும் எளிமையானதாகும். மனிதர்களுக்கு இடையிலான ஒப்பந்தத்தின் விளைவே அரசாகும். அதில் அரசாங்கத்தின் அதிகார எல்லையானது ஒப்பந்தத்தின் வரையறைகளால் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்டு தீர்மானிக்கப்படுகிறது. அரசானது பரஸ்பர ஒப்பந்தம் அல்லது உறுப்பினர்களின் ஒப்புதல் அடிப்படையில் உருவாக்கப்படுகிறது. இதன் விளைவாக மக்கள் ஒப்புதல் அளித்ததற்குத் தகுந்தவாறு இருக்கும்போது அரசாங்கம் சட்டப்பூர்வமானதாகிறது.

இது தற்கால மதச்சார்பற்ற அரசினைப்பற்றிய புதிய கருத்தாக உள்ளதுடன் மதச்சார்பற்ற அரசாங்கம் இறைவழி ஒப்புதலுடன் நீடிக்கிறது என்ற இடைக்கால சிந்தனைக்கு முரணானதாகும். அத்தகைய

கருத்தினை அரசு வம்சத்தினர் இன்றும் பயன்படுத்துவதுடன் இறைவழி உரிமையின்படியே மன்னர் ஆளுகிறார் எனவும் வாதிடுகின்றனர். ஆனால் ஒப்புதல் - ஒப்பந்தம் இதனை ஒரேயடியாக நிராகரிப்பதுடன் அதற்கு முரணாக மக்கள் ஒப்புதல் அளித்ததற்கு தகுந்தவாறே அரசாங்கம் சட்டப்பூர்வமானதாக உள்ளதாக கோருகிறது. ஹாப்சின் சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாட்டின் முக்கியத்துவம் யாதெனில் அதனை அரசைப் பற்றிய ஓர் தர்க்க மற்றும் அறிவியல் பகுப்பாய்வாக அவர் நம்பினார். மனிதர்கள் தங்களுடைய பகுத்தறிவின் அடிப்படையில் தேவைகள் மற்றும் விருப்பங்களுக்குத் தக்கவாறே ஒப்புதல் அளிப்பர் எனவும் அவர் வாதிடுகிறார்.

இறையாண்மை (Sovereignty)

ஹாப்சின் அரசன் / இறையாண்மை பற்றிய கருத்தாக்கத்தினை தனிமனிதனுக்கும், அரசனுக்கும் இடையேயான உறவின் தொகுப்பாகப் பார்க்கலாம். தனிமனிதனுக்கும், அரசனுக்கும் இடையேயான உறவு என்பது முழுமையான அதிகாரமற்ற நிலை மற்றும் முழுமையான அதிகார ஒன்றிப்பு ஆகியவற்றிற்கு இடையேயானதாகும். பொதுநலக் கூட்டமைப்பில் (Commonwealth) தனிமனிதனின் அனைத்து அதிகார அடிப்படைகளையும் நீக்குவதுடன் அதனை அரசனிடம் ஒருமுகப்படுத்துவது அவசியமாகும் என ஹாப்ஸ் வாதிடுகிறார். வேறு வழியில் கூறவேண்டுமென்றால் மனிதனின் பகுத்தறிவின்மைக்குத் தக்கவாறு சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கினை நிலைநாட்டுவதில் சற்றும் அதிகாரக் குறைவுபடாத ஓர் முழுமையான இறைமையாளரை உருவாக்குவதற்கு ஹாப்ஸ் ஆதரவளித்தார். ஓர் முழுமையான அதிகாரத்தை உருவாக்கும் முழுமையான தேவை அவரது அரசியல் சிந்தனைக்குத் திறவுகோலாக அமைகிறது. இறைமையாளர் ஒருவராகவோ ஓர் அவையாகவோ இருப்பினும் ஹாப்ஸ் தனி மனிதனின் இறையாண்மை மிக்க அதிகாரத்தை விரும்பித் தேர்வுசெய்கிறார்.

- ❖ அச்சம் மற்றும் சுதந்திரம் ஆகியவை நிலையானது ஆகும்.
- ❖ சுதந்திரம் மற்றும் தேவைகள் ஆகியவை நிலையானது ஆகும்.
- ❖ சமர்ப்பித்தல் என்பது நமது கடப்பாடு மற்றும் சுதந்திரம் ஆகும் இரண்டையும் உள்ளடக்கியதாகும்.
- ❖ சட்டத்தின் அமைப்பைச் சார்ந்தே பிற சுதந்திரங்கள் உள்ளன.

மதிப்பீடு

ஹாப்சின் முக்கியத்துவம் அவரது அரசியல் தத்துவத்தில் மட்டுமல்ல அரிஸ்டாட்டிலின் சிந்தனைக்கு எதிரான அவருடைய பங்களிப்பு மற்றும் அரசியலைப் பற்றிய பொருள்முதல்வாதக் கருத்தாக்கம் ஆகியவற்றிலும் உள்ளது. அவருடைய படைப்புக்களின் வாயிலாக இலக்கற்ற நோக்கில் அரசியலைப் புரிந்து கொள்வது என்பது தொடங்கியது எனலாம். அவரது அரசியல் தத்துவமே ஜான்லாக், ஜீன் ஜாக்குவஸ் ரூசோ, இம்மானுவேல் காண்ட் போன்ற பிற அரசியல் சிந்தனையாளர்களுக்கு அடிப்படையாக இருந்தது. அவர்கள் தற்கால அறிவியல் அணுகுமுறையின் வழியே அரசியலை ஆராயும் ஹாப்சின் மரபினைப் பின்பற்றினர்.

செயல்பாடு

1. ஒருமைவாதத்தின் பொருளை அறிக. அது எங்ஙனம் பன்மைவாதத்திலிருந்து மாறுபட்டிருக்கிறது?
2. 'லெவியதான்' என்ற நூலினை வாசிக்கவும்.

7.6 ஜான் லாக்

(John Locke)

(பொ.ஆ. 1632- பொ.ஆ. 1704)

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ ஜான் லாக்கின் அரசியல் சிந்தனையைப் புரிந்து கொள்ளுதல்.
- ❖ அரசியல் கோட்பாடு, மனிதனின் தன்மை, இயற்கை நிலை, சமூக ஒப்பந்தம், சட்டங்கள், உரிமைகள், சுதந்திரம், இறையாண்மை மற்றும் சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாடு, இயற்கைச் சட்டம் மற்றும் சமூக ஒப்பந்தம், புரட்சி ஆகியவை பற்றிய ஜான் லாக்கின் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ளுதல்.

தலைப்புகள்

வாழ்வும் காலமும் - லாக்கின் படைப்புகள் - மையக் கருத்துக்கள்: மனிதனின் தன்மை பற்றிய கருத்தாக்கம் - இயற்கை நிலை - மதிப்பீடு - செயல்பாடு - வினாக்கள்.

வாழ்வும் காலமும்

இங்கிலாந்தின் சோமர்செட்ஷயரில் உள்ள ரிங்டன் என்னுமிடத்தில் ஆகஸ்ட் 29, 1632-ல் தத்துவார்த்தமான சுதந்திரத்துவத்தின் தந்தையான ஜான் லாக் பிறந்தார். பிரிஸ்டல் அருகிலுள்ள பென்ஸ்போர்டு என்னுமிடத்தில் தனது குழந்தைப்பருவத்தை அவர் கழித்தார்.

ஆரஞ்சின் இளவரசர் வில்லியமுடன் (William of Orange) லாக்கிற்கு நட்பு ஏற்பட்டது. 1688-ல் நடைபெற்ற மகத்தான புரட்சியின் (Glorious Revolution) விளைவாக வில்லியம் இங்கிலாந்தின் அரியணை ஏறினார். 1689-ல் மூன்றாம் வில்லியம் லாக்கை முறையீட்டு ஆணையாளராக்கினார். ஆனால் சாதகமற்ற அரசியல் சூழ்நிலை அவரை பதவி விலக வைத்ததுடன் எஸ்ஸெக்சில் குடியமர வைத்தது. அவர் தனது பொது வாழ்வினை தேயிலை வாரிய ஆணையாளர் பணியுடன் முடித்துக் கொண்டார்.

லாக்கின் படைப்புகள்

சகிப்புத்தன்மை தொடர்பான கடிதங்கள் (1689), மனிதப் புரிதலைப் பற்றிய கட்டுரை (1690), குடிமை அரசாங்கம் பற்றிய இரு ஆய்வு நூல்கள் (1690), சகிப்புத்தன்மை பற்றிய இரண்டாவது கடிதம் (1692), சகிப்புத்தன்மை பற்றிய மூன்றாவது கடிதம் (1692), சகிப்புத்தன்மை பற்றிய நான்காவது கடிதம் (1693) கல்வி தொடர்பான சில சிந்தனைகள் (1693).

மைய கருத்துக்கள்

லாக்கின் மைய கருத்துக்களை கீழ்க்கண்டவாறு விவாதிக்கலாம்.

மனிதனின் தன்மை பற்றிய கருத்தாக்கம் (Conception of Human Nature)

மனிதனின் தன்மை பற்றிய லாக்கின் புரிதலை அவரது மனிதப் புரிதல் பற்றிய கட்டுரையில் அறியலாம். ஹாப்சைப் போல மனிதனின் தன்மை மீதான அவநம்பிக்கையை லாக் பரிந்துரைக்கவில்லை. காரணங்களை ஆராய்வதே மனிதர்களின் பகுத்தறிவு உருவாகக் காரணமாகும் என அடையாளப்படுத்துகிறார். தனிமனித மற்றும் சமூக வாழ்வின் அடிப்படையாக பகுத்தறிவினை ஒப்புக் கொள்கிறார். மனிதர்கள் சமூகமயமானவர்கள், பகுத்தறிவு, நாகரீகம், நிலையான மனநிலை மற்றும் தன்னாட்சித் திறனுள்ளவர்கள் ஆவர். தனிமனிதனின் இயற்கைச் சமநிலையை லாக்கின் கருத்து

ஆதரிக்கிறது. அவரைப் பொறுத்தவரை, மனிதர்கள் இயற்கையில் சுதந்திரமானவர்கள். எத்தகைய மேலான அதிகாரத்திடமிருந்தும் சுதந்திரமாக இருக்கக்கூடிய உள்ளார்ந்த முன்னுரிமைக்குத் தகுதியான மற்றும் இயற்கையின் வழிகாட்டுதல் படி நடப்பவர்களாக உள்ளனர். அறிவு, வலிமை மற்றும் திறன் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தனிமனிதர்கள் சிறிய அளவிலான மாறுபாடுகளைக் கொண்டிருப்பதாக ஒப்புக்கொள்கிறார். எனினும் அவரது தனிமனிதர்களின் ஒற்றுமைகள் மீதான சார்பு, வேறுபாடுகளை விட அதிகமாகவே உள்ளது. மனிதர்களின் பயன்பாட்டுவாதப் பண்பினை லாக் குறிப்பாக பிரதிபலிக்கிறார். பெந்தாமின் அடியொற்றி லாக் கூறுவது யாதெனில் மனிதர்கள் மகிழ்வு மற்றும் வலி ஆகியவற்றிற்கிடையே ஓர் சமநிலையை ஏற்படுத்த முயல்வதாக கூறுகிறார். அவரது உடன்படிக்கையின் அடிப்படையாக மகிழ்வு அல்லது பயன்பாடு பற்றிய கருத்தே உள்ளது.

இயற்கை நிலை (State of Nature)

லாக்கின் இரண்டாவது ஆய்வு நூலில் 'இயற்கை நிலை' பற்றிய சிந்தனையைக் காணலாம். ஹாப்சின் இயற்கை நிலைக்கு முரணாக மனிதனுடைய சமூக உள்ளுணர்வின் காரணமாக நல்லொழுக்கத்தினால் அமைதியான சூழ்நிலை ஏற்படுவதாக அனுமானிக்கிறார். இயற்கைச் சட்ட நியதிகளின்படி அவரது இயற்கை நிலை முழுமையான சுதந்திரத்தின் அடிப்படையிலானதாகும். பரஸ்பர வலிமை மற்றும் அதிகார எல்லையால் வரையறுக்கப்பட்ட சமத்துவமே இக்காலகட்டத்தின் பண்பியல்பாகும். அவருடைய வார்த்தைகளின்படி இயற்கை நிலை என்பது ஓர் அமைதியான நிலை, நல்விருப்பம், பரஸ்பர உதவி மற்றும் பாதுகாப்பாகும். சுருங்கக் கூறின், மனிதர்களின் மீதான தனது நம்பிக்கையினை அடிக்கோடிடுகிறார்.

உரிமைகள் மற்றும் கடமைகளின் ஆதாரமாக 'இயற்கைச் சட்டம்' கருதப்படுகிறது.

மனிதர்கள் தங்களின் உரிமைகளை இயற்கைச் சட்டத்திலிருந்து பெறுகிறார்கள். மேலும் விதிக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகளை பரஸ்பர அடிப்படையில் பாதுகாப்பதற்காக மதிக்க வேண்டுமென இயற்கைச் சட்டம் எதிர்பார்க்கிறது. இயற்கைச் சட்டத்தைக் கடவுளால் இயற்றப்பட்ட நீதிநெறிச் சட்டமாக குறிப்பதுடன் பகுத்தறிவின் மூலம் அதனை உணரலாம் என்கிறார். அவரது இயற்கை நிலையினை 'அமைப்பெதிர்வாதிகளின் சொர்க்கம்' என்றால் அது தவறாகாது.

இறுதியாக, இயற்கை நிலையின் சமநிலைக்கு அச்சுறுத்தலாக உள்ள மூன்று அடிப்படைக் குறைபாடுகளை லாக் அடையாளம் காட்டுகிறார். முதலாவதாக, சட்டப்படியான கட்டமைப்பு இல்லாததாகும். இரண்டாவதாக, அறிவார்ந்த மற்றும் நடுநிலையான நீதிபதி இல்லாமையாகும். மூன்றாவதாக, முடிவுகளைச் செயலாக்கப்படுத்த ஓர் ஆட்சித்துறை அமைப்பின் தேவையாகும். ஆகவே இப்பணியிலிருந்து விடுபடும் வழிமுறையே அரசு எனும் நிகழ்வாகும். லாக்கின் இயற்கை நிலை என்பது உண்மைகளுக்கு முரணானதாக உள்ளதை மனதில் கொள்ள வேண்டும். இது எத்தகைய வரலாற்று நியாயவாதத்தின் ஆதரவும் இல்லாத புனைவு முதற்கோளாகும்.

செயல்பாடு

அரசாங்கத்திற்கு எதிராக மக்களால் புரட்சி செய்ய இயலுமா?

ஆம், அவர்களால் இயலும். இருப்பினும் அவர்களால் அரசினைக் கலைக்க முடியாது. அவர்களால் அரசாங்கத்தை மட்டுமே மாற்ற முடியும்.

சமூக ஒப்பந்தம் (Social Contract)

குடிமைச் சமூகத்தில் நுழைவதற்கான கருவியாகவே சமூக ஒப்பந்தம்

கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. லாக்கின் கருத்துப்படி இரு சமூக ஒப்பந்தங்கள் முன்மொழியப்படுகின்றன. முதலாவது குடிமைச் சமூகத்தை நிறுவவும், இரண்டாவது அரசமைப்பிலான அரசங்கத்திற்கானதும் ஆகும். ஒப்பந்தத்தின் அஸ்திவாரமாக ஒப்புதலை லாக் அங்கீகரிக்கிறார். அவரைப் பொறுத்தவரை பொது நலக்கூட்டமைப்பில் யாருடைய சுய ஒப்புதலின்றியும் சேர்க்க முடியாது. லாக் இரண்டு வகையான ஒப்புதலைப் பற்றி பேசுகிறார்.

- 1) இயற்கையால் மாற்ற இயலாத முறையான அல்லது உயிர்ப்புள்ள ஒப்புதல்
- 2) உட்கிடையான அல்லது மறைமுகமான ஒப்புதல்.

இது பங்கேற்பாளர்களை நம்பிக்கை என்ற நிலையிருந்து புதிய முறைமையைத் துவக்க அனுமதிக்கிறது. ஒப்பந்தத்தைப் பொறுத்தவரையில் லாக் முன்கூறியதற்கே முன்னுரிமை அளிப்பதுடன் மீண்டும் இயற்கை நிலைக்குத் திரும்ப இயலாது என தெளிவுப்படுத்துகிறார். லாக்கினுடைய ஒப்பந்தத்தின் முக்கிய இயற்பண்பு யாதெனில் தனிமனிதர்கள் இயற்கை நிலையில் பெற்றிருந்த உரிமைகளை ஒப்படைக்க மாட்டார்கள் என்பதாகும். உரிமைகளை ஒப்படைத்தல் என்பது ஒப்பந்தத்தின் நோக்கத்தையே தோல்வியடையச் செய்துவிடும். ஏனெனில் அரசு என்பது உரிமைகளின் உத்தரவாதி மற்றும் பாதுகாவலனாகவே கட்டி எழுப்பப்படுகிறது. ஆகவே ஒப்பந்தமானது சுதந்திரச் சாசனம் எனப் பொருள்படுமேயன்றி அடிமைப்படுத்துதலுக்கான உரிமமாக இருக்காது. லாக்கின் சமூக ஒப்பந்தமானது ஒருவேளை கொடுங்கோலாட்சி முறையில் ஆளுகை இருப்பின் புரட்சி செய்யும் விருப்பத்தேர்விற்கு அதிகாரமளிக்கிறது. தனிமனிதர்களுடைய இயற்கை உரிமைகளின் பாதுகாவலனாக அரசின் பங்கினை உறுதிப்படுத்துவதற்காக இந்நடவடிக்கை இணைக்கப்பட்டது. மேலும் புரட்சி பற்றிய முடிவினை சட்டமன்றத்திடம் விடுவதுடன்

ஒப்புதல் மற்றும் பெரும்பான்மைத்துவக் கொள்கையில் லாக் கவனம் செலுத்துகிறார்.

அதிகாரத்தின் தன்மை பற்றிய கேள்விக்கு, லாக் வரையறுக்கப்பட்ட இறையாண்மை (Limited Sovereignty) என்னும் கருத்தினைத் கோட்டுக் காட்டுகிறார். முழுமையான இறையாண்மை என்பது அவரது குடிமைச் சமூகக் கட்டமைப்பிற்கு எதிரானதாகும். அதிகாரப் பிரிவினைக்கான மாற்று செயல்திட்டத்தினை வழங்கவும் லாக் தயங்கவில்லை. அவரைப்பொறுத்தவரையிலும் அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்கள் மூன்று அங்கங்களிடம் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. முதலாவதாக சட்டமன்றம் ஆகும். இதனைப் பொதுநல கூட்டமைப்பின் மேலான அதிகாரம் எனக் குறிப்பிடுகிறார். இரண்டாவதாக நீதித்துறையின் அதிகாரங்களை உள்ளடக்கிய ஆட்சித்துறையாகும். மூன்றாவதாக அரசின் வெளியுறவு அதிகாரத்தைக் குறிக்கும் கூட்டாட்சியாகும். ஒருவரின் கையில் அனைத்து அதிகாரங்களையும் கொண்ட ஆட்சியாளர் பற்றிய கருத்தை லாக் ஏற்றதுடன் அது பெரும்பான்மையினருடைய ஒப்புதலின் வெளிப்பாடாகும் என்கிறார்.

செயல்பாடு

சொத்தினைப் பாதுகாப்பதைத் தவிர அரசாங்கத்திற்கு வேறு நோக்கம் கிடையாது.

—ஜான் லாக் (John Locke)

மதிப்பீடு

ஜான் லாக் தமது அறிவியல் மனப்பாங்கு மற்றும் பகுத்தறிவிலான நன்னடத்தையின் மூலமாக மேற்கத்திய அரசியல் சிந்தனையில் குறிப்பிடத்தகுந்த இடத்தினைப் பெற்றுள்ளார். தனிமனிதவாதியாக தமது மனத்தின்மையின் அடிப்படையில் அவர் நம்புவது என்னவெனில் தமது தலையெழுத்தினை மனிதர்கள் தாமே தீர்மானிக்கின்றனர் என்பதாகும். வால்டேர், (Voltaire) டிடராட் (Diderot), ரூசோ (Rousseau) போன்ற சிந்தனையாளர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், பிரெஞ்சுப் புரட்சிக்கும் கூட

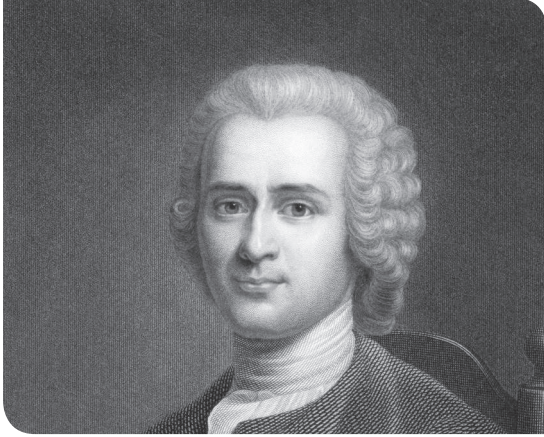
தூண்டுதல் மற்றும் உத்வேகம் அளித்த பெரும் மூல ஆதாரமாக அவரது படைப்புக்கள் உள்ளன. பாரிங்டனின் (Parrington) கூற்றுப்படி லாக்கின் அரசாங்கம் பற்றிய இரு ஆய்வு நூல்கள் அமெரிக்கப்புரட்சியின் பாடப்புத்தகமாகவே மாறின. சுதந்திரத்தைப் பெறுவதே அரசின் மிக முக்கியப் பிரச்சினையாக லாக் பார்த்தார். இதனை தனிமனித நலனுக்காக வரையறுக்கவே அவர் கடும்குமுயற்சி செய்தார்.

செயல்பாடு

1. அதிகாரப்பிரிவினையின் பொருளைப் புரிந்துகொள்வதுடன் அது பல்வேறு நாடுகளில் எங்ஙனம் செயல்படுகிறது என ஆராய்க.
2. முழுமையான முடியாட்சி மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட முடியாட்சி ஆகியவற்றினை வேறுபடுத்துக.

7.7 ஜீன் ஜாக்குவஸ் ரூசோ (Jean Jacques Rousseau) (பொ.ஆ. 1712-பொ.ஆ. 1778)

வாழ்வும் காலமும்

தற்கால அரசியல் உரைக்கோவையில் மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அரசியல் தத்துவஞானிகளுள் ஒருவரான ஜீன் ஜாக்குவஸ் ரூசோ ஜூலை 28, 1772 -ல் ஜெனீவாவில் பிறந்தார். சிதறுண்ட குடும்பத்திலிருந்து வந்த ரூசோ பராமரிப்புடனான குழந்தைப் பருவ வாய்ப்பினை இழந்தார். ஒருசில பணிப்பயிற்சிகளுக்குப் பின்னர் தம்மை விடுவித்துக் கொண்டு ஜெனீவாவை விட்டுச் சென்று சுற்றித் திரியும் ஆவலில் வாழ்ந்தார்.

இளம் விதவையான டி வாரன்ஸ் அம்மையார் (Madame de Warens) உதவியுடன் தூரினிலுள்ள (Turin) மடாலயத்திலும் பின்னர் அன்னெசியிலுள்ள (Annecy) ஓர் இறையியல் கல்லூரியிலும் ரூசோவுக்கு முறைசார்ந்த கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அந்நிறுவனங்களின் கற்பித்தல் முறையின் விளைவாக ஏற்பட்ட வெறுப்பு அவரை முறைசார்ந்த கல்வியைக் கைவிடத் தூண்டியது. தொடர் தோல்விகளால் 1730-ல் அவரை லியான்ஸ் நகருக்கு அனுப்ப அம்மையார் கட்டாய சூழலுக்குள்ளானார். ஓராண்டு அங்கு அலைந்து திரிந்த பின்னர் மீண்டும் 1731 -ல் அம்மையாரிடம் ரூசோ அடைக்கலமானார். 1740 வரை அம்மையாரின்

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ ஜீன் ஜாக்குவஸ் ரூசோவின் அரசியல் சிந்தனையைப் புரிந்து கொள்ளுதல்
- ❖ மனிதனின் தன்மை, பொதுவிருப்பக் கோட்பாடு, இறையாண்மை மற்றும் சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாடு பற்றிய ஜீன் ஜாக்குவஸ் ரூசோவின் கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ளுதல்.

தலைப்புகள்

வாழ்வும் காலமும் - மைய கருத்துக்கள்:
இயற்கை நிலை - சமூக ஒப்பந்தம் -பொது
விருப்பம் - மதிப்பீடு - செயல்பாடு - வினாக்கள்

கொடையிலேயே அவர் வாழ்ந்தார். அம்மையாருடைய அறிவு ஒளியின் தாக்கத்தினாலும், அவரது மதிப்புமிக்க உதவியினாலும் மாண்சியர் டி மால்பை (Monsier de Malby) குடும்பத்தில் ஆசிரியராக ரூசோ பணியில் சேர்ந்தார். இருப்பினும் அவர் தனது பணியை விட்டு விலகி இலக்கற்ற ஆத்மாவாக தனது பயணத்தினை தொடர்ந்தார்.

1744-ல் பிரான்சுக்கு அவர் மேற்கொண்ட இரண்டாவது பயணம் அவரது வாழ்வில் குறிப்பிடத்தகுந்த மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. இசை, நாடகம், கவிதை மற்றும் பிறவற்றில் வெற்றிகரமில்லாத பல பரிசோதனைகளுக்குப் பின்னரும் ரூசோ தனது உறுதி மற்றும் நேர்மறை மனநிலையினை தக்க வைத்துக்கொண்டார். 1749-ல் வருடம் அவரது வாழ்வில் ஓர் திருப்பு முனையாக அமைந்தது. டிஜோன் அகாடெமியானது 'அறிவியல் மற்றும் கலைகளின் முன்னேற்றம் நீதிநெறிகளை வீழ்ச்சியடைய வைத்துள்ளதா அல்லது தூய்மைப்படுத்த பங்களித்துள்ளதா?' என்னும் தலைப்பில் சிறந்த கட்டுரைக்கான பரிசினை அறிவித்தது. ரூசோ தனது ஒப்புதலில் பின்னர் எழுதும்போது நான் உடனடியாக மற்றொரு பிரபஞ்சத்தைப் பார்த்தேன், நான் வேறொரு மனிதனானேன் என்றார். 1750-ல் இவர் சமர்ப்பித்த படைப்பிற்கு முதல் பரிசு கிடைத்தது. அது பின்னர் 'கலைகள் மற்றும் அறிவியல்களினுடைய நீதிநெறி விளைவுகளின் சொற்கோவை' என்ற தலைப்பில் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

1754 -ல் ஜெனீவாவிற்குத் திரும்பிய பின்னர் கத்தோலிக்கரான ரூசோ கால்வினிச சமயப்பிரிவினை ஏற்றுக் கொண்டு குடியுரிமையை மீண்டும் பெற்றார். பார்சுக்குப் பயணப்பட்ட பின்னர் அவர் எட்டு ஆண்டுகள் தமது வாழ்வினை மாண்ட்மோரென்சியில் (Montmorency) டி எஃபினே அம்மையாரின் (Madame d' Epinay) மாணவராகக் கழித்தார். புதிய ஹெலாய்சே - New Helosie (1761), எமிலி - Emile (1762), சமூக ஒப்பந்தம் - Social Contract (1762) ஆகிய மிக முக்கியப் படைப்புக்களை

இக்காலகட்டத்தில் தான் ரூசோ உருவாக்கினார். அவரது புத்தங்களுக்குப் பதிலாகக் கண்டனங்களையே பெற்றதால் பல்வேறு இடங்களுக்கு அவர் குடிபெயர வேண்டியதாயிற்று. ஜூலை 2, 1778-ல் ரூசோவின் மறைவு அதிர்ச்சியுடனும், தத்துவத்திற்குப் பெரும் இழப்பாகவும் பார்க்கப்பட்டது.

மைய கருத்துக்கள்

அரசியல் தத்துவ உலகினில் ரூசோ முக்கிய நிலையினை வகிக்கிறார். அவரது சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாட்டிற்காக அவர் முக்கியமாக அறியப்படுகிறார். தீவிர சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாட்டாளரான ரூசோ 'பொதுவிருப்பம்' (General Will) மூலமாக அரசின் தோற்றத்தினை வெளிப்படுத்த முனைகிறார். 'இயற்கைநிலை' மற்றும் 'சமூக ஒப்பந்தம்' ஆகிய இரு வளர்ச்சி நிலைகளின் விளைவே அரசின் தோற்றத்திற்கான இயற்பண்பாகிறது என்று கூறுகிறார்.

இயற்கை நிலை (State of Nature)

ஹாப்சைப் போலன்றி ரூசோவின் கருத்துரைப்படி நிறைவான சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் நிறைவான பேதைமை ஆகியவற்றின் சுருக்கமே இயற்கை நிலை ஆகும். அதனை அவர் மிகவும் அமைதியான மற்றும் மகிழ்வூட்டும் ரம்மியமான சூழலாக அடையாளம் காட்டுகிறார். இயற்கை நிலையில் மனிதன் தனிமையில் ஆசைகளற்ற சுதந்திரமான வாழ்வு வாழ்ந்தான். முன்பின் முரணான சீரமை வாழ்வு மற்றும் தெளிவற்ற பேச்சு இருப்பினும் வாழ்வு என்பது மனநிறைவு, சுதந்திரம், தன்னிறைவு மற்றும் வளம் ஆகியவற்றால் வடிவம் பெறுகிறது. பொல்லாங்கின்மையே ரம்மியமான மகிழ்ச்சிக்கு வழிவகுக்கிறது. அவருடைய வார்த்தையின்படி 'மேலான பேரின்பம்' காலத்தின் விதிமுறையாகும்.

காலப்போக்கில் மனித வாழ்வினுடைய நாகரீகத்தின் மாற்றங்களால் அந்நிலைக்கு

அச்சுறுத்தல் ஏற்படுகிறது. இயற்கை நிலை நீடிப்பதற்குச் சவால்களாக மாறுபடும் தட்பவெப்பம், பருவகாலம் மற்றும் மண் சார் தொழில் அமைவு, தனிநபர் சொத்து ஆகிய பலதரப்பட்ட காரணிகளை அவர் ஒப்புக்கொள்கிறார். ரூசோவின் கருத்துப்படி மனிதனின் முன்னேற்றம் மற்றும் உயர்வான பகுத்தறிவுடன் கூடிய புரட்சி என்பது மனித சிந்தனை மற்றும் வாழ்வில் இருப்பின் அதன் தொடர்ச்சியாக புதிய அடுக்கிலான தீமைகளைக் கொண்டு வரும். இத்தொடர் மாற்றங்களே இயற்கை நிலையின் கட்டமைப்பினை அசைத்துப் பார்த்து சமத்துவமின்மையின் தோற்றத்திற்கு வகை செய்வதாக அடையாளப்படுத்துகிறார். தனிநபர் சொத்து என்னும் கருத்தாக்கமே சமூக கோளத்தில் ஏழை மற்றும் பணக்காரன் என்ற புதிய பிளவினை உருவாக்கியுள்ளது. அவரின் சொற்படி 'முதல் மனிதன் ஒரு துண்டு நிலத்தை வேலி போட்டுத் தனக்குத் தானே இது என்னுடையது என்று கூறிக்கொண்டதை மக்கள் நம்புவதைக் கண்டான். அவனே குடிமைச் சமூகத்தின் உண்மையான நிறுவனராவான்' என்று கூறுகிறார்.

அக்காலமானது தொடர் போர்கள், கொலைகள் மற்றும் ஏழை, பணக்காரன் பிளவு ஆகியவற்றின் சாட்சியாக இருந்தது. இப்புதிய முறைமை காட்டுமிராண்டி அரசில் காணப்படாத பிரபஞ்ச அளவிலான தீமைகளை அனுமதித்தது. இத்தகைய திருப்பம் நிறைந்த சம்பவங்களின் தவிர்க்க முடியாத உச்சகட்டமாக சமத்துவமின்மை உதயமானதுடன் எஜமானர் மற்றும் அடிமைகள் என்ற அடுக்கினை உருவாக்கியது. இரண்டு மெய்க்கோள்களின் அடிப்படையில் காட்டுமிராண்டித்தனமான செயல்பாடு இருப்பதாக ரூசோ கருத்து தெரிவிக்கிறார். முதலாவதாக ஒவ்வொருவரும் தனது சுய நல்வாழ்விற்சாகவும், சுய பாதுகாப்பு தேவைக்காகவும் உந்தப்படுகின்றனர். இரண்டாவது மரணத்தைப் பற்றிய பயமாகும். அவர் பகுத்தறிவு மற்றும் காரண காரிய அறிவின் தோற்றத்தினை ஆழ்ந்த உணர்வு

நிலையில் காண்கிறார். மனிதர்கள் இயற்கையில் சிந்திக்கும் திறனற்றவர்கள் என்பது ரூசோவின் கருத்தாகும். குடிமைச் சமூகம் இயற்கைக்கு முரணானதாகவும், மனிதனின் பகுத்தறிவினுடைய வெளிப்பாடாகவும் உள்ளது. இயற்கைக்குத் திரும்புதல் என்னும் முழக்கத்தினை இவர் வலியுறுத்தினார். அவருடைய கோரிக்கையான இயற்கைக்கு பின்னோக்கிச் செல்லுதல் என்பது புதிதாகப் பின்னப்பட்ட சமூகக் கட்டமைப்பினை தகர்ந்து போகச் செய்வதைச் குறிப்பதற்கு ஒப்பானதல்ல, ஆனால் இயற்கை விதிக்கானதாகும். தத்துவம் மற்றும் பகுத்தறிவே மனித வாழ்வினை கவர்வதுடன் இயல்பாற்றலை வெளிப்படுத்துவதாக ரூசோ கூறுகிறார்.

தனிநபர் விருப்பம் என்பது பொது விருப்பத்திற்குக் கீழ்நிலைப்பட்டதாக உள்ளது ஏன்?

ஏனெனில் பொது விருப்பம் என்பது அனைவரின் விருப்பமாகவும், பொதுநலனை நோக்கியதாகவும் உள்ளது.

சமூக ஒப்பந்தம் (Social Contract)

இயற்கை நிலையின் ரம்மியமான பண்பு குறுகிய காலமே நீடித்தது. பொருளாதார உயர்வு மற்றும் சமூகத்தின் பரிணாம வளர்ச்சி ஆகியவற்றால் வரையறுக்கப்பட்ட மனிதனின் சிக்கலான வார்ப்புருக்கள் வெளிப்பட்டது பேரழிவிற்கு வகை செய்கின்றன. குடிமை அரசினை அமைப்பதைத் தவிர மனிதர்களுக்கு வேறு வழியில்லை. அது சமூக ஒப்பந்த அம்சம் மூலமாக நிறைவேறியது. சமூக ஒப்பந்தத்தின் ஆறாவது அத்தியாயத்தில் ரூசோ கூறுவது யாதெனில் 'மனிதர்கள் தொடக்க நிலையில் ஜீவித்திருந்த வரன்முறைகளைத் தாண்டிய ஓர் நிலையில், தான் நீடித்திருக்கும் முறையினை மாற்றிக் கொள்ளாவிடில் மனித இனமே அழிந்து விடும் என அனுமானிக்கிறேன்' என்பதாகும். இயற்கை

நிலை என்பதன் வெற்றி தனிமனிதர்களின் சுயநலத்திற்கான தேடலின் ஒரு குறிப்பிட்ட நிலையில், பிறரின் அச்சுறுத்தல் ஏற்படுத்தும் பாதுகாப்பின்மைக்கு முன் தமது சுயபாதுகாப்புத் திறன் அடிப்படையில் போதுமான வலிமையற்றவராக உணர்வது வரையிலாகும். சமூக ஒப்பந்தத்தின் பயன்பாடு என்பது ஒப்பந்தத்தில் நுழைவது வரை தனிமனிதர்களிடம் இருந்த பெறப்பட்ட பாதுகாப்பிற்கான வாய்ப்புச் சூழலை ஏற்படுத்துவதாகும். அடுத்ததாக பாதுகாப்பு தொடர்பான சக்தியைப் பற்றிய கேள்வியே தனிமனிதர்களிடம் உள்ள குழப்பமாகும். அவரைப் பொறுத்தவரையிலும் மனிதர்கள் எவ்வகைப் புதிய சக்தியையும் உருவாக்கும் திறனற்றவர்கள். ஏற்கனவே உள்ளவற்றை வழிகாட்டி திசைதிருப்ப மட்டுமே அவர்களால் இயலும். ஆகவே இப்பாதையில் ஒருங்கமைந்த அணுகுமுறையே அவரால் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது.

குறிப்பிடத்தக்க மேற்கோள்

மனிதனின் சுதந்திரமாகப் பிறக்கிறான், ஆனால் எங்கெங்கு காணினும் அவன் விலங்கிடப்பட்டிருக்கிறான். ஒரு மனிதன் தன்னையே பிறரின் எஜமானராக எண்ணுகிறான், எனினும் பிறரைக் காட்டிலும் மிகவும் அடிமையாகவே தொடர்ந்து காணப்படுகிறான்.

—ரூசோ (Rousseau)

எத்தகைய வடிவில் இருந்தாலும், ஒப்புதல் இல்லாத அதிகாரம் என்பது எளிதில் காணாமல் போகும் என கைவிடுகிறார். அவரது வாக்கின்படி உடன்படிக்கை மற்றும் ஒப்புதல் இல்லாத ஒரு மனிதனின் மீதான மற்றொரு மனிதனின் அதிகாரம் எத்தகைய பகுத்தறிவு அடிப்படையும் இல்லாததாகும். குடிமை அரசு பற்றிய ரூசோவின் சமன்பாடு பின்வருமாறு தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. "ஒவ்வொருவரும் தான் மற்றும் தனது அதிகாரத்தினை பொது விருப்பம் என்ற மேலான வழிகாட்டுதலின் கீழ் ஒரே பெருநிறுவனத் திறனாக்கி பின் ஒவ்வொன்றும்

பிரிக்க இயலாத முழுமையாக பெறப்படுகிறது". ஆகவே அரசு என்பது தனது உறுப்பினர்களிடமிருந்து மாறுபட்ட வாழ்வு மற்றும் சுய விருப்பம் கொண்ட ஒரு நீதிநெறியிலான அமைப்பாக உருவாகிறது. அரசாங்கம் என்பது தனிமனிதர்களை இணைத்து ஒன்றாக்குவது மட்டுமல்ல உள்ளார்ந்த அடையாளம், ஆளுகை மற்றும் சுயஉயிர்ப்பு கொண்ட புதிய அமைப்பாகும் என ரூசோ கூறுகிறார். அனைத்திற்கும் மேலாக அரசு என்பது தனக்கென சுயவிருப்பம் கொண்டது எனவும் அதனைப் 'பொது விருப்பம்' (General Will) என்ற பதமிட்டு அழைக்கிறார். ஏதேனும் தனிப்பட்ட அல்ல குறிப்பிட்ட விருப்பம் இருப்பின் அது பொது விருப்பத்திற்குக் கீழானதாகும்.

இயற்கை நிலையில் உள்ளுணர்வினால் உந்தப்பட்ட வாழ்க்கை என்பதற்குப் பதிலாக நீதி மற்றும் நீதிநெறிமுறைமையிலான வாழ்வில் புதிய குடிமை அரசு அமைகிறது. தனிமனிதர்கள் தங்களின் இயற்கை சுதந்திரம் மற்றும் அனைத்திற்குமான வரையறையற்ற உரிமையை இழந்து அதற்குப் பதிலாக குடிமை சுதந்திரம் மற்றும் சொத்துரிமையைப் பெறுகின்றனர். இயற்கை நிலையில் உள்ள சுதந்திரம் தவறானது என்றும் தங்களின் கட்டுப்படுத்தமுடியாத விருப்பங்களுக்கு அது அடிமையாக்குகிறதே தவிர வேறொன்றுமில்லை எனவும் கண்டனம் தெரிவிக்கின்றனர். இதற்கு மாறாக, குடிமைச் சமூகத்தினால் வழங்கப்படும் நீதிநெறியிலான சுதந்திரம் என்பது அவர்களைத் தாங்களே தங்களின் எஜமானர்களாக ஆக்குகிறது. அவரின் வார்த்தைப்படி 'சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிதல்' என்பதனைக் குறிப்பது நமது சுதந்திரமாகும். ஹாப்ஸ் மற்றும் லாக்கைப் போலன்றி, ரூசோ 'தனிமனிதன் இறையாண்மை மிக்க சமூகத்திடம் சமத்துவத்தை அடையும் பொருட்டு முழுமையாகச் சரணடைய வேண்டும்' என கூறுகிறார். தனிமனிதன் தனது உரிமைகளை அரசாங்க அமைப்பிடம் ஒப்படைப்பதால் சுதந்திரம் மற்றும் அதிகாரத்திற்கு இடையே இணக்கமான சூழல் வளர்கிறது.

மாற்றித்தர இயலாத, பிரிக்க முடியாத, முழுமையான மற்றும் நிரந்தரமான தன்மையுடைய இறையாண்மை பற்றி ரூசோ குறிப்பாக உள்ளார். அவரைப் பொறுத்தவரையிலும் இறையாண்மையே பொது விருப்பமாகும். சிலரிடம் நிர்வாக அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டதாலேயே அவர்கள் இறையாண்மை மிக்கவர்களாகிவிட முடியாது, அவர்கள் வெறும் சார்நிலை முகவர்களாவர். இறையாண்மையை முழுமையாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ அம்முகவர்களில் ஒருவரிடம் மாற்றித்தர சமூகம் முயன்றால் அது அரசியல் அமைப்பின் இறங்குமுகத்தில் முடியும். ரூசோவின் ஒப்பந்தத்தில் இறையாண்மை அதிகாரமிக்கவர் ஓர் அங்கமாவார். மேலும் அவர் 'மக்கள் இறையாண்மை' (Popular Sovereignty) என்ற கருத்தினை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறார்.

பொது விருப்பம் (General Will)

பொது விருப்பம் மற்றும் சமூகம் ஆகியவை அரசிற்கு ஒரேமாதிரியானதாகும். மக்கள் தங்களின் அதிகாரம் மற்றும் ஆளுகை ஆகியவற்றினை பொது விருப்பத்தினுடைய கட்டளையின் கீழ் சமர்ப்பிக்கிறார்கள். பொது விருப்பமானது தனிமனிதர்களுடைய விருப்பத்தினை விஞ்சியதாகும். மேலும் இறையாண்மை என்பது முறைமை முழுவதும் நிறைந்திருப்பதுடன் பொதுவிருப்பத்தைத் தவிர வேறு எதனுடனும் ஒத்துப்போவதில்லை. சமூகத்தில் பொது விருப்பம் உறைந்துள்ளதை வைத்துப் பார்க்கும் போது அது மக்களின் இறையாண்மை மற்றும் மேலதிகாரத்தைச் சுமப்பதான 'மக்கள் இறையாண்மை' ஆகும். ரூசோ அதிகாரத்தின் மாற்றத்தக்க முறையினை வலியுறுத்துகிறார். பொது விருப்பம் என்பது அனைவரின் விருப்பத்திற்கும் சமமானதல்ல. ஏனென்றால் முன்னது பொது நலனையும் பின்னது பன்மடங்கான தனிப்பட்ட நலனையும் கொண்டதாகும். பொது விருப்பத்தினை இரண்டுமெய்க்கோள்கள் தீர்மானிக்கின்றன. முதலாவது, பொது நலனை நாடுகிறது. இது விருப்பத்தின் நோக்கத்தினை குறிப்பதாகும்.

இரண்டாவதாக அது அனைவரிடமிருந்தும் வருவதாகவும் அனைவருக்கும் பொருந்துவதாகவும் உள்ளது. இது அதன் தோற்றத்தினைக் முன்மொழிகிறது. பொது விருப்பம் என்பது பிரதிநித்துவப் பண்பு இல்லாததாகும். இதற்குக் காரணம் பிரதிநிதித்துவ அமைப்புகள் சமூகத்தின் தேவைகளில் கவனம் செலுத்தாமல் தங்களின் தனிப்பட்ட விருப்பத்தினை மேம்படுத்தும் மனப்போக்கினைக் கொண்டிருப்பதாகும். நன்னெறி விழுமியங்கள் மற்றும் நல்மனப்பாங்கு ஆகியவை அனைவரின் விருப்பத்துடனும் ஒன்றிப்பொருந்துகிறது. பொது விருப்பம் என்பது மனசாட்சி மற்றும் உள்ளார்ந்த விருப்பத்தின் தவிர்க்க இயலாத வெளிப்பாடாகும். மேலும் அது சரியான பொது நலத்திலானதாகவும், பிரபஞ்சத்தின் பொது நன்மை அடிப்படையிலானது எனவும் அங்கீகரிக்கப்படுகிறது.

மதிப்பீடு

ரூசோவின் ஆளுமை மற்றும் அவரது படைப்புக்களைப் பற்றி பல்வகையான கருத்துக்கள் உள்ளன. ஜி.டி.எச்.கோல் என்னும் அறிஞர் அவரது 'சமூக ஒப்பந்தம்' பற்றி கருத்து கூறும் பொழுது 'இன்று வரை உள்ள அரசியல் தத்துவப் பாட நூல்களில் இது மிகச் சிறந்ததாகும்' என்கிறார். மார்லே பிரபு அவர்கள் ரூசோவின் 'தத்துவார்த்தமான சொற்கோவை' பற்றிய தமது மாறுபட்ட கருத்தினை வெளிப்படுத்தும் போது "ரூசோ பிறக்காமலே இருந்திருப்பின் உலகம் மேலும் சிறந்திருக்காதோ?" என்று கூறுகிறார். அவர் கூற முயல்வது யாதெனில் ரூசோ வாழ்ந்திருக்காவிட்டால் பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் மிக மோசமான அனுபவங்களைத் தவிர்த்திருக்கலாம். ஏனென்றால் அவரது கருத்துக்களே அந்த இயக்கத்தின் அடிப்படையாக இருந்ததாகும்.

அவரது தத்துவமானது சமதர்மத்தின் பின்னணியைக் கொண்டதாகும். முதலாளித்துவம் என்பது ரூசோவின் கைகளில் மிக மோசமாக நடத்தப்பட்டது.

அவர் கல்வியை தேசியமயமாக்குதலை ஆதரித்ததுடன் தனிநபர் சொத்து என்னும் கருத்தினை எதிர்த்தார். மேலும் அவரது சொற்கோவையில் முற்றாட்சி மற்றும் அதிகாரப் போக்கினை இணைக்கமாக்கினார். பொது விருப்பம் என்னும் சாக்கில் அவர் கிட்டத்தட்ட பெரும்பான்மையின் கொடுங்கோன்மையை ஆதரிக்கிறார். இவை அனைத்திற்கும் மாறாக, தற்கால அரசியல்

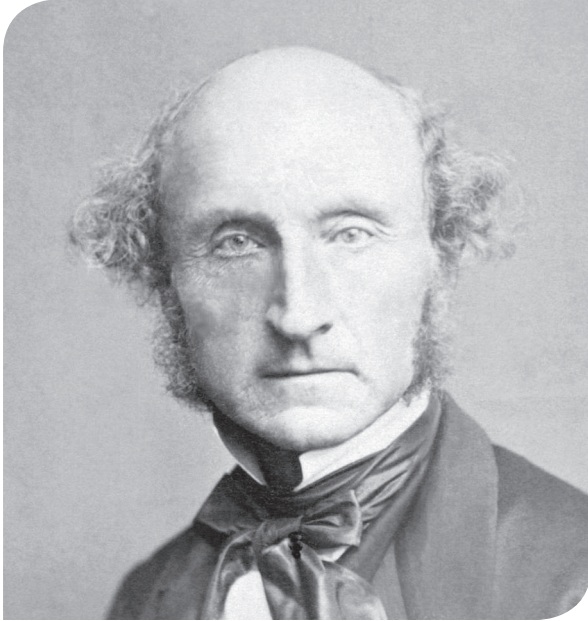
தத்துவ ஞானிகளுள் ரூசோ ஈடு செய்ய முடியாத இடத்திற்குத் தகுந்தவராவார்.

செயல்பாடு

1. 'மக்கள் இறையாண்மையின்' பொருளைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சிக்கவும்.
2. சமுதாயத்தில் சொத்து என்பதன் தோற்றம் மற்றும் தாக்கத்தினைப் பற்றி வாசிக்கவும்.

7.8 ஜான் ஸ்டீவர்ட் மில் (John Stuart Mill) (பொ.ஆ. 1806– பொ.ஆ. 1873)

வாழ்க்கை மற்றும் படைப்புகள்

மே 20, 1806-ல் ஜான் ஸ்டீவர்ட் மில் லண்டனின் வடக்கு புறநகர்ப்பகுதியில் உள்ள பென்டன் வில்லே (Bentonville) என்னுமிடத்தில் ஹரியத் பரோ (Harriet Barrow) மற்றும் ஜேம்ஸ் மில் (James Mill) ஆகியோருக்கு மகனாகப் பிறந்தார். இவரது தந்தையார் எடின்பர்க் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்ற ஸ்காட்லாந்தைச் சேர்ந்தவராவார். ஒரு சமூக மற்றும் அரசியல் சிந்தனையாளராக ஜான் ஸ்டீவர்ட் மில்லின் வளர்ச்சியினை மூன்று குறிப்பிட்ட காலகட்டங்களாகப் பிரிக்கலாம். முதலாவது காலகட்டம், இவரின் குழந்தைப் பருவ பயிற்சி காலமாகும். இக்காலகட்டத்தில் இவர் தனது தந்தை ஜேம்ஸ் மில் மற்றும் ஜெரேமி பெந்தாம் ஆகியோரிடம் குழந்தைப்பருவத்தில் பயிற்சி பெற்றார். இரண்டாவது காலகட்டமாக 1830 களின் இறுதியில் அவர்தம் முன்னிருபது வயதின் சந்தித்த மனப்போராட்டங்களில் இருந்து மீளுதலும், தீவிர தத்துவப்போக்கு கலைந்து தனித்துவம் பெறுதல் ஆகியவையுமாகும். இக்காலகட்டத்தில் தான் அவர் பலதரப்பட்ட அறிவுப்பூர்வமான மற்றும் உணர்வுப்பூர்வமான தாக்கங்களின் அடிப்படையில் தன் சிந்தனையை மறுவடிவமைத்துக் கொண்டார். அவரது வாழ்வின் இறுதிக் காலகட்டமான அடுத்த முப்பது ஆண்டுப்பணியில் அவரது முக்கியப்

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ ஜே. எஸ். மில்லின் அரசியல் சிந்தனையைப் புரிந்து கொள்ளுதல்
- ❖ பயன்பாட்டுவாதம் மற்றும் சுதந்திரம் பற்றிய கூர் மதிப்பீட்டினை அறிதல்

தலைப்புகள்

வாழ்வு மற்றும் படைப்புகள் - மைய கருத்துக்கள்: சுதந்திரம் - பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கத்தின் மீதான பரிசீலனைகள் - மதிப்பீடு - செயல்பாடு - வினாக்கள்.

படைப்புகளான தர்க்கவாத முறைமை (A System of Logic), அரசியல் பொருளாதாரத் தத்துவத்தின் கொள்கைகள் (Principles of Political Economy), சுதந்திரம் (On Liberty), பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கம் மீதான பரிசீலனைகள் (Considerations of Representative Government) போன்றவை பதிப்பிக்கப்பட்டன.

சுதந்திரம் (On Liberty)

1859-ல் வெளியிடப்பட்ட 'சுதந்திரம்' (On Liberty) என்னும் நூல் மில்லிற்கு நீடித்த புகழைத் தேடித்தந்தது. அவரது பிற படைப்புகளைக் காட்டிலும் முன்னறிவித்ததைப் போன்று இதுவே மிக நீண்ட காலம் நீடித்திருக்க விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரபுக்களாட்சியிலிருந்து மக்களாட்சிக்கு அமைப்புக்கள் மாற்றம் பெற்ற போது அதனுடன் நன்மைகள் மற்றும் தீமைகளும் உடன் வந்தன. அதற்கு முந்தைய சகாப்தங்களின் ஆட்சிகளை விட சமூகப் பெருந்திரளான மக்களின் ஆட்சியாக மிகவும் வலிமையுடன், சீராகவும் எங்கும் நிறைந்திருக்கக்கூடியதாகவும் மக்களாட்சி விளங்குகிறது. பெரும்பான்மையின் ஆதிக்கம் என்பது முடியாட்சியை விட இடர்நிறைந்ததாகவும், சட்டமியற்றுவதன் மூலம் தனிமனிதர்களின் சுதந்திரத்திற்குக் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கும் திறனுள்ளதாகவும் உள்ளது. மக்களாட்சியிலான சமூகத்தில் சமுதாய அழுத்தம் மற்றும் எதிர்பார்ப்பு போன்ற முறைசாராத வழிமுறைகள் அனைத்தையும் கட்டுப்படுத்துவதாக உள்ளது. கருத்து, பண்பு மற்றும் நடவடிக்கையை அனுசரிக்கக்கூடியவற்றினை மறைக்கும் திறன் அத்தகைய அதிகாரங்களுக்கு உண்டு என மில் வெளிப்படுத்துகிறார். இத்தையை சூழலில் தான் சுதந்திரம் என்ற நூல் எழுதப்பட்டது. இப்படைப்பின் நோக்கம் அதன் முதல் அலகில் எழுதப்பட்டதுடன் ஒரு எளிமையான கொள்கையை உறுதியாகக் கூறுகிறது. 'மனிதகுலத்திற்குத் தனியாகவோ அல்லது ஒட்டுமொத்தமாகவோ தேவைப்படும் ஒரே நோக்கம் என்னவெனில் எத்தகைய

எண்ணிக்கையிலான சுதந்திரமான நடவடிக்கை என்றாலும் சுய பாதுகாப்பிற்காக தலையிடக்கூடியதாகும்'. (சுதந்திரம் XVIII 223) இவ்வாறு மில்லின் இந்த நடைமுறைத் தத்துவம் அடிப்படையில் பயன்பாட்டுவாதமாகும்.

மில் தனது சுதந்திரம் என்னும் நூலில் கருத்து, விவாதம், பண்பு மற்றும் செயல்பாட்டு சுதந்திரத்திற்கான பல்வேறு மூல உபாயங்களை முன்வைத்து வாதிடுகிறார். கருத்து மற்றும் விவாதத்திற்கான சுதந்திரம் பற்றி 'சுதந்திரம்' என்னும் நூலின் இரண்டாவது அலகில் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டினைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு எதிரான வாதங்களை விளக்கியுள்ளார். சுதந்திரத்தின் மூன்றாவது அலகில் பண்பியல் சுதந்திரம் (தனி மனிதத்துவம்) என்பதற்கு சாதகமான வாதங்களை முன்வைக்கிறார். மில் தனிமனிதர்களின் சுயபண்பியல்புகளின் மேம்பாட்டினாலான தனிமனித புறவெளிச் சுதந்திரத்திற்காக வாதிடுகிறார். அது சமுதாயத்திற்கு நன்மை பயக்கும் என்று கூறுகிறார். 'மனிதனின் தன்மை என்பது எந்திரத்தைப் போல ஒரு மாதிரியின் அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்டு, குறித்துக் கொடுத்த பணியினைத் துல்லியமாக செய்யுமாறு உள்ளதல்ல. ஆனால் ஒரு மரமாக, அனைத்து பகுதிகளிலும் தானே வளர்ந்து மேம்படுவதுடன் உள்ளார்ந்த சக்திகளின் மனப்போக்கின் படி அது உயிருள்ளதாகிறது'. (சுதந்திரம் XVIII 263). மில்லின் கருத்துப்படி பெருந்திரள் சமுதாயம் என்பது சுய அடக்குமுறைத் தன்மையுடையதாகவும் மனிதனின் ஆற்றல் மற்றும் திறனை நலிவடையச் செய்வதாகவும் உள்ளது. விக்டோரியா சமுதாயம் (Victorian Society) என்பது மரியாதையான நடத்தைத் தொகுதியால் கிறிஸ்துவ சுயமறுப்பின் அடிப்படையில் ஆளப்படுகிறது எனக் கூறுகிறார். இதற்கு மாறாக மில் சுயமேம்பாட்டின் கிரேக்க மாதிரியினை ஊக்கப்படுத்துகிறார். தனிமனிதர்கள்

தங்களின் வாழ்வாதாரங்களைத் தாங்களே மேம்படுத்திக்கொள்ளும் சூழலை உருவாக்குவது சமுதாயத்திற்கு முக்கியமானதாகும். இது பலவகை வேற்றுமையை பண்பு மற்றும் பண்பாட்டில் இயலச் செய்வதுடன் உற்பத்தி இழுவிசை எந்திரமாக மாறி தேசத்தினை முன்னெடுத்துச் செல்கிறது. 'சுதந்திரம்' எனும் நூல் முழுவதுமே மில் சட்டமன்றம் அல்லது அரசின் வலிந்த மாற்றத்திலிருந்தும், ஏமாற்றக்கூடிய சமூக வலிந்த மாற்றத்தின் வடிவங்களிலிருந்தும் தனிமனித சுதந்திரத்தினை பாதுகாக்க நாடுகிறார்.

பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கத்தின் மீதான பரிசீலனைகள் (Considerations on Representatived Government)

1861 ஆம் ஆண்டு மில்லின் அரசியல் பற்றிய கருத்துக்களைக் கொண்ட பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கத்தின் மீதான பரிசீலனைகள் பதிப்பிக்கப்பட்டது. மில் ஒரு பற்றுறுதியுள்ள மக்களாட்சி வாதியாவார். எனினும் அவரது படைப்பு தன்னாட்சி அரசாங்கம் பற்றிய ஏமாற்றங்கள், சந்தேகங்கள் மற்றும் சிக்கல்களை வெளிப்படுத்துகிறது. அவரது கருத்து முரண்பாடான தன்மை கொண்டதாக உள்ளது. அதாவது பெரும்பான்மையினரே ஆட்சி செய்தாலும் சிறுபான்மையினர் ஆட்சியே அநேகமாக சரியாக உள்ளது எனக் கருதுகிறார். பெரும்பான்மையிடம் அதிகாரம் இருந்தாலும் சிறுபான்மையினரிடமே ஞானம் உள்ளது என வாதிடுகிறார். இப்படைப்பில் மில் நல்ல அரசாங்கத்தை வரன்முறைப்படுத்துவதற்காக பெரும்பான்மையினர் கொடுங்கோன்மையினால் ஏற்படும் அபாயங்களை வெளிப்படுத்துகிறார். ஒட்டுமொத்த சமூகத்திடமும் இறையாண்மை உள்ள பிரதிநிதித்துவ முறையே லட்சிய அடிப்படையில் சிறந்த அரசாங்க முறையாகும் என நிறைவு செய்கிறார். ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் எப்பொழுதேனும் அரசாங்கத்தின் பொதுவான மக்கள் பணிகளில் உண்மையாகப் பங்கேற்க அழைப்பு வரும் என்கிறார்.

மதிப்பீடு

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் பரந்து விரிந்த அறிவியல் சிந்தனை வரலாற்றில் ஜான் ஸ்டீவர்ட் மில் முக்கிய இடத்தினைப் பெறுகிறார். அவரது படைப்புக்கள் அரசினைப் புரிந்து கொள்ளவும், முறையாகக் கற்றறியவும், மனிதனின் தன்மையினுடைய முக்கியத்துவத்தினையும் வலியுறுத்துகிறது. அவர் வாக்குரிமை பற்றிய சுயத்துவத்தினைத் தானே மேம்படுத்தினார். மில் கூறுகையில் 'சுவாசிக்கும் காற்றைப் போல மனிதனுக்கு அரசியல் விலங்காக வாக்களித்தல் அவசியமாகும்' என்கிறார். மில்லைப் போன்று வாக்களித்தலைப் பற்றிய கருத்தாக்கத்தினை வேறு எந்த அரசியல் சிந்தனையாளரும் வலியுறுத்தியதில்லை. மில்லின் மீதான பயன்பாட்டுவாதத்தின் தாக்கமானது அவரது பொருளாதாரக் கொள்கை மற்றும் பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கம் பற்றிய கருத்துகளை உருவாக்கியதில் முக்கியமானதாகும். பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கத்தில் தனிமனிதன் தனது திறனை மேம்படுத்துவதற்கான சுதந்திரத்தில் தலையீடு இருக்கவே கூடாது என்றார். மில்லின் இந்த ஒவ்வொரு தலைப்பும் ஆர்வத்தைத் தூண்டக் கூடியதாக இருப்பதனை இத்துறையின் எந்தவொரு மாணவனும் புறந்தள்ளிவிடமுடியாது.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

- ❖ பயன்பாட்டுவாதம் என்பது அதிக எண்ணிக்கையிலானவர்களின் அதிகப்படியான மகிழ்ச்சியாகும்
- ❖ ஜேம்ஸ் மில் மற்றும் ஜேரேமி பெந்தாம் ஆகிய பயன்பாட்டு சிந்தனையாளர்களின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் ஜே.எஸ். மில் கொண்டு வரப்பட்டாலும் பயன்பாட்டு வாத்தினைப் பற்றிய மாறுபட்ட சிந்தனையினை அவர் தந்தார்.

செயல்பாடு

- ❖ 18ஆம் நூற்றாண்டில் ஐரோப்பாவின் வரலாற்று மேம்பாட்டினைப் பற்றி மேலும் வாசிக்கவும்.
- ❖ மில்லின் பயன்பாட்டுவாத கருத்துகளை முழுவதும் தேடுக.

7.9 காரல் மார்க்ஸ் (Karl Marx)

(பொ.ஆ. 1818 – பொ.ஆ. 1883)

கற்றலின் நோக்கங்கள்

- ❖ காரல் மார்க்சின் அரசியல் சிந்தனையைப் புரிந்து கொள்ளுதல்
- ❖ காரல் மார்க்சின் சிந்தனை-தர்க்கவாதப் பொருள்முதல்வாதம் - உபரி மதிப்புக் கோட்பாடு - வர்க்கப் போராட்டம் மற்றும் புரட்சி - பாட்டாளிகளின் சர்வாதிகாரம் - அரசு உதிர்தல் ஆகியவை பற்றிய காரல் மார்க்சின் சிந்தனையை அறிந்து கொள்ளுதல்

தலைப்புகள்

முன்னுரை - மார்க்சின் படைப்புகள் : பொதுவுடைமை அறிக்கை - மூலதனம் - மைய கருத்துக்கள் : தர்க்கவாதப் பொருள்முதல்வாதம் - உபரி மதிப்புக் கோட்பாடு - வர்க்கப் போராட்டம் மற்றும் புரட்சி - பாட்டாளிகளின் சர்வாதிகாரம் - அரசு உதிர்தல் - மதிப்பீடு - வினாக்கள்

அறிமுகம்

நாம் உலகினைப் பார்க்கக்கூடிய பார்வையினை மாற்றிய ஒரு சிலரில் காரல்மார்க்சும் ஒருவராவார். மார்க்சைப் பொறுத்தவரையிலும் கோட்பாடு என்பது நம்மைச் சுற்றியுள்ள உலகைப் புரிந்து கொள்வதற்கு மட்டுமல்ல ஒருபடி முன்னே

சென்று உலகை மாற்றுவதற்கும் ஆதரவளிக்கவேண்டும். இவரது படைப்புக்களான - பொதுவுடைமை அறிக்கை, வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாதக் கருத்தாக்கம் மற்றும் மூலதனம் ஆகியவை உழைக்கும் வர்க்கத்தின் சுயவிடுதலை என்னும் ஒரே இலக்கை நோக்கிய பல்வேறு பொருளாதார கருத்துகளின் உச்ச நிலையாகும். ஹெகல், புனித சைமன், ஜே.சி.எல் டி சிஸ்மாண்டி, டேவிட் ரிக்கார்டோ, சார்லஸ் ஃபோரியர் மற்றும் லூயிஸ் பிளான்சு போன்ற முந்தைய சிந்தனையாளர்களிடமிருந்து பல்வேறு கூறுகளை மார்க்ஸ் பெறுகிறார் என்பதனை அறிவது முக்கியமாகும்.

குறிப்பிடத்தக்க மேற்கோள்

உலகத் தொழிலாளர்களே ஒன்றுபடுங்கள் நீங்கள் இழப்பதற்கு உங்கள் விலங்கினைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை.

— காரல் மார்க்ஸ் (Karl Marx)

ஐரோப்பாவில் சமதர்மத்தின் வளர்ச்சிக்கு 18 மற்றும் 19ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பகுதி சாட்சியானது எனலாம். இக்காலகட்டம் 'இரட்டைப்புரட்சி சகாப்தம்' என அறியப்படுகிறது. பிரான்ஸ் நாட்டில் அரசியல் அடிப்படையில் 1789ஆம் ஆண்டு பிரெஞ்சுப் புரட்சி ஏற்பட்டு முழுமையான முடியாட்சி தூக்கி எறியப்பட்டதுடன் சுதந்திரம், சமத்துவம் மற்றும் சகோதரத்துவம் உள்ள குடியரசு பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு ஒவ்வொரு பிரெஞ்சு மனிதனின் உரிமையும் பறைசாற்றப்பட்டது. இக்காலத்தின் இரண்டாவது முக்கியப் புரட்சியாக ஐரோப்பாவில் நீண்ட நெடிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியது 'தொழிற் புரட்சியாகும்' (Industrial Revolution). இவ்விரண்டு நிகழ்வுகளும் மார்க்சின் படைப்புகளின் மீது பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தின.

மார்க்சின் படைப்புகள்

பொதுவுடைமை அறிக்கை (Communist Manifesto)

பொதுவுடைமை அறிக்கை (1848) என்பது காரல் மார்க்ஸ் மற்றும் ஃபிரடெரிக் ஏங்கல்சின் கூட்டுப் படைப்பாகும். இது 1850ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் ஐரோப்பாவில் இருந்த சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் பெருங்குழப்பங்களின் விளைவான படைப்பாகும்.

குறிப்பிடத்தக்க மேற்கோள்

தற்பொழுது வரையிலான அனைத்து சமுதாயங்களின் வரலாறுமே வர்க்கப் போராட்டத்தின் வரலாறாகும்.

— காரல் மார்க்ஸ் (Karl Marx)

இக் கட்டுரை புரட்சியின் வாயிலான சமூக மாற்றத்தினை விளக்குகிறது. வர்க்கப் போராட்டத்தின் தன்மை என்பது

உற்பத்தியின்

தன்மைக்குத் தக்கவாறு மாறுபடும் என பொதுவுடைமை அறிக்கை வாதிகிறது. ஆகவே விவசாய உற்பத்தியை முக்கிய வடிவமாகக் கொண்ட நிலப்பிரபுத்துவ சமுதாய முறைகளில் வர்க்கப் போராட்டம் என்பது உடமையாளர்களுக்கும் (தொழிற்சாலை அல்லது தொழில் உரிமையாளர்கள்), பாட்டாளிகளுக்கும் (தொழிற்சாலை பணியாளர்கள்) இடையே நடப்பதாகும். உண்மையில் முழுமையான சமுதாயமானது மேன்மேலும் பிளவுபட்டு இருபெரும் பகைமை முகாம்களாகிவிட்டது. அவை ஒன்றையொன்று நேரடியாக எதிர்த்து நிற்கக்கூடிய இருபெரும் வர்க்கங்களாக, உடமையாளர்கள் மற்றும் பாட்டாளிகள் என்றானது. மார்க்ஸ் மற்றும் ஏங்கல்ஸ் ஆகியோர் இம்மெய்க்கோளின்

சாட்சியாக கூறுவது யாதெனில் தற்பொழுது வரையிலான அனைத்து சமுதாயங்களின் வரலாறுமே வர்க்கப் போராட்ட வரலாறு என்பதாகும்.

பொதுவுடைமை அறிக்கையை நிறைவு செய்யும் வகையில் இரு கருத்துகள் அருகருகே வைக்கப்படுகின்றன. ஒன்று பாட்டாளிகளை ஆளும் வர்க்கம் என்ற நிலைக்கு உயர்த்துவது ஆகும். மற்றொன்று மக்களாட்சி யுத்தத்தில் வெற்றி பெறுவதாகும். மார்க்ஸ் இப்படைப்பில் தனிநபர் சொத்து என்பதற்குப் பதிலாக அனைத்து சொத்துக்களையும் பொதுவான கட்டுப்பாட்டில் வைப்பதை பொதுவுடைமைவாதிகள் இலக்காக கொள்ள வேண்டும் என்று வலியுறுத்தினார்.

மூலதனம் (Das Capital)

மார்க்சின் தலைசிறந்த படைப்பான மூலதனம் 1867-ல் பெர்லினில் வெளியிடப்பட்டபோது அது 'உழைக்கும் வர்க்கத்தின் வேதாகமம்' (Bible of the Working Class) என்று விவரிக்கப்பட்டது. மார்க்சின் வாழ்நாளில் அதன் முதல் தொகுதி மட்டுமே நிறைவுபெற்று வெளியிடப்பட்டது. மார்க்ஸ் நிறைவு செய்யாத இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது தொகுதிகள் ஏங்கல்ஸ் அவர்களால் தொகுத்து அமைக்கப்பட்டு 1885 மற்றும் 1894ல் வெளியிடப்பட்டது. முதல் தொகுதியானது மூலதனத்தின் உற்பத்தி நடைமுறையினைப் பற்றியதாகும். இரண்டாவது தொகுதி மூலதனத்தின் சுழற்சி நடைமுறையினைப் பற்றியதாகும். மூன்றாவது தொகுதி முதலாளித்துவ உற்பத்தியின் ஒட்டுமொத்த நடைமுறையினைப் பற்றியதாகும்.

இயங்கியல் பொருள் முதல்வாதம் (Dialectical Materialism)

இயங்கியல் பொருள் முதல்வாதம் என்பது காரல் மார்க்ஸ் மற்றும் ஃபிரடெரிக் ஏங்கல்ஸ் ஆகியோரின் போதனைகளிலிருந்து உண்மையில் பெறப்பட்ட தத்துவார்த்த

அணுகுமுறையாகும். கோட்பாடு அளவில் தர்க்கவாதப் பொருள்முதல்வாதம் என்பது அறிவியல் பிரச்சனைகளைப் புலனாய்வு செய்ய பொதுவான உலகளாவிய பார்வை மற்றும் அதற்கான முறையினைத் தந்துள்ளது. மார்க்ஸ் மற்றும் ஏங்கல்ஸ் ஆகியோர் சமுதாயத்தினுடைய ஒவ்வொரு அடிப்படைப் பிரிவினையையும் பொருளாகப் பார்ப்பதுடன் சமூக மாற்றம் என்பது எதிர்த்தரப்பினரின் போராட்டத்தின் மூலமே நிகழும் என்றனர். கொள்கையளவில் பொருள்முதல்வாதம் என்பது சமுதாய உலகைப்பற்றியதாகும். பொருள் சார்ந்த உலகம் எப்பொழுதும் இயக்க நிலையிலும், முரண்பாடுகள் மற்றும் மாற்றங்களுடனும் இருக்கும். சமுதாயத்தின் நிலையான இயக்கத்தினால் ஏற்படும் உராய்வுகள் சமூக முரண்பாடுகளுக்கு வழி செய்வதன் விளைவாக சமூக மாற்றம் ஏற்படுகிறது. தர்க்கவாதப் பொருள்முதல்வாதம் என்பது சமுதாய உலகைப் பற்றியதாகும். தர்க்கவாதப் பொருள்முதல்வாதம் என்பது சமுதாய உபரி நடைமுறைகள் தொடர்பானதாகும்.

உபரிமதிப்புக் கோட்பாடு (Theory of Surplus Value)

உபரி மதிப்புக் கோட்பாடு என்பது மூலதனம் என்ற நூலில் உள்ளதாகும். மனிதனின் உழைப்பு என்பது பொருளாதார மதிப்பின் ஆதாரமாகும் என காரல் மார்க்ஸ் கருதுகிறார். ஆகவே 'உபரி மதிப்பு' என்னும் பதம் உழைப்பு மற்றும் உழைப்பாளர் சக்தியின் வேறுபாட்டினைக் குறிப்பதாகும். தொழிலாளியின் அதிகப்படியான உழைப்பினால் கிடைக்கும் 'உபரி மதிப்பு' முதலாளிகளைச் சென்று சேர்கிறது. எத்தனை நீண்ட வேலை நாள் என்பது முக்கியமல்ல, ஆனால் உபரி மதிப்பு என்பது உருவாகிறது. ஒருவேளை தொழிற்சாலையில் ஒரு மணிநேரம் வேலை நடந்தாலும் முதலாளிகள் அவர்களது பங்கான உபரி உழைப்பினை வலிந்து வெளிக்கொணர்கின்றனர். இதுவே உபரி மதிப்பாகும். முதலாளிகள் தங்களின் தொழிலாளர்களுடைய உழைப்பின்

மதிப்பினை விடக் குறைவாகவே ஊதியமளிக்கின்றனர். அது பெரும்பாலான தருணங்களில் தொழிலாளர்களை ஜீவன நிலையில் வைத்திருக்க மட்டுமே போதுமானதாக இருக்கிறது.

செயல்பாடு

மார்க்சின் படைப்புகள்

- ❖ ஹெகலின் உரிமைகள் பற்றிய தத்துவம் மீதான கூர்மதிப்பீடு,
- ❖ புனிதக் குடும்பம், பியுபர்சேச் பற்றிய ஆய்வேடு,
- ❖ ஜெர்மானிய லட்சியவாதம்,
- ❖ பொதுவுடைமை அறிக்கை,
- ❖ கோதா திட்டத்தின் கூர்மதிப்பீடு,
- ❖ மூலதனம்

வர்க்கப் போராட்டம் மற்றும் புரட்சி (Class Struggle and Revolution)

வர்க்க உணர்வு நிலை மற்றும் போராட்டம் ஆகியவை உற்பத்தியின் சமூக உறவுகளுடன் தொடர்புடையது ஆகும். மார்க்ஸ் வர்க்கத்தை ஓர் லட்சியவாதக் காரணியாகப் பார்க்காமல் குறிப்பிட்ட சமூக நிலையிலுள்ள மனிதனாகப் பார்க்கிறார். 'வர்க்கம்' என்னும் பதம் சொத்து அடிப்படையிலான உரிமையினைக் குறிப்பதாகும். உதாரணமாக உடமையாளர்கள் (உற்பத்திவழிமுறைகளைச் சொந்தமாக்கியவர் மற்றும் நில உடமையாளர்கள்) மற்றும் பாட்டாளிகள் ஊதியத்திற்காக தனது உழைப்பினை விற்பவர்) ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்.

மார்க்சின் படைப்பான 'பிரான்சின் வர்க்கப் போராட்டம்' என்னும் நூல் 1848 முதல் 1850 வரையிலான காலகட்டத்தில் வர்க்கப்போராட்டத்தின் வாதங்கள் மற்றும் புரட்சியின் தேவையினை மதிப்பிடுகிறது. 1848ம் ஆண்டு நடந்த பிரெஞ்சுப் புரட்சியின் அடிப்படையில் தமது வர்க்கப் பிளவு கருத்தை மார்க்ஸ் கொண்டிருந்தார். இப்புரட்சியின் போது உடமையாளர்கள் மற்றும் பாட்டாளிகள்

ஆகியோர் இணைந்து பிரபுக்களாட்சிக்கு எதிராகப் போராடி குடியரசினைப் பிரகடனப்படுத்துவதில் வெற்றியடைந்தனர். பிப்ரவரி புரட்சியின் மூலம் பாட்டாளிகளின் ஆதரவுடன் ஆட்சிக்கு வந்த பின்னர் உடமையாளர்கள் தேர்தல் நடைமுறையினை தங்களுடைய சட்டபூர்வமான ஆட்சியின் உரிமையாகக் கோரினர். உடமையாளர் வர்க்கமானது உழைப்பாளர் வர்க்கத்தினை தமது அனைத்து தளைகளிலிருந்தும் விடுவிப்பதற்குப் பதிலாக அதிகமாக அவர்களை அந்நியப்படுத்தியது எனலாம்.

உடமையாளர்கள் அதிகாரத்திற்கு வந்த பின்னர் அரசு மற்றும் படைகளைத் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் வைக்க ஆரம்பித்ததுடன் பாட்டாளிகளை நசுக்க ஆரம்பித்தனர். இது முன்னதை உண்மையில் உள்நாட்டுப் போராக்கியது. வர்க்கப் போராட்டம் என்பது புரட்சிக்கு வழிகோலுவதாகவும், பாட்டாளிகளின் சர்வாதிகாரம் மற்றும் தனியார் உற்பத்தி ஒழிப்பு சமதர்மத்தில் முடிவதாகவும் வலியுறுத்துகிறார்.

பாட்டாளிகளின் சர்வாதிகாரம்(Dictatorship of the Proletariat)

'பாட்டாளிகளின் சர்வாதிகாரம்' என்பது உழைக்கும் வர்க்கமானது அதிகாரத்தில் அமர்வதைக் குறிக்க காரரல் மார்க்ஸ் பயன்படுத்திய சொற்றொடராகும். மார்க்சைப் பொறுத்தவரை அது உடமையாளர்களின் அரசியல் ஆட்சியைத் தூக்கி எறிவதற்கும், வர்க்கமற்ற சமுதாயம் உருவாவதற்கும் இடைப்பட்ட காலமாகும். அரசியல் சிந்தனைக்கான மார்க்சின் அனைத்து பங்களிப்புகளைக் காட்டிலும் பாட்டாளிகளின் சர்வாதிகாரம் என்பது உண்மையான ஆளுகைக்கான பெரிதும் ஆழ்ந்த பொதி பொருளைக் கொண்டதாக விளங்குகிறது.

முதலாவது குழுவான உழைப்பாளர் வர்க்கம் (பாட்டாளிகள்), பாரம்பரியமான ஆளும் வர்க்கத்தின் (உடமையாளர்கள்) மீது தங்களின் அதிகாரத்தினை

அழுத்தந்திருத்தமாக்கிய பின்னர் அனைத்து முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறைகளும் ஒழிக்கப்பட்டு சமதர்ம உற்பத்தி முறைகள் முதன்மையாகின. சமதர்மத்திலான உற்பத்தி முறைகளை நிறுவியதன் விளைவாக சமுதாயத்தின் வர்க்கக் குழுக்கள் மறைந்து பாட்டாளிகளின் சர்வாதிகாரம் வந்தது.

அரசு உதிர்ந்தல் (Withering Away of the State)

சமுதாயம் பல வர்க்கங்களாகப் பிளவுபட்டதன் விளைவாக ஒடுக்கும் மற்றும் ஒடுக்கப்பட்ட குழுக்கள் உருவாகி அரசு சுரண்டலுக்கான கருவியாகிறது. இந்த வர்க்கப் பிளவு மிகவும் தீவிரமடைந்து பாட்டாளிகளின் சர்வாதிகாரத்திற்கு வழிகாட்டுகிறது. அரசாங்கத்தைக் கைப்பற்றுவதன் மூலமாக பாட்டாளிகளின் வெற்றிக்கான அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன. பாட்டாளிகள் அரசின் கட்டுப்பாட்டினை எடுத்துக்கொள்வதுடன் உற்பத்தியின் வழி முறைகளை அரசின் உற்பத்தி வழிமுறைகளாக மாற்றுகின்றனர். அரசு மற்றும் உற்பத்தியைக் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வந்த பின்னர் பாட்டாளிகள் அனைத்து வர்க்க பேதங்கள் மற்றும் வர்க்கப் பகை முரண்பாடுகளையும் அழிக்கின்றனர். இதன் விளைவாக இறுதியில் அரசு உதிர்ந்தல் நிகழ்கிறது.

செயல்பாடு

மார்க்ஸ் பிரகடனப்படுத்திய பல்வேறு நிலைகளை விளக்குக.

- ❖ தொடக்க நிலை பொதுவுடைமை,
- ❖ ஏகாதிபত্যம்,
- ❖ நிலப்பிரபுத்துவம்,
- ❖ முதலாளித்துவம்,
- ❖ சமதர்மம்,
- ❖ பொதுவுடைமை.

மதிப்பீடு

1852ஆம் ஆண்டு மார்க்ஸ் தமது பங்களிப்புக்களை மூன்று பிரிவுகளாகத் தொகுத்துள்ளார்:

அ) வர்க்கங்கள் (பாட்டாளிகள் மற்றும் உடைமையாளர்கள்) சமுதாயத்தின் நிரந்தர இயல்பு அல்ல.

ஆ) வர்க்கப் போராட்டமானது பாட்டாளிகளின் சர்வாதிகாரம் என்பதற்கு வழிசெய்து இறுதியாக உற்பத்தியை உழைப்பாளர்களின் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வருகிறது.

இ) 'பாட்டாளிகளின் சர்வாதிகாரம்' என்பது வர்க்கமற்ற சமுதாயத்திற்கு வழிசெய்வதுடன் சமூக வேற்றுமைகள் மறைவதால் அரசு உதிர்ந்து போகிறது.

மார்க்ஸ் எதிர்நோக்கியவாறு இவ்வுலகம் அரசற்ற நிலைக்கு மாறிவிட்டதா? உண்மை வேறு மாதிரியாக அல்லவா இருக்கிறது. மனிதகுலத்தின் மீதான மார்க்சியத்தின் தாக்கத்தினை மனிதனின் மீதான மதத்தின் தாக்கத்துடன் மட்டுமே ஒப்பிட இயலும். ஏறத்தாழ உலகின் பாதி மக்கள் தொகை மார்க்சிய வாதத்தின் தாக்கத்திற்கு உள்ளாகி இருக்கிறது. அதே சமயத்தில், மார்க்ஸ் தான் எழுதியவை அனைத்தையும் பின்பற்றாவிட்டாலும், அவரது படைப்புகள் பலரின் மீது தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தின. மார்க்சியக் கோட்பாடுகளின் தாக்கத்திற்கு உள்ளான லெனின், ஸ்டாலின், மவோ போன்ற தலைவர்கள் ரஷ்ய, சீனா, கியூபா, வியட்நாம் போன்ற நாடுகளில் மாற்றங்களை கொண்டு வருவதற்கு முயன்று சாதித்தனர். தற்காலத்தில் பெரும்பாலான முன்னாள் பொதுவுடைமை நாடுகள் மக்களாட்சி தன்மையுடையவர்களாக மாறி உள்ளனர். இருப்பினும் வர்க்க மாறுபாடுகள் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகரித்துக் கொண்டிருப்பதை இச்சமூகம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, சமுதாயத்தில் முதலாளித்துவவாதிகள் மற்றும் சுரண்டல் ஆகியவை இருக்கின்ற வரையிலும் மார்க்சின் கருத்துகளை புறக்கணிக்கவோ, மறக்கவோ இயலாது எனலாம்.

உங்களுக்குத் தெரியுமா?

மார்க்சியவாதத்தின் மீதான தற்கால விவாதங்களின் முக்கிய அடிப்படைச் சாஸ்புகள் தற்காலச் சமுதாயத்தில் உருவாகும் சில முக்கிய வடிவங்களிலான பிளவுகளை அடையாளம் காட்டுகின்றன. இவ்வகை விவாதங்கள் புதிய மார்க்சியவாதத்தின் எழுச்சிக்கு வகை செய்கின்றன.

செயல்பாடு

உனது	வகுப்பில்	புதிய
மார்க்சியவாதத்தினைப்		பற்றி
விவாதிக்கவும்		

அருஞ்சொற்பொருள்: Glossary

பிரபுக்களாட்சி (Aristocracy): ஒரு அரசை ஆளுகின்ற அதிகாரம் உயர்குடியினரிடம் இருத்தல்

நடத்தையியல் (Behaviouralism): ஓர் சமூக நிகழ்வினைப் பற்றிய நடத்தை சார் அணுகு முறையினைப் பின்பற்றாதல்.

உடைமையாளர்கள் (Bourgeoisie): சமுதாயத்தின் பெரும்பகுதி வளம் மற்றும் உற்பத்தி வழிமுறைகளை சொந்தமாக்கிக் கொண்ட முதலாளி வர்க்கமாகும்.

வர்க்கமற்ற சமுதாயம் (Classless Society): உண்மையான பொதுவுடைமை மலரும் போது எதிர்பார்க்கப்படும் சமுதாய அமைப்பின் அடிப்படைச் சூழ்நிலையாகும்.

இயங்கியல் (Dialectic): மாறாநிலைவாத முரண்பாடுகள் மற்றும் அவற்றின் தீர்வுகளை பற்றிய வினவலாகும்.

பாட்டாளிகளின் சர்வாதிகாரம் (Dictatorship of the Proletariat): மார்க்சியவாதத்தின்படி தங்கள் உழைப்பில் இருந்து மட்டுமே வருவாயை ஈட்டக்கூடிய தொழிற்சாலைப் பணியாளர்களைக் கொண்ட பொருளாதார

மற்றும் சமூக வகுப்பினரின் ஆட்சி பாட்டாளிகளின் சர்வாதிகாரமாகும். இந்த பாட்டாளிகளின் ஆட்சியானது முதலாளித்து ஒழிப்பிற்கும், பொதுவுடைமையை நிறுவுதலுக்கும் இடைப்பட்ட காலமாகும்.

அறிவொளிக்காலம் (Enlightenment): இது 17ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி மற்றும் 18ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த ஓர் ஐரோப்பிய அறிவார்ந்த இயக்கமாகும். இது மரபுகளைக் காட்டிலும் பகுத்தறிவு மற்றும் தனிமனிதத்துவத்தினை வலியுறுத்தியது.

பொது விருப்பம் (General Will): அரசியல் கோட்பாட்டில், பொது நலன் அல்லது பொது நன்மைக்கான நோக்கங்கள் தொடர்பான விருப்பங்களை ஒட்டுமொத்தமாகக் கைப்பற்றுவதாகும்.

மகத்தான புரட்சி (Glorious Revolution): 1688-89ல் நடந்த நிகழ்வுகளால் இரண்டாம் ஜேம்ஸ் மன்னர் பதவி விலக நேர்ந்தது. மன்னரின் மகளான இரண்டாம் மேரி மற்றும் அவருடைய கணவரும் ஆரஞ்சின் இளவரசர் மற்றும் நெதர்லாந்தின் முதன்மை அதிகாரியுமான மூன்றாம் வில்லியம் ஆகியோர் அரியணையில் அமர்ந்தனர்.

தனிமனிதத்துவம் (Individualism): ஒட்டுமொத்த அல்லது அரசின் கட்டுப்பாட்டிற்கு மாறாக தனிமனிதர்களின் செயல்பாட்டு சுதந்திரத்திற்கு சாதகமான ஓர் சமூகக் கோட்பாடாகும்.

பெரும்பான்மைத்துவம் (Majoritarianism): பெரும்பான்மையினரின் ஆட்சியைத் தூக்கிப் பிடிக்கும் ஓர் மக்களாட்சி வடிவமாகும்.

சிறுகுழு ஆட்சி (Oligarchy): ஓர் நாடு அல்லது அமைப்பின் மீதான சிலரைக் கொண்ட ஓர் சிறிய குழுவின் கட்டுப்பாடாகும்.

அரசியல் பொருளாதாரம் (Political Economy): இது தனிமனிதன், சமுதாயம், சந்தைகள் மற்றும் ஆகிய பெற்றிடும் உறவினைக் கற்றறியும் சமூக அறிவியல் பிரிவாகும்.

பாட்டாளிகள் (Proletariat): ஒட்டுமொத்த உழைக்கும் வர்க்கத்தைச் சார்ந்த மக்களைக் குறிப்பதாகும்.

பகுத்தறிவு (Rationality): ஒருவரின் காரணகாரிய அறிவு அல்லது தர்க்கத்தின் அடிப்படையிலான தரநிலையாகும்.

சீர்திருத்தம் (Reformation): இது ஓர் 16ஆம் நூற்றாண்டு இயக்கமாகும். ரோமானியத் திருச்சபையில் இருந்த அத்துமீறல்களைச் சீர்திருத்தி பின்னர் சீர்திருத்தத் திருச்சபைகள் நிறுவப்பட்டன.

வியன்புனைவியக்கம் (Romanticism): இது 16 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தோன்றிய கலை மற்றும் இலக்கிய இயக்கமாகும். இது அகத்தூண்டுதல், உள்ளுணர்வு மற்றும் தனிமனிதனின் முதன்மையை வலியுறுத்துகிறது.

இயற்கை நிலை (State of Nature): அரசியல் கோட்பாட்டில் ஓர் அரசியல் அமைப்பு தோன்றுவதற்கு முன்னரோ அல்லது இல்லாத நிலையிலோ இருந்த உண்மையான அல்லது அனுமானத்திலான மனிதர்களின் நிலையினைக் குறிப்பதாகும்.

ஆட்சிக்கலை (Statecraft): அரசு விவகாரங்களைத் திறம்பட மேலாண்மை செய்தல், அரசியல் மேதகைமை.

செல்வராட்சி (Timocracy): பதவி வகிப்பதற்கு சொத்துக்களை உடைமையாகப் பெற்றிருத்தலை அவசியமாக்கும் அரசாங்க முறையாகும்.

மதிப்பிடுதல் (Evaluation)

I. சரியான விடையைத் தேர்ந்தெடுக்கவும் :

- [illegible]

II கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு மிக சுருக்கமாக விடையளி:

11. 'இராஜதந்திரி' என்னும் நூல் யாரால் எப்பொழுது எழுதப்பட்டது?
12. பிளாட்டோவின் கூற்றுப்படி 'லட்சிய அரசினை' ஆள்பவர் யார்?
13. கூடிவாழும் விலங்குகளின் எந்த பண்பியல்புகளைப் பற்றி தாமஸ் அக்வினாஸ் எழுதினார்?
14. மாக்கியவல்லி ஒரு அரசியல் பகுப்பாய்வாளர் ஆவார், அரசியல் சிந்தனையாளர் அல்ல என்பது ஏன்?

III. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு சுருக்கமாக விடையளி.

15. பிளாட்டோவின் நீதி கருத்துகளைப் பற்றி சிறுகுறிப்பு எழுதுக.
16. அரிஸ்டாட்டில் அரசினை எவ்வாறு வகைப்படுத்துகிறார்?
17. புனித தாமஸ் அக்வினாசின் வாழ்வு மற்றும் படைப்புக்களைப் பற்றி சிறுகுறிப்பு எழுதுக.
18. அரசியல் மற்றும் நீதிநெறியை மாக்கியவல்லி எவ்வாறு பிரிக்கிறார்.
19. மாக்கியவல்லியின் ஆட்சிக்கலை பற்றி சிறுகுறிப்பு எழுதுக.
20. ஹாப்சின் இயற்கை நிலையினை மதிப்பிடுக.

IV. கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்கு விரிவாக விடையளி:

21. கல்வி, மக்களாட்சி மற்றும் அரசமைப்பு பற்றிய பிளாட்டோவின் படைப்புக்களைப் பகுப்பாய்க.
22. அரசின் பணிகள் மற்றும் வகைப்பாட்டினைப் பற்றிய அரிஸ்டாட்டிலின் விளக்கத்தினை மதிப்பிடுக.
23. மனிதனின் தன்மை பற்றிய மாக்கியவல்லியின் அணுகுமுறையினை மதிப்பிடுக.
24. ஜான் லாக்கினுடைய இயற்கை நிலை மற்றும் சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாட்டினை பற்றி விரிவாகக் குறிப்பு எழுதுக.

மேற்கோள் நூல்கள் (Reference books)

1. Barker, E, Political Thought of Plato and Aristotle, Methuen & Co., London, 1905.
2. Vivian Boland OP (2007) 'St. Thomas Aquinas', London: Bloomsbury Publishing.
3. Western Political Thought, Dr.O.P.Gauba, MacMillan Publishers India Limited, Delhi, 2011.
4. From Plato to Marx, Amal Kumar Mukhopadhyay, K.P. Bagchi & company, Calcutta, 2014.
5. Locke, John. The Second Treatise on Civil Government. Amherst, N.Y: Prometheus Books, 1986.
6. Rousseau, Jean-Jacques. The Social Contract. Harmondsworth: Penguin, 1968.
7. Jean-Jacques Rousseau, Britannica Encyclopaedia. <https://www.britannica.com/biography/Jean-Jacques-Rousseau>. Accessed on 04 February, 2018.
8. Lawrence Cahoon (2014) The Modern Political Tradition: Hobbes to Habermas, Virginia: The Great Courses

இணைய ஆதாரங்கள் (Internet Sources)

Jean-Jacques Rousseau, Britannica Encyclopaedia. <https://www.britannica.com/biography/Jean-Jacques-Rousseau>. Accessed on 04 February, 2018.

ICT Corner

அரசியல் சிந்தனை

அரசியல் சிந்தனையாளர்களின்
படைப்புகளைப் படித்துப்
பார்ப்போமா!

சிறந்த சிந்தனைகள்

செயல்முறை

- படி 1:** சிறந்த சிந்தனையாளர்களின் பக்கத்தைத் திறப்பதற்கு உரலி (URL) அல்லது விரைவுக் குறியீட்டைப் பயன்படுத்தவும். இதில் அரசியல் சிந்தனையாளர்களின் பட்டியல்கள் சாளரத்தின் மேல் வலப் பக்கத்தில் காணப்படும்.
- படி 2:** கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பட்டியலில் தேவைப்படும் பெயரைச் சொடுக்கியதும், அவரின் விவரங்களை அறிந்து கொள்ளலாம்.
- படி 3:** சிந்தனையாளரின் விவரங்களை மேலும் விரிவாக அறிய, முகப்புப் பொத்தானுக்கு அடுத்துள்ள பையோகிராஃபி பொத்தானைச் சொடுக்குக.
- படி 4:** இதேபோல் சிந்தனையாளரின் படைப்புகள், படைப்புகள் மீதான விவாதங்கள், விளக்க வீடியோக்கள் ஆகியவற்றை ஆராய்வதற்குத் தொடர்ச்சியான பொத்தான்களைச் சொடுக்கவும்.

Step 1

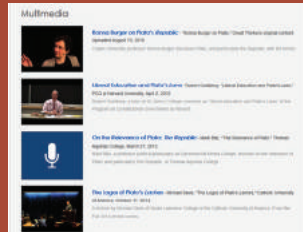
Step 2

Step 3

Step 4

சிறந்த சிந்தனைகள் URL:

<http://thegreatthinkers.org/plato/biography/>

*படங்கள் அடையாளத்திற்கு மட்டும்

B146_11_PSCI_TM

சொற்களஞ்சியம்

முழுமையான முடியாட்சி	- Absolute Monarchy	எண்கணிதம்	- Arithmetic
அறுதிப் பெரும்பான்மை	- Absolute Majority	சட்ட சபை	- Assembly
சட்டம்	- Act	கூட்டமைப்பு	- Association
செயற்பாட்டாளர்	- Activist	வானியல்	- Astronomy
ஒரு குறிப்பிட்ட காரணத்திற்காக மட்டும்	- Ad-Hoc	புகலிடம்	- Asylum
சார்ந்திருத்தல் (அ) பின்பற்றுதல்	- Adherence	தணிக்கை	- Audit
நிர்வாகச் சட்டம்	- Administrative Law	அரங்கம்	- Auditorium
நிர்வாக இயந்திரம்	- Administrative Machinery	அதிகாரம்	- Authority
நிர்வாகக் கொள்கை	- Administrative Policy	துணைக்குழு வகுப்பு	- Auxiliary Class
உடன்பாடான செயல்பாடு (நலிந்தோர் நலநோக்கு நடவடிக்கை)	- Affirmative Action	பதிலிப்பணி முகமைகள்	- Auxiliary Agencies
சார்ந்திருக்கும் நிலை	- Affiliation	பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பினர்	- Backward Classes
அறிவு மறுமலர்ச்சிக்காலம்	- Age of Enlightenment	நடத்தையியல்	- Behaviouralism
ஒப்பந்தம்	- Agreement	நடத்தையியல் அணுகுமுறை	- Behavioral Approach
கூட்டு சேருதல்	- Alignment	இரு கட்சி முறைமை	- Bi-party System
அகில இந்தியப் பணிகள்	- All India Services	ஈரவைச் சட்டமன்றம்	- Bicameralism
சர்வதேச பொது மன்னிப்பு கழகம்	- Amnesty International	மசோதா	- Bill
அரசியலமைப்பு சட்டத் திருத்தம்	- Amendment	உரிமைகளின் சட்டம்	- Bill of Rights
அமைப்பெதிர்வாதிகள் / கலகக்காரர்கள்	- Anarchists	முதலாளித்துவவாதிகள் / பூர்வாக்கங்கள்	- Bourgeoise
காலத்திற்கு ஒவ்வாமை	- Anachronism	வரவு செலவு திட்டம்	- Budget
மானுடவியல்	- Anthropology	அதிகாரவர்க்கம்	- Bureaucracy
இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டம்	- Anti-Hindi Agitation	அமைச்சர் குழு (அமைச்சரவை)	- Cabinet
இன ஒதுக்கல் கொள்கை (நிறுவெறி)	- Apartheid	அமைச்சர் குழு கூட்டம்	- Cabinet Meeting
மேல்முறையீட்டு நீதிவரம்பு	- Appellate Jurisdiction	அமைச்சர் குழு முடிவுகள்	- Cabinet Decisions
உணவு நாட்டம்	- Appetite	முதலாளித்துவம்	- Capitalism
அரசியலமைப்பு விதி	- Articles	முதலாளித்துவ மக்களாட்சி	- Capitalist Democracy
கருத்து எடுத்துரைப்பவர்	- Arbitrator	கத்தோலிக்கம்	- Catholicism
பிரபுக்கள் ஆட்சி	- Aristocracy	அதிகாரக் குவிப்பு	- Centralisation
		வசீகரத் தலைமை	- Charismatic Leadership
		மனித உரிமைகள் சாசனம் / மனித உரிமைகள் பேரறிக்கை	- Charter of Human Rights
		கட்டுப்பாடுகளும் சமநிலைகளும்	- Checks and balances
		குழந்தைத் தொழிலாளர்	- Child Labour

திருச்சபை	– Church	பகுதி பகுதியாக பிரித்தல்	– Compartmentalism
குடியுரிமை	– Citizenship	சமாதான உடன்படிக்கை	– Compromise Treaty
குடிமகன்	– Citizen	பொதுப்பட்டியல்	– Concurrent List
நகர அரசு	– City-State	கூட்டிணைவு	– Confederation
குடிமைப் பங்கேற்பு	– Civic Participation	ஒருமித்த கருத்து	– Consenses
குடிமைச் சமத்துவம்	– Civil Equality	முரண்பாடுகள்	– Conflicts
குடிமை உரிமைகள்	– Civil Rights	முரண்பாடு தீர்வு	– Conflict Resolution
குடிமைச் சமூகம்	– Civil Society	முரண்பாடு மேலாண்மை	– Conflict Management
உள்நாட்டுப் போர்	– Civil War	மரபு விரும்பிகள் / பழமைவாதிகள்	– Conservatives
வர்க்க முரண்பாடுகள் / சாதிய முரண்பாடுகள்	– Class Antagonisms	தொகுதிகள்	– Constituencies
வர்க்கப்போராட்டம்	– Class Struggle	அரசமைப்பு நிர்ணய சபை	– Constituent Assembly
வகைப்பாடு	– Classification	அரசமைப்புச் சட்டதிருத்தம்	– Constitutional Amendment
அரசாங்கங்களின் வகைப்பாடு	– Classification of Governments	அரசமைப்புச் சட்டம்	– Constitutional Law
மரபுவழி மக்களாட்சி	– Classical Democracy	அரசமைப்பு முடியாட்சி	– Constitutional Monarchy
வர்க்கமற்ற சமூகம் / சாதிகளற்ற சமூகம்	– Classless Society	அரசமைப்பு தீர்வுகாண் உரிமைகள்	– Constitutional remedies
பருவநிலை மாற்றம்	– Climate Change	அரசமைப்பு	– Constitution
கூட்டணி	– Coalition	ஒப்பந்த உரிமைகள்	– Contractual Rights
கூட்டணி அமைச்சரவை	– Coalition Ministry	மரபார்ந்த நன்னெறித் தரநிலைகள்	– Conventional Ethical Standards
பனிப்போர்	– Cold War	மாநிலங்களவை	– Council of States
கூட்டுப் பொறுப்புணர்வு	– Collective Responsibility	பண்பாட்டு மற்றும் கல்வி உரிமைகள்	– Cultural and Educational Rights
குழு செயல்பாட்டு தன்மை	– Collegiability	பழக்கவழக்கங்கள்	– Customs
குடியேற்றம்	– Colonialism	மூலதனம்	– Das Capital
குழு முறை	– Committee System	விவாதங்கள்	– Debates
பொது நலக் கூட்டு நாடுகள்	– Commonwealth Nations	ஆணை	– Decree
வகுப்பு நல்லிணக்கம் (மத நல்லிணக்கம்)	– Communal Harmony	அதிகாரப் பரவலாக்கல்	– Decentralization of Powers
வகுப்புவாதம்	– Communalism	முடிவு எடுத்தல் கொள்கை	– Decision Making Policy
பொதுவுடமை	– Communism	பிரகடனம்	– Declaration
சமூகம்	– Community	மனித உரிமைகள் பறைசாற்றம்	– Declaration of Rights of Man
பொதுவுடமை அறிக்கை	– Communist Manifesto	குடியேற்ற நீக்கம்	– Decolonization
ஒப்பீட்டு அணுகுமுறை	– Comparative Approach	குறைப்பு முறை / பகுத்தறி முறைக் காரணவியல்	– Deductive Reasoning
ஒப்பீட்டு பகுப்பாய்வு	– Comparative Analysis	சட்டபூர்வமில்லாத பெயரளவு இறைமை	– De-facto sovereignty
ஒப்பீட்டு ஆய்வு	– Comparative Study		

சட்டபூர்வமான இறைமை (சட்டநிலையிலான இறைமை)	- De-jure sovereignty	இயங்காற்றல்	- Dynamism
தன்விருப்ப மக்களாட்சி (அவதானமான மக்களாட்சி)	- Deliberative Democracy	தேவாலயம் சார்ந்த (திருச்சபை தொடர்பானவை)	- Ecclesiastical
ஒப்படைப்பு	- Deligation	சூழலியல் வல்லுநர்	- Ecologist
அதிகார ஒப்படைப்பு	- Deligation of Authority	பொருளாதார மக்களாட்சி	- Economic Democracy
மக்களாட்சி	- Democracy	பொருளாதாரப் பாதுகாப்பு	- Economic Security
மக்களாட்சியிலான உயர்ந்தோர்குழாம்	- Democratic Elitism	தேர்தல் அறிக்கை	- Election Manifesto
துறை	- Department	வாக்காளர் முறைமை	- Electorate
கொடுங்கோன்மை அரசாங்கம்	- Despotism	நெருக்கடிநிலை அதிகாரங்கள்	- Emergency Provisions
கொடுங்கோலாட்சி	- Despotism	செயலாக்க நடைமுறை	- Enforcement
வளர்ந்த நாடுகள்	- Developed Countries	செயலாக்கத் தகுந்த	- Enforcible
இயங்கியல் பொருள்முதல்வாதம்	- Dialectical Materialism	பட்டறிவு சார்ந்த (செயலறிவு)	- Empirical
இயங்கியல் முறை	- Dialectical Method	சுற்றுச்சூழல் நிலைத்தன்மை	- Environmental Sustainability
பாட்டாளிகளின் சர்வாதிகாரம்	- Dictatorship Of The Proletariat	தேர்தல்	- Election
சர்வாதிகாரம்	- Dictatorship	வாய்ப்புகளில் சமத்துவம் (சம வாய்ப்புரிமை)	- Equality of Opportunity
தூதாண்மை	- Diplomacy	சமத்துவம்	- Equality
நேரடி மக்களாட்சி	- Direct Democracy	சமபங்கு/சமச்சீராக்கம்	- Equity
அரசுக்கு வழிகாட்டும் நெறிமுறைகள் (அரசு வழிகாட்டி நெறிமுறைகள்)	- Directive Principles of State Policy	முற்கால வேதகாலம்	- Early Vedic Period
பேரிடர் மேலாண்மை	- Disaster Management	சகாப்தம்	- Era
பங்கீட்டு நீதி	- Distributive Justice	ஒழிப்பு	- Eradication
அதிகாரப் பகிர்வு	- Division of Powers	வறுமை ஒழிப்பு	- Eradication of Poverty
தெய்வீக உரிமை அரசு தோற்றக் கோட்பாடு	- Divine Origin Theory of State	நித்தியச் சட்டம்/முடிவிலிச் சட்டம்	- Eternal Law
தெய்வீக உரிமை கோட்பாடு	- Divine Rights Theory	நன்னெறி	- Ethics
உள்நாட்டுச் சுதந்திரம்	- Domestic Liberty	பரிணாம வளர்ச்சி	- Evolution
வரைவுக்குழு	- Drafting Committee	பரிணாம வளர்ச்சி கோட்பாடு	- Evolutionary Theory
இரட்டை அரசாங்கம்	- Dual Government	பரிணாம வளர்ச்சி அரசு தோற்றக் கோட்பாடு	- Evolutionary Theory of Origin of State
இரட்டை குடியுரிமை	- Dual Citizenship	செயலாக்கம்	- Execution
கால அளவு	- Duration	செயலாக்க அதிகாரம்	- Executive Authority
		வெளிப்புற இறையாண்மை	- External Sovereignty
		தீவிரவாதிகள்	- Extremists
		பரிசோதனை அணுகுமுறை	- Experimental Approach

எச்சரிக்கை மிகு சமதர்மம்	- Fabian Socialism	இலட்சியவாத உரிமைக் கோட்பாடு	- Idealistic Theory of Rights
உட்பிரிவினைவாதம்	- Factionalism	இலட்சியவாதம்	- Ideology
கூட்டாட்சி அரசாங்க முறை	- Federal Form of Government	எழுத்தறிவின்மை	- Illiteracy
பெண்ணியவாதிகள்	- Feminists	ஏகாதிபத்தியம்	- Imperialism
நிலப்பிரபுத்துவம்	- Feudalism	செயல்படுத்துதல்	- Implementation
நிதிச் சுதந்திரம்	- Fiscal Liberty	பிறந்த நிலத்திற்குரிய மக்கள்/உள்நாட்டினர்/மண்ணின் மைந்தர்கள்	- Indigenous People
நிதி மசோதா	- Finance Bill	மறைமுக மக்களாட்சி	- Indirect Democracy
நிதி நிர்வாகம்	- Financial Administration	தனிமனிதத்துவம்	- Individualism
நிதிக் கொள்கை	- Financial Policy	உய்த்தறிதல் முறை/தொகுத்தறிமுறைக் காரணவியல்	- Inductive Method
நெகிழும் அரசியலமைப்பு	- Flexible constitution	தொழிற்புரட்சி	- Industrial Revolution
சகோதரத்துவம்	- Fraternity	மக்கள் கருத்து முன்வடிவு	- Initiative
அடிப்படை உரிமைகள்	- Fundamental Rights	உள்ளீட்டு வெளியீட்டு அணுகுமுறை	- Input-Output Approach
பாலினச் சமத்துவம்	- Gender Equality	நிறுவன ரீதியிலான அணுகுமுறை	- Institutional Approach
பாலினச் சமநிலைக் குறியீடு	- Gender Parity Index	அரசுக்கு எதிரான உள்நாட்டு புரட்சி	- Insurrection
பொது விருப்பம்	- General Will	தன்னலக்குழுக்கள்	- Interest Groups
வடிவியல்	- Geometry	உட்புற இறையாண்மை	- Internal Sovereignty
புவி வெப்பமயமாதல்	- Global Warming	பன்னாட்டுச் சட்டம்	- International Law
மகத்தான புரட்சி	- Glorious Revolution	பன்னாட்டு அமைப்புக்கள்	- International Organizations
நல் ஆளுகை	- Good Governance	பன்னாட்டு அமைதி	- International Peace
ஆளும் உயர்ந்தோர்குழாம்	- Governing Elite	பன்னாட்டு உறவுகள்	- International Relations
அரசாங்கம்	- Government	கூட்டுக் குழு	- Joint Committee
அடித்தட்டு மக்களாட்சி	- Grass-Root Democracy	நீதிப் புனராய்வு	- Judicial Review
மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தி	- Gross Domestic Product	அதிகாரவரம்பு எல்லை	- Jurisdiction
மொத்த தேசிய மகிழ்ச்சி/மொத்த நாட்டு மகிழ்ச்சி	- Gross National Happiness	நீதி	- Justice
மொத்த தேசிய வருமானம் / மொத்த நாட்டு வருமானம்	- Gross National Income	வழக்கிட்டு நிலைநாட்டக்கூடிய உரிமைகள்	- Justiciable rights
குழு நடத்தை	- Group Behaviour	அரசுரிமை	- Kingship
பாரம்பரிய மன்னராட்சி	- Hereditary Monarchy	குடும்ப அமைச்சர் குழு	- Kitchen Cabinet
பிரதிநிதிகள் சபை	- House of Representatives	பன்னாட்டுச் சங்கம்	- League of Nations
மனிதவள மேம்பாட்டுக் குறியீடு	- Human Development Index	இடதுசாரி இலட்சியவாதம்	- Leftist Ideology
மனிதச் சட்டம்	- Human Law	சட்டபூர்வ அணுகுமுறை	- Legal Approach
மனித உரிமைகள்	- Human Rights		
ஆட்கடத்தல்	- Human Trafficking		
இலட்சிய அரசு	- Ideal State		

சட்ட உரிமைகள்	- Legal Rights	இயற்கைச் சமத்துவமின்மை	- Natural Inequality
சட்ட இறையாண்மை	- Legal Sovereignty	இயற்கைச் சட்டம்	- Natural Law
இடதுசாரி அரசியல் கட்சிகள்	- Leftist Political Parties	இயற்கை உரிமைகள்	- Natural Rights
இடதுசாரி தலைவர்	- Leftist leader	இயற்கை அறிவியல்	- Natural Science
சட்டமன்றம்	- Legislature	இயற்கையாதலான இயல்பூட்டப்பட்ட குடிமகன்	- Naturalised Citizen
சுதந்திரவாதிகள்	- Liberals	எதிர்மறைச் சுதந்திரம்	- Negative Liberty
சுதந்திரம்	- Liberty	பெயரளவிலான இறையாண்மை	- Nominal Sovereignty
ஆயுள் கால அளவு	- Life Expectancy	நம்பிக்கையில்லா தீர்மானம்	- No Confidence Motion
மொழிவாரி சிறுபான்மையினர்	- Linguistic Minorities	ஆட்சேபணை இல்லா சான்றிதழ்	- No objection Certificate
உள்ளாட்சி அரசாங்கம்	- Local Government	கூட்டு சேராமை	- Non-Alignment
உள்ளாட்சி சுய அரசாங்கம்	- Local-self Government	ஆளுகை சாரா உயர்ந்தோர் குழாம்	- Non-Governing Elite
சட்டமன்ற கீழ் சபை	- Lower Chamber	அரசு சாரா அமைப்புக்கள்	- Non-Governmental Organizations
மகா சாசனம்	- Magna Carta	மதிய உணவுத் திட்டம்	- Noon Meal Scheme
பெரும்பான்மைத்துவம்	- Majoritarianism	கருத்தறிவு	- Normative
பெரும்பான்மைக் கட்சி	- Majority Party	நடுநிலை	- Neutrality
உற்பத்தித் துறை	- Manufacturing Sector	நடுநிலை அரசு	- Neutralised State
மார்க்சியம்	- Marxism	சத்துணவுத் திட்டம்	- Nutritious MealScheme
பொருள் முதல்வாத தனிமனித்துவம்	- Materialistic Individualism	கூர்நோக்குதல்/உற்று நோக்கல்	- Observation
ராணுவ வர்க்கம்	- Military Class	கூர்நோக்குதல் முறை	- Observation Method
சிறுபான்மை ஆட்சி	- Minority Rule	ஆதாயம் தரும் பதவி	- Office of Profit
கும்பலாட்சி	- Mobocracy	சிறுகுழுஆட்சி	- Oligarchy
மிதவாதிகள்	- Moderates	அனைத்துவல்லமையான	- Omnipotent
நவீனத்தன்மை	- Modernity	ஒரு கட்சி முறை	- One Party System
முடியாட்சி	- Monarchy	எதிர்க்கட்சி	- Opposition Party
ஒருமைவாத இறைமைக்கோட்பாடு	- Monistic Theory of Sovereignty	அவசரச் சட்டம்	- Ordinances
தனிவரைவு	- Monograph	சுய அதிகார விசாரணை நீதி வரம்பு	- Original Jurisdiction
நெறிசார்ந்த கடப்பாடுகள்	- Moral Obligations	மிகு வளர்ச்சி அரசு	- Over Developed State
நெறிசார்ந்த உரிமைகள்	- Moral Rights	நாடாளுமன்றம்	- Parliament
பல தேசிய அரசு	- Multi-National State	பங்கேற்பு	- Participation
தேசிய அரசு	- Nation- State	பங்களிப்பு மேலாண்மை	- Participative Management
தேசிய தன் நிர்ணயம்	- National Self-Determination	கட்சி அரசியல்	- Party Politics
தேசியவாதம்	- Nationalism		
தேசிய இராணுவவாதம்	- Nationalistic Militarism		
இயற்கையான குடிமகன்	- Natural Citizen		

பாராளுமன்ற முறை அரசாங்கம்	-	Parliamentary Form of Government	அரசியல் கோட்பாடு	-	Political Theory
நாடாளுமன்ற நடைமுறைகள்	-	Parliamentary Procedures	அரசியல்	-	Politics
உயர்குலத்தோர்	-	Patricians	குழுவாட்சிமுறை	-	Polyarchy
நாட்டுப்பற்று/தேசப்பற்று	-	Patriotism	மக்களின் துவக்க முறை	-	Popular Initiative
தலா வருமானம்	-	Per-Capita Income	மக்களின் கருத்துக்கணிப்பு	-	Popular Referendum
தனிநபர் சுதந்திரம்	-	Personal Liberty	மக்கள் இறையாண்மை	-	Popular Sovereignty
ஆளுமை	-	Personality	நேர்மறைச் சுதந்திரம்	-	Positive Liberty
தனிமனித வழிபாடு	-	Personality Cult	புரட்சிக்குப் பிந்தைய நிலை	-	Post- Revolutionary Stage
தந்தை வழி மரபு	-	Paternalism	பின் தோன்றிய நடத்தையியல்	-	Post- Behaviouralism
தந்தைவழி அரசு தோற்றக் கோட்பாடு	-	Patriarchal Theory of State	காலனியாதிக்க காலத்துக்கு பிந்தைய அரசுகள்	-	Post-Colonial States
விண்ணப்பம்	-	Petition	வறுமை	-	Poverty
இயற்பியல் சட்டம்	-	Physical Law	புரட்சிக்கு முந்தைய நிலை	-	Pre- Revolutionary Stage
திட்டமிடல்	-	Planning	முகப்புரை/முகவுரை	-	Preamble
சாதாரண குடிமக்கள்	-	Plebeians	குடியரசுத்தலைவர் முறை	-	Presidential System
பொது வாக்கெடுப்பிலான மக்களாட்சி	-	Plebiscitary Democracy	குடியரசுத்தலைவர் முறை அரசாங்கம்	-	Presidential Form of Government
பன்மைவாதம்	-	Pluralism	அழுத்தக் குழுக்கள்	-	Pressure Groups
பன்மைத் தலைமை	-	Plural Executive	தடுப்புக் காவல்	-	Preventive Detention
பன்முக இறைமைக் கோட்பாடு	-	Pluralistic Theory of Sovereignty	ஆரம்பநிலை பொதுவுடைமை	-	Primitive Communism
அரசியல் புகலிடம்	-	Political Asylum	சலுகைகள்	-	Privileges
அரசியல் அதிகாரம்	-	Political Authority	முன்னேற்றவாதம்	-	Progressivism
அரசியல் மக்களாட்சி	-	Political Democracy	முதன்மையான	-	Prominent
அரசியல் பொருளாதாரம்	-	Political Economy	பாதுகாப்பிலான மக்களாட்சி	-	Protective Democracy
அரசியல் சமத்துவம்	-	Political Equality	நடைமுறைப்படுத்துதல்	-	Promulgation
அரசியல் இலட்சியம்	-	Political Ideology	வாக்களிப்பியல்	-	Psephology
அரசியல் கடப்பாடு	-	Political Obligation	உளவியல்	-	Psychology
அரசியல் கட்சிகள்	-	Political Parties	பொதுக் கருத்து	-	Public Opinion
அரசியல் துருவமடைதல்	-	Political Polarization	பொதுத்துறை	-	Public Sector
அரசியல் வலிமை	-	Political Power	வாங்குந்திறன் சமநிலை	-	Purchasing Power Parity
அரசியல் உரிமைகள்	-	Political Rights	தரநிலை முறைகள்	-	Qualitative Methods
அரசியல் அறிவியல்	-	Political science	தகுதிநிலை முறைகள்	-	Quantitative Methods
அரசியல் சுய நிர்ணயம்	-	Political Self- Determination	அரைகுறை கூட்டாட்சி அரசு	-	Quasi-Federal State
அரசியல் சமூகவியல்	-	Political Sociology	நீதிமுறை சார்புடைய	-	Quasi-Judicial
அரசியல் இறையாண்மை	-	Political Sovereignty			
அரசியல் முறைமை	-	Political System			

இனப் பாகுபாடு	- Racial Discrimination	பிரிவினைவாதம்	- Secessionism
தீவிர மக்களாட்சி	- Radical Democracy	மதச்சார்பற்ற அரசு	- Secular State
மெய்யான இறையாண்மை	- Real Sovereignty	மதச்சார்பின்மை	- Secularism
மெய்யான விருப்பம்	- Real Will	சுயாட்சி	- Self-Rule
மெய்மைவாதம்	- Realism	இறையியல் கல்லூரி	- Seminary
பகுத்தறிவு	- Reason	மூத்த குடிமக்கள்	- Senior Citizens
திருமப அழைத்தல் முறை	- Recall System	அதிகாரப் பிரிவினை	- Separation of Powers
ஏற்பு	- Recognition	சேவைத் துறை	- Service Sector
மக்கள் ஒப்பம்	- Referendum	கூட்டத் தொடர்கள்	- Sessions
வட்டாரக் கூட்டணிகள்	- Regional Alliances	சாதாரண பெரும்பான்மை	- Simple Majority
மத அடிப்படைவாதி	- Religious Fundamentalist	ஒற்றைக் குடியுரிமை	- Single Citizenship
மதச் சிறுபான்மையினர்	- Religious Minorities	அடிமைமுறை	- Slavery
மறுமலர்ச்சி	- Renaissance	பரப்பெல்லை	- Scope
பிரதிநிதி	- Representative	சமூக செயல்முனைவு	- Social Activism
பிரதிநிதித்துவ மக்களாட்சி	- Representative Democracy	சமூக தன்னாட்சி	- Social Autonomy
பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கம்	- Representative Government	சமூகத்தின் வலிந்த மாற்றம்	- Social Coercion
குடியரசு	- Republic	சமூக ஒப்பந்தம்	- Social Contract
தலைகீழ் பாகுபாடு	- Reverse discrimination	சமூக ஒப்பந்தக் கோட்பாடு	- Social Contract Theory
பதவி விலகல்	- Resignation	சமூக ஒப்பந்தவியலாளர்கள்	- Social Contractualists
பொறுப்பாண்மை	- Responsibility	சமூக மக்களாட்சி	- Social Democracy
புரட்சி	- Revolution	சமூக சமத்துவம்	- Social Equality
சொல்லாட்சி	- Rhetoric	சமூக நீதி	- Social Justice
சுரண்டலுக்கு எதிரான உரிமை	- Right against Exploitation	சமூக ஊடகங்கள்	- Social Media
சமத்துவ உரிமை	- Right to Equality	சமூக இயக்கங்கள்	- Social Movements
மதச்சுதந்திரத்திற்கான உரிமை	- Right to Freedom Of Religion	சமூக நிலை	- Social Status
சுதந்திர உரிமை	- Right to Freedom	சமூக அமைப்பு	- Social System
உயிர்வாழும் உரிமை	- Right to Life	சமதர்மம்	- Socialism
தனியுரிமை	- Right to Privacy	சமதர்மத்திலான மக்களாட்சி	- Socialistic Democracy
வலதுசாரி லட்சியவாதம்	- Rightist Ideology	சமூகம்	- Society
நெகிழா அரசமைப்பு/ இறுக்கமான அரசமைப்பு	- Rigid Constitution	மென்மையான அரசு	- Soft State
சட்டத்தின் ஆட்சி	- Rule of Law	இறையாண்மை	- Sovereignty
ஆளும் வர்க்கம்	- Ruling Class	சபாநாயகர்	- Speaker
சத்தியாகிரகம்	- Satyagraha	உத்வேகம்	- Spirit
பட்டியல் வகுப்பினர் மற்றும் பழங்குடியினர்	- Scheduled Castes And Scheduled Tribes	அரசியல் சார்ந்த அரசுப் பதவி முறை	- Spoils System
		நிலைக்குழு	- Standing Committee
		மாநில சட்டப்பேரவை	- State Legislative Assembly

கட்டமைப்பு	– Structure	வளர்ச்சி குன்றிய நாடுகள்	– Under Developed Countries
கட்டமைப்பு செயல்பாட்டு அணுகுமுறை	– Structural Functional Approach	ஒற்றையாட்சி அரசு	– Unitary State
இயற்கை நிலை	– State of Nature	ஐக்கிய நாடுகள் சபை	– United Nations
அரசற்றநிலை	– Statelessness	அனைவருக்கும் வாக்குரிமை	– Universal Adult Franchise
அரசு	– State	தீண்டாமை	– Untouchability
வாக்குரிமை	– Suffrage	எழுதப்படாத அரசியலமைப்பு	– Unwritten Constitution
நிலையான வளர்ச்சி	– Sustainable Development	பயன்பாட்டுவாதம்	– Utilitarianism
நாடுகளுக்கிடையேயான மாநாடு	– Summit	கற்பனைவாதம்	– Utopianism
மேற்பார்வை	– Supervision	கற்பனைவாதக் கோட்பாடு	– Utopian Theory
மேற்பார்வையாளர்	– Supervisor	வாக்கு	– Vote
உயர் அதிகார நாடுகள்	– Super Powers	வாக்களிக்கும் உரிமை	– Voting Right
உயர்வுத் தன்மை	– Superiority	வாக்களிக்கும் இயந்திரம்	– Voting Machine
முக்கூற்று ஏரணம்	– Syllogisms	நலநோக்கு அரசு	– Welfare State
தொழிற்சங்கவாதிகள்	– Syndicalists	அரசு உதிர்வடைதல்	– Withering away of the State
முறைமை அணுகுமுறை	– Systems Approach	பெண்களுக்கு அதிகாரமளித்தல்	– Women Empowerment
தர்க்க முறை	– System of Logic	உழைக்கும் வர்க்கம்	– Working Class
பதவிக்காலம்	– Tenure	உலக வங்கி	– World Bank
நிலப்பரப்பு	– Territory	சான்றாய்வு நீதிப்பேராணை/ நெறிப்படுத்தும் நீதிப்பேராணை	– Writ of Certiorari
சீர்திருத்த இயக்கம்	– The Reformation Movement	ஆட்கொணர்வு நீதிப்பேராணை	– Writ of Habeas Corpus
சமய ஆட்சி	– Theocracy	கட்டளை நீதிப்பேராணை/ செயலுறுத்தும் நீதிப்பேராணை	– Writ of Mandamus
சமயவியல்	– Theology	தடை நீதிப்பேராணை	– Writ of Prohibition
உபரி மதிப்புக் கோட்பாடு	– Theory of Surplus Value	உரிமையேது வினா நீதிப்பேராணை/ தகுதிவினவும் நீதிப்பேராணை	– Writ of Quo-Warranto
மூன்றுஅடுக்கு குடியுரிமை	– Three-Fold Citizenship	எழுதப்பட்ட அரசமைப்பு	– Written Constitution
தீர்ப்பாயங்கள்	– Tribunals		
மூவர்க்கக் கொடி	– Tri-Coloured Flag		
செல்வராட்சி	– Timocracy		
முற்றதிகார மக்களாட்சி	– Totalitarian Democracy		
மரபார்ந்த நீதிநெறிமுறை	– Traditional Morality		
மரபுவாதம்	– Traditionalism		
மூன்றாம் பாலினத்தவர்	– Transgenders		
இரு கட்சி முறை	– Two Party System		
கொடுங்கோன்மை	– Tyranny		
சட்டமன்றத்தின் மேலவை	– Upper Chamber		

सत्यमेव जयते

இந்திய அரசமைப்பு

இந்திய மக்களாகிய நாம் உறுதியான ஒருமனதான தீர்மானத்துடன் இந்தியாவை இறையாண்மை மிக்க, மக்களாட்சிக் குடியரசாக உருவாக்குகிறோம். மேலும் இந்தியாவின் அனைத்து குடிமக்களுக்கும்மான வகையில்

சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நீதியையும், சுதந்திரமான முறையில், வெளிப்பாடு, நம்பிக்கை, விசுவாசம் மற்றும் வழிபாடு, ஆகியவற்றுடன் தகுதி மற்றும் வாய்ப்புகளில் அனைவருக்கும் சமத்துவம், மக்களிடையே சகோதரத்துவம் மற்றும் தனிமனித மாண்பையும் வளர்ப்பதுடன் நாட்டின் ஒற்றுமையை ஓங்கச் செய்வதற்கு அரசமைப்பு நிர்ணய சபையில் 1949, நவம்பர் 26-ம் நாளில் ஏற்றுக் கொண்டு இயற்றி இந்த அரசமைப்பினை எங்களுக்காக நாங்களே அளிக்கின்றோம்.

அரசியல் அறிவியல் – 11ஆம் வகுப்பு

நூலாசிரியர்களின் பட்டியல்

பாட நூல் வல்லுநர்

Dr. R. ராமமுணிவண்ணன், HOD,
அரசியல் மற்றும் பொதுநிர்வாகத்துறை,
சென்னை பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

மேலாய்வாளர்கள்

Dr. R. மதனகோபால், HOD (ஓய்வு),
அரசியல் அறிவியல் துறை, மதுரை காமராஜர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.

Dr. W. லாரன்ஸ் S.பிரபாகரன், இணை பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை, MCC, சென்னை.

நூலாசிரியர்கள்

Dr. P. முத்துக்குமார், இணை பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை, மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை.

Dr. N. K. குமரேசன்ராஜா, உதவிப் பேராசிரியர்,
அரசியல் மற்றும் பன்னாட்டு ஆய்வுகள் துறை,
பாண்டிச்சேரி பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி.

Dr. R. வித்யா, உதவிப் பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை,
MCC, தாம்பரம், சென்னை.

Dr. மீரா ராஜிவ் குமார், உதவிப் பேராசிரியர்,
அரசியல் மற்றும் பொது நிர்வாகத்துறை
MCC, சென்னை.

Dr. P. ராமஜெயம், உதவிப் பேராசிரியர்,
சமூக விலக்கம் மற்றும் சேர்க்கைக் கொள்கை ஆய்வுமையம்,
பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம்,
திருச்சி.

Dr. R. சிவக்குமார், இணை பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை,
மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை.

Dr. R. சிவக்குமார், இணை பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை,
திருவள்ளூர் அரசு கலைக்கல்லூரி,
ராசிபுரம், நாமக்கல்.

Dr. R. ஆஸிக் J. போனோபர், உதவிப் பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை,
MCC, சென்னை.

Dr. S. சுதா, உதவிப் பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை,
MCC, சென்னை.

கலை மற்றும் வடிவமைப்புக் குழு

தலைமை ஒருங்கிணைப்பாளர் மற்றும் ஆக்கத் தலைமை

சீனிவாசன் நடராஜன்

வரைபடம்

சு.வெ.கோகுல கிருஷ்ணன்
வேல்முருகன்
பிரமோத்
அரசு கவின் கலைக் கல்லூரி மாணவர்கள், சென்னை

வடிவமைப்பு

V2 இனோவேஷன்ஸ், கோபாலபுரம், சென்னை

In-House -

கோபு ராசுவேல்
ஜெரால்டு வில்சன்
மதன் ராஜ், ஏசு ரத்தினம்

ஒருங்கிணைப்பாளர்

ரமேஷ் முனிசாமி

Dr. J. திவ்வியன், உதவிப் பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை, MCC, சென்னை

Dr. ஹான்ஸ் ப்ரௌடி, உதவிப் பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை, MCC, சென்னை.

Dr. ஆதர்ஷ் விஜய், உதவிப் பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை, MCC, சென்னை.

தமிழில் மொழிப்பெயர்ப்பு நூலாசிரியர்கள்

Dr. க. கோட்டைராஜன், உதவிப் பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை, பெரியார் அரசு கலைக் கல்லூரி, கடலூர்.

Dr. அபூ. நடராஜன், உதவிப் பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை, சென்ட்ரல் சட்டக் கல்லூரி, சேலம்.

Dr. ஜா. சுப்ரமணியன், உதவிப் பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் மற்றும் பொது நிர்வாகத்துறை,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம்..

Dr. செ. பாலமுருகன், உதவிப் பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை, பெரியார் அரசு கலைக் கல்லூரி, கடலூர்.

Dr. கே. செந்தில்குமார், உதவிப் பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் மற்றும் பொது நிர்வாகத்துறை,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், சிதம்பரம்.

Dr. ரெ. சிவக்குமார், உதவிப் பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை, மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை.

Dr. என். கே. குமரேசன் ராஜா, உதவிப் பேராசிரியர்,
அரசியல் மற்றும் பன்னாட்டு படிப்புகள் துறை,
பாண்டிச்சேரி பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி.

Dr. ந. சுவாமிநாதன், உதவிப் பேராசிரியர்,
அரசியல் அறிவியல் துறை, பெரியார் அரசு கலைக் கல்லூரி, கடலூர்.

ICT ஒருங்கிணைப்பாளர்

Dr. A. அருணாச்சலம், முதல்வர்,
சின்மயா வித்யாலய P.A.C. இராமாசாமி ராஜா பதினம் மேல்நிலைப்பள்ளி,
ராஜபாளையம்.

A. அஜய், இடைநிலை ஆசிரியர்,
ஊராட்சி ஒன்றிய துவக்கப்பள்ளி,
நந்திமங்களம், குமராட்சி ஒன்றியம், கடலூர்.

வேலைவாய்ப்பு வழிகாட்டி

Dr. P. கனகராஜ், HOD,
அரசியல் அறிவியல் துறை,
அரசு கலைக்கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்

S. பிரேமாநந்த்

சரஸ்வதி நகர், கடலூர்

V. தீபனா விஸ்வனேஷ்வரி

பல்லாவரம், சென்னை

ஒருங்கிணைப்பாளர்

R. மலர்கொடி, உதவிப் பேராசிரியர்
SCERT. சென்னை

இந்நூல் 80 ஜி.எஸ்.எம். எலிகண்ட் மேப்லித்தோ தாளில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.

ஆப்செட் முறையில் அச்சிட்டோர்: